ή Σελίδα του χιούμορ

ΕΙΡΩΝΙΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Σ' ΕΝΑΝ ΚΥΡΙΟ
ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΟ ΚΑΙ ΜΙΣΟΓΥΝΗ

Ἀγαπητέ μου κύριε....
Σ' αὐτὴ τὴν ἡλικία
Κακῶς, μίαν ἀνεξήγητη μᾶς δείχνετε
(κακία!....
Ἐκτός ἐάν, ζηλεύετε καὶ σεῖς, τοὺς νεαρούς.
Δὲν τὸ φαντάζομαι σκοπούς, νἄχετε πονη-
(ρούς....
Καμμιὰ δὲν σᾶς προσέχει
Κι' ἡ ἡλικία σας αὐτή, σέ τέτοια δὲν ἀντέ-
(χει!....

Κι' ὅμως, φίλε μου κύριε, φαίνεται πώς δὲν
(ζῆτε
Ἐὰν δὲν βρίσκετε ἀφορμὴ νὰ μᾶς κακολο-
(γῆτε....
Τί διάβολο σᾶς φταίξαμε; Γιατὶ τόσο τὸ
(μῖσος;
Ἴσως νὰ τὴν ἐπάθατε σὲ ἄλλα χρόνια.... Ἴ-
(σως
Ν' ἀπογοητευθήκατε πολὺ καμμιὰ φορά...
Μ' αὐτὰ δὲν εἶναι ἀφορμές. Αὐτά 'ναι... τυ-
(χερά....
Στοῦ ἔρωτος τὰ πάθη,
Θὰ ὑπάρξῃ κάποιος βέβαια, ποὺ μᾶλλον θὰ
(τὴν πάθῃ!...

Ἀγαπητέ μου κύριε... σ' αὐτὴ τὴν ἡλικία
Νὰ ζῆτε ἴσως θἄπρεπε μὲ... ἀνεξικακία...
Εἶναι μεγάλο λάθος
Νάχετε τέτοιο πάθος
Ποὺ δείχνει πώς ζηλεύετε
Κι' ἔτσι τὸ φῦλο τὸ ἀνδρικό, μοιραίως ρε-
(ζιλεύετε.

Ἀγαπητέ μου κύριε,
Ἡ προσοχή μας τείνει
Στὸ νὰ σᾶς στιγματίσωμε γιὰ τύπο «μισο-
(γύνη»....
Δὲν θὰ τὰ καταφέρετε, ἀδίκως ἐπιμένετε
Ξέρομε ὅτι ἄλλοτε, τἄχατε κάνει ρόϊδο
Μὲ τὶς γυναῖκες, ποὺ συχνά, καὶ μὴ σᾶς
(κακοφαίνεται
Σᾶς ἐπερνοῦσαν γιὰ «ψητὸ» καὶ τρομερὸ
(κορόϊδο!

ΜΙΑ

* * *

Ἀπὸ τὰ φαιδρά

ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΚΑΜΑΡΙΕΡΕΣ

— Μαρία! Τί βλέπω; Πλένεις τὰ δόντια σου μὲ τὸ βουρτσάκι τὸ δικό μου;

— Ὤ! Κυρία!... Τὸ ἔπλυνα πρὶν τὸ βάλω στὸ στόμα μου!

ΚΑΡΑΜΕΛΛΕΣ ΤΟΥ ΒΗΧΑ

Στὸ ζαχαροπλαστεῖο παρουσιάζεται ὁ μικρὸς Γιαννάκης.

— Σᾶς παρακαλῶ, θέλω λίγες καραμέλλες τοῦ βῆχα...

— Γιὰ σένα εἶναι; τὸν ἐρωτᾶ ὁ ζαχαροπλάστης.

— Οἱ καραμέλλες, μάλιστα. Τὸν βῆχα ὅμως τὸν ἔχει ὁ παπποῦς!

ΛΟΓΟΣ ΔΙΑΖΥΓΙΟΥ

— Σοβαρά, Κώστα, θέλεις νὰ χωρίσωμε; Γιατί;

— Δὲν χωνεύω τὶς παντρεμένες γυναῖκες!

ΤΗΣ ΕΞΟΧΗΣ

Κάποιος θέλει νὰ νοικιάση μιὰ βίλλα στὰ περίχωρα ἑνὸς χωριοῦ.

Ἐρωτᾶ λοιπὸν τοὺς χωρικούς.

— Εἶναι ὑγιεινὸ τὸ μέρος σας;

— Πολὺ ὑγιεινό. Ἐδῶ, θὰ γίνετε ἑκατὸ χρονῶν, στὸ ἄψε σβῦσε!

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΝΤΙΖΕΖ

— Ζητᾶ χίλια φράγκα τὴ βραδυὰ γιὰ νὰ τραγουδήση;

— Πόσα ζητάει γιὰ νὰ πάψη;

*

Ἡ νεόπλουτος δεσποινὶς μαθαίνει ἱππασία.

— Λοιπὸν; Τί λέτε; Ρωτᾶ τὸν δάσκαλό της, ἐπροόδευσα καθόλου;

— Πολὺ δεσποινίς. Ἤδη, πέφτετε ἀπὸ τὸ ἄλογο, μὲ πολλὴ περισσότερη χάρι ἢ πρῶτα.

Οἱ ἄνδρες ἄλλα λένε καὶ ἄλλα σκέπτονται

Νὰ μὴν πιστεύεται τὰ λόγια τὰ μεγάλα:
Ὁ ἄντρας, ἄλλα λέει, σκέπτεται ὅμως ἄλλα.
Κι' ὅσο νἆν' εὐγενικὸς
Καὶ στὸν ἔρωτα γλυκὸς
Μᾶς γελάει, μᾶς γελάει διαρκῶς!

Ὅταν μᾶς λέει μὲ καϋμὸ πώς μᾶς λατρεύει
Οὔτε κι' ὁ ἴδιος μιὰ στιγμὴ δὲν τὸ πιστεύει.
Ἄχ κυρίες μου καλές,
Θά 'ναι μᾶλλον ἀσφαλὲς
Νὰ πεισθῆτε στὶς δικές μου συμβουλές:

— Καὶ νὰ μὴ πιστεύετε ποτὲ τίποτε. Γιατὶ ὁ ἄντρας ποὺ σᾶς λέει: Θὰ περάσω ὅλη τὴν ἡμέρα μαζύ σου μὲ ἀγάπη ζηλεμένη....

— Σκέπτεται: Στὶς πέντε νὰ φύγω γιατὶ ἔχω ραντεβοῦ μὲ τὴν Ἑλένη....

— Καὶ τὴν ὥρα τοῦ γάμου ἀκόμη, ποὺ τὸν ρωτᾶ ὁ παπᾶς: τὴν θέλεις; καὶ λέει «ναὶ» καὶ τὸ λοιπὸν

— Σκέπτεται: Δὲν πέφτει τὸ ταβάνι, ἀπάνω στὸν παπᾶ;

Γι' αὐτὸ κυρίες μου
Μὴν πιστεύετε τὰ λόγια τὰ μεγάλα
Τὰ αἰσθήματα ποὺ ἀράδα μᾶς πουλοῦν.
Ἄχ! οἱ ἄνδρες θέλουν ὅλοι τους κρεμάλα
Ποὔχουν βρῆ τὸν τρόπο νὰ μᾶς ξεγελοῦν!

Τοὺς ἄνδρες πιά, ἐγὼ τοὺς ξέρω μέσα κι' ἔξω
Γι' αὐτὸ μπορῶ καὶ μ' εὐκολία νὰ τοὺς παίξω
Κι' ὅσο νά 'ναι ἀπρεπὲς
Βάζω κάτω τὶς ντροπὲς
Κι' ἐκδικοῦμαι τὶς γυναῖκες τὶς λοιπές...

Ἀλλὰ, τοῦ ἄνδρα ὅσα κόλπα κι' ἂν μαθαίνω
Σᾶς βεβαιῶ πολὺ συχνὰ πὼς τὴν παθαίνω
Καὶ χωρὶς πολὺ ν' ἀργῶ
Δυστυχῶς τ' ὁμολογῶ
Νοιώθω ὅτι κοροϊδεύομε κι' ἐγώ!

— Γιατὶ ὁ ἄνδρας ὅταν μᾶς λέει πώς μᾶς ἀγαπᾶ καὶ μᾶς δίνει γιὰ γάμο ἐλπίδες;

— Σκέπτεται: Ὅταν σὲ βαρεθῶ, ποῦ σὲ εἶδα ποῦ μὲ εἶδες!...

— Καὶ ὅταν πέφτει στὰ γόνατα — στὰ γόνατα — καὶ λέει ὅτι γιὰ χάρι μας σκοτώνεται.

— Σκέπτεται τὸ παντελόνι του ποὺ τσαλακώνεται!

Μὴν πιστεύετε τὰ λόγια τὰ μεγάλα
τὰ αἰσθήματα ποὺ ἀράδα μᾶς πουλοῦν,
Ἄχ! οἱ ἄνδρες θέλουν ὅλοι τους κρεμάλα
Ποὔχουν βρῆ τὸν τρόπο νὰ μᾶς ξεγελοῦν!

Η ΣΟΥΦΡΑΖΕΤΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

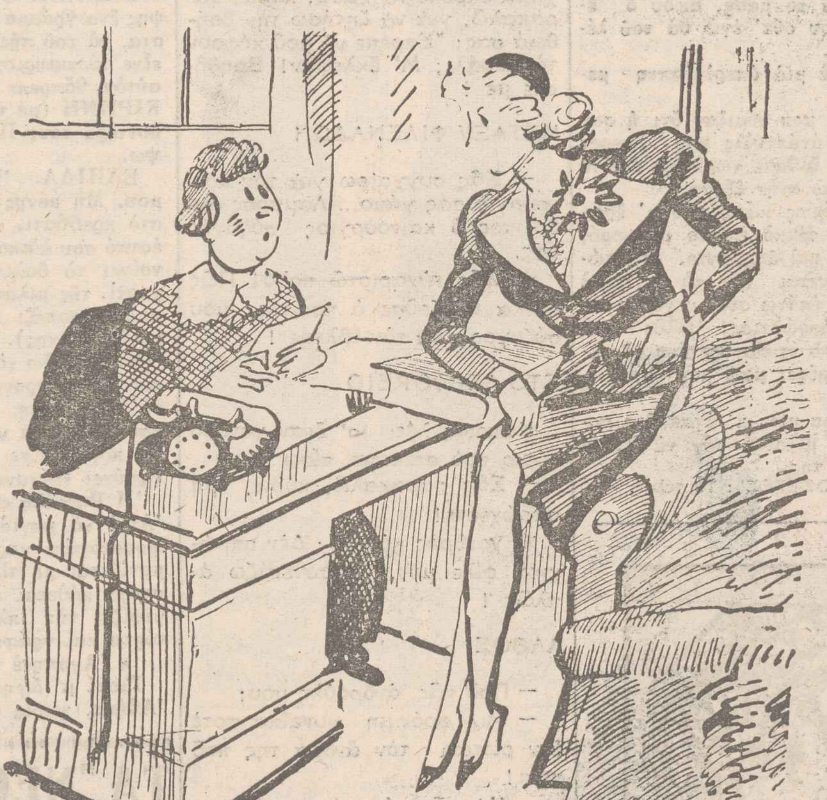

— Λέτε ὅτι δέν εἶμαι γρήγορη δακτυλογράφος; Μὰ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς σᾶς παρεκάλεσα νὰ μοῦ βρῆτε ἕνα προϊστάμενο... βραδύγλωσσσο!

ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Η ΤΕΜΠΕΛΙΑ

Ὅταν ἔπλασε ὁ θεὸς τὸν κόσμο
Κι' ἔφτιαξε τὰ ζῶα, τὰ φυτά,
Ἔφτιαξε τὰ μῆλα καὶ τὸν δυόσμο
Καὶ τὰ βρῆκε ὡραῖα καὶ σωστά....

Ὅμως εἶδε ὅτι λείπει κάτι
—Εἶχε φτιάξει κι' ἄνθη καὶ πουλιὰ —
Ἔλειπε νὰ ποῦμε τὸ.... ραχάτι
Ἔλειπε ὀλίγη τεμπελιά!....
Ἔτσι ἀποφάσισε ἐν τέλει,
Μιὰ κι' εἶχε τελειώσει ἡ δουλειά,
Κι' ἔφτιαξε τὸν ἄνδρα, γιὰ... τεμπέλη
Κι' ἵδρυσεν εὐθὺς τὴν τεμπελιά!....

Μ' ὅλα αὐτὰ ὁ τεμπέλης ὁ καϋμένος
Τοῦ Θεοῦ 'ναι πλάσμ' ἀγαπητὸ
Κι' ἴσως πιὸ πολὺ εὐλογημένος,
Ἐὰν θέλωμε νὰ λέμε τὸ σωστό!....

Τίποτε ποτέ του δὲν τὸν βιάζει
Καί, ἂν δὲν κουνιέται καὶ πολὺ...
Μᾶλλον τοῦ ἀρέσει νὰ ρεμβάζῃ
Κι' ἔχει σοβαρὴ ἀποστολή!....

* * *

Μικρὲς ἱστορίες

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΙΣ

— Μαμᾶ, θὰ πᾶμε τὸ ἀπόγευμα στὴν κηδεία τῆς θείας;

— Ὄχι παιδί μου. Χθὲς τὸ βράδυ εἴμαστε στὸ θέατρο, προχθὲς στὸν κινηματογράφο. Φτάνουν τὰ γλέντια!

Στὸ σχολεῖο:

— Πές μου Γιαννάκη, μερικὲς πολὺ μεγάλες λέξεις;

— Πρωτοκατακλυσμιαῖος, ἀντισυνταγματάρχης, ἱπποσιδηρόδρομος....

— Ἄλλες;

— Λάστιχο...

— Λάστιχο; Δὲν εἶναι μεγάλη λέξις.

— Ὄχι! Ἀλλὰ μεγαλώνει ὅσο θέλωμε!

ΣΤΟ ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

— Αὐτὸ τὸ ρωλόϊ τοῦ τοίχου μπορεῖ νὰ ἐργάζεται δέκα πέντε μέρες χωρὶς νὰ κουρδισθῆ....

— Καὶ ὅταν κουρδισθῆ;

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΓΑΜΟΥ

— Τί ψάχνετε δεσποινίς;

— Ἔχασα τὴ βέρα μου ποὺ μοῦ 'δωσε χθὲς ὁ ἀρραβωνιαστικός μου.

— Γι' αὐτὸ σκᾶτε; Σᾶς προσφέρω ἐγώ μιὰ ἄλλη!....

ΟΝΕΙΡΑ....

Μεταξὺ φίλων:

— Χθὲς τὸ βράδυ ὠνειρεύτηκα ὅτι μοῦ ἐδάνεισες ἕνα ἑκατοστάρικο.

— Καλά... μοῦ τὸ ἐπιστρέφεις ὅταν εὐκολυνθῆς. Δὲν βιάζομαι!

Νύχτα! Δυὸ μεθυσμένοι συναντιῶνται.

— Δὲν μοῦ λὲς σὲ παρακαλῶ, ἥλιος εἶναι αὐτὸς ἢ φεγγάρι;

— Ξέρω κι' ἐγώ; Δὲν κάθομαι σ' αὐτὴ τὴ συνοικία!

* * *

Τρεῖς συμβουλὲς τὴν ἑβδομάδα

— Οἱ ἄνδρες ὅταν δὲν εἶναι κακοὶ σὰν ἄνδρες, θὰ εἶναι ἠλίθιοι σὰν ἄνδρες!

ΓΚΡΕΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ

— Μὴν ἀφήνετε ποτὲ ἕναν ἄντρα νὰ σᾶς φιλήση ξαφνικά. Ὅταν ἀντιληφθῆτε ὅτι κάτι τέτοιο πρόκειται νὰ γίνῃ, πάρτε θάρρος, ἐπιτεθῆτε του καί... φιλῆστε τον ἐσεῖς!...

ΒΙΚΤΩΡ ΟΥΓΚΩ

Τὰ καλύτερα λάφυρα γιὰ μιὰ γυναῖκα, εἶναι ἕνα κολλάρο ἀνδρικὸ καὶ μιὰ γραβάτα σχισμένη, λάφυρα ποὺ ἀποκτῶνται μὲ μερικὲς νυχιὲς στὸ δρόμο, ὅταν κανένας πρόστυχος τὴν πειράξῃ!

ΑΛ ΚΑΠΟΝΕ

Ἡ Γυναίκα

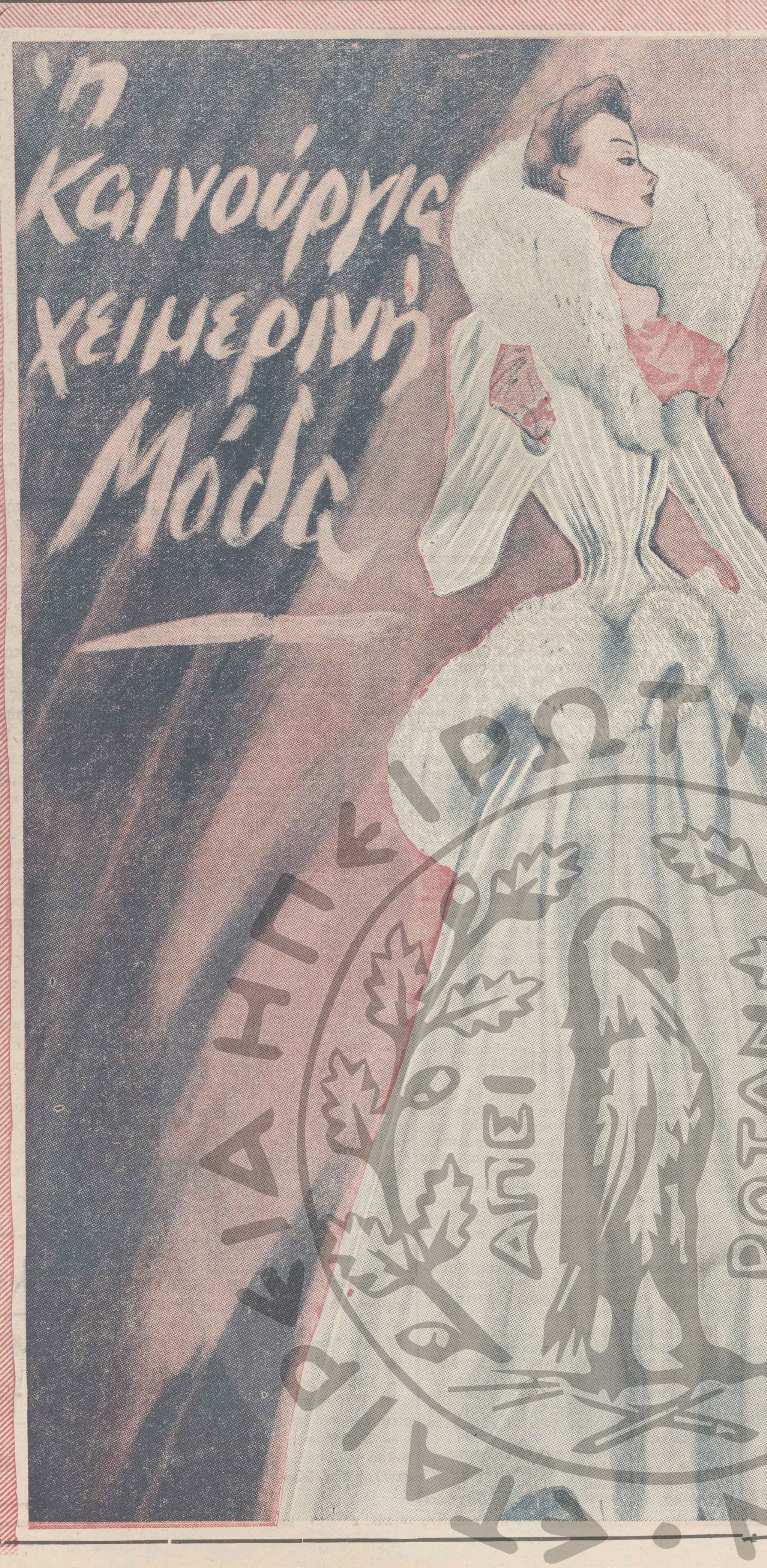

ΤΟ ΦΥΛΛΟ ΑΥΤΟ
ΤΗΣ

Γυναίκας

εἶναι ἀφιερωμένο στὶς
τελευταῖες πληροφορίες
γιὰ τὴν

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΜΟΔΑ

ΠΡΩΙΝΑ, ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑ, ΒΡΑΔΥΝΑ
φορέματα

* * *

Ἡ Γυναῖκα

εἶναι τὸ μόνο περιοδικὸ
ποὺ βγαίνει εἰδικῶς γιὰ
τὸν γυναικεῖο κόσμο τῆς
Ἑλλάδος

* * *

Φροντίζετε γιὰ τὴν διάδοσι τῆς

Γυναίκας

ΣΕΛΙΔΕΣ 24
3 ΔΡΑΧΜΑΙ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

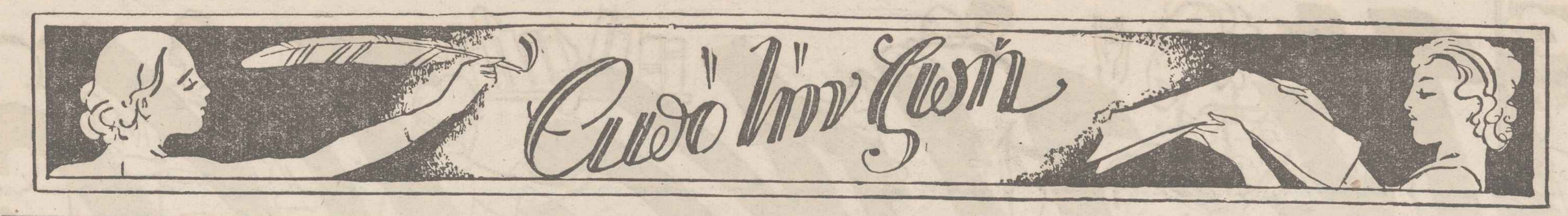

ΤΕΤΑΡΤΗ
14
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1938
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 95
Γραφεῖα: Πατησίων 8
Τυπογραφεῖα: Παλαμήδου 4
Συνδρομαί:
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:
Ἐτησία .... Δραχ. 150
Ἑξάμηνος .... » 80
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:
Ἐτησία Λίραι Ἀγγλίας 1
Ἑξάμηνος Σελλίνια 10
ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ
Ἐτησία .... Δολλάρια 5
Ἑξάμηνος .... » 3
Τιμὴ ἑκάστου τεύχους 10 σέντς.
Γενικὸς ἀντιπρόσωπός μας δι' ὅλην τὴν Ἀμερικὴν εἶναι ὁ κ. Κωνσταντῖνος Ι. Νικολόπουλος.
Δ)σις: People's Printing Co
656 6th Avenue
New-York City

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΡΩΜΑΝΤΙΚΕΣ

Ἀπὸ τὴν Νυρεμβέργη τῆς Γερμανίας μᾶς ἔρχεται τὸ νέο κήρυγμα:

— Κάτω ἡ ρωμαντικὴ Γερμανίδα. Κάτω ὁ παλαιὸς τύπος τῆς Γκρέτχεν καὶ τῆς Μαργαρίτας τοῦ Γκαῖτε. Ἡ Γερμανίδα θὰ παρουσιάζεται ὑπὸ νέον τύπο, τὸν τύπο τῆς πρακτικῆς καὶ ἱκανῆς γιὰ ὅλα γυναίκας.

Ἀμερικανισμός; Ὄχι ἀσφαλῶς. Σήμερα ἡ Γερμανία δὲν μιμεῖται. Δημιουργεῖ. Οἱ ἀνάγκες τῆς ζωῆς ὑπαγορεύουν!

Ὥστε πᾶνε πιὰ οἱ ρωμαντικὲς γυναῖκες, Γιατί, ἀφοῦ ὁ καινούργιος πολιτισμὸς τὶς καταργεῖ, θὰ τὶς δοῦμε καταργημένες σιγὰ-σιγὰ καὶ ἐκεῖ ἀκόμη ποὺ καινούργιοι πολιτισμοὶ δὲν ὑπάρχουν ἀκόμη.

Πάει ἡ ρωμαντικὴ κοπέλλα ποὺ ἐδιάβαζε Ἀλφρέδο ντὲ Μυσσὲ καὶ συνεκινεῖτο, ποὺ ἔκλαιγε μὲ ἕνα σοννέτο τοῦ Ἐρεντιά, ποὺ διατηροῦσε λεύκωμα ὅπου τὸ ἔγραψαν φίλες καὶ φίλοι, ποὺ ἔπαιζε στὸ πιάνο τὸ «Λὰκ ντὲ Κὸμ» μὲ τὰ λικνιστικὰ «ἀρπέζ» καὶ «Πριὲρ ντ' ὕν Βιὲρζ» γλυκανάλατο μουσικὸ κομμάτι, λείψανο τοῦ ρωμαντισμοῦ.

Ἡ Ἰουλιέττα δὲν περιμένει σήμερα σὲ μπαλκόνι τὸν Ρωμαῖο της. Καβαλλικεύει ἀπὸ πίσω του σὲ μιὰ γρήγορη μοτοσυκλέττα καὶ παίρνει δρόμο. Ἡ Μαργαρίτα δὲν πεθαίνει φυματικὴ γιὰ τὸν Ἀρμάνδο της, ἀλλὰ τοῦ δίνει δυὸ κλωτσιὲς καὶ βρίσκει ἄλλον.

Ὁ ρωμαντισμὸς καταργεῖται καὶ πρῶτο του θῦμα εἶναι ὁ Ἔρως, ὁ ὁποῖος δὲν θὰ παρουσιάζεται πλέον μὲ φτερά, ἀλλὰ μὲ δυὸ μεγάλα πεντοχίλιαρα, κολλημένα στὴν πλάτη του!

Ἔτσι εἶναι ὁ κόσμος. Καὶ ἡ Νυρεμβέργη τῆς Γερμανίας ποὺ στέλνει τὸ νέο κήρυγμα, δὲν ἔχει ἄδικο.

Ἡ Μιμὴ δὲν θὰ ἔχη πιὰ ἀδέκαρους «μποέμ» στὴν παρέα της. Θὰ συναναστρέφεται μὲ ποιητὰς καὶ ζωγράφους ποὺ διαθέτουν κόττερα καὶ κοῦρσες ἀεροδυναμικές.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἄς ποῦμε. Νέου εἴδους ρωμαντισμὸς ἀνατέλλει. Ὁ ρωμαντισμὸς ποὺ βλέπει τὴ χλωμὴ σελήνη σὰν λίρα ἐγγλέζικη, ὁ ρωμαντισμὸς τῆς ἐργασίας, ὁ μπίζνες-ρωμαντισμός.

Δὲν ξέρω ἂν θὰ εἶναι καλύτερα ἔτσι ἀπὸ πρῶτα. Οἱ πρακτικοὶ λένε: ναί. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ μερικοὶ καθυστερημένοι ποὺ θὰ νοσταλγήσουν τὴν γυναῖκα Μαργαρίτα, Μιμή, Ἰουλιέττα, Συλβέττ, Ρωξάνη.

Θὰ εἶναι οἱ ὀπισθοδρομικοί; Φοβοῦμαι ὅτι ὄχι!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΟ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ... ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

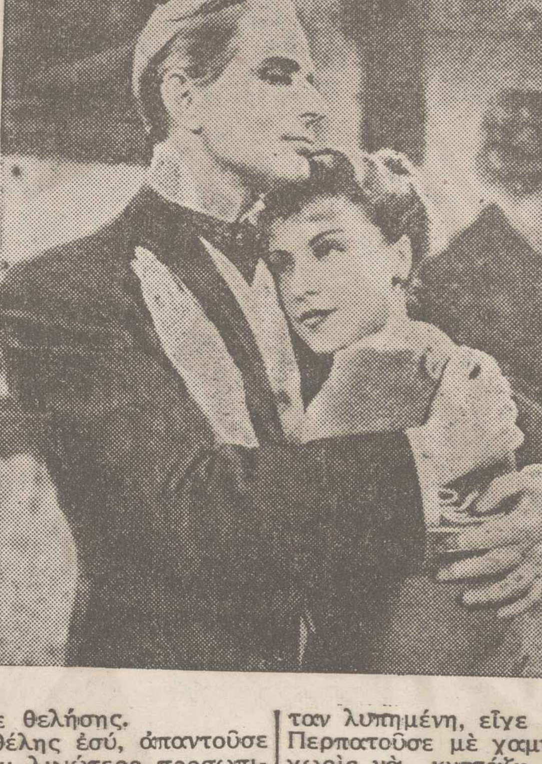

Κάμποσες μέρες τώρα, ἡ ἀτμόσφαιρα ἦταν βαρειά. Καταιγίδα πλανιότανε μέσ' στὸ σπίτι. Κανένας δὲν ἤξερε πῶς εἶχε ἀρχίσει αὐτὸ τὸ κακό. Ἴσως ἕνας λόγος κάπως πιὸ ζωηρός, ἴσως κάποια ἀδέξια χειρονομία. Πάντως ὁ Γιῶργος κι' ἡ Ἑλένη αἰσθάνονταν καλὰ πῶς κάτι ὑπῆρχε ἀνάμεσά των καὶ πῶς ὅλα αὐτὰ θὰ τελείωναν ἄσχημα. Μιλοῦσαν ὅσο τὸ δυνατὸ πιὸ λίγο, ἢ μιλοῦσαν μὲ εὐγένεια κάπως ἐπιτηδευμένη, ὅπως ὅταν θέλη νὰ κάνη κανεὶς πὼς θέλει ν' ἀποφύγη τὶς φιλονικίες, ἀκριβῶς στὸν τόνο ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ τὶς κάνη νὰ ξεσπάσουν χειρότερα.

— Τὸ φαγητὸ εἶναι ἕτοιμο, ἔλεγε ἡ Ἑλένη μὲ προσποιητὴ φιλοφροσύνη. Μποροῦμε νὰ καθήσωμε ὅποτε θελήσης.

— Μὰ ὅποτε θέλης ἐσύ, ἀπαντοῦσε ὁ Γιῶργος μ' ὄχι λιγώτερο προσωπικὸ τόνο, σ' εὐχαριστῶ.

Καὶ δίπλωσε τὴν ἐφημερίδα του μὲ ὕφος κυρίου ποὺ ἐπιθυμοῦσε ἀκριβῶς νὰ τελειώση ενα σπουδαῖο ἄρθρο, ἀλλὰ ποὺ ἔκανε τὴ θυσία νὰ τ' ἀφίση.

Τὰ πράγματα γύρισαν ἄσχημα τὴν τρίτη ἡμέρα τὸ πρωΐ. Ἡ Ἑλένη καὶ ὁ Γιῶργος ἔπερναν τὸ πρόγευμά τους.

— Θὰ φᾶς ἐδῶ τὸ μεσημέρι; ρώτησε ἡ Ἑλένη γιὰ νὰ πῆ κάτι ἐπειδὴ εὕρισκε τὴ σιωπὴ πολὺ βαρειά.

Ὁ Γιῶργος διάβαζε ἕνα γράμμα ποὺ εἶχε φέρει τὸ πρωϊνὸ ταχυδρομεῖο.

— Καὶ βέβαια θὰ φάω ἐδῶ. Ποῦ θέλεις νὰ φάω;

— Καλά, καλά, σὲ ρωτῶ γιὰ νὰ ξέρω. Μπορεῖ νὰ εἶχες δεχθῆ καμμιὰ πρόσκλησι, χωρὶς νὰ μοῦ τὸ πῆς.

— Καὶ πότε τὄκανα αὐτό; Πότε ἔφαγα ἔξω χωρὶς νὰ σὲ εἰδοποιήσω;

— Δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχη τίποτα τὸ προσβλητικὸ στὴν ἐρώτησί μου!

— Ὅλο τὸ χειμῶνα, τὴ μόνη ἡμέρα ποὺ ἔφαγα ἔξω [illegible] μιὰ φορὰ τὸν Ἰανουάριο, μὲ τὸν Περικλῆ.

— Καλά, καλά, μὴ θυμώνεις! Ἄλλως τε ἦταν Φεβρουάριος ὅταν ἔφαγες στοῦ Περικλῆ. Τί βλάκας ἀλήθεια!

— Σοῦ ζητῶ συγγνώμην, ἦταν τὸν Ἰανουάριο. Ἀκριβῶς στὶς 30 Ἰανουαρίου.

Μιὰ συνομιλία ποὺ ἀρχίζει σ' αὐτὸ τὸν τόνο δὲν μπορεῖ νὰ τελειώση παρὰ στὴν πιὸ κοινὴ συνομιλία. Κι' αὐτὸ συνέβη. Μὲ δυὸ τρεῖς παρόμοιες φράσεις, ἔφθασαν στὰ πιὸ δυσάρεστα πράγματα. Ὁ Γιῶργος εἶπε: «Εἶναι φοβερὸ νὰ κάνης ἀπ' τὸ παραμικρὸ τέτοιες ἱστορίες» καὶ ἡ Ἑλένη εἶπε: «Νομίζεις πὼς εἶναι εὐχάριστος ἕνας ἄνδρας ποὺ δὲν ἀνοίγη ποτὲ τὸ στόμα του».

Ντύθηκαν σιωπηλά, μὲ κατεβασμένα μοῦτρα. Πηγαινοέρχονταν στὸ μικρό τους δωμάτιο ἀποφεύγοντας ν' ἀγγίξη ὁ ἕνας τὸν ἄλλο.

Ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρό, ὁ ἕνας ὑποχωροῦσε μπροστὰ στὸν ἄλλο γιὰ ν' ἀνοίξουν ἕνα ντουλάπι ἢ νὰ κυτταχθοῦν στὸν καθρέπτη μ' ἕνα «παρντόν!» ἐπίσημο καὶ γεμᾶτο κακὴ διάθεσι... Στὸ βάθος τῆς ψυχῆς των, ἔνοιωθαν καλὰ πὼς αὐτὸ ἦταν γελοῖο. Μά, ὅταν ἀρχίζει κανείς...

Καὶ καθένας τους συλλογιζόταν:

— Ἄ, ὄχι, αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν θὰ ὑποχωρήσω πρῶτος ἐγώ....

Φυσικά, ἐργάσθηκαν πολὺ ἄσχημα κι' οἱ δυό τους, ὁ καθένας στὸ γραφεῖο του, σὲ δυὸ διαφορετικὲς γωνιὲς τῆς Ἀθήνας.

Ἤξεραν πολὺ καλὰ γιατὶ ἦσαν δυσαρεστημένοι. Δὲν μποροῦσαν νὰ συγκεντρωθοῦν στὴν ἐργασία των. Ὁ Γιῶργος δὲν συλλογιόταν παρὰ τὴν Ἑλένη καὶ ἡ Ἑλένη εἶχε τὸ νοῦ της μόνο στὸ Γιῶργο. Καὶ καθένας ἔλεγε μέσα του: Δὲν φταίω μονάχα ἐγώ!»

Καὶ συγχρόνως: «Τὶ βλακεία!» Ἀλλὰ ὅλοι οἱ μικροὶ δαίμονες τῆς φιλονικίας αὐτοὶ οἱ μικροί, οἱ σιναμεροὶ δαίμονες, ἐπιμένουν καὶ πειστικοί, ἔκαναν ἔφοδο, εἰσχωροῦσαν στ' αὐτιά των καὶ στὴν καρδιά των: «Μὴ ὑποχωρῆς! Μὴ ὑποχωρῆς!....».

Ὅταν ἡ Ἑλένη βγῆκε ἀπ' τὸ γραφεῖο της, ἦταν λυπημένη, εἶχε ὄρεξι νὰ κλάψη. Περπατοῦσε μὲ χαμηλωμένο κεφάλι, χωρὶς νὰ κυττάζη τίποτα ὁλόγυρά της.

Καὶ γι' αὐτό, ἐνῶ ἔκανε νὰ διασχίση ἕνα δρόμο, τὴν κτύπησε ἕνα ταξί. Ἡ Ἑλένη ἔβγαλε μιὰ φωνὴ κι' ἔπεσε καταγῆς.

Ὁ κόσμος ἔτρεξε ὁλόγυρά της, ἔσπευσαν νὰ τὴν βοηθήσουν. Δὲν εἶχε πάθει τίποτα, τὸ ταξί μόλις τὴν εἶχε ἀγγίξει μὲ τὴ πτέρυγά του, ἀλλὰ ἐκείνη ἔκλαιγε, ἔκλαιγε μὲ λυγμούς, σὰν παιδί, πάντα καθισμένη κατὰ γῆς, χωρὶς νἄχη τὴ δύναμι νὰ σηκωθῆ. Κι' ἔπειτα, ξαφνικά, ἀντελήφθη πὼς οἱ λυγμοί της μεταμορφώνονταν σὲ γέλια, πὼς τώρα γελοῦσε, γελοῦσε μ' ὅλη της τὴν καρδιά. Καὶ κατάλαβε γιατί.

Τότε σηκώθηκε, ἔσπρωξε τοὺς ἀνθρώπους, φώναξε ἕνα ταξὶ ποὺ περνοῦσε κι' ἔδοσε τὴ διεύθυνσί της. Εἶχε πέσει στὸ κάθισμα, ἐξηντλημένη, ἀλλὰ δὲν ἤξερε πειὰ ἂν ἦταν ἀπὸ ταραχή, ἢ χαρά.

Ὁ Γιῶργος μόλις εἶχε γυρίσει στὸ σπίτι. Ἀκούοντας τὴν πόρτα ν' ἀνοίγη ἔδοσε στὸ πρόσωπό του μιὰ ψυχρὴ ἔκφρασι.

Ἀλλὰ ἀμέσως ἡ Ἑλένη ἔπεσε στὴν ἀγκαλιά του. Ἔτρεμε ὁλόκληρη, γελοῦσε καὶ ἔκλαιγε.

— Λίγω ἔλειψε νὰ πεθάνω! Τοῦ φώναξε σὰ ν' ἀνήγγειλε μιὰ καλὴ εἴδησι.

— Τί ;

— Ναί, λίγο ἔλειψε νὰ πεθάνω Γιῶργο. Νὰ πεθάνω, ἀφοῦ χωρισθήκαμε ἔτσι τὸ πρωΐ, θὰ ἦταν φρικτό. Δὲν σκέπτεται ποτὲ κανεὶς πὼς μπορεῖ νὰ πεθάνη σὲ τέτοιες στιγμές!

Στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ συζύγου της ἔτρεμε τώρα ὁλόκληρη, ἀγωνιοῦσε, σὰν νὰ γύριζε πραγματικὰ ἀπ' τὶς θύρες τοῦ θανάτου. Ἦσαν κι' οἱ δυό τους πολὺ χλωμοί. Γιατί, Γιατὶ, ἀλήθεια, οἱ ἄνθρωποι δὲν σκέπτονται ποτέ, ὅταν φιλονικοῦν τόσο κουτά, πὼς θὰ μποροῦσαν νὰ πεθάνουν χωρὶς νὰ συμφιλιωθοῦν.

Τώρα ὅλα εἶχαν τελειώσει. Εἶχαν συμφιλιωθεῖ.

— Ποτὲ πειά... εἶπε ὁ Γιῶργος.

Ἡ Ἑλένη τοῦ διηγόταν, ἀκόμα ταραγμένη τὸ ἐπεισόδιο.

— Σκέφθηκες νὰ κυττάξης τὸν ἀριθμὸ τοῦ ταξί; εἶπε ὁ Γιῶργος. Θὰ στείλω ἕνα δῶρο στὸν σωφφέρ...

ΚΑΠΟΙΑ

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΠΑΙΔΙΑ - ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Φοῖβος λέγεται τὸ χαριτωμένο ἀγοράκι, μὲ τὸ ὁποῖον θ' ἀσχοληθῶ σήμερα. Εἶναι ἑπτὰ περίπου χρόνων, τώρα μόλις ἀρχίζει νὰ μαθαίνη νὰ διαβάζη καὶ νὰ γράφη καὶ ἐν τούτοις εἶναι — ἦτο ἀπὸ πολὺ μικρότερο, ἀπὸ μωρὸ θὰ εἰμποροῦσε νὰ πῆ κανεὶς — ἄσσος εἰς τὴν ὀρθογραφίαν. Τοῦ λέτε τὴν πιὸ δύσκολη λέξιν, μιὰ λέξι ποὺ ἀσφαλῶς δὲν γνωρίζει τὴν σημασία της καὶ τὸν ρωτᾶτε πῶς γράφεται. Θὰ σᾶς ἀπαντήση μὲ ἀσφάλειαν καὶ βεβαιότητα ἑκατὸ τοῖς ἑκατόν.

— Φοῖβο, πῶς γράφεται ἡ ἐκκεχειρία ;

— Ἔψιλον, δύο κάπα, ἔψιλον, χῖ, ἔψιλον, ἰῶτα, ρῶ, ἰῶτα, ἄλφα.

Ἀσφαλῶς δὲ τὸ χαριτωμένο αὐτὸ παιδάκι, ποὺ παίζει καὶ γελᾷ μὲ τ' ἄλλα παιδάκια τῆς ἡλικίας του, δὲν ἔλαβεν, εἰς τὰ ὀλίγα χρόνια τῆς ἕως τώρα χαρούμενης ζωῆς του, ἀφορμὴν ν' ἀσχοληθῆ μὲ μίαν οἱουδήποτε εἴδους ἐκκεχειρίαν.

Εἰς τὰς σπανίας περιπτώσεις ποὺ θὰ κάμη λάθος, ὁ Φοῖβος τὸ διορθώνει ἀμέσως μόνος του.

— Πῶς γράφεται ἔρρωσθε;

— Ἔψιλον, ρῶ, ὠμέγα, σῖγμα, θῆτα, ἔψιλον. Σταθῆτε... Τί σᾶς εἶπα;... ἔψιλον, ρῶ, ὠμέγα... ἔκαμα λάθος... ἔψιλον, δύο ρῶ... ὠμέγα.

Ἠρωτήθησαν ἰατροὶ ἀπὸ τοὺς γονεῖς τοῦ μικροῦ. Ἡ ἀπάντησίς των ἦτο ἁπλῆ.

— Ὑπάρχουν, ὡς γνωστόν, παιδιὰ—φαινόμενα. Ἄλλα εἰς ἡλικίαν ἕξ, ἑπτὰ καὶ ὀκτὼ χρόνων εἶναι μουσικοσυνθέται ἢ πρώτης τάξεως ἐκτελεσταί. Ἄλλα εἶναι ζωγράφοι, ἄλλα μαθηματικοὶ σπουδαῖοι. Τὸ δικό σας εἶναι φαινόμενον εἰς τὴν ὀρθογραφίαν. Ἀπὸ τὰ συμπαθητικώτατα, δηλαδή, φαινόμενα καὶ τὰ σπανιώτερα συνάμα εἰς τὴν Ἑλλάδα, δεδομένου ὅτι ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἴμεθα, κατὰ κανόνα, ἀνορθόγραφοι.

Ἀπὸ ποῦ φέρνουν τὰ παιδιὰ—φαινόμενα αὐτὰς τὰς καταπληκτικάς, τόσον ὥστε νὰ καταντοῦν καμμιὰ φορὰ ἀπίστευτοι, ἱκανότητάς των; Κανεὶς δὲν τὸ γνωρίζει ἀσφαλῶς καὶ ἴσως δὲν θὰ τὸ μάθωμεν ποτέ. Ὁπωσδήποτε, φαινόμενα ἢ ὄχι, τὰ παιδιὰ εἶναι συμπαθητικὰ ὡς παιδιά. Διὰ τοῦτο ἐκαμάρωσα βέβαια καὶ ἐγὼ καὶ ἐθαύμασα τὸν μικρούλην Φοῖβον διὰ τὴν ὀρθογραφικήν του διαίσθησιν, ἀλλὰ ὁμολογῶ, ὅτι περισσότερον τὸν ἐκαμάρωνα ὅταν τὸν ἔβλεπα νὰ παίζη μὲ τοὺς ἄλλους μικρούς, ἕνα καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὰ πολλὰ ἔξυπνα, εὔθυμα καὶ... ἄτακτα χαριτωμένα παιδάκια.

Β. ΒΕΚΙΑΡΕΛΛΗΣ

Ἡ «Γυναῖκα»

ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ
ΚΑΘΕ
ΤΕΤΑΡΤΗΝ
ΑΝΤΙ ΤΗΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΝΩΝΥΜ. ΕΤΑΙΡΙΑ
ΤΑ "ΓΡΑΜΜΑΤΑ"
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 95

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ἀρ. 8
Τηλέφωνον 30.461
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ:
ΠΑΛΑΜΗΔΟΥ, ἀρ. 4
Τηλέφωνον 30.297

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

Ἡ Γυναίκα

ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΙΣ: ΕΛΕΝΗ ΣΙΦΝΑΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ
ΕΤΟΣ Β
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ
— ΔΡΑΧΜΑΙ 3

ΤΕΤΑΡΤΗ
14
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
1938

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ "ΓΥΝΑΙΚΑΣ"

Ποιὸ ἐπάγγελμα νὰ διαλέξω;

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΠΑΤΕ ΣΤΗΝ ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΓΡΑΦΙΚΗΣ

Γίνεσθε: α) καθηγήτριες τῶν Τεχνικῶν, διὰ Γυμνάσια, καὶ διορίζεσθε ἀμέσως, β) ζωγράφοι, ὁπότε, ἐκτὸς τῆς ἐπιδόσεως στὴ ζωγραφική, σᾶς ἀνοίγεται ὁ δρόμος σὲ πλῆθος παρεμφερεῖς ἐργασίες: διαφημιστικὲς ὀργανώσεις, σκιτσογράφοι καὶ διακοσμηταί, στοὺς ταπειτουργικοὺς ὀργανισμούς, ὑφαντουργεῖα κ.λ.π.

Σ' ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΠΡΟΤΙΜΩΝΤΑΙ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ

Ἂν ἔχετε ταλέντο, σᾶς ἀνοίγεται ὁ δρόμος γιὰ μιὰ καλλιτεχνικὴ καρριέρα. Πάντως μπορεῖτε νὰ ἐργασθῆτε καὶ σὲ διάφορες διακοσμητικὲς καὶ πλαστικὲς ἐργασίες.

Λόγῳ τῶν δυσκολιῶν τῆς ἐπιτυχίας, σ' αὐτὸ τὸ τμῆμα φοιτοῦν λίγες μαθήτριες

⌘

ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΧΑΡΑΚΤΙΚΗΣ

Σ' αὐτὸ διδάσκεσθε ξυλογραφία καὶ χαλκογραφία.

Οἱ μαθήτριες τοῦ τμήματος αὐτοῦ παρακολουθοῦν συνήθως καὶ τὸ σχολεῖο Γραφικῆς, καὶ εἰδικώτερα ζωγραφική. Καὶ στὸ τμῆμα αὐτὸ οἱ μαθήτριες δὲν εἶναι πολλές.

⌘

ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ ΑΥΤΕΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Ἀφοῦ ἐξετάσαμε τοὺς κυριώτερους ἐπαγγελματικοὺς δρόμους ποὺ ἀνοίγονται σ' ὅσα κορίτσια δὲν τελείωσαν τὸ γυμνάσιο, θὰ μιλήσωμε σήμερα γιὰ τὰ ἐπαγγέλματα ποὺ μποροῦν νὰ ἀκολουθήσουν ὅσες ἔχουν ἤδη τὸ ἀπολυτήριό τους καὶ μποροῦν νὰ διαθέσουν μερικὰ χρόνια ἀκόμη γιὰ σπουδὲς εἰς Ἀνώτατες τοῦ Κράτους Σχολές.

Πρόκειται γιὰ σειρὰ κλάδων, πού, ἐκτὸς τοῦ βιοπορισμοῦ, παρέχουν ἐπίσης καὶ μιὰ ἀνωτέρα πνευματικὴ μόρφωσι καὶ ποὺ γι' αὐτὸ συχνὰ προϋποθέτουν ὡρισμένες πνευματικὲς ἱκανότητες.

Ἀπὸ τὰ ἐπαγγέλματα αὐτὰ ἄλλα, ὅπως τὸ τῆς γιατροῦ, τῆς δικηγόρου, τῆς ἀρχιτέκτονος, τῆς ὀδοντιάτρου, τῆς φαρμακοποιοῦ ἢ οἱ καλλιτεχνικοὶ κλάδοι (ζωγραφική, γλυπτική, μουσική) εἶναι κυρίως ἐλευθέρια —λέμε κυρίως γιατὶ μὲ τ' ἀντίστοιχα πτυχία δὲν ἀποκλείεται νὰ πετύχη κανεὶς μιὰ δημοσία ἢ ἰδιωτικὴ θέσι. Καὶ ἄλλα εἶναι συνήθως μισθωτά, ὅπως λ. χ. οἱ χημικοὶ καὶ οἱ καθηγήτριες διαφόρων κλάδων (φιλολογίας, μαθηματικῶν, φυσικῆς, γαλλικῆς, τεχνικῶν, ᾠδικῆς, γυμναστικῆς) χωρὶς βέβαια ν' ἀποκλείεται νὰ τὰ ἐξασκήσουν καὶ γιὰ δικό τους λογαριασμό.

Ἀπὸ τὶς δυὸ αὐτὲς ὁμάδες, ἡ ἀμεσώτερον ἀποδοτικὴ γιὰ τὰ κορίτσια, ποὺ περιμένουν νὰ ζήσουν ἀπὸ τὴν ἐργασία τους, εἶναι ἡ δευτέρα, γιατὶ τοὺς ἐξασφαλίζει, εὐθὺς μόλις διορισθοῦν, ἕνα πάγιο εἰσόδημα, ἐνῷ ἕνας ἐλεύθερος ἐπαγγελματίας γιὰ νὰ συγκεντρώση ἀρκετὴ πελατεία ὄχι μόνον χρειάζεται μερικὰ χρόνια, ἀλλὰ πρέπει, κυρίως, νὰ ἐμπνέη ἐμπιστοσύνη —καὶ στὸν τόπο μας, δυστυχῶς, ὁ κόσμος ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ δυσπιστῆ πρὸς τὴν ἱκανότητα τῆς γυναίκας. Μόνον, λοιπόν, ὅσες δὲν ἔχουν ἄμεσον ὑλικὴ ἀνάγκη καὶ ἔχουν κάπου νὰ στηριχθοῦν κατὰ τὰ πρῶτα τοὐλάχιστον ἔτη, μποροῦν νὰ διαλέξουν τὰ ἐπαγγέλματα αὐτά, πού, ὅταν ἔχουν ἱκανοποιητικὴ σταδιοδρομία εἶναι ἀναμφισβητήτως πολὺ ἐπωφελέστερα ἀπὸ τὰ ἄλλα.

Καὶ γιὰ νὰ ἐξετάσωμε πλησιέστερα τὶς δυνατότητες ποὺ προσφέρει τὸ καθένα ἀπ' αὐτά, ἄς δοῦμε σήμερα ἀπὸ κοντὰ τὰ στάδια ποὺ ἀνοίγει ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῆς Τέχνης τοῦ Πολυτεχνείου μὲ τὰ τρία σχολεῖα της: Γραφικῆς, Γλυπτικῆς, Χαρακτικῆς.

Καὶ γιὰ τὰ τρία, ἡ φοίτησις στὰ ἐργαστήρια εἶναι τετραετὴς καὶ τὰ δίδακτρα τέσσερις χιλιάδες ἐτησίως εἰς δόσεις. Πρέπει ὅμως οἱ ὑποψήφιοι νἄχουν κάποιο τάλαντο γιατὶ οἱ εἰσιτήριοι ἐξετάσεις, ὅπου διαγωνίζονται σὲ πορτραῖτα καὶ σύνθεσι (ἐλεύθερο σχέδιο) εἶναι ἀρκετὰ αὐστηραὶ δεδομένου ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν θέσεων στὰ ἐργαστήρια εἶναι περιωρισμένες.

Στὸ ἐργαστήριο Χαρακτικῆς διδάσκονται ξυλογραφία καὶ χαλκογραφία, συνήθως δὲ οἱ μαθηταὶ τῆς χαρακτικῆς παρακολουθοῦν συγχρόνως καὶ τὸ σχολεῖον ζωγραφικῆς.

Οἱ ἀπόφοιτοι τῶν γλυπτικῶν ἐργαστηρίων μποροῦν νὰ ἐργασθοῦν σὲ διάφορες διακοσμητικὲς πλαστικὲς ἐργασίες, ἀνάγλυφα ἢ γλυπτά, ἀναμνηστικὰ μετάλλεια ἢ συνθέσεις, προπλάσματα ἐπιτυμβίων συνθέσεων κ. λ. π. Λίγα κορίτσια φοιτοῦν στὸ τμῆμα αὐτὸ γιατὶ οἱ γλύπται ἐργάζονται πάντοτε ὄρθιοι, πρᾶγμα ἀρκετὰ κουραστικὸ καὶ εἶναι ἀνάγκη ἐπὶ πλέον νἄχουν κάποια φυσικὴ δύναμι. Ἐν τούτοις ἔχομε ἀρκετὰ [illegible] δείγματα γυναικῶν γλυπτριῶν, [illegible] μάλιστα [illegible] παρουσιασθῆ εὐπροσώπως καὶ στὴν τελευταία Πανελλήνιο καλλιτεχνικὴ ἔκθεσι

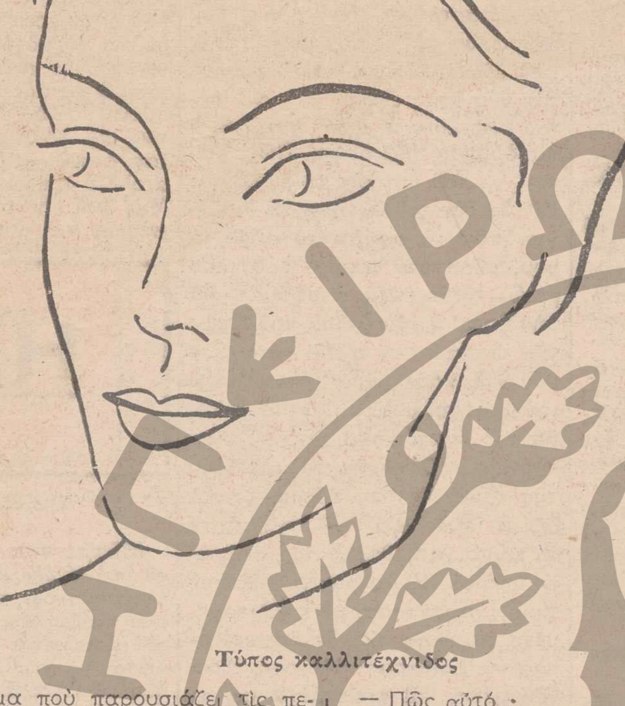

Τύπος καλλιτέχνιδος

Μὰ τὸ τμῆμα ποὺ παρουσιάζει τὶς περισσότερες ἐπαγγελματικὲς πιθανότητες γιὰ μιὰ νέα εἶναι πρωτίστως ἡ ζωγραφική, χάρις στὸ πλῆθος τῶν ἐφαρμογῶν της.

Πραγματικῶς, μιὰ τελειόφοιτος τῆς ζωγραφικῆς μπορεῖ νὰ ἐργασθῆ ὄχι μόνον ὡς καλλιτέχνις, ἀλλὰ καὶ σὲ πλῆθος παρεμφερεῖς ἐργασίες, ὅπως λ. χ. οἱ διαφημιστικὲς ὀργανώσεις (ἀφίσες, σχέδια ἀγγελιῶν, πανὼ διάφορα) στὶς ἐφημερίδες, στὰ περιοδικὰ καὶ στοὺς ἐκδοτικοὺς οἴκους, ὡς σκιτσογράφοι καὶ διακοσμηταί, στοὺς ταπητουργικοὺς ὀργανισμούς, γιὰ τὴ δημιουργία σχεδίων, στὰ ἐργοστάσια βάζων καὶ καλλιτεχνικῶν εἰδῶν, στὰ ὑφαντουργεῖα ὑφασμάτων ἐμπριμέ, παντοῦ τέλος ὅπου χρειάζεται μιὰ ζωγραφικὴ ἱκανότης καὶ μιὰ καλλιτεχνικὴ μόρφωσις.

— Καὶ σταδιοδρομοῦν εὔκολα σ' αὐτὰ τὰ ἐπαγγέλματα τὰ κορίτσια; ρωτήσαμε κάποιον ἀπὸ τοὺς φετεινοὺς ἀποφοίτους τῆς Σχολῆς.

— Εὐκολώτερα ἀπὸ μᾶς ἀποκρίθηκε ὁ συνομιλητής μας μὲ κάποια ζήλεια.

— Πῶς αὐτό ;

— Συχνὰ προτιμοῦν τὶς γυναῖκες σὲ διακοσμητικὲς ἐργασίες —γιατὶ πιστεύεται πὼς ἔχουν περισσότερο γοῦστο.

Γενικῶς ἡ ζωγραφική, τὸ σχέδιο, τὸ χρῶμα, ἔχουν πολὺ περισσότερες ἐφαρμογὲς στὴν καθημερινὴ ζωὴ ἀπὸ τὸ γλυπτὸ καὶ τὸ ἀνάγλυφο, καὶ γι' αὐτό, ἐνῷ στὴ γλυπτικὴ φοιτοῦν μόνον ὅσες ἔχουν μεγάλες καλλιτεχνικὲς βλέψεις, στὰ ἐργαστήρια τῆς ζωγραφικῆς συχνὰ συναντοῦμε κορίτσια ποὺ θέλουν κυρίως νὰ ἀποκτήσουν ἐφόδια γιὰ νὰ κερδίσουν τὴ ζωή τους.

Ἄλλως τε ἡ Σχολὴ Ζωγραφικῆς χάρις στὸ μορφωτικὸ τμῆμα της, ποὺ ἱδρύθη πρὸ τριῶν τεσσάρων ἐτῶν, παρέχει καὶ μιὰ ἄλλη ἀκόμη δυνατότητα στοὺς ἀποφοίτους της.

Τὸ μορφωτικὸ τμῆμα ἔχει σκοπὸν νὰ καταρτίζῃ καθηγητάς τῶν Τεχνικῶν, οἱ ὁποῖοι διορίζονται ὡς ἰσότιμοι τῶν ἀποφοίτων τοῦ Πανεπιστημίου καὶ δημιουργήθηκε γιὰ νὰ ἐξυψώση ἀκριβῶς τοὺς καθηγητὰς αὐτοῦ τοῦ κλάδου.

Γιὰ νὰ εἰσαχθῆ κανεὶς στὸ μορφωτικὸ τμῆμα πρέπει νὰ ἔχη ἀπολυτήριον γυμνασίου καὶ νὰ ἐπιτύχῃ στὶς εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις (οἱ καθηγηταὶ εἶναι συνήθως ἐπιεικέστεροι ἀπέναντί τους).

Ἀκολουθοῦν τὰ ἴδια μαθήματα μὲ τοὺς λοιποὺς σπουδαστὰς τῆς ζωγραφικῆς μὲ τοὺς ὁποίους, μάλιστα, συνδιδάσκονται, ἔχουν ὅμως ἐπὶ πλέον καὶ μερικὰ ἄλλα μαθήματα, Παιδαγωγικά, Ρυθμολογία, Ἱστορία πολιτισμοῦ, Καλλιγραφία, Τεχνικά, Χαρτοκοπτικὴ κλπ., ποὺ τοὺς προετοιμάζουν εἰδικῶς γιὰ τὸ μελλοντικὸ ρόλο τους ὡς καθηγητῶν Ἰχνογραφίας, Καλλιγραφίας καὶ Τεχνικῶν.

Ἡ φοίτησις εἶναι καὶ ἐδῶ τετραετὴς καὶ τὸ δίπλωμα ἐπιτυγχάνεται κατόπιν διαγωνισμοῦ στὸ γυμνό.

Ἄς σημειωθῆ ὅτι ὅλοι οἱ ἀπόφοιτοι αὐτοῦ τοῦ τμήματος διορίζονται εὐθύς, κατὰ προτίμησιν ὅλων τῶν ἄλλων καθηγητῶν, αὐτοῦ τοῦ κλάδου, πρὸς τὸ παρὸν δὲ δὲν ὑπάρχουν ἀδιόριστοι. Σταδιοδρομοῦν μὲ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι καθηγηταὶ καὶ μποροῦν ἑπομένως μετὰ πολυετῆ ὑπηρεσίαν νὰ φθάσουν τὶς ἕξη - ἑπτὰ χιλιάδες μηνιαίως.

Ἐξ ἄλλου, ὅσοι ἀπ' αὐτοὺς ἔχουν μέσα τους τὴν φωτιὰ τῆς Τέχνης μποροῦν ἐκ παραλλήλου μὲ τὴν καθηγητικὴ ἐργασία τους ποὺ τοὺς ἐξασφαλίζει ἀκοπίαστα τὸν ἐπιούσιο, νὰ ἐξακολουθήσουν τὴν καλλιτεχνικὴ ἐργασία τους καὶ θὰ μπορούσαμε ν' ἀναφέρωμε ὀνομαστικῶς παραδείγματα δοκίμων καλλιτεχνῶν, ποὺ κάνουν συγχρόνως καὶ τὰ δύο.

Ἄλλως τε πρὸς τί νὰ ὑποδείξωμε τὰ πλεονεκτήματα ποὺ παρουσιάζει γιὰ μιὰ κοπέλλα ὁ καθηγητικὸς κλάδος; Οἱ νέες, ποὺ ὁμαδικῶς τὸν προτιμοῦν, δείχνουν πόσον καλὰ τὸν ἔχουν ἐννοήσει, καὶ μεῖς ἀρκούμεθα νὰ ὑποδείξωμε ἕναν κλάδο ποὺ λόγῳ τῆς προσφάτου δημιουργίας του ἴσως νὰ μὴν εἶχαν προσέξει ἀρκετά, ἕναν κλάδο, ποὺ γιὰ τὴν ὥρα παρουσιάζει ἀρκετὰ ἀκόμη κενά.

Κ. Σ.

ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

Η "ΓΥΝΑΙΚΑ"

ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ΣΥΝΕΠΩΣ ΘΑ ΤΗΝ ΖΗΤΗΤΕ ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΠΩΛΑΣ

ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΟΧΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ Ι. Τόλα
ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.85
ΑΡΙΘ. 38576

ὁ αἰσθηματικὸς σας κόσμος

ΣΥΖΥΓΙΚΕΣ ΣΚΗΝΕΣ

Η ΠΕΜΠΡΕΝΕΛΛΑ ΕΞΗΓΕΙ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ

ΤΟΥ ΛΟΥΣΙΕΝ ΦΡΑΝΣΟΥΑ

Σᾶς ἔχω μιλήσει συχνὰ γιὰ τὴ λογικὴ τῆς Πεμπρενέλλας. Οἱ σκέψεις της εἶνε πάντα τόσο ἰσορροπημένες καὶ τὰ καθαρὰ μάτια της κυττάζουν πάντα ἴσια. Ἂν καμμιὰ φορὰ παρασυρθῶ ἀπὸ μιὰ διήγησι

ποὺ μὲ ἐνδιαφέρει καὶ ὁ ἐνθουσιασμός μου εἶνε λίγο ὑπερβολικός, συναντῶ στὰ μάτια τῆς Πεμπρενέλλας μιὰ τόσο λεπτὴ εἰρωνεία καὶ στὸ χαμόγελό της τόση συγκατάβασι, ποὺ παύω ντροπιασμένος.

Δὲν λέει ποτὲ ψέμματα. Ζῇ τόσο πολὺ μὲ τὶς πραγματικότητες τῆς ζωῆς, ὥστε συχνὰ ἀναγκάζομαι νὰ τῆς πῶ:

—Δὲν ἔχεις φαντασία!

Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἐκδικοῦμαι. Καὶ μὲ τὸ δίκηο μου, νομίζω. Ἂν ἤμουν βέβαιος ὅτι ἡ Πεμπρενέλλα δὲν θὰ διαβάσῃ ποτὲ αὐτὸ τὸ ἄρθρο μου, θὰ πρόσθετα ὅτι δὲν ἀγαπᾷ καθόλου τοὺς ποιητάς, τοὺς θείους αὐτοὺς ψεῦτες.

Ἐλᾶτε τώρα ἐσεῖς νὰ μοῦ ἐξηγήσετε αὐτὸ τὸ περίεργο φαινόμενο: ἡ Πεμπρενέλλα, ποὺ εἶνε τόσο στερεὰ δεμένη μὲ τὴ γῆ, ποὺ ἀντιπαθεῖ ὅ,τι δὲν ἔχει σχέσι μὲ τὴ λογική, ἀρνεῖται νὰ φορέσῃ πράσινο φόρεμα γιατὶ φέρνει δυστυχία, καὶ κρατεῖ κλεισμένο στὸ ντουλάπι ἕνα θαυμάσιο ὀπάλι, κληρονομιὰ τῆς γιαγιᾶς της, ἀπὸ τότε ποὺ ἔμαθε ὅτι ἡ πέτρα αὐτὴ φέρνει «γρουσουζιά».

Γι' αὐτὸ καὶ δὲν ἀπόρησα πολὺ ὅταν ἕνα πρωΐ, ἀφοῦ τῆς διηγήθηκα τὸ ὄνειρό μου, τὴν ἄκουσα νὰ λέῃ:

—Θὰ πάρῃς ἕνα δῶρο.

Τ' ἀπόγεμα ἄρχισα ν' ἀνησυχῶ βλέποντάς την νὰ προχωρῇ μὲ μικρὰ βήματα καὶ χίλιες προφυλάξεις.

— Σὲ στενεύουν πάλι τὰ παπούτσια σου; τὴ ρώτησα.

—Ὄχι, ἀλλὰ θὰ σοῦ ἐξηγήσω...

Ὠνειρεύθηκα ὅτι σκαρφάλωνα σὲ βράχους. Αὐτὸ σημαίνει: «Θὰ γλυστρήσετε στὸ παρκὲ ἢ θὰ σπάσετε τὸ πόδι σας». Γι' αὐτὸ προφυλάγομαι. Ὅταν ἔφθασα στὸν πιὸ ψηλὸ βράχο, εἶδα τὴ θάλασσα πίσω ἀπὸ ἕνα κόκκινο πέπλο. Δὲν πρέπει νἄχω ἐμπιστοσύνη στὸν ἔρωτα, αὐτοὶ ποὺ ζοῦν μαζί μου δὲν μὲ προστατεύουν.

— Αὐτὴ εἶνε πετριὰ στὸν κῆπο μου! Μὰ δὲν μοῦ λὲς ποιὸς σ' ἔμαθε νὰ ἐξηγῇς τὰ ὄνειρα:

—Κανείς! Αὐτὰ τὰ ξέρει ὅλος ὁ κόσμος.

—Δὲν μοῦ λές, ὅταν ὀνειρευθῇς ὅτι ἡ γυναῖκα σου ἀρχίζει νὰ τρελλαίνεται, τί σημαίνει;

Ἡ Πεμπρενέλλα μοῦ γύρισε περιφρονητικὰ τὶς πλάτες.

Ἀπὸ τότε δὲν τὴν ξανάκουσα νὰ μιλᾷ γιὰ ὄνειρα, ἀλλὰ παρατήρησα πολλὰ περίεργα πράματα. Χωρὶς κανένα λόγο, ἡ Πεμπρενέλλα μοῦ εἶπε μιὰ μέρα, μὲ τὸ ὕφος τῆς κυρίας μὲ τὰς καμελίας, ὅτι θὰ πέθαινε φυματική. Διέσχισε ἕνα δρόμο γεμᾶτο αὐτοκίνητα, γιατὶ στὸ πεζοδρόμιο περπατοῦσε μιὰ μαύρη γάτα· ἀγόρασε δυὸ λαχεῖα, πρᾶγμα ποὺ δὲν ἔκανε ποτὲ ὡς τώρα, γιατὶ ἦταν βέβαιη ὅτι θὰ κέρδιζε...

Δεκαπέντε μέρες τώρα ἡ ἀτμόσφαιρα ἦταν γύρω μου ταραγμένη. Ἡ Πεμπρενέλλα εἶχε γίνει σωστὴ σφίγξ. Ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ μοὔκανε περίεργες ἐρωτήσεις:

—Ἤσουν πολὺ ταραγμένος χθὲς τὸ βράδυ. Ἔβλεπες ὄνειρο;

Μὰ τὸ νὰ ὀνειρεύωμαι ὅτι μὲ πλάκωσε τὸ σπίτι, ὅτι βρισκόμουν σ' ἕνα καράβι ποὺ καιγόταν στὸν ὠκεανό, ὅτι μὲ θάψανε ζωντανό, πάλι δὲν θἄλεγα λέξι στὴν Πεμπρενέλλα.

Χθὲς ὅμως ἀνεκάλυψα τὸ μυστικὸ τῆς Πεμπρενέλλας, τὴν πηγὴ τῆς μαντικῆς της δυνάμεως. Ἐντελῶς τυχαῖα, βρῆκα στὴ βιβλιοθήκη ἕνα βιβλιαράκι, πού, ὁμολογῶ, δὲν εἶχε ἄσχημη ἐμφάνισι: Τὸ Λεξικὸ τῶν ὀνείρων. Νέα ἔκδοσι τοῦ ὀνειροκρίτη. Τὸ ἔβαλα στὴν τσέπη μου μὲ προφυλάξεις πεπειραμένου λωποδύτη. Λίγη ὥρα ἀργότερα τὸ βιβλιαράκι βρισκόταν κάτω ἀπ' τὰ νερὰ τοῦ Σηκουάνα.

Τὸ βράδυ, φιλῶντας τὴν Πεμπρενέλλα, τῆς εἶπα ἀδιάφορα:

— Ξέχασα νὰ σοῦ πῶ ὅτι εἶδα ποντίκια στὸν ὕπνο μου χθές. Τί σημαίνει;

Μὲ κύτταξε μὲ βλέμμα τόσο θλιμμένο, ὥστε αἰσθάνθηκε τύψεις γιατὶ τὴν στέρησα ἀπ' τὸ βιβλίο ποὺ τῆς ἔδινε τὴν καθημερινή της δόσι μυστηρίου. Σκέφθηκα πόσο θὰ λυπόταν ἡ Μπεμπέκα ἂν τῆς ἔπαιρνα τὸ καλλίτερό της παιχνίδι.

Ἔχομε τὴν τάσι νὰ θυμώνωμε ὅταν ἐκεῖνοι ποὺ ζοῦν μαζί μας δὲν σκέπτωνται σὰν κι' ἐμᾶς, ὅταν παίρνουν στὰ σοβαρὰ ὅ,τι ἐμεῖς θεωροῦμε ἀδυναμία. Καὶ παίρνομε μόνοι μας τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς στερήσωμε μιὰ εὐχαρίστησι, νὰ ἐπέμβωμε στὶς πιὸ κρυφές τους σκέψεις.

Ἂν ἄφηνα τὸ βιβλίο τῆς Πεμπρενέλλας, θὰ διασκέδαζε ἴσως καμμιὰ δεκαριὰ μέρες ἀκόμη, κι' ὕστερα θὰ ξεχνοῦσε. Παίρνοντας ὅμως τὸ βιβλίο ἔδειξα ἕνα ἀσυγχώρητο δεσποτισμό, ποὺ εἶμαι βέβαιος ὅτι κι' ἐκείνη δὲν θὰ ξεχάσῃ ποτέ.

Θὰ καταλάβῃ ἄραγε ἡ Πεμπρενέλλα γιατί αὐτὸ τὸ βράδυ τὴν φίλησα πιὸ τρυφερὰ ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά;

ΟΙ ΣΤΗΛΕΣ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ ΓΡΑΦΟΥΝ, ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

Οἱ ἀναγνῶσται καὶ ἀναγνώστριες ποὺ θὰ εἶχαν μιὰ γνώμη ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα, ἂς ἀπαντήσουν στὸ συγκινητικὸ αὐτὸ γράμμα τῆς πονεμένης φίλης μας. Οἱ γνῶμες θὰ δημοσιευθοῦν στὸ ἐρχόμενο. Ζητᾶμε τὴν βοήθεια αὐτὴ τοῦ κοινοῦ γιατὶ πιστεύομε πὼς οἱ ἀναγνώστριες τῆς «Γυναίκας» εἶναι ὅλες ἀδελφὲς καὶ πρέπει νὰ ἀναπτύξουν μεταξύ των ἕνα δεσμὸ μὲ τὴν διανοητικὴ καὶ αἰσθηματικὴ ἀλληλεγγύη.

Ἀγαπητή «Γυναῖκα»,

Βρίσκομαι ἐμπρὸς σ' ἕνα τραγικὸ δίλημμα καὶ γυρεύω ἀπὸ σένα κάποιο φῶς, κάποια σκέψι ποὺ θὰ μὲ βοηθοῦσε νὰ βγῶ ἀπὸ τὸ μαρτύριό μου. Εἶμαι παντρεμένη ἐδῶ καὶ ὀκτὼ χρόνια καὶ ἀγαπῶ τὸν ἄνδρα μου περισσότερο καὶ ἀπὸ τὸν ἑαυτό μου. Εἶναι τρυφερός, λεπτός, ἕνας τέλειος, ἀνώτερος ἄνθρωπος, μὲ εὐρὺ μυαλὸ καὶ μέλλον. Ὡς τώρα, ἡ ζωή μας κυλοῦσε ἁρμονικὰ καὶ ἥσυχα. Λίγο μονότονα ἴσως, μὰ πάντοτε ἀσυννέφιαστα. Εἶναι ἕνας χρόνος ὅμως τώρα, ποὺ σὲ μιὰ ἐξοχὴ γωρίστηκα μ' ἕναν ἄνδρα καὶ συνδέθηκα φιλικά, γιατὶ εἴχαμε κοινὲς ἰδέες. Ἡ φιλία δὲν ἄργησε νὰ γίνῃ ἔρωτας, ἔρωτας μαρτυρικός, ποὺ τὸν πάλαιψα ἐπὶ μῆνες. Στὸ τέλος μὲ νίκησε αὐτός. Ἡ ἀγάπη τοῦ ἀνδρός μου μὲ βοήθησε πολὺ νὰ παλαίψω τὸν πειρασμό, ἀλλὰ ὁ ἔρωτας στάθηκε πιὸ δυνατὸς ἀπ' τὴν ἀνθρώπινη δύναμι καὶ μὲ γονάτισε. Ἀγαπῶ, καλή μου «Γυναῖκα», ἀγαπῶ μὲ μιὰν ἀγάπη ποὺ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος μοῦ ξύπνησε γιὰ πρώτη φορά. Νύχτες ὁλόκληρες πέρασα ἄγρυπνη νὰ κλαίω καὶ νὰ ἐλεεινολογῶ τὸν ἑαυτό μου. Ποιὸς γνωστός μου θὰ τὸ μάθῃ καὶ δὲν θὰ μὲ κατακρίνῃ, γνωρίζοντας τὸν ἄνδρα ποὺ ἔχω; Ποιὸς θὰ καταλάβῃ τὸ μαρτύριό μου γιὰ νὰ μὲ ὑπερασπισθῇ; Τὸ ζήτημά μου βέβαια δὲν πρόκειται νὰ τὸ κρίνῃ ὁ κόσμος, μὰ ἐγὼ καὶ ὁ ἄνδρας μου, καὶ ἐδῶ εἶναι τὸ δίλημμα. Ἔχω δικαίωμα νὰ καταστρέψω τὴν γαλήνη τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ ποὺ μόνο χαρὲς μοῦ ἔδωσε; Ἔχω δικαίωμα νὰ τὸν θυσιάσω; Ξέρω πὼς γι' αὐτὸν ἐγὼ εἶμαι ἡ ζωή, ἡ χαρά, ἡ παρόρμησις γιὰ δρᾶσι. Πῶς, λοιπόν, νὰ τοῦ ζητήσω τὸ διαζύγιο; Κι' ἂν δὲν τοῦ ζητήσω τὸ διαζύγιο, πῶς νὰ κρύβω τὸ αἴσθημά μου, μέσα στὸ ψέμμα, ποὺ τόσο μισῶ; Κάθε μέρα ἀποφασίζω νὰ μὴν ξαναδῶ τὸν ἄνδρα ποὺ ἔφερε τὴν ἀναστάτωσι αὐτὴ στὴ ζωή μου καὶ κάθε μέρα παραβαίνω τὴν ἀπόφασί μου. Εἶμαι μιὰ σκλάβα τοῦ ἔρωτός του, ποὺ μὲ συγκλονίζει.. Ὁ πόνος, τὸ μαρτύριο τῆς τραγικῆς μου θέσης, τίποτα δὲν μ' ἐμποδίζει νὰ τρέμω στὸ ἄγγιγμα, στὴ θωριὰ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ. Εἶμαι μιὰ γυναῖκα μὲ τίμιον χαρακτῆρα, μὲ καλλιεργημένη συνείδησι καὶ θέλησι καὶ ὅμως νά, βρίσκομαι ἀδύνατη, ἐξουθενωμένη, καὶ προστρέχω σὲ σένα, «Γυναῖκα», ζητῶντας σου μιὰ συμβουλή, μιὰ βοήθεια, μιὰ σκέψι φωτεινή.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΕ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ

Στὴν νέα τῶν εἴκοσι ἐτῶν ποὺ ἀγαπᾷ ἕνα πτωχὸ νέο καὶ ὁ πλούσιος πατέρας της ἀντιτίθεται στὸ γάμο τους:

Δεσποινίς,

Ἐὰν ἀγαπᾶστε εἰλικρινά, νὰ παρθῆτε. Τί σᾶς φοβίζει; Τὸ μέλλον χωρὶς χρήματα; Σήμερα τἄχετε, αὔριο χάνονται. Ἔχετε τὰ χρυσᾶ νειᾶτα, τὰ νειᾶτα ποὺ δὲν ἀνταλλάσσονται μὲ τίποτε στὸν κόσμο. Ὁ νέος ἀφοῦ σᾶς ἀγαπᾷ, θὰ προσπαθήσῃ παντὶ σθένει νὰ αὐτοδημιουργηθῇ καὶ μόνον σεῖς μπορεῖτε μὲ τὴν ἀγάπη σας, τὴν ἀφοσίωσί σας, μὲ τὴν πίστι σας πρὸς τὸ ἄτομόν του, καὶ μὲ τὴν γλυκύτητά σας, μπορεῖτε, ἐπαναλαμβάνω, νὰ τὸν ἀνυψώσετε!

Θὰ μοῦ πῆτε : Καὶ οἱ γέροι;

Σᾶς ἀπαντῶ : Οἱ γέροι, δεσποινίς, σκέπτονται πάντα γέρικα. Σκέπτονται πρῶτα ἀπ' ὅλα τὸ κομπόδεμά των καὶ ἂν ὑποθέσωμε ὅτι ἔχουν 100 δραχμές, θέλουν ἕνα γαμπρὸ ποὺ νἄχῃ χίλιες Τὸν ἀγαπᾶς; Σ' ἀγαπᾷ; Παρθῆτε μὲ τὰς εὐχὰς τῆς ἐκκλησίας καὶ προχωρήσατε πρὸς κατάκτησιν τῆς ζωῆς. Κι' ἂν κάποτε, κανένας ἀντίθετος ἄνεμος σᾶς ἀνησυχήσῃ, μὴ φοβηθῆτε! Ὀρθώσατε τὰ νειᾶτα σας καὶ παραμερίσατέ τον.

Στοὺς νέους μὲ θέλησι, τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ ἀντισταθῇ! Οὔτε καὶ αὐτὸς ὁ θάνατος!

5)9)38 Κ. ΤΣΙΡΛΗΣ

Δεσποινίς,

Κι' ἐγὼ ποὺ σᾶς γράφω βρέθηκα κάποτε στὴν ἴδια μὲ σᾶς θέσι. Σήμερα τὸ θυμᾶμαι καὶ χτυπῶ τὸ κεφάλι μου, γιατί τότε δὲν ἐπέμενα ἀρκετά. Θἄφτανε μιὰ στιγμὴ ποὺ ὁ πατέρας μου θὰ ὑποχωροῦσε καὶ δὲν θὰ μὲ στεροῦσε καὶ μένα ἀπὸ τὴν χαρὰ τοῦ ἔρωτος. Δὲν μπορῶ νὰ πῶ πὼς εἶμαι δυστυχισμένη μὲ τὸν ἄνδρα τῆς ἐκλογῆς του, ὄχι. Ἀλλὰ μοῦ λείπει ὁ ἔρωτας, ὁ παλμὸς ἐκεῖνος ὁ θεῖος ποὺ στολίζει καὶ δίνει νόημα στὴ ζωή. Μιὰ ζωὴ εἶν' αὐτὴ καὶ ζωὴ δοκιμασιῶν καὶ πόνων, γιατὶ λοιπὸν νὰ θυσιάζωμε τὸν ἔρωτα, τὸ μόνο ἰσχυρὸ δόλωμα ποὺ μᾶς κάνει νὰ ὑπομένωμε ὅλες τὶς ἄλλες πικρίες τῆς ζωῆς ;

Πείσετε τὸν πατέρα σας ἢ ἀλλοιῶς ξεκινήσετε μαζὶ μ' αὐτὸν ποὺ ἀγαπᾶτε, γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς».

Ἀθῆναι, Μ. Ν.

Δεσποινίς,

Ἐγὼ νομίζω, πὼς τὸ πιὸ λογικὸ εἶναι ν' ἀφήσετε νὰ περάσουν ἕνα δυὸ χρόνια κι' ὕστερα ν' ἀποφασίσετε. Ἡ σκέψι σας νὰ παντρευθῆτε ἦταν καλή, ἀλλὰ ἐφ' ὅσον ἀντιτίθεται ὁ πατέρας σας, κι' ἐσεῖς δὲν ἔχετε ἐπάγγελμα στὸ χέρι σας, νὰ μὴν βιαστῆτε. Εἶσθε τόσον νέα ! Δοκιμάσετε πρῶτα ἂν εἶναι δυνατὴ καὶ βαθειὰ ἡ ἀγάπη σας, ἂν ὁ νέος αὐτὸς σᾶς ἀγαπᾷ εἰλικρινὰ γιὰ σᾶς καὶ ὄχι γιὰ τὴν οἰκονομική σας ἀνεξαρτησία. Καὶ ὕστερα ἀρχίσετε εὐθὺς ἀμέσως τὴν ἐκμάθησι ἑνὸς ἐπαγγέλματος, ὥστε στὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ θὰ δῆτε ὅτι τίποτα πιὰ δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς κρατῇ μακρυὰ ἀπὸ τὴν εὐτυχία σας, νὰ εἶσθε σὲ θέσι ν' ἀντικρύσετε τὸ πρόβλημα τῆς βιοπάλης καὶ νὰ κερδίσετε ἔτσι τὴν ἀληθινὴ εὐτυχία μὲ τὸν κόπο σας καὶ τὶς ἱκανότητές σας.

Π. Δ.

ΕΝΑ ΚΟΜΜΑΤΙ ΑΝΕΞΑΡ-

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪ-

Ο ΧΩΡΙΣΜΟΣ

Εἴδαμε στὸ προηγούμενο, πὼς σὲ μιὰ σχέσι μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς δὲν εἶναι μόνο ὁ ἔρως ποὺ παίζει τὸν κύριο ρόλο. Αὐτὸ τὸ αἰσθάνεται κανεὶς ὅταν πρόκειται νὰ χωρίσῃ κι' ἔχει παύσει ἤδη νὰ ἀγαπᾷ. Ὑπάρχει ἡ συνήθεια ποὺ συνδέει, οἱ κοινὲς σχέσεις καὶ γνωριμίες, οἱ ὑπηρεσίες ποὺ προσφέρομε. Διαβάσετε καλά, μιλοῦμε γιὰ τὶς ὑπηρεσίες ποὺ προσφέρει κανεὶς καὶ ὄχι ποὺ δέχεται. Οἱ ἄνδρες, ἐπεκράτησε ἡ πρόληψις, νὰ μὴ δέχωνται ἀλλὰ νὰ δίνουν πάντοτε. Αὐτὴ ἡ συνεχὴς προσφορὰ ἐκδουλεύσεων τοὺς κάνει νὰ πιστεύουν πὼς ἐὰν ἀφήσουν τὶς φίλες των δὲν θὰ εἶναι σὲ θέσι μόνες τους νὰ τὰ βγάλουν πέρα μὲ τὴν ζωή. Γνώρισα πολλοὺς νέους ποὺ συνδέθηκαν νέοι, στὰ εἴκοσι πέντε χρόνια τους, μὲ μιὰ γυναῖκα, χωρὶς νὰ τὴν παντρευθοῦν. Καὶ στὰ τριάντα πέντε τους, ὅταν πιὰ ἡ ἐρωτικὴ φλόγα εἶχε σβύσει, δίσταζαν νὰ χωρίσουν ἀπὸ τὴν γυναῖκα αὐτήν. Σκέπτονται πὼς χωρὶς τὴν βοήθειά τους ἡ φίλη τους θὰ μποροῦσε νὰ παραστρατήσῃ ἢ νὰ ὑποφέρῃ. Ἐκ πρώτης ὄψεως τὸ αἴσθημα αὐτὸ φαίνεται ὑψηλὸ καὶ ἀνώτερο νομίζω ὅμως πὼς εἶναι καθαρὸς ἐγωϊσμός. Παίζει κανεὶς τὴν κωμωδία εὐγενικοῦ προσώπου ἐμπρὸς στὴν περηφάνεια του καὶ στὸν ἐγωϊσμό του. Ἡ ἀπάτη αὐτὴ τοῦ ἑαυτοῦ μας μᾶς ἱκανοποιεῖ γιὰ λίγο. Ὕστερα παίρνομε πάλι τὴν ἀπόφασι νὰ χωρίσωμε, ἕως ὅτου εἴμαστε μακρυά της. Μόλις τὴν ξαναδοῦμε, τῆς ξαναμιλήσωμε, μᾶς ξαναζητήσῃ τὴν συνδρομή μας σὲ κάτι, ξαναγινόμαστε τρυφεροὶ καὶ σκεπτικοί, ὅσον ἀφορᾷ τὶς ἀποφάσεις μας.

Ἄλλος δεσμὸς ποὺ δένει ἕναν ἄνδρα μὲ μιὰ γυναῖκα, εἶναι ἡ κοινὴ γνώμη. Θὰ διακόπταμε ἴσως εὐκολώτερα ἐὰν μέσα μας δὲν ὀρθωνότανε τὸ φόβητρο τοῦ τί θὰ ποῦν οἱ ἄλλοι. Τί θὰ ποῦν οἱ συνάδελφοι, οἱ φίλοι, οἱ φίλες.

Ἐκεῖνες οἱ τσουχτερὲς μικρὲς φράσεις ποὺ μπορεῖ νὰ πάρῃ τ' αὐτί σου, ὅπως:

— Μὴν ἀκοῦτε, τὸν ἐγκατέλειψε αὐτὴ καὶ ὄχι ἐκεῖνος.

Ἤ :

— Ἀργὰ τὸ κατάλαβε νὰ φύγῃ.

Ἤ :

— Δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ βρῇ ἀντικαταστάτη κλπ.

Αὐτὲς καὶ μόνον οἱ μικρὲς φράσεις, φτάνουν γιὰ νὰ κάνουν ἕναν ἄνδρα νὰ διατηρῇ ἐπὶ καιρὸ μιὰ

ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΗΣ ΣΥΖΥΓΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ ΤΗΝ ΣΥΖΥΓΙΚΗ ΕΥΤΥΧΙΑ

Ὑπάρχει ἕνα βιβλίο ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ δίνῃ ὁ παπᾶς στοὺς νεονύμφους μαζὶ μὲ τὶς εὐλογίες του: Τὸ βιβλίο αὐτὸ εἶναι οἱ «μικρὲς μιζέριες τῆς συζυγικῆς ζωῆς» τοῦ Μπαλζάκ. Μπορεῖ δύο νέοι ν' ἀγαπιῶνται· ἀπ' τὴ στιγμὴ ὅμως ποὺ θὰ ἑνωθοῦν γιὰ νὰ ζήσουν μαζί, ἡ ἀγάπη τους καὶ ἡ εὐτυχία τους βρίσκονται σὲ κίνδυνο. Χρειάζεται μεγάλη κατανόησι, μεγάλη προσοχὴ ἡ συζυγικὴ ζωή. Ὅταν ἀγαπᾷ κανείς, εἶναι φυσικὸ νὰ ἔχῃ ἐμπιστοσύνη. Ἔχουν λοιπὸν ἐμπιστοσύνη ὁ ἕνας στὸν ἄλλο, κι' ἔχουν δίκηο. Ἔπειτα ἀρχίζουν νὰ ἐγκαταλείπουν, νὰ παραμελοῦν τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἀγαποῦν: Λένε ὅ,τι τοὺς περάσῃ ἀπὸ τὸ κεφάλι, μιλᾶνε γιὰ τὰ πιὸ ἀσήμαντα πράματα, γιὰ τὶς μικροστενοχώριες τους· καὶ μιλῶντας, τὶς μεγαλώνουν...

ΟΙ ΑΙΩΝΙΟΙ ΠΟΝΟΚΕΦΑΛΟΙ

Καὶ ὁ πιὸ λογικὸς ἄνθρωπος, ἄνδρας ἢ γυναῖκα, ἔχει στιγμὲς ποὺ κάνει δυσάρεστες σκέψεις. Μὲ τὸ πρόσχημα τῆς εἰλικρινείας, τὶς λέει στὸν ἄλλο· σὲ λίγο καιρὸ ἡ ζωὴ τῶν δύο ἔχει δηλητηριασθῇ.

— Περπάτησα πολλὴ ὥρα στὸν ἥλιο, λέει ἡ κυρία. Φοβᾶμαι μὴ μὲ πιάσῃ πονοκέφαλος.

— Μὰ ὄχι, λέει ὁ σύζυγος: μὴν εἶσαι τόσο ἀνήσυχη...

— Βλέπω ὅτι ἐσὺ δὲν ἀνησυχεῖς καὶ πολὺ γι' αὐτό. Μὰ βέβαια, ἐσὺ εἶσαι γερός, δὲν ὑποφέρεις ποτέ σου. Ἂν ἤξερες τί πονοκέφαλους εἶχα ὅταν ἤμουν δώδεκα χρόνων...

— Καλά, τώρα πιὰ πέρασε: ἂς μὴν τὸ σκεπτόμαστε...

Ἡ κυρία ὅμως τὸ σκέπτεται, γιατὶ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὶς σκέψεις τοῦ ἄλλου, κι' ἀρχίζει νὰ βρίσκῃ ὅτι ὁ κύριος, ποὺ ἐνδιαφέρεται τόσο λίγο γιὰ τὸν ἐνδεχόμενο πονοκέφαλό της, εἶναι ἐγωϊστής.

Ἂν ὁ κύριος ἐνδιαφερθῇ, εἶναι ἀκόμη χειρότερα: ἀπ' τὸν πονοκέφαλο θὰ περάσωμε στὴν ἀνησυχία γιὰ τὴν ὑγεία, στὶς ἀπειλὲς τοῦ σηκωτιοῦ, στὸν κίνδυνο τῆς σκωληκοειδίτιδος... Καὶ δὲν ἀργοῦμε νὰ φθάσωμε στὰ πένθιμα λόγια, στὶς συστάσεις στὸν κύριο νὰ περιποιῆται τὰ παιδιὰ καὶ νὰ ξαναπανδρευθῇ... Εἶναι, βλέπετε, τόσο ὡραῖο νὰ περιμένῃ κανεὶς τὸ θάνατο καὶ νὰ κάνῃ συγχρόνως τὸν θαρραλέο καὶ τὸν μεγαλόψυχο. Ἂν δὲν χάνετε εὐκαιρία νὰ χαλᾶτε τὸ κέφι σας, νὰ κλαίγεσθε γιὰ νὰ κάνετε πιὸ τρυφερὸ τὸν ἄνθρωπο ποὺ σᾶς ἀγαπᾷ, δυὸ πράγματα θὰ καταστρέψετε: τὸν χαρακτῆρα σας καὶ τὴν ἀγάπη.

ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Χειρότερα ἀπ' τὰ δάκρυα εἶναι τὰ παράπονα ἐναντίον του.

— Μὲ παραμελεῖ. Μοῦ εἶπε «μὲ γειὰ» γιὰ ἕνα φόρεμα ποὺ ἔχω φορέσει τοὐλάχιστον δέκα φορές. Δὲν μὲ προσέχει πιά.

Κι' ὅμως, κυρία μου, σᾶς προσέχει. Ἀλλὰ οἱ ἄνδρες μοιάζουν μὲ τοὺς λαίμαργους, ποὺ μποροῦν νὰ λατρεύουν ἕνα φαΐ χωρὶς νὰ ξέρουν ἀπὸ τί εἶναι καμωμένο. Μπορεῖ νὰ σᾶς βρῆκε δέκα φορὲς χαριτωμένη, κομψή, ἀξιολάτρευτη. Κ' ἴσως γιατὶ τὸ φόρεμά σας πρόσθετε στὴν ὠμορφιά σας. Αὐτὸς ὅμως δὲν ἔβλεπε τὸ φόρεμα, ἔβλεπε μόνο ἐσᾶς. Ἔχετε δίκηο λοιπὸν νὰ παραπονιέσθε;

— Δὲν ἀκούει πιὰ τί τοῦ λέω. Ἀπαντᾷ μηχανικὰ ἢ δὲν ἀπαντάει καθόλου. Δὲν μὲ προσέχει πιά. Δὲν εἶμαι τίποτα γι' αὐτόν...

Μόνο γυναῖκες ποὺ δὲν ξέρουν τοὺς ἄνδρες μποροῦν νὰ μιλοῦν ἔτσι. Πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι οἱ ἄνδρες εἶναι ἀφηρημένοι. Εἶναι πάντα ἀπασχολημένοι μὲ μιὰ σκέψι, μὲ μιὰ φροντίδα, μὲ ἕνα σχέδιο, μὲ τὴ δουλειά τους. Ὅσο περισσότερο εἶναι ἔξυπνοι καὶ δραστήριοι, τόσο περισσότερο εἶναι ἀφηρημένοι καὶ ἀπορροφημένοι. Ἂν τὸν βγάλετε ἀπ' τὶς σκέψεις του γιὰ νὰ τοῦ δείξτε ἕνα πρόσωπο κλαμένο, ὤ! νὰ ξέρατε τί κακὸ κάνετε καὶ στοὺς δυό σας!

Ἄργησε νἄρθῃ γιὰ νὸ φαΐ; Ἀντὶ νὰ γκρινιάζετε, εὐχαριστεῖτε τὸ θεό: ἔχετε ἕναν ἐργατικὸ ἄνδρα, ποὺ τὴν ὥρα ἀκόμη ποὺ πεινάει, εἶναι ἀπασχολημένος μὲ κάτι καλύτερο ἀπὸ τὸ φαΐ.

ΤΗΤΟ ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

ΚΟΥ ΠΩΛ ΜΠΟΥΡΖΕ

σχέσι ποὺ ἔπαψε νὰ τὸν θέλγῃ ἐρωτικά.

Τὸ φταίξιμο δὲν εἶναι πάντοτε μὲ τὸ μέρος τῶν γυναικῶν, ὅπως βλέπετε. Θυμᾶμαι κάποτε μιὰ φίλη μου ἡ ὁποία μοῦ ἐξομολογεῖτο γιὰ τὸν ἄνδρα ποὺ ἀγαποῦσε μὲ δάκρυα στὰ μάτια (παρὰ τὸν κίνδυνο νὰ χαλάσῃ τὸ μακιγιάζ της):

— Δὲν ἔρχεται πιὰ νὰ μὲ δῇ. Ἐπειδὴ τοῦ ἀφοσιώθηκα πολὺ καὶ ἐγκατέλειψα ὅλα μου τὰ φλέρτ, πιστεύει πὼς δὲν ἀξίζω πιά, πὼς δὲν ἑλκύω, καὶ μὲ ἐγκατέλειψε...

Κι' ὕστερα πρόσθεσε :

— Ξέρω πῶς θὰ τὸν ἐπαναφέρω. Πρέπει νὰ μάθῃ πὼς συνδέομαι μ' ἕναν ἄνδρα σὰν ἐσᾶς ἢ μὲ κανέναν ἄλλο φίλο του.. Ἀλλὰ δὲν μπορῶ... Τὸν ἀγαπῶ πολύ, τὸν ἀγαπῶ πολύ...

Ἔτσι, ἀπὸ τὴν βραδυὰ ποὺ θ' ἀποφασίσετε νὰ χωρισθῆτε ἀπὸ τὴν γυναῖκα ποὺ ἀγαπᾶτε πρέπει ν' ἀρχίσετε νὰ ξεμπλέκετε καὶ νὰ κόβετε τὰ νήματα τῶν δεσμῶν. Ἡ ἐργασία εἶναι δύσκολη καὶ περίπλοκη. Περνᾷ κανεὶς δύσκολες καὶ ἄσχημες στιγμές, μὲ κίνδυνο νὰ χάσῃ μιὰ γιὰ πάντα τὴν γαλήνη του.

Πολλοὶ ἐρασταί, ποὺ δὲν τολμοῦν νὰ χωρίσουν τὴν φίλη τους, πιστεύουν πὼς αὐτὸ γίνεται μόνον ἀπὸ οἶκτο.

Τὸ νὰ λέῃ ἕνας ἐραστὴς στὴν γυναῖκα ποὺ ἀκόμη τὸν ἀγαπᾷ : «Δὲν σ' ἀγαπῶ πιά», καὶ νὰ θέλῃ νὰ μὴν τὸν κάνῃ αὐτὸ νὰ ὑποφέρῃ, εἶναι σὰν νὰ ζητᾷ νὰ πείσῃ κάποιον νὰ κρεμαστῇ.

Ἡ γυναῖκα ποὺ παύει ν' ἀγαπᾷ, δὲν κρατᾷ ποτὲ ἀπὸ οἶκτο καὶ ἔλεος τὸν φίλο της. Ἡ εἰλικρίνειά τους στὸ σημεῖο αὐτὸ εἶναι ὅ,τι πιὸ ἀξιόλογο ἔχουν.

Στὸν ἔρωτα παύει ὁ ἀληθινὸς δεσμός, ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἀρχίζει κανεὶς νὰ σκέπτεται πὼς εἶναι πιθανὸς ὁ χωρισμός.

Τὸ νὰ πῇ κανεὶς σιγά : «Ὅταν θὰ πάψω ν' ἀγαπῶ...», σημαίνει πὼς ἔπαψε ἤδη ν' ἀγαπᾷ.

Ὁ ἔρωτας ποὺ πεθαίνει νέος εἶναι εὐλογημένος.

Ἡ διαιώνισις τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ, εἶναι διαιώνισις τοῦ πόνου. Στὸν ἔρωτα, ὅπως καὶ παντοῦ, οἱ πιὸ σύντομες ἀγωνίες εἶναι οἱ πιὸ ἐπιθυμητές.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Ἡ συνέχεια.

ΕΞΕΤΑΣΕΤΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟΝ ΣΑΣ

ΕΙΝΑΙ ΕΥΚΟΛΟ ΝΑ ΔΙΟΡΘΩΣΩΜΕ ΤΑ ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΑ ΜΑΣ...

. ΦΘΑΝΕΙ ΝΑ ΤΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕ

Δὲν ξέρει κανεὶς πάντα ἂν ἔχῃ καλὸ χαρακτῆρα, ἂν ἡ συντροφιά του εἶναι εὐχάριστη στοὺς ἄλλους, ἂν ἡ συμπεριφορά του σχολιάζεται πάντα εὐνοϊκά. Ὡρισμένες μικρολεπτομέρειες ποὺ συνήθως περνοῦν ἀπαρατήρητες ἀπὸ μᾶς, γεννοῦν τὴν καλὴ ἢ κακὴ ἰδέα γιὰ τὸ ἄτομό μας. Ἔχετε προσέξει ποτὲ αὐτὲς τὶς περιπτώσεις ; Προσέξτε τες τώρα καὶ βαθμολογεῖστε τὸν ἑαυτό σας. Ἂν ἡ ἀπάντησίς σας εἶναι ἀρνητική, βάλετε 0. Ἂν φέρεσθε ἔτσι, ἀλλὰ σπάνια, βάλετε 1. Ἂν κάνετε κάτι συχνά, βαθμολογεῖστε μὲ 2 καὶ ἂν τὸ κάνετε πάντα μὲ 3. Προσθέσετε καὶ σύμφωνα μὲ τὸ ἄθροισμα θὰ δῆτε ἂν ὁ χαρακτῆρας σας εἶναι καλὸς ἢ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ διόρθωσι καὶ πόση προσπάθεια θὰ χρειασθῇ.

ΕΙΣΘΕ ΕΝΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΚΙ' ΕΥΓΕΝΙΚΟ ΚΟΡΙΤΣΙ;

1. Ἐπαναλαμβάνετε συχνὰ ὅτι ἡ μητέρα σας εἶναι πολὺ γρηὰ γιὰ νὰ γίνῃ φίλη σας;
2. Συνηθίζετε, μπροστὰ σὲ νεαροὺς νὰ ψιθυρίζετε μυστικὰ στ' αὐτὶ μιᾶς φίλης σας;
3. Κατηγορεῖτε στὸν καβαλιέρο σας τὸ κορίτσι ποὺ χόρευε μαζύ του πρὶν ἀπὸ σᾶς;
4. Ὅταν ἕνας νέος σᾶς καλῇ νὰ χορέψετε, τοῦ ἀπαντᾶτε ὅτι εἶσθε ἀγκαζαρισμένη ὣς τὸν δέκατο χορό ;
5. Διασκεδάζετε μὲ τὸ νὰ βάζετε πολὺ ρούζ ἢ μὲ τὸ νὰ χρησιμοποιῆτε μόρτικες ἐκφράσεις γιὰ νὰ θυμώνετε τὴ γρηὰ θεία σας;
6. Ὅταν βλέπετε στὸ σινεμὰ ἕνα κομψὸ ἠθοποιό, λέτε στὸν φίλο τοῦ ἀδελφοῦ σας ὅτι οἱ Ἕλληνες ντύνονται ἄσχημα;
7. Θαυμάζετε ἕνα νέο, κι' ὅμως τὸν κατηγορεῖτε στοὺς ἄλλους ἐπειδὴ δὲν σᾶς πρόσεξε;
8. Ὅταν σκέπτεσθε τὴν αὐθάδεια μὲ τὴν ὁποία σᾶς φέρθηκε ἕνας γνωστὸς σας, εἶσθε βέβαιη ὅτι δὲν προῆλθε ἀπὸ λάθος δικό σας;
9. Μὲ τὸ πρόσχημα τῆς φιλίας καὶ τῆς ἀφελείας χτυπᾶτε τὸν ὦμο τῶν ἀγοριῶν λέγοντάς τους: «Φίλε μου;»

Ἂν τὸ ἄθροισμα εἶναι 10 καὶ κάτω, σ' ἕνα χρόνο θὰ παντρευθῆτε. Ἂν εἶναι δεκαπέντε, ἴσως. Ἂν ἔχετε 20 καὶ ἄνω, μὴν ἀπελπίζεσθε: εἶναι τόσοι ἄνθρωποι ποὺ θέλουν νὰ ὑποφέρουν ὥστε ἀσφαλῶς θὰ βρεθῇ, ἕνας σύζυγος γιὰ σᾶς.

ΕΙΣΘΕ ΚΑΛΗ ΣΥΖΥΓΟΣ ΚΑΙ ΚΑΛΗ ΜΗΤΕΡΑ;

1. Ὅταν τὸ βράδυ ἀκοῦτε τὸ βῆμα τοῦ συζύγου σας, σᾶς ξεφεύγει ἕνα «ἀπὸ τώρα!»;
2. Ὅταν προσκαλεῖ τοὺς δύο καλυτέρους φίλους του, ἀρνεῖσθε νὰ παίξετε μαζύ τους σὰν τετάρτη μπρίτζ;
3. Ἐπιμένετε ν' ἀνοίγετε τὸ παράθυρο κάθε φορὰ ποὺ θέλει ν' ἀνάψῃ τὴν πίπα του;
4. Ὅταν ὁ σύζυγός σας βγαίνει μόνος ἔξω, τοῦ λέτε ὅτι αὐτὸ σᾶς εἶναι ἀδιάφορο;
5. Ὅταν γυρίζῃ ἀπ' τὴ δουλειά του σᾶς βρίσκει λιγώτερο περιποιημένη καὶ πρόσχαρη ἀπ' ὅ,τι σᾶς εὕρισκε πρὶν δυὸ χρόνια;
6. Τὸν συμβουλεύετε συχνὰ νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ μιὰ ἐπιχείρησι, ἀπὸ φόβο μήπως ἀποτύχῃ;
7. Ὅταν βοηθῇ τὸν γυιό σας στὰ μαθήματά του ἐκπλήττεσθε γιὰ τὶς γνώσεις του;
8. Ὅταν τὰ παιδιά σας σᾶς κάνουν ἐρωτήσεις τοὺς λέτε ὅτι θὰ τοὺς ἀπαντήσετε ἀργότερα ;
9. Κρατήσατε τὶς πεντακόσιες δραχμὲς ποὺ ἔδωσε στὸ γυιό σας ὁ θεῖος του, γιὰ τὴ γιορτή του;
10. Τοῦ δίνετε πρακτικὰ δῶρα, λέγοντάς του ὅτι εἶναι μεγάλος γιὰ παιχνίδια;
11. Τὰ παιδιά σας σᾶς φοβοῦνται ὅταν σᾶς βλέπουν νευριασμένη;
12. Λέτε συχνά, μιλῶντας γιὰ τὸ παιδί σας: «Θἄπρεπε νὰ τὸ πάω περίπατο, ἀλλὰ ἔχω δουλειὰ στὸ σπίτι;»

Ἂν τὸ σύνολο εἶναι 10, εἶσθε ὑποδειγματικὴ σύζυγος καὶ μητέρα. Ἂν εἶναι 15, ἀρκετὰ καλή. Ἂν φθάνετε τὸ 20 μπορεῖτε νὰ γίνετε καλύτερη. Ἀπ' τὰ 25 καὶ ἄνω, λυπηθεῖτε τὸν ἄνδρα σας καὶ τὰ παιδιά σας καὶ πάρτε μερικὲς καλὲς καὶ σταθερὲς ἀποφάσεις.

ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΣΘΕ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ

ΜΗ ΖΗΤΑΤΕ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΤΕ ΤΙΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ ΣΑΣ

ΤΟΥ ΡΟΝΑΛΝΤ ΚΟΛΜΑΝ

Ἡ γυναῖκα ποὺ θὰ κερδίσῃ τὴν ἀγάπη μου καὶ θὰ μπορέσῃ νὰ μὲ κρατήσῃ κοντά της, πρέπει νὰ εἶνε κομψή, χαριτωμένη, εὔθυμη καὶ κυρίως ἀνεκτική.

Οἱ περισσότερες γυναῖκες ἀπ' τὴν πρώτη μέρα τοῦ γάμου τους ζητοῦν νὰ διαπαιδαγωγήσουν τοὺς ἄνδρες τους, νὰ τοὺς ἀλλάξουν τελείως τὸν τρόπο τῆς ζωῆς τους. Ἐγὼ δὲν θὰ μποροῦσα νὰ τὸ ὑποφέρω ποτὲ αὐτό. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὅταν ἕνας ἄνδρας ἀποφασίσῃ νὰ παντρευθῇ ξέρει ἤδη τὶς προτιμήσεις του, ξέρει τί τοῦ ἀρέσει καὶ τί δὲν τοῦ ἀρέσει. Ἡ γυναῖκα λοιπὸν πρέπει νὰ δέχεται τὸν σύζυγόν της ὅπως εἶνε καὶ νὰ μὴ θέλῃ μὲ κάθε τρόπο νὰ ἀλλάξῃ τὰ γοῦστα του.

Γι' αὐτὸ νομίζω ὅτι ἡ γυναῖκα ποὺ θέλει πραγματικὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἀγάπη ἑνὸς ἀνδρός, πρέπει νὰ εἶνε ἀρκετὰ ἔξυπνη, ὥστε νὰ σέβεται τὶς συνήθειες καὶ τὶς μανίες του. Ἄλλως τε ἡ οἰκογενειακὴ ζωὴ γίνεται ἀνυπόφορη ὅταν καὶ οἱ δύο σύζυγοι ἔχουν ἀκριβῶς τὰ ἴδια γοῦστα καὶ τὶς ἴδιες ἐπιθυμίες. Τότε γιατί ἡ γυναῖκα νὰ θέλῃ νὰ ἀλλάξῃ τὸν σύζυγό της, ἀφοῦ μόνο ἡ διαφορὰ τῶν γούστων τους μπορεῖ νὰ κάνῃ τὴ ζωή τους πιὸ ἐνδιαφέρουσα καὶ λιγώτερο μονότονη;

Ἡ γυναῖκα ποὺ ἔχει τὴ δύναμι νὰ ἀνέχεται ὡρισμένα ἐλαττώματα καὶ ποὺ μπορεῖ νὰ κάνῃ τὴ ζωὴ εὐχάριστη, πολὺ σπάνια κινδυνεύει νὰ δῇ τὸν ἄνδρα της νὰ προτιμᾷ μιὰ ἄλλη. Ἀντίθετα, αὐτὴ ποὺ γκρινιάζει ὅλη τὴν ὥρα, ποὺ κρίνει τὸ κάθε τι μὲ αὐστηρότητα, ποὺ παραπονεῖται μὲ τὸ παραμικρό, πολὺ γρήγορα θὰ δῇ ὅτι ὁ σύζυγός της κυττάζει μὲ φανερὴ εὐχαρίστησι τὶς ἄλλες γυναῖκες.

Ὅταν ἕνας ἄνδρας γυρίζῃ σπίτι του ἔπειτα ἀπὸ μιὰ κουραστικὴ δουλειά, θέλει νὰ βρῇ μιὰ γυναῖκα ποὺ νὰ τὸν ξεκουράσῃ, νὰ τοῦ δώσῃ θάρρος καὶ δύναμι γιὰ τὴν δουλειὰ τῆς ἐπομένης. Θέλει νὰ βρῇ ἕνα σπίτι τακτοποιημένο, εὐχάριστο, χαρούμενο, γιὰ νὰ ξεκουράσῃ τὰ νεῦρα του. Θέλει νὰ πῇ στὴ γυναῖκα του πῶς πέρασε τὴν ἡμέρα του, κι' αὐτὴ ν' ἀκούῃ ὅλες τὶς λύπες καὶ τὶς φροντίδες του, τὶς χαρὲς καὶ τὶς μικρότερες εὐχαριστήσεις του. Μέσα στὸν ἄνδρα ὑπάρχει πάντα τὸ μικρὸ παιδάκι ποὺ διηγεῖται στὴ μητέρα ὅ,τι τοῦ συνέβη γιὰ νὰ τὸν θαυμάσῃ ἐκείνη καὶ νὰ τὸν ἐπιδοκιμάσῃ.

Ἡ τέλεια γυναῖκα, ἡ καλλίτερη σύζυγος εἶνε ἐκείνη ποὺ θὰ καταλάβῃ ὅτι ὁ ἄνδρας ποθεῖ πάντα νὰ τὸν ἀκοῦν, νὰ τὸν παρηγοροῦν, νὰ τὸν χαϊδεύουν, ἔστω κι' ἂν εἶνε ὁ πιὸ θετικὸς ἢ ὁ πιὸ κυνικός.

ΡΟΝΑΛΝΤ ΚΟΛΜΑΝ

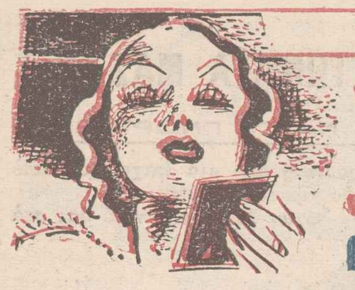

Γιὰ τὴν κομψότητά σας

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΛΕΞΙΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Η ΕΦΕΤΕΙΝΗ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΜΟΔΑ

Ο ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ κόσμος βρίσκεται σὲ μιὰ δικαιολογημένη ἀνησυχία. Τὸν ἀπασχολεῖ τὸ ζήτημα τί θὰ φορεθῇ τὸν χειμῶνα. Περιμένει μὲ ἀνυπομονησία τὶς εἰδήσεις ἀπὸ τὸ Παρίσι, ποὺ αὐτό, ὡς εἶναι γνωστό, δίνει τὴν κατεύθυνσι στὰ ζητήματα τῆς μόδας.

Ὡς τώρα τὸ Παρίσι δὲν μᾶς εἶχε δώσει τίποτα τὸ ὁριστικό, γιατὶ ὅλοι οἱ μεγάλοι οἶκοι κρατοῦσαν μεγάλη μυστικότητα, ἕως ὅτου ἑτοιμάσουν τὶς συλλογές των. Ἐπὶ τέλους ἔγινεν ἡ ἐπίδειξις τῶν πρώτων μοντέλλων καὶ σήμερα εἴμαστε σὲ θέσι νὰ σᾶς ποῦμε μερικὰ πράγματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ μπορέσετε νὰ σχηματίσετε κάποια ἰδέα, ποιὲς εἶναι οἱ τάσεις τῆς ἐφετεινῆς μόδας.

Ἀρκεσθῆτε σ' αὐτὰ καὶ στὸ προσεχὲς φύλλο ἐλπίζομε νὰ ἔχωμε ὅλα τὰ στοιχεῖα, γιὰ νὰ σᾶς κατατοπίσωμε καλλίτερα σέ ὅ,τι σᾶς ἐνδιαφέρει.

Γενικὰ μποροῦμε νὰ σημειώσωμε, ὅτι ἡ ἐφετεινὴ μόδα θὰ ἔχῃ τόση ποικιλία, ὥστε ὁ ἱστορικὸς τοῦ μέλλοντος θὰ βρεθῇ σὲ μεγάλη ἀμηχανία, προκειμένου νὰ προσδιορίσῃ τὸ στὺλ τοῦ 1938.

Στὴν καθαυτὸ γραμμὴ τῆς μόδας ἔγιναν λίγες μόνον τροποποιήσεις. Τὴν ξαναβρίσκομε αἰσθητῶς τὴν ἴδια, μὲ τὴν γραμμὴ τῆς περασμένης ἐποχῆς. Ἴσως βλέπομε τοὺς ὤμους περισσότερον ἐργασμένους, πιὸ πλατεῖς καὶ νὰ παρουσιάζουν κάποιο ὕψος στὴν ἀρχὴ τοῦ μανικιοῦ.

Μερικοὶ οἶκοι κάνουν πολὺ κοντὲς τὶς φοῦστες, ἐνῷ ἄλλοι τὶς ἔχουν μακρύνει. Ἀλλὰ μποροῦμε νὰ ποῦμε, ὅτι, στὸ σύνολον, ἡ σιλουέττα εἶναι πιὸ εὐλύγιστη, ἀρκετὰ πλούσια, καὶ ὅτι τὸ φάρδος γενικὰ βρίσκεται ἐμπρός, ὅπου συγκρατεῖται μὲ πιέττες, μὲ σοῦρες καὶ μὲ διακριτικὲς πτυχές.

Μερικὲς ζὺπ κυλότ καὶ κυλότες, ποὺ φοριοῦνται κάτω ἀπὸ τὴν φοῦστα, προσθέτουν στὴν ἄνεσι μιὰ χαριτωμένη νουβωτέ.

Πόσα ταγιέρ, σὲ ὅλες τὶς συλλογές ! Οἱ ζακέττες των εἶναι μακρυές. Οἱ περισσότερες ἐφηρμοσμένες στοὺς γοφούς, ἀλλὰ μερικές, ἐλαφρὰ ἐβαζέ, μᾶς θυμίζουν τὶς κοντὲς ρεδιγκότες. Οἱ μπλοῦζες, ποὺ τὰ συνοδεύουν, εἶναι ἀναλόγως τῆς περιστάσεως, ἀπὸ ζεστὰ λαινάζ, ἀπὸ σατὲν καὶ συχνὰ ἀπὸ θαυμάσια λαμέ. Ἐπίσης ἀπὸ λαινὰζ εἶναι πολλὰ ἀνσάμπλ, μαντὼ καὶ μικρὰ ταγιέρ, τὰ ὁποῖα ἡ ραπτικὴ κατεσκεύασε τὴν ἐποχὴ αὐτή, σὲ χαριτωμένες ἀποχρώσεις, ποὺ σχηματίζουν τὶς πιὸ ἐπιτυχεῖς ἀντιθέσεις.

Σὲ ὅλες τὶς συλλογές, ἄλλως τε, χρησιμοποιοῦν ἄφθονα τὰ χρώματα, ἀλλὰ πάντοτε μὲ ἐξαιρετικὴ ἁρμονία καὶ γλυκύτητα. Θὰ δοῦμε, τὸν ἐφετεινὸ χειμῶνα, πολλοὺς τόνους παστέλ. Τὸ μαῦρο θὰ φωτίζεται μὲ μιὰ ζωηρὴ ἀπόχρωσι. Τὰ κεντήματα καὶ οἱ γοῦνες ἀκόμη θὰ παρουσιάζουν μιὰ κτυπητὴ ἀντίθεσι μὲ τὸ ὕφασμα τῶν φορεμάτων.

Χρησιμοποιεῖται μὲ ἀφθονία παντοῦ καὶ ἡ γοῦνα, ἐργασμένη μὲ ἐκπληκτικὸν τρόπο, ὄχι μόνον ἐπάνω στὰ πανωφόρια καὶ τὶς ζακέττες, ἀλλὰ πρὸ πάντων ὡς γαρνιτοῦρες. Μὲ τὶς γοῦνες δημιουργοῦν καταπληκτικὰ κεντήματα καὶ ἐνκρυστασιὸν ἀφαντάστου λεπτότητος, ποὺ προκαλοῦν τὸν σεβασμὸ γιὰ τὰ ἐπιδέξια χέρια, ποὺ εἶναι ἱκανὰ νὰ παράγουν τὰ θαύματα αὐτά. Μὲ τὸν ἴδιο θαυμαστὸν τρόπο μεταχειρίζονται πολὺ καὶ τὰ δέρματα ὡς γαρνιτοῦρα. Οἱ γιακάδες, ποὺ εἶχαν παραμεληθῆ ἀρκετὸν καιρό, κάνουν θριαμβευτικὴν ἐμφάνισι. Πολλοὶ εἶναι ὀγκώδεις καὶ ἄνετοι, ποὺ ἐπιθυμοῦμαι νἄρθῇ γρήγορα ὁ χειμῶνας. Μερικοὶ συνδυασμοὶ ἐπιτρέπουν πρωτότυπες καὶ πρακτικὲς μεταλλαγές, οἱ ὁποῖες μεταβάλλουν ἐντελῶς τὴν ἐμφάνισι τοῦ ἀνσάμπλ. Τὰ βραδυνὰ φορέματα ὑφίστανται ποικίλες ἐπιρροές, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπερισχύουν τὸ στὺλ Ἀναγεννήσεως καὶ τὸ στὺλ τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος.

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ ΣΥΛΛΟΓΕΣ

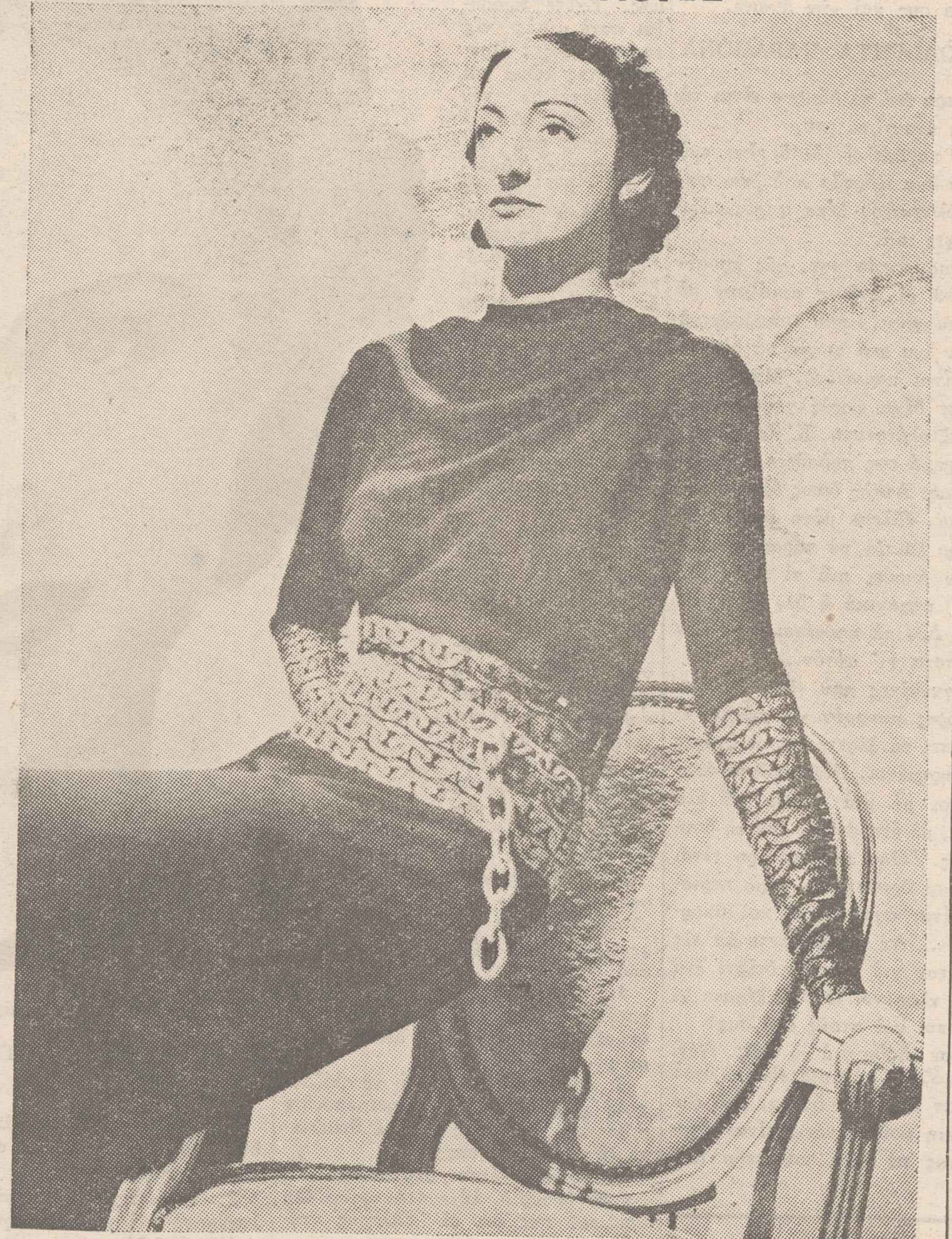

Φόρεμα κοκταίηλ ἀπὸ λαμὲ ἀρζαντέ.

Ἀπὸ τὸ πρῶτο ἡ ραπτικὴ δανείστηκε τὰ λεπτὰ ἐφηρμοσμένα φορέματα πρενσές, μὲ μακρυὰ μανίκια καὶ συχνὰ μὲ τετράγωνα ντεκολτέ, τῶν ὁποίων φορεμάτων οἱ φοῦστες καταλήγουν σὲ μικρὴ οὐρά. Ἀπὸ τὸ δεύτερο ἀντέγραψε τὰ θαυμάσια μανίκια, τὰ «ποσφ» καὶ τὶς συγκρατημένες μὲ φιόγκους φοῦστες καθὼς καὶ τὶς ζακέττες τὶς ἐφηρμοσμένες στὴ μέση. Ἐπίσης ὑπάρχουν μεγαλοπρεπῆ φορέματα στύλ. Οἱ πτυχὲς εἶναι πάντοτε τῆς μόδας, ἀλλὰ ἐργασμένες μὲ πολὺ διακριτικὸν τρόπο.

Ὅσο γιὰ τὶς γαρνιτοῦρες, ἡ φαντασία τῶν δημιουργῶν δὲν ἔχει ὅρια. Οἱ πιὸ θαυμαστὲς εἶναι οἱ γαρνιτοῦρες ἀπὸ λουλούδια, σὲ σχῆμα μεγάλων μπουκέτων τοποθετημένων στὸ κορσὰζ ἢ στὴν φοῦστα, σὲ γιρλάντες πιασμένες ἀπὸ τοὺς ὤμους ἢ τὴν μέση, μὲ τρόπο ὥστε νὰ παρέχουν μιὰ ἐντύπωσι πλούτου καὶ εὐθυμίας, ἡ ὁποία ζωηρεύει ὅλες τὶς συλλογές.

Τὰ κεντήματα εἶναι ποικίλα καὶ ἐπιβάλλονται μὲ τὸν ἐξαιρετικὸ πλοῦτο των, ὁ ὁποῖος δημιουργεῖ μιὰ χαριτωμένη ἀντίθεσι μὲ τὴν ἁπλότητα τῆς γραμμῆς Τὸ πραγματικὸ χαρακτηριστικὸ τῆς ἐπικαιρότητος εἶναι τὰ ἐνκρυστασιὸν ὅλων τῶν εἰδῶν. Σημειώνομε καὶ τοὺς πλισσέδες, οἱ ὁποῖοι σὲ ὅλες τὶς φόρμες ἔχουν ἐπιτυχία, τόσο στὰ πρωϊνὰ φορέματα, ὅσο καὶ στὰ βραδυνά.

Καὶ γιὰ νὰ τελειώνομε, ἄς μιλήσωμε γιὰ τὰ ὑφάσματα, τὰ ὁποῖα ἐπρόσεξαν ἰδιαιτέρως ἐφέτος ὅλοι οἱ μεγάλοι οἶκοι.

Ποτὲ τὰ μάλλινα, μὲ τὰ ὁποῖα γίνονται τὰ πρωϊνὰ ἀνσάμπλ, δὲν ἦσαν τόσον μαλακὰ καὶ εὐχάριστα στὴν ἁφή, οὔτε οἱ χρωματισμοί των τόσο ἐπιτυχημένοι.

Τὴν στιγμὴ αὐτὴ εἶναι πολὺ τῆς μόδας τὰ ἐκοσαὶ καὶ τὰ σινέ. Εἶναι τὰ πιὸ κατάλληλα ὑφάσματα γιὰ τὰ ταγιέρ, ποὺ ὅλο κατακτοῦν ἔδαφος, ὅσο μεγαλώνει ἡ ἀγάπη μας πρὸς ὅλα τὰ σπόρ. Ὑπάρχουν ἀκόμη μερικὰ ὑφάσματα, μὲ γραμμές, ἀλλὰ τὰ περισσότερα εἶναι μεταξωτά, καὶ πρὸ πάντων μεταξωτὰ ποὺ μεταχειρίζονται γιὰ βραδυνὰ φορέματα. Καὶ τὰ ὑφάσματα, ἀλλὰ πρὸ πάντων τὰ μεταξωτά, ἔχουν ἐπηρεασθῆ ἀπὸ τὴν παληὰ ἐποχή. Ἔτσι, θὰ ξαναδοῦμε ἐφέτος μεταξωτὰ βαρειὰ καὶ θαυμάσια, σὰν ἐκεῖνα τοῦ παληοῦ καιροῦ.

Τὰ βελοῦδα καὶ τὰ λαμὲ ἡ ραπτικὴ τὰ μεταχειρίζεται μὲ ἀφθονία, τόσο γιὰ τὴν ἡμέρα, ὅσο καὶ γιὰ τὸ βράδυ. Μερικὰ βελοῦδα μὰτ ἢ γυαλιστὰ ἔχουν ἀσύγκριτη ἐμφάνισι, καθὼς καὶ τὰ κρὲπ μοὺς καὶ τὰ ζέρσεϋ κρέπ, τῶν ὁποίων οἱ θαυμάσιοι ζωηροὶ ἢ σκοῦροι χρωματισμοὶ ἐπιτρέπουν στὴ ραπτικὴ ἀτέλειωτους συνδυασμούς.

Τὰ τούλια καὶ ἡ δαντέλλα ἔχουν πάντοτε τοὺς θαυμαστάς των καὶ εἶναι ἀλήθεια ὅτι οἱ μοντελίσται δημιουργοῦν μὲ αὐτὰ θαύματα, γιατὶ ξέρουν νὰ μεταχειρισθοῦν μὲ ἀφάνταστη μαεστρία τὰ ἀραχνοῦφαντα καὶ λεπτεπίλεπτα αὐτὰ ὑφάσματα.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΚΟΜΨΟΤΗΤΟΣ

ΑΠΟ ΣΑΣ ΕΞΑΡΤΑΤΑΙ ΝΑ ΕΙΣΘΕ ΚΟΜΨΗ

ΓΝΩΡΙΖΩ μιὰ νέα. Κερδίζει 3000 δρ. τὸν μῆνα, καὶ ὅμως εἶναι πάντα ντυμένη κομψά. Θέλετε νὰ μάθετε πῶς τὰ καταφέρνει ; Εἶναι πολὺ ἁπλό : φορεῖ πάντα ἁπλᾶ πράγματα καὶ ποὺ τῆς πηγαίνουν. Προχθὲς φοροῦσε ἕνα σκοῦρο πράσινο φόρεμα, ποὺ ἐναρμονιζόταν θαυμάσια μὲ τὰ κοκκινωπὰ μαλλιά της. Μιὰ ἄλλη μέρα φοροῦσε ἕνα σκέτο μαῦρο φόρεμα. Στὸ λαιμὸ εἶχε δέσει μιὰ πολύχρωμη σάρπα, ποὺ θύμιζε τὰ χρώματα τῶν λουλουδιῶν τοῦ καπέλλου της. Ἡ κομψότητα δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο...

Πρῶτα πρῶτα μιὰ γυναῖκα πρέπει νὰ ξέρῃ τὸν ἑαυτό της, ἔπειτα νὰ μισῇ τὶς ἐκκεντρικότητες καὶ τὶς ὑπερβολές, καὶ τέλος, νὰ μὴ διαλέγῃ τίποτα ποὺ νὰ μὴν εἶναι ἀνάλογο μὲ τὰ μέσα ποὺ διαθέτει Θυμᾶμαι μιὰ γυναῖκα ποὺ διάλεξε ἕνα μοντέλλο πολύπλοκο καὶ στολισμένο μὲ μιὰ βαρειὰ γαρνιτούρα. Δὲν κατάλαβε τὴ γραμμή του, τὸ ἁπλοποίησε ἀπὸ δῶ, τὸ ἔκοψε ἀπὸ κεῖ, ἐλάττωσε τὴν γαρνιτούρα, κι' ἔτσι, δὲν κατώρθωσε παρὰ ἀπὸ τὸ ὡραῖο μοντέλλο νὰ κάνῃ ἕνα φόρεμα ἄσχημο σὰν καρικατούρα.

Λίγη φαντασία δὲν βλάπτει τὴν κομψότητα. Ἕνα μπουκετάκι, μιὰ νόστιμη μπλούζα, μιὰ δαντέλλα ὡραῖα τοποθετημένη : λίγες γυναῖκες γνωρίζουν αὐτὰ τὰ μυστικά.

Αὐτὲς οἱ γυναῖκες, εἶναι γεννημένες γιὰ νὰ εἶναι κομψές. Δὲν θὰ βάλουν ποτὲ ἕνα ἐξωφρενικὸ φόρεμα, μιὰ παραφορτωμένη τουαλέττα, ποὺ κάνει πολλὲς γυναῖκες νὰ μοιάζουν μὲ ἄλογα τοῦ τσίρκου.

Τελευταῖος ὅρος τῆς κομψότητος εἶναι ἡ περιποίησις τῶν φορεμάτων. Ἕνα ζαρωμένο φουστάνι, ἕνα ἄσπρο γιακαδάκι ποὺ ἔχασε τὴν φρεσκάδα του, κάλτσες ποὺ ζαρώνουν, δὲν χρειάζεται τίποτα περισσότερο γιὰ νὰ σκοτωθῇ ἡ κομψότητα.

Μὰ ὅλες ἐσεῖς ποὺ μὲ διαβάζετε θὰ τὸ ξέρετε, ἔχετε ἀρκετὸ γοῦστο καὶ ἀρκετὴ κοκετταρία, ὥστε νὰ γνωρίζετε τὴν ἀξία τῆς ἁπλότητος στὸ ντύσιμο, ποὺ δίνει πάντα στὸ σύνολο ἕναν τόνο κομψόν, σοβαρὸ μαζὶ καὶ νεανικό, ποὺ κάνει τὴν ἁπλῆ καὶ κομψὴ γυναῖκα νὰ ξεχωρίζῃ μέσα σὲ δέκα ἄλλες μὲ τὴν ξεχωριστὴ χάρι της.

Ἴσως κάποτε νὰ ζηλέψατε μιὰ γυναῖκα ποὺ κατεῖχε αὐτὸ τὸ μυστικό, γιὰ τὶς ἐπιτυχίες της. Σήμερα τὸ κατέχετε καὶ σεῖς. Ρίξετε μιὰ ματιὰ στὰ φορέματά σας, στὰ καπέλλα σας, σὲ ὅλα τὰ ἐξαρτήματα τῆς τουαλέττας σας. Μὴ διστάσετε νὰ μεταποιήσετε, νὰ ἀφαιρέσετε, νὰ βάψετε, νὰ προσθέσετε ὡραῖες, διακριτικὲς γαρνιτοῦρες.

Θὰ ἀπορῆτε οἱ ἴδιες γιὰ τὸ ἐκπληκτικὸ ἀποτέλεσμα.

ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΙΖΕΓΕ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΗΝ

“ΓΥΝΑΙΚΑ„

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΟΝΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΑ ΧΕΙΜΕΡΙΝΑ ΕΦΕΤΕΙΝΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ

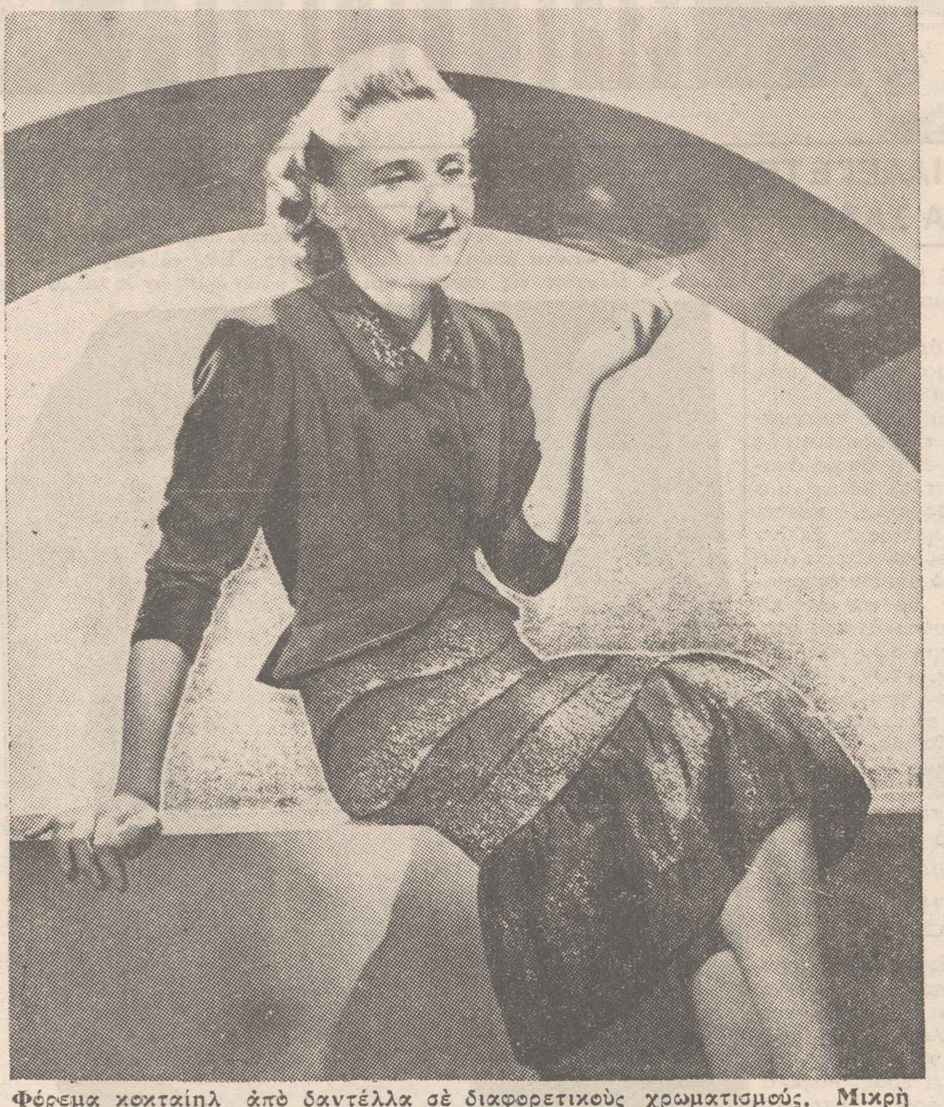

Φόρεμα κοκταίηλ ἀπὸ δαντέλλα σὲ διαφορετικοὺς χρωματισμούς. Μικρὴ βελούδινη ζακέττα ἐφαρμοσμένη στὴ μέση.

Η ΠΡΩΤΗ χειρονομία ποὺ θὰ κάνετε αὐτὸ τὸ φθινόπωρο, ὅταν θὰ σᾶς παρουσιάζουν ἕνα καινούργιο ὕφασμα, θὰ εἶναι νὰ τὸ σφίξετε στὰ χέρια σας, νὰ τὸ ψηλαφήσετε, νὰ τὸ χαϊδέψετε. Τόσο γλυκά, μαλακὰ καὶ θαυμάσια εἶναι ἐφέτος τὰ μάλλινα καὶ τόσο πολυτελῆ εἶναι τὰ μεταξωτά, ποὺ μᾶς θυμίζουν τὰ παληὰ καλὰ ὑφάσματα. Τὰ ἄλλα ὑφάσματα εἶναι τόσο ποικίλα, ποὺ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ μὴ τὰ θαυμάσῃ καὶ νὰ μὴ τὰ ἐγγίσῃ. Ἀκόμη καὶ αὐτὴ ἡ δαντέλλα καὶ τὰ λαμὲ εἶναι εὐχάριστα στὴν ἁφή. Ἀπὸ τὰς πέντε αἰσθήσεις μόνη ἡ ἁφὴ ἔμενε ἀνικανοποίητη ἕως τώρα, γιατὶ συνήθως δὲν ἔκαναν τίποτα γι' αὐτήν. Ἐφέτος ἐκδικεῖται.

Μ' αὐτὰ δὲν ἐννοοῦμε ὅτι παραμελήθηκε ἡ ὅρασις. Ἱκανοποιεῖται κι' αὐτή, μὲ τὰ ὡραῖα ὑφάσματα καὶ τοὺς ἐκπληκτικοὺς χρωματισμούς των. Ἕνας ζωγράφος θὰ μποροῦσε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ χρώματά του καὶ νὰ προτιμήσῃ τὰ χρώματα τῶν καινούργιων ὑφασμάτων. Τί θαυμάσιους πίνακες θὰ συνέθετε καὶ μὲ τί λεπτὲς ἁρμονίες!

Προκειμένου περὶ ὑφασμάτων, ζωγράφος εἶναι ὁ ράπτης.

Ἡ παλέττα του εἶναι πλούσια ἀπὸ χρώματα σὲ βαθεῖς καὶ συγκρατημένους τόνους, μπλὲ-πράσινο, μπλὲ-βιολέ, κόκκινο-βιολέ, σχεδὸν βιολὲ πρὺν γκρενὰ καὶ ἀρμπουά. Μερικοὶ τόννοι εἶναι πιὸ γλυκεῖς, τερρακόττα καὶ ἐκυρέϊγ, ἀληθινὲς φθινοπωρινὲς ἀποχρώσεις. Ὑπάρχουν καὶ ὑφάσματα μὲ ζωηροὺς χρωματισμούς.

Πρέπει νὰ σημειώσωμε ἀκόμα— καὶ αὐτὸ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα χαρακτηριστικὰ τῶν μαλλίνων ὑφασμάτων τῆς ἐποχῆς — ὅτι τὰ σινὲ προσθέτουν γλυκύτητα στὸν χρωματισμὸ καὶ τὸν κάνουν πιὸ συγκεχυμένον.

Τί νὰ διαλέξῃ κανεὶς μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἀφθονία; Νὰ τί θὰ σᾶς συμβουλεύαμε ἐμεῖς:

Μ ά λ λ ι ν α.— Ἔχετε ἀνάγκη ἀπὸ ἕνα μαντὼ σπόρ, ἄνετο καὶ ζεστό. Διαλέξετε ἕνα μάλλινο χονδρὸ καὶ τριχωτό, ποὺ θὰ μοιάζῃ σχεδὸν σὰν τὶς ἀρκουδίτσες, ποὺ ἔχουν τὰ παιδιά. Θέλετε ἕνα καλὸ χειμωνιάτικο μαντώ; Νὰ τὸ κάνετε ἀπὸ τὰ νέα μάλλινα ὑφάσματα, ποὺ μοιάζουν μὲ τὴν ρατίνα ἢ ἀπὸ βελοὺρ-ντὲ-λαὶν ἢ ἀκόμη ἀπὸ ντρὰ τριχωτό, πολὺ μαλακό.

Σκέπτεσθε νὰ παραγγείλετε ἕνα ἀνσάμπλ, φόρεμα, βέστα, μαντώ; Διαλέξετε μονόχρωμα καὶ ἐκοσαὶ λαινάζ. Τὰ ἐκοσαὶ μὲ γλυκοὺς χρωματισμοὺς εὐνοοῦνται ἰδιαιτέρως ἐφέτος.

Ἂν θέλετε ἕνα φόρεμα καὶ ἕνα μαντώ, διαλέξατε ἕνα κρὲπ μάλλινο καὶ ἕνα πιὸ χονδρὸ ὕφασμα.

Ἐὰν θέλετε ἕνα φόρεμα ἀπὸ μαλακὸ καὶ ἐλαφρὸ μάλλινο ὕφασμα, διαλέξετε ἕνα μάλλινο ἀγκορά. Ὑπάρχουν τέτοια μάλλινα, τόσο λεπτὰ καὶ μαλακά, ποὺ μπορεῖτε νὰ κάνετε ἀκόμη καὶ βραδυνὰ φορέματα.

Γιὰ ἕνα φόρεμα πρακτικὸ καὶ εὐκολοφόρετο, μὴ ξεχνᾶτε τὰ ζέρσεϋ, ποὺ ὑπάρχουν σὲ ἀφάνταστη ποικιλία.

Μ ε τ α ξ ω τ ά.— Τὰ μεταξωτὰ εἶναι ἐκθαμβωτικά. Ἕνα ἀπογευματινὸ φόρεμα γίνεται ἀπὸ κρὲπ μάτ, γυαλιστὸ ἢ κλοκέ. Ἐὰν τὸ θέλετε ἀπὸ σατέν, ἔχετε μεγάλη εὐκολία ἐκλογῆς.

Ἀφοῦ εἴδατε τὰ ἀναρίθμητα καὶ ἑλκυστικὰ μεταξωτά, δὲν ξέρετε πιὸ νὰ πρωτοδιαλέξετε γιὰ τὸ βραδυνό σας φόρεμα. Ἂν θέλετε ἕνα φόρεμα ἴσιο καὶ ἐφαρμοστό, θὰ χρησιμοποιήσετε ἕνα ἀπὸ τὰ ἐξαίσια σατέν. Γιὰ ἕνα φαρδὺ φόρεμα, μὲ μεγαλοπρεπῆ φούστα, θὰ διαλέξετε ἕνα μουὰρ μονόχρωμο ἢ ριγιὲ ἢ ἕνα ταφτά.

Γιὰ τὸ κοκτέϊλ φόρεμα, σᾶς ἑλκύει τὸ βελοῦδο. Ἔχετε πολὺ δίκηο. Μερικὰ βελοῦδα μοιάζουν σὰν δαντέλλες καὶ ἄλλα εἶναι ἐμπριμέ. Ἄλλα εἶναι σκληρὰ καὶ ἄλλα μαλακὰ σὰν κρέπ,

Μεγάλη ποικιλία καὶ μεγάλος πλοῦτος ὑπάρχει στὰ ὑφάσματα, τόσο γιὰ τὰ πρωϊνά, ὅσο καὶ γιὰ τὰ βραδυνὰ φορέματα.

Ἀπὸ ζέρσεϋ γίνονται θαυμάσια ντραπὲ φορέματα. Ὅλα τὰ ζέρσεϋ εἶναι ἐξαιρετικὰ μαλακὰ καὶ λεπτά. Ὑπάρχουν ζέρσεϋ τόσο λεπτά, ὅσο οἱ λεπτὲς μεταξωτὲς κάλτσες.

Ἐπίσης μεγάλη εἶναι ἡ ποικιλία τῶν ὑφασμάτων γιὰ τὰ βραδυνὰ μαντώ. Μὲ βελοῦδα μπορεῖτε νὰ κάνετε κάπες θαυμάσιες καὶ συγχρόνως πρακτικές. Ὑπάρχουν βελοῦδα, ποὺ δὲν τσαλακώνονται, δὲν λεκιάζονται καὶ εἶναι ἀδιάβροχα. Τὰ βελοῦδα αὐτὰ δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ φόδρα, γιατὶ ἡ ἀνάποδη πλευρά των εἶναι σατέν.

Τ ὰ λ α μ έ.— Τὰ λαμὲ ἀποτελοῦν ἰδιαίτερο κεφάλαιο. Εἶναι ἐξαιρετικὰ πολύτιμα καὶ πολυτελῆ. Τὸ ἀπογευματινό σας κοντὸ φόρεμα μπορεῖτε νὰ τὸ κάνετε ἀπὸ θαμπὸ λαμέ, σὲ φόρμα σεμιζιέ. Οἱ ἀσημένιες κλωστὲς θὰ προσθέτουν στὸ φόρεμα μιὰ διακριτικὴ λάμψι. Ἂν ὅμως ἀγαπᾶτε τὰ ἀκαθόριστα χρώματα, ὑπάρχουν λαμέ, τῶν ὁποίων τὰ ἐμπριμὲ χρώματα ποὺ ἔχουν στὴν ἀνάποδη πλευρὰ μόλις διακρίνονται.

Ἂν σᾶς ἀρέσουν ὅμως τὰ γυαλιστὰ καὶ μαλακὰ ὑφάσματα, τότε θὰ διαλέξετε ἕνα ζέρσεϋ ἀπὸ μέταλλο. Ἂν ὅμως θέλετε τὸ φόρεμά σας νὰ εἶναι λαμπρὸ καὶ ἐλαφρό, ὑπάρχουν ὀργαντὶ μὲ ἀσημένιες γραμμὲς κασεμίρ, σὲ ζωηροὺς χρωματισμοὺς καὶ μουσελίνες.

Ἡ δ α ν τ έ λ λ α ἐπανέρχεται,, μὲ ὅλας τὰς τιμάς, εἰς τὴν ἐπικαιρότητα, μὲ νέα σχέδια καὶ μὲ ἀπομιμήσεις τῶν παληῶν ἐκλεκτῶν δαντελλῶν. Τὰ ἀπογευματινὰ δαντελλένια φορέματα εἶναι ἡ τελευταία λέξις τῆς μόδας. Τὰ φορέματα αὐτὰ τὰ χαρακτηρίζει ἡ κομψότης καὶ ἡ ἁπλῆ γραμμή.

Τὰ βραδυνὰ φορέματα γίνονται ἀπὸ τοῦλι, κεντημένο μὲ σενίγ. Ἀλλὰ τὸ φαρδὺ καὶ λεπτὸ βραδυνὸ φόρεμα, τὸ νεραϊδένιο φόρεμα, θὰ τὸ κάνετε ἀπὸ δαντέλλα ἀληθινὰ ἀραχνοῦφαντη.

Ὅπως βλέπετε, ὅλα τὰ φορέματα ἐπιτρέπονται καὶ ὅλες οἱ σιλουέττες θὰ εἶναι δυνατές, τὸν ἐφετεινὸ χειμῶνα, χάρις εἰς τὴν τόσο μεγάλη ποικιλία τῶν ὑφασμάτων.

Δὲν ἔχετε, λοιπόν, παρὰ νὰ διαλέξετε. Τὸ μόνο ποὺ σᾶς συνιστοῦμε εἶναι νὰ κάμετε τὴν ἐκλογή σας μόνο ἀφοῦ πρῶτα σκεφθῆτε καλὰ τί εἴδους ὕφασμα, τί εἴδους φόρεμα ἐναρμονίζεται τελείως στὸ ἄτομό σας. Μόνον ἔτσι θὰ μπορέσετε—ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀφθονία νὰ διαλέξετε ἐκεῖνο ποὺ κάνει γιὰ σᾶς καὶ νὰ φανῆτε πὼς εἶστε μιὰ γυναῖκα μὲ γοῦστο, μιὰ γυναῖκα κομψή...

Βραδυνὸ ἐφαρμοστὸ φόρεμα μὲ ντεκολτὲ καρρέ.

ΩΜΟΡΦΙΑ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ 1938 ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΣΠΟΡΤΙΒ...

...ΑΛΛΑ ΠΩΣ;

Τὸ σπὸρ εἶνε μιὰ λέξις σχετικῶς καινούργια, ἀλλὰ ἕνα πρᾶγμα πολὺ ἀρχαῖο.

Στὰ ἀθλητικὰ στάδια οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἠσκοῦντο στὰ σπόρ. Τὰ

ἀγωνίσματα αὐτὰ ὅμως προωρίζοντο ἀποκλειστικῶς γιὰ τὸ ἰσχυρὸν φῦλον, ἡ δὲ ἱστορία δὲν ἀναφέρει πουθενά, ἂν καὶ οἱ γυναῖκες ἠσχολοῦντο μὲ τὰ σπὸρ καὶ ἂν προσπαθοῦσαν νὰ μιμηθοῦν σ' αὐτὰ τοὺς ἄνδρες.

Ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ ἡ γυναῖκα κατέλαβε σπουδαία θέσι στὴν κοινωνία, συζητεῖται πολὺ ἡ ἀνάγκη τῶν σπὸρ καὶ γιὰ τὴν γυναῖκα.

Ἡ μακρὰ ὀκνηρία ἔκαμε τὶς γυναῖκες νὰ σκέπτωνται ἀρνητικὰ ἐπάνω στὸ ζήτημα αὐτό. «Πρῶτα ἀπ' ὅλα, νὰ μὴν κουραζώμεθα, νὰ μὴν καταπονούμεθα καὶ νὰ μὴν ἀλλοιώνωμε τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου μας μὲ τὴν προσπάθεια». Ὅλα αὐτὰ εἶνε ἐπινοήσεις τῆς τεμπελιᾶς, οἱ ὁποῖες ὅμως δὲν συμβαδίζουν μὲ τὴν μοντέρνα ζωή. Δὲν εἴμαστε πιὰ προωρισμένες νὰ διάγωμε καθιστικὴ ζωή, ὅπως οἱ γυναῖκες τοῦ μεσαίωνα, μὲ μόνη ἀπασχόλησι τὸ ἀδράχτι καὶ τὸ βιβλίο. Τὸ παιδὶ ποὺ ὅταν ἦτο 16 ἐτῶν ἔξανε μαλλί, ἔχει σήμερα ἄλλες φροντίδες. Εἴμαστε ὑποχρεωμένες νὰ ἀγωνιζόμαστε γιὰ νὰ ζήσωμε, τὸ δὲ σπὸρ ὅταν ἀσκῆται μὲ σκοπὸ τὴν διάπλασι καὶ ὄχι τὴν κατάκτησι τῶν ρεκόρ, εἶνε ἀπαραίτητο ὄχι μόνον ἀπὸ φυσικῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως. Τὸ σπὸρ καλλιεργεῖ τὴν ἐνεργητικότητα, τὴν ἀποφασιστικότητα, τὸν ἐγκαρτέρησι καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ δικαίου.

ΤΟ ΣΠΟΡ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ

Δὲν πρέπει νὰ φθάνωμε στὴν ὑπερβολικότητα ἐκείνων οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ ἀρχίζουν τὰ σπὸρ ἀπὸ τὴν κούνια. Καὶ δὲν ἀρνούμεθα ὅτι εἶνε κάτι τὸ διασκεδαστικὸ γιὰ μιὰ νέα μητέρα καὶ ἴσως περισσότερο γιὰ τὸν πατέρα νὰ ἀσκῇ στὴν φυσικὴ ἀγωγὴ ἕνα βρέφος, ἀλλὰ δὲν εἶνε καθόλου ἀπαραίτητο αὐτό. Νὰ εἶσθε δὲ βέβαιες ὅτι μὲ τὴν πρόωρη φυσικὴ ἀγωγὴ δὲν θὰ ἐπιταχύνετε τὰ πρῶτα βήματα τοῦ παιδοῦ σας οὔτε κατὰ μιὰ μέρα. Ὁ μπεμπὲς ξέρει πολὺ καλὰ ἐξ ἐνστίκτου ποιὲς εἶνε οἱ γυμναστικὲς ἀσκήσεις ποὺ τοῦ χρειάζονται καὶ ἀσυνείδητα προετοιμάζει ὅλους τοὺς μῦς του νὰ λειτουργοῦν ἀναλόγως.

Παρατηρῆστε πῶς μέσα στὸ ἀμαξάκι του μαζεύει τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια του καὶ πῶς ἔπειτα τὰ τεντώνει ἀπότομα. Κυττάξτε τον ὕστερα ποὺ σπρώχνει τὴν καρέκλα του ἢ ποὺ ἀνεβαίνει τὶς σκάλες μὲ τὰ τέσσερα.

Ὡστόσο, στὰ πέντε του χρόνια πρέπει νὰ ἀρχίσῃ νὰ ἀποκτᾷ μερικὲς ἀρχές, οἱ δὲ γονεῖς ὅπου θὰ παραμελοῦσαν νὰ τοῦ τὶς μάθουν θὰ ἦσαν ἀσυγχώρητοι. Πρέπει νὰ προετοιμάσετε, τόσον ἀπὸ ἀπόψεως ὑγείας ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως πλαστικότητος τὸ μέλλον τοῦ παιδιοῦ, εἴτε ἀγόρι εἶνε εἴτε κορίτσι.

Τὰ ὡραῖα σώματα τῶν ἀνθρώπων τῶν ἱπποδρομιῶν καὶ τῶν χορευτριῶν ποὺ θαυμάζομε ὀφείλουν τὴν τελεία διάπλασι, τὴν εὐκαμψία καὶ τὴν ἐλαστικότητά των εἰς τὸ ὅτι ἡ ἄσκησίς των ἤρχισε ἀπὸ τὴν πιὸ τρυφερὴ ἡλικία, χωρὶς ὅμως νὰ γίνῃ χρῆσις τῆς βίας.

Ἄλλωστε προκειμένου ἰδίως περὶ γυναικείων σπόρ, ἡ βία πρέπει νὰ ἀποφεύγεται ἐπιμελῶς. Δὲν θὰ ἔχετε βεβαίως τὴν ἀξίωσι νὰ κάμετε τὴν κορούλα σας ἕνα τσάμπιον, ποὺ θὰ καταπλήξῃ τὸν κόσμο. Παρακινῆστε την νὰ μάθῃ χορό, ὁ ὁποῖος θὰ τῆς ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐλαστικότητα. Γιὰ τὶς μικρὲς ἡλικίες θαυμάσια ἐπίσης εἶνε τὸ πατινάρισμα, τὸ τέννις καὶ τὸ κολύμπι.

Δὲν θὰ ἦτο περιττὸ νὰ ἐπαναλάβωμε ὅτι οἱ ἀσκούμενοι εἰς τὰ σπὸρ πρέπει νὰ ἐπιδιώκουν νὰ κάμουν γερούς καὶ εὐκινήτους μῦς καὶ ὅτι τέτοιοι μῦς δὲν ἀποκτῶνται παρὰ μὲ τὴν γύμνασι ἀπὸ τρυφερᾶς ἡλικίας.

ΤΟ ΣΠΟΡ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΦΗΒΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ

Μεταξὺ 11ου καὶ 14ου ἔτους τὸ κορίτσι διέρχεται τὴν πιὸ κρίσιμη περίοδο, κατὰ τὴν ὁποίαν τακτοποιεῖται ἡ ἰσορροπία τοῦ φύλου του. Ἡ ἰσορροπία αὐτὴ δὲν πρέπει νὰ εὐχώμεθα νὰ ἐπιταχυνθῇ. Εἶνε δὲ πολὺ ἀνίδεες οἱ μητέρες, οἱ ὁποῖες χαίρουν σὲ μερικὲς περιπτώσεις προώρων συμπτωμάτων, μιᾶς τέτοιας ἰσορροπήσεως τῶν κορῶν των. Ἀλλ' οὔτε καὶ ἡ διαμόρφωσις τοῦ στήθους σὲ μικρὴ ἡλικία εἶνε κάτι ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ σᾶς κάνῃ νὰ χαίρεστε. Ἀπεναντίας αὐτὸ σημαίνει ὅτι τὸ κορίτσι σας δὲν ἔχει καλὴ ὑγεία καὶ καλὰ θὰ ἐκάνατε νὰ τὸ θέσετε ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψι ἑνὸς ἐνδοκρινολόγου γιατροῦ. Ὑπάρχει καιρὸς ἀκόμη μὲ μιὰ ειδικὴ θεραπεία νὰ τακτοποιήσετε τὴν λειτουργία τῶν ὀκνηρῶν ἐνδοκρινικῶν ἀδένων τοῦ κοριτσιοῦ σας. Ἀργότερα δὲν θὰ μπορούσατε νὰ ἀποφύγετε τὴν ἐγχείρησι. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἡ ἄσκησις εἰς τὰ σπὸρ θὰ διευκολύνῃ τὴν ἐξέλιξι τῆς ἥβης καὶ θὰ προετοιμάσῃ τὴν κόρη σας γιὰ τὸν ρόλο τῆς γυναίκας καὶ τῆς μητέρας. Τὰ σπὸρ θὰ τὴν κάμουν νὰ ἀποκτήσῃ στερεὴ κοιλιακὴ χώρα τόσο, ὥστε νὰ μὴ φοβῆται ὅτι καὶ οἱ πολλὲς ἀκόμη γέννες θὰ καταστρέψουν τὴν πλαστικότητά της.

ΔΙΑΛΕΓΕΤΕ ΤΟ ΑΡΩΜΑ ΣΑΣ

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἀρώματος εἶναι ἕνα λεπτὸ ζήτημα καὶ ἐντελῶς προσωπικό.

Δὲν ἀρκεῖ νὰ ἀρωματίζεσθε μὲ ἐξαιρετικὸ ἄρωμα, γιὰ νὰ εἶσθε καλὰ ἀρωματισμένες.

Ἐὰν θέλετε νὰ ἔχετε πραγματικὰ τὸν τίτλο τῆς γοητευτικῆς γυναίκας, κοντὰ στὴν ὁποία ἀναπνέει κανεὶς μὲ εὐχαρίστησι μιὰ «μοναδικὴ» ἀτμόσφαιρα, πρέπει νὰ βρῆτε τὸ ἄρωμά σας· ἐκεῖνο ποὺ σᾶς ταιριάζει καλλίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλο καὶ τὸ ὁποῖον ἐναρμονίζεται ἐντελῶς μὲ τὴν φυσικὴ καὶ ψυχικὴ προσωπικότητά σας.

Κατὰ τὴν γνώμη τῶν ποιητῶν, τῶν καλλιτεχνῶν, τῶν ἐραστῶν καὶ ὅλων ἐκείνων ποὺ νοιώθουν τὴν γυναῖκα καὶ οἱ ὁποῖοι αἰσθάνονται τὴν γοητεία της, τὸ ἄρωμα εἶναι ἕνα ἀπαράμιλλο ὅπλο, ἕνα ἀκαταμάχητο ἐρωτικὸ φίλτρο. Θὰ ἦταν, λοιπόν, ἄδικο, νὰ μὴν τὸ μεταχειρίζεσθε ἢ νὰ τὸ μεταχειρίζεσθε ἄσχημα.

ΑΝΑΛΟΓΩΣ ΤΗΣ ΙΔΙΟΣΥΓΚΡΑΣΙΑΣ ΣΑΣ

Τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ ἔχετε νὰ προσέξετε, εἶναι ἐὰν τὸ ἄρωμα ἐναρμονίζεται μὲ τὴν φύσι σας. Νομίζετε ὅτι διαλέγετε ἕνα ἄρωμα, ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα τὸ ἄρωμα ἐκλέγει ἐσᾶς. Μερικὰ ἀρώματα σᾶς ἀρέσουν, εἶναι γοητευτικὰ πάνω στὴν τάδε ἢ τάδε φίλη σας, Ἐπάνω σας ὅμως ἢ δὲν μυρίζουν, ἢ εἶναι δυσάρεστα. Τί συμβαίνει; Ἁπλούστατα, τὰ ἀρώματα αὐτὰ δὲν ἐναρμονίζονται μὲ τὴν ἰδιοσυγκρασία σας.

Τὸ πολὺ γνωστὸ αὐτὸ φαινόμενο στοὺς ἀρωματοποιούς, μένει πολὺ μυστηριῶδες, ἀλλὰ εἶναι ἀπολύτως ἐξακριβωμένο. Ἐὰν ἐπιμένετε νὰ φορῆτε ἄρωμα ποὺ δὲν ἐναρμονίζεται μὲ τὸν ἑαυτό σας, θὰ εἶσθε ἀπὸ τὶς γυναῖκες, γιὰ τὶς ὁποῖες λέγουν ὅτι ἔχουν κάτι τὸ δυσάρεστο καὶ ἀποφεύγουν τὴ συντροφιά των.

Ἀναζητῶντας μὲ προσοχὴ θὰ ἀνακαλύψετε τὸ δικό σας ἄρωμα.

Ἐὰν εἶσθε πολὺ νέα, φρέσκη καὶ μὲ παιδικὴ σχεδὸν φυσιογνωμία, νὰ ἀποφεύγετε τὰ βαρειὰ καὶ δυνατὰ ἀρώματα «τῆς ὥριμης γυναίκας», τὰ ὁποῖα θὰ σᾶς προσθέτουν ἡλικία καὶ θὰ σᾶς κάνουν νὰ χάσετε τὴν προσωπικότητά σας.

Ἀπεναντίας, ἐὰν εἶσθε στὴν ἄνθησι καὶ στὴν ὡριμότητα τῆς ὠμορφιᾶς σας, δὲν πρέπει νὰ διαλέγετε ἕνα ἐλαφρὸ ἄρωμα, ἀπὸ ἀνοιξιάτικα λουλούδια, τὸ ὁποῖον θὰ προξενῇ ἐπάνω σας δυσαρμονία.

ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΙΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ

Πολλοὶ θὰ σᾶς λέγουν ὅτι πρέπει νὰ ἀρωματίζεσθε ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς καὶ τῶν περιστάσεων. Ἀλλὰ κατὰ τὴν γνώμη μας, τὸ ζήτημα εἶναι μᾶλλον ποσότητος παρὰ ἐκλογῆς. Δὲν θὰ συμβουλεύαμε ποτὲ μιὰ γυναῖκα νὰ ἀλλάζῃ συχνὰ ἄρωμα, γιατὶ πάντα μένει κάτι ἀπὸ τὸ προηγούμενο καὶ τὸ νέο ποὺ θὰ μεταχειρισθῇ δὲν θὰ μυρίζῃ ὡραῖα.

Ἐκεῖνο ποὺ εἶναι ἀληθινό, πραγματικὰ ἀληθινό, εἶναι, ὅτι πρέπει νὰ ἀρωματίζεσθε μὲ πολὺ πιὸ διακριτικὸν τρόπο, ὅταν εἶσθε στὴν ἐργασία σας, παρὰ ὅταν πηγαίνετε στὸ θέατρο καὶ τοὺς χορούς.

ΕΙΣΘΕ ΚΥΡΙΕΣ ΤΩΝ ΝΕΥΡΩΝ ΣΑΣ;

Εἶσθε κύριες τῶν νεύρων σας; Καὶ ἔχετε κανένα ἀποτελεσματικὸ μέσον νὰ ἐλέγχετε τὶς σκέψεις καὶ

τὶς παρορμήσεις σας καὶ τὸ ὁποῖον σᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἐκτιμᾶτε ἐπακριβῶς τοὺς κινδύνους ποὺ διτρέχετε; Ἤ, ἀντιθέτως, ὑπακούετε πάντοτε εἰς τὴν πρώτη ὤθησι, ἡ ὁποία δὲν εἶναι καὶ ἡ ὀρθοτέρα. Οἱ πράξεις σας εἶναι τυχαῖες ἢ ἐσκεμμένες; Καὶ εἶσθε ἱκανές, ἀκόμη καὶ ὑπὸ τὸ κράτος μιᾶς συγκινήσεως, νὰ σκέπτεσθε ὀρθῶς ἢ παρασύρεσθε ἀπὸ τὴν συγκίνησί σας;

Ὅλα αὐτὰ θὰ τὰ μάθετε, ἐὰν ἀπαντήσετε εἰλικρινῶς στὸ κατωτέρω ἐρωτηματολόγιον.

Σημειώσατε ἀπέναντι ἑκάστης ἐρωτήσεως τοὺς ἀριθμοὺς ποὺ σᾶς ὑποδεικνύομε:

Ἐὰν μπορεῖτε νὰ ἀπαντᾶτε ἀδιστάκτως «ναί», θὰ σημειώνετε τὸν ἀριθμὸ 2.

Ἐὰν δὲν εἶσθε πολὺ βέβαιοι, τὸν ἀριθμὸ 1.

Ἐὰν μπορῆτε νὰ ἀπαντᾶτε κατηγορηματικῶς «ὄχι», θὰ σημειώνετε 0.

Κατόπιν, ἀθροίσατε ὅλους τοὺς ἀριθμούς. Ἐὰν τὸ ἐξαγόμενον εἶναι μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν 36 καὶ 26 χρειάζεται νὰ προσέξετε, διότι αὐτὸ σημαίνει ὅτι κυριαρχεῖσθε ἀπὸ τὰ νεῦρα σας.

Ἐὰν τὸ ἄθροισμά σας εἶναι μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν 16 καὶ 26, ἀνήκετε εἰς τὴν μέση κατηγορία. Τέλος, ἐὰν τὸ ἄθροισμά σας εἶναι λιγώτερο ἀπὸ 16, μπορεῖτε νὰ ὑπερηφανεύεσθε γιὰ τὴν ψυχραιμία καὶ τὴν ἔκτακτη ἠρεμία σας.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ

Ἀναπηδᾶτε στὸ ἄκουσμα αἰφνιδίου κρότου;

Παθαίνετε ἴλιγγο ἀκόμη καὶ σὲ μικρὸ ὕψος;

Ἐὰν δῆτε μιὰ ἀράχνη, ἕνα φεῖδι κ.τ.λ. ἀνατριχιάζετε;

Θυμώνετε ἀκόμη καὶ γιὰ ἀσήμαντα πράγματα;

Ὅταν βρεθῆτε στὰ σκοτεινὰ μόνοι, σᾶς καταλαμβάνει ἕνα δυσάρεστο συναίσθημα;

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 22αν ΣΕΛ.)

ΤΟ ΣΩΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ

ΤΟΥ ΔΟΚΤΟΡΟΣ ΜΑΡΝΤΕΝ

16ον

Η ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΟΦΗΣ ΣΤΙΣ ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΕΣ ΜΑΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ

Πολλοὶ συγγραφεῖς, καλλιτέχναι καὶ φοιτηταί, θέλοντας νὰ ζήσουν οἰκονομικά, τρέφονται ἀποκλειστικὰ μὲ ψωμὶ καὶ βούτυρο. Αὐτὴ ἡ δίαιτα ἀδυνατίζει τὸ μυαλὸ καὶ ἐλαττώνει σημαντικὰ τὴν ἀποδοτικότητά του. Οἱ δυστυχισμένοι νομίζουν ὅτι εἶναι ἀνίκανοι καὶ ἀπογοητεύονται ὅταν τὸ μυαλό τους τρέφεται ἀνεπαρκῶς. Ἂν μποροῦσαν ν' ἀλλάξουν τὴ δίαιτά τους, ἀμέσως ἡ δουλειά τους θὰ γινόταν καλύτερη.

Γνωρίζω πολλοὺς ἐργαζομένους διανοητικὰ ποὺ τρῶνε ἄφθονα φαγητὰ καὶ πίνουν μεγάλες ποσότητες κρασιοῦ. Ἔχουν ἱκανότητες καὶ ταλέντο, ἀλλὰ δὲν μποροῦν νὰ γράψουν παρὰ λίγα πράματα, γιατὶ ἡ τροφή τους εἶναι περισσότερη ἀπ' ὅση μποροῦν νὰ καταναλώσουν, καὶ δὲν περιέχει τὸν φώσφορο ποὺ εἰσέρχεται στὴν κατασκευὴ τοῦ ἐγκεφάλου.

Καὶ στὶς δύο περιπτώσεις τὰ ἀποτελέσματα εἶναι τὸ ἴδιο κακά. Οἱ ἐργαζόμενοι διανοητικὰ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ μιὰ τροφὴ τελείως διαφορετικὴ ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἐργάζονται μυϊκά. Ἡ τροφή τους πρέπει ν' ἀποτελῆται ἀπὸ ψάρι, αὐγά, γάλα, φροῦτα καὶ λαχανικά. Ἂν πάσχουν ἀπὸ τὸ συκώτι, πρέπει ν' ἀποφεύγουν τὸ κίτρινο τοῦ αὐγοῦ.

Πολλοί, ξέροντας τὴν ὠφέλεια αὐτῶν τῶν τροφῶν ἄρχισαν νὰ τρέφωνται ἀποκλειστικὰ μὲ ψάρια καὶ ἄλλες φωσφοροῦχες τροφές. Παρ' ὅλο ποὺ τὸ ψάρι περιέχει οὐσίες ὠφέλιμες γιὰ τοὺς ἐργάτες τοῦ πνεύματος καὶ ἰδίως φώσφορο, τὸ μεγαλύτερο μέρος αὐτῆς τῆς οὐσίας χρησιμοποιεῖται ἀπ' τὸν σκελετὸ γιὰ τὴν κατασκευὴ τῶν ὀστῶν. Εἶναι παρατηρημένο ὅτι οἱ λαοὶ ποὺ ζοῦν τρεφόμενοι ἀποκλειστικὰ μὲ ψάρι, μειονεκτοῦν διανοητικὰ καὶ σωματικά. Ἔχουν μικρὴ μυϊκὴ δύναμι καὶ τὰ μαλλιά τους ἀσπρίζουν πρόωρα.

Τὸ βωδινὸ κρέας εἶναι κυρίως μυϊκὴ τροφή, πάντως ὅμως σὲ μικρὴ ποσότητα ὠφελεῖ καὶ τοὺς ἐργαζομένους πνευματικά, φθάνει νὰ κάνουν ἀσκήσεις στὸ ὕπαιθρο καὶ ἀρκετὰ σπόρ. Καλὴ τροφὴ γι' αὐτοὺς εἶναι καὶ οἱ πάπιες καὶ τὸ ἀρνί. Τὸ κρέας τῶν νεαρῶν ζώων καὶ τὰ ἄγουρα φροῦτα καὶ λαχανικὰ εἶναι βλαβερὰ γιὰ τὸν ἐγκέφαλο. Πολλοὶ διανοούμενοι βρίσκουν ὅτι μιὰ μπριζόλα ἀρνιοῦ, λίγες ντομάτες, χυμὸς λεμονιοῦ καὶ σαλάτα, ἀρκοῦν γιὰ τροφή.

Τὸ λιπαρὸ κρέας δὲν περιέχει χρήσιμα στοιχεῖα καὶ βλάπτει ὡρισμένους ἀνθρώπους.

Τὰ παστὰ κρέατα εἶναι ἀνωφελῆ γιὰ τὸν ἐγκέφαλο, γιατὶ χάνουν τὸ ἄζωτο καὶ τὸ φώσφορο.

Ὑπάρχουν πολλὲς γνῶμες γιὰ τὸ χοιρινὸ κρέας. Ἄλλοι ἰσχυρίζονται ὅτι εἶναι ὠφέλιμο γιὰ τὸν ἐγκέφαλο καὶ πολὺ θρεπτικό, ἰδίως τὸν χειμῶνα. Ἄλλοι πάλι βεβαιώνουν ὅτι δὲν πρέπει νὰ τρώγεται ποτέ, γιατὶ τὰ ἀποτελέσματά του εἶναι βλαβερὰ γιὰ τὸ σῶμα καὶ γιὰ τὸν χαρακτῆρα, ποὺ καθιστᾷ ἀνήθικο.

Τὰ μπιζέλια καὶ τὰ φασόλια ἔχουν σὲ ἴση ποσότητα θρεπτικὴ ἀξία ἴση μὲ τὴν ἀξία ἑνὸς μπιφτεκιοῦ ἢ ψητοῦ βωδινοῦ. Δὲν προκαλοῦν μεγάλη θερμότητα καὶ γι' αὐτὸ συστήνονται γιὰ τὸ καλοκαίρι. Τὸ μαρούλι, τὰ ἀγγούρια, οἱ σαλάτες, εἶναι ἐπίσης ὠφέλιμες τὸ καλοκαίρι.

Ἔχομε ἀνάγκη ἀπὸ διάφορα εἴδη τροφῶν γιὰ νὰ διατηρήσωμε τὴν σωματικὴ καὶ πνευματικὴ ἰσορροπία μας. Ἂν δὲν τὶς παίρνωμε σὲ κανονικὴ ποσότητα, τὸ ἕνα ἢ τὸ ἄλλο ὄργανο θὰ ὑποφέρῃ.

Οἱ μῦς ἀπαιτοῦν στερεὰ τροφή, ποὺ νὰ περιέχῃ ἄμυλο, ὅπως τὸ ψωμί, τὰ προϊόντα τοῦ σίτου, τοῦ ριζιοῦ, τῆς βρώμης, τοῦ κριθαριοῦ κλπ. Αὐτὲς οἱ τροφὲς δυναμώνουν τοὺς μῦς καὶ δίνουν δύναμι καὶ ἐνέργεια.

Ἔχοντας ὑπ' ὄψει αὐτὲς τὶς ἀρχές, καθένας θὰ μπορῇ νὰ διαλέγῃ καὶ νὰ κανονίζῃ τὴ δίαιτά του καὶ νὰ ἀνακαλύπτῃ μὲ τὴν πεῖρα τὶς τροφὲς ποὺ ἀνταποκρίνονται καλύτερα στὶς ἀνάγκες του.

Γυμνάζετε τὸ σῶμα σας

ΕΑΝ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΓΙΝΕΤΕ ΠΕΙΟ ΛΕΠΤΗ ΚΑΙ ΠΕΙΟ ΨΗΛΗ ΚΑΝΕΤΕ ΤΙΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΑΥΤΕΣ

ΣΑΣ ΔΙΝΟΜΕ σήμερα μιὰ σειρὰ ἀσκήσεων, τὶς ὁποῖες πρέπει νὰ ἐκτελῆτε ξαπλωμένες. Οἱ ἀσκήσεις αὐτὲς θὰ αὐξήσουν τὴν μυϊκή σας δύναμι καὶ θὰ μακρύνουν τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια σας, χωρὶς νὰ σᾶς δώσουν ἀθλητικὴ ὄψι, ποὺ δὲν ταιριάζει καθόλου στὶς γυναῖκες

Κάνετε τὶς ἀσκήσεις αὐτὲς τακτικά, κάθε μέρα, γιατὶ μόνο μὲ τὴν καθημερινὴ ἄσκησι θὰ ἔχετε ἕνα ἐνδιαφέρον ἀποτέλεσμα, μέσα σὲ λίγες βδομάδες.

Ἐὰν εἶσθε κοντή, εἶναι ἀπολύτως ἐνδεδειγμένες γιὰ σᾶς. Ἐὰν εἶσθε ψηλή, θὰ λεπτύνουν τὴν σιλουέττα σας. Ἀλλὰ ἐὰν εἶσθε ἀρκετὰ ἀδύνατη, μὴν ἐπιμένετε. Δὲν εἶναι γιὰ σᾶς.

Α.— Ξαπλωθῆτε στὸ πάτωμα μὲ τὴν κοιλιά, πόδια καὶ χέρια τεντωμένα καὶ τὶς παλάμες πάνω στὸ πάτωμα. Τεντώσετε ὅσο μπορεῖτε περισσότερο τὰ πόδια σας. Ἀφοῦ πάρετε αὐτὴ τὴ στάσι, σηκώσετε τὸ δεξιό σας πόδι, χωρὶς νὰ λυγίσετε τὸ γόνατο, κρατῆστε το ὑψωμένο ἕνα λεπτὸ καὶ κατόπιν τὸ κατεβάζετε.

Κάνετε δέκα φορὲς τὴν ἄσκησι αὐτὴ γιὰ κάθε πόδι. Οἱ μῦς τῆς κοιλιᾶς θὰ ἐργασθοῦν πολὺ ἔντονα.

Β.—Ἡ ἄσκησις αὐτὴ ἀπαιτεῖ κάποια δεξιότητα, ἀλλὰ μὲ λίγη ἐξάσκησι γρήγορα θὰ τὴν συνηθίσετε. Πάντοτε ξαπλωμένες μὲ τὴν κοιλιά, σηκώσετε τὰ πόδια καὶ πιάσετε τὰ σφυρά σας μὲ τὰ χέρια σας. Ταλαντευθῆτε τότε ἐμπρὸς καὶ πίσω, τραβῶντας πάντοτε τὰ σφυρὰ μὲ τὰ χέρια σας. Σκύψετε 10 φορὲς ἐμπρὸς καὶ 10 φορὲς πίσω, χωρὶς νὰ ἀφήσετε τὰ σφυρά σας καὶ νὰ κυλήσετε πρὸς τὰ πλάγια. Ἡ ἄσκησις αὐτὴ ἔχει λαμπρὰ ἀποτελέσματα. Ρίχνει τὴν κοιλιὰ καὶ δυναμώνει τοὺς μῦς της. Ἐὰν δὲν τὰ καταφέρετε τὴν πρώτη μέρα, ἐξακολουθήσετε νὰ ἐπιμένετε, γιατί, ἂν θέλετε νὰ ψηλώσετε πραγματικά, εἶναι ἀποτελεσματική.

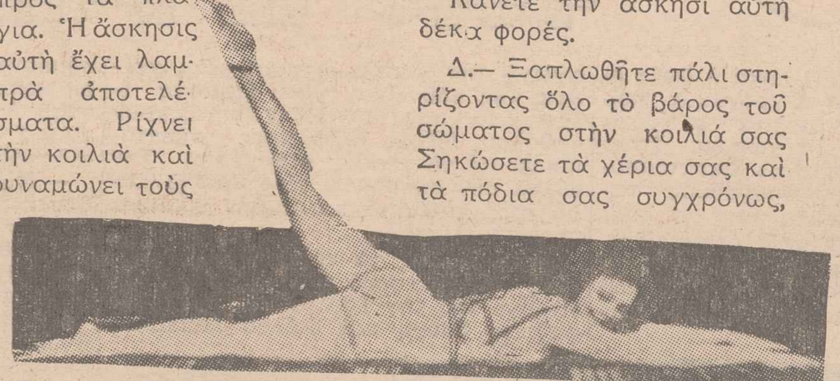

Ξαπλωμένη κάτω, σηκῶστε τὸ ἀριστερὸ πόδι ὅσο πειὸ ψηλὰ μπορεῖτε, κρατῶντας τὰ χέρια κολλημένα στὸ πάτωμα.

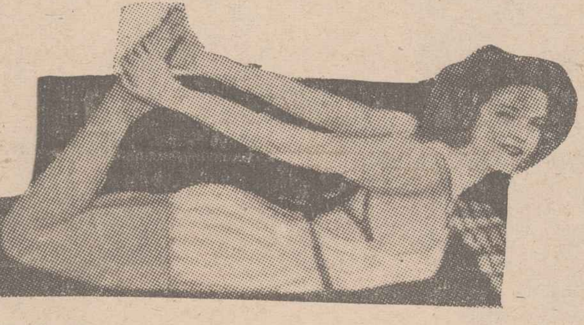

Πιάστε τὰ πόδια σας καὶ αἰωρηθῆτε ἐμπρὸς-πίσω, δέκα φορές.

Γ.— Γονατίσετε μὲ τὰ χέρια ψηλά. Τεντωθῆτε ὅσο μπορεῖτε περισσότερο. Γύρετε πρὸς τὰ πίσω, ἀφίνοντας τὸ κεφάλι σας ν' ἀκολουθῇ φυσικὰ τὴν κίνησι. Κατόπιν, φέρετε τὰ χέρια σας ἐμπρὸς καὶ ἐγγίσετε τὸ πάτωμα ὅσο μπορεῖτε μακρύτερα ἀπὸ σᾶς. Πρέπει νὰ προσπαθήσετε νὰ γίνωνται οἱ κινήσεις αὐτὲς ἁρμονικὲς καὶ μὲ ἐλαστικότητα. Τὸ κεφάλι σας δὲν πρέπει νὰ συσπᾶται, ἀλλὰ ἁπλῶς νὰ ἀκολουθῇ τὶς κινήσεις.

Κάνετε τὴν ἄσκησι αὐτὴ δέκα φορές.

Δ.— Ξαπλωθῆτε πάλι στηρίζοντας ὅλο τὸ βάρος τοῦ σώματος στὴν κοιλιά σας Σηκώσετε τὰ χέρια σας καὶ τὰ πόδια σας συγχρόνως, ὅσο μπορεῖτε ψηλότερα. Ἀνοίξετε τὰ χέρια καὶ φέρτε τα κατόπιν πρὸς τὸ σῶμα σας. Προσπαθῆστε νὰ συνδυάσετε τὴν ἄσκησι αὐτὴ μὲ τὴν πρώτη ἄσκησι, σηκώνοντας κάθε πόδι ὅσο μπορεῖτε ψηλότερα, μαζὶ μὲ τὰ χέρια. Ἡ ἄσκησι αὐτὴ εἶναι δυσκολώτερη ἀπὸ ὅσο φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως καὶ ἂν σᾶς κουράζῃ ἀρχίσετε κάνοντάς την δυὸ φορὲς μόνον καὶ σιγὰ-σιγὰ αὐξάνετε τὸν ἀριθμό, ἕως ὅτου φθάσετε νὰ τὴν κάνετε ἄνετα 20—25 φορές.

Οἱ ἀσκήσεις αὐτὲς εἶναι θαυμάσιες. Δὲν χονδρύνουν τοὺς μῦς, ἀλλὰ ἀπεναντίας θὰ σᾶς δώσουν ἐλαστικότητα καὶ θὰ κανονίσουν τὸ πάχος σας. Θὰ λεπτύνουν τους γοφούς σας, θὰ ρίξουν τὴν κοιλιά σας καὶ θὰ κάνετε μιὰ σιλουέττα λεπτή, εὐκίνητη καὶ γυναικεία. Μὴν ἀνησυχεῖτε ἂν τὸ βάρος σας εἶναι στάσιμο. Ὅπως σᾶς ἔχομε πῇ ἄλλες φορές, εἶναι σπουδαιότερο στὴν γυναῖκα νὰ ἔχῃ κανονικὲς ἀναλογίες, παρὰ νὰ χάνῃ βάρος.

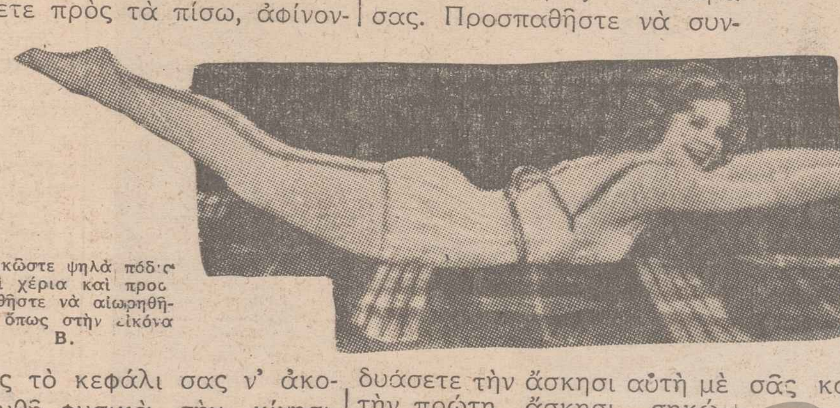

Σηκῶστε ψηλὰ πόδια καὶ χέρια καὶ προσπαθῆστε νὰ αἰωρηθῆτε ὅπως στὴν εἰκόνα Β.

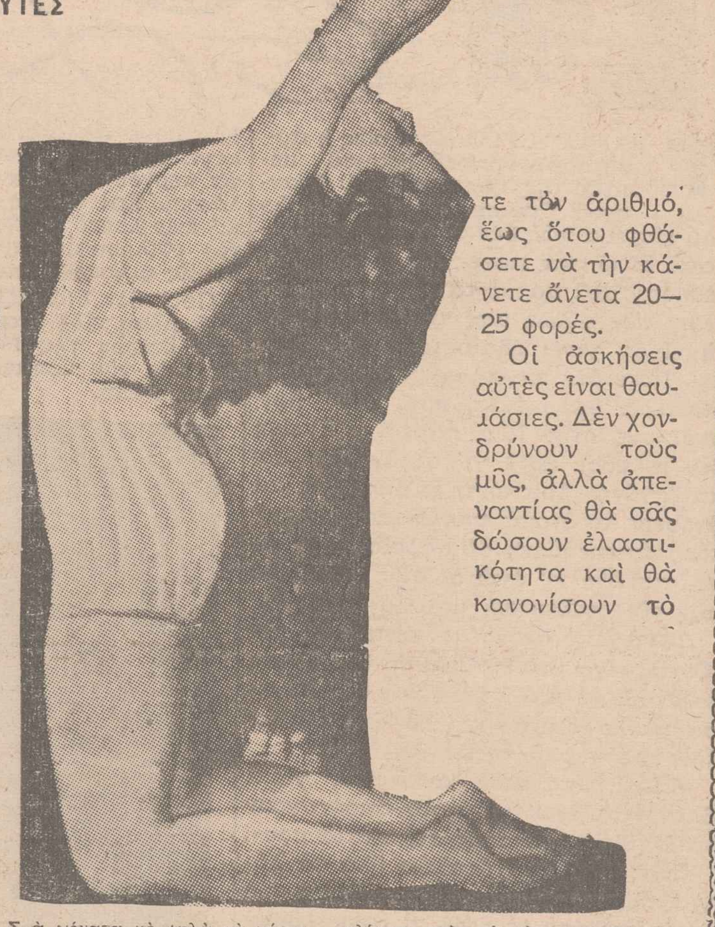

Στὰ γόνατα μὲ ψηλὰ τὰ χέρια, κλίνατε πρὸς τὰ πίσω καὶ ἔπειτα σκύψετε ἐμπρὸς ὅσο πειὸ πολὺ μπορεῖτε.

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ..

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ

Ἂν ἔχετε καλὴν ὑγεία, εἶσαστε εὐτυχισμένες. Ἂν ἔχετε καλὴ ὑγεία κι' εὐτυχία, τότε ἔχετε ὅ,τι σᾶς χρειάζεται, ὅ,τι ἔχετε ποθήσει. Λοιπόν, ἡ ὑγεία εἶνε τὸ πιὸ φυσικὸ πρᾶγμα τοῦ κόσμου. Εἶνε ἁπλῶστε μιὰ συνήθεια.

ΕΛΜΠΕΡ ΟΥΜΠΑΡ

Ἡ ὑγεία εἶνε ὁ πρόλογος τῆς εὐτυχίας.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ

Πολύτιμη εἶνε ἡ ὑγεία ποὺ δὲν ξέρομε τὴν εὐτυχία της παρὰ ὅταν τὴν ἔχομε χάσει.

ΚΥΡΙΑ ΝΤΕ ΣΕΒΙΝΙΕ

Ἡ ὑγεία εἶνε ἕνα στέμμα βαλμένο στὸ κεφάλι τῶν ὑγιῶν ἀνθρώπων, ποὺ αὐτοὶ μόνοι βλέπουν τοὺς ἀρρώστους.

ΤΟ ΚΟΡΑΝΙΟΝ

Ὅταν ἔχομε δοκιμάσει ὅλα, τότε βλέπομε πῶς μόνο ἡ ὑγεία χαρίζει τὴν πραγματικὴν εὐτυχία.

ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ

Ἡ εὐτυχία εἶνε τὸ πιὸ δυνατὸ τονωτικό.

ΕΡΜΠΕΡΤ ΣΠΕΝΣΕΡ

Ἡ ζωὴ χωρὶς τὴν ὑγεία εἶνε ἕνα ψιμμύθιον. Μ' αὐτὴν εἶνε χαρὰ καὶ εὐτυχία.

ΛΟΓΚΦΕΛΟΟΥ

Ἡ ὑγεία σ' αὐτὸν τὸν κόσμο εἶνε ἡ πρωταρχικὴ εὐτυχία.

ΠΙΡΟΝ

Ὑγεία εἶνε ἡ ζωή μας. Χωρὶς ὑγεία ἡ ζωὴ δὲν εἶνε ζωή. Εἶνε πόνος, εἶνε ὁμοίωμα θανάτου.

ΡΑΜΠΕΛΑΙ

Ἔχετε ἀρκετὴν ὑγεία γιὰ νὰ χαρῆτε τὸν πλοῦτο καὶ ἀρκετὸ πλοῦτο γιὰ νὰ χαρῆτε τὴν ὑγεία.

ΣΑΡΛ ΜΑΡΡΑΙ

Η ΚΥΡΙΑ ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΟΥ ΑΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΩΜΟΡΦΙΑΣ

Κάθε φορά, ποὺ θὰ πλυθῶ, μαδοῦν ὑπερβολικὰ οἱ βλεφαρίδες μου. Σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ πῆτε, τί πρέπει νὰ κάνω.

Ἀπάντησις. Ὑπάρχει φάρμακο ἀποτελεσματικό, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν δίδεται, χωρὶς προηγουμένη ἰατρικὴ δερματολογικὴ ἐξέτασι.

*

Ἔχω ἕνα φοβερὰ ἀντιαισθητικὸ σημάδι στὸ μπράτσο. Μὲ αἰσθητικὴν ἐγχείρησι, μπορῶ νὰ ἐπιτύχω τὴν ἐξάλειψί του; Θὰ μὲ ὑποχρεώνατε ἂν μοῦ ἀπαντούσατε.

Ἀπάντησις. Καὶ βέβαια, ὅλα αὐτά, ἡ αἰσθητικὴ ἐπιστήμη τὰ βελτιώνει. Μπορεῖ νὰ μὴν ἐνδείκνυται ἡ ἐγχείρησις, ἀλλὰ ἡ ἀλλαγὴ τῆς ἐπιδερμίδος, μὲ ἄλλα μέσα, ὅπως μὲ τὴν διαθερμία. Γι' αὐτό, καλὸ θὰ εἶναι νὰ πάρετε τὴν συμβουλὴ ἑνὸς ἐγκύρου Ἰνστιτούτου τοῦ τόπου μας.

Εἶμαι μόλις 20 ἐτῶν καὶ ὅμως ἔχουν σχηματισθῆ κάτω ἀπὸ τὰ μάτια μου οἱ τόσο ἀντιαισθητικὲς «σακκοῦλες». Τί νὰ κάνω, γιὰ νὰ τὶς ἐξαλείψω;

Ἀπάντησις. Ὡς πρώτη συμβουλὴ σᾶς δίδω, νὰ μὴν βάζετε καθόλου τὰ χέρια στὰ μάτια σας. Ἀφῆστε τὸ μασσάζ, σὲ δέρμα ποὺ σᾶς δείχνει μόνο του, ὅτι εἶναι τόσο εὐαίσθητο. Ἀποτανθῆτε στὸν παθολόγο σας πρῶτα καὶ ἐὰν μὲ τὴν ὀποθεραπεία ποὺ θὰ σᾶς συστήσῃ δὲν ὑποχωρήσουν αὐτοὶ οἱ πρόωροι θύλακοι, τότε εἶσθε ὑποχρεωμένη νὰ κάνετε μιὰ ἐπίσκεψι σ' ἕνα εἰδικὸ ἰατρεῖο αἰσθητικῆς.

*

Ἀπάντησις στὴν τακτικὴν ἀναγνώστρια Δ. Κ. Τ.

Ἀπὸ ὅσα μοῦ γράφετε ἐννοῶ ὅτι τὰ σπυθουράκια σας ὀφείλονται στὰς «ἀκμάς». Στὴν ἡλικία σας δὲν εἶναι σπάνιο φαινόμενο. Ἐὰν ὑπάρχει ἀκτινολόγος στὸν τόπο σας, νὰ τοῦ ζητήσετε νὰ σᾶς ὑποβάλῃ στὴν θεραπεία τῶν ὑπερύθρων ἀκτίνων, ποὺ εἶναι ἡ ἀποτελεσματικωτέρα θεραπεία τῶν ἀκμῶν. Ἄλλοιως, εἶσθε ὑποχρεωμένη νὰ κάνετε μιὰ αὐστηρὴ ἀντισηψία, μὲ οἰνόπνευμα ἀπόλυτο καὶ αἰθέρα, ἀνὰ ἴσα μέρη. Ὑπάρχουν φάρμακα καὶ μέσα πολλά, ἀλλὰ σὲ κέντρα ἰατρικὰ ὅπως εἶναι αἱ Ἀθῆναι. Νὰ μὴν παραμελήσετε νὰ ἀναθέσετε τὴν παρακολούθησί σας, σὲ ἰατρό, γιατὶ ἀλλοιῶς θὰ σᾶς μείνουν σημαδάκια στὸ πρόσωπο, ποὺ θὰ βγαίνουν πολὺ δύσκολα καὶ καμμιὰ φορὰ καθόλου.

Νὰ μοῦ ὁρίσετε ἀκριβῶς τὸ μέρος ποὺ ἔχετε τὶς κηλῖδες.

[illegible] ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

ΕΝΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ Του ΑΝΤΡΕ ΜΩΡΟΥΑ

ΤΟ ΠΕΡΙΕΡΓΟ εἶναι πὼς ἡ ἀρχὴ τοῦ σοβαροῦ δεσμοῦ μεταξὺ τῆς Ὀντὶλ καὶ τοῦ Φρανσουὰ ἄρχισε σὲ μιὰ περίοδο ποὺ πίστευα πὼς δὲν συνέβαινε πιὰ τίποτα. Ἐνῷ στὶς ἀρχὲς καὶ οἱ δυὸ ἐξετέθησαν στὰ μάτια τὰ δικά μου καὶ ὅλων τῶν φίλων μας τὴν ἐποχὴ αὐτὴ εἶχαν γίνει ἐξαιρετικὰ προσεκτικοί. Ποτὲ δὲν πήγαιναν μαζὺ στὰ ἰδιαίτερα σαλονάκια, ποτὲ δὲν βρισκόντανε στὴν ἴδια παρέα. Ἐκείνη δὲν μιλοῦσε ποτὲ γι' αὐτὸν καὶ ἂν κατὰ τύχην βρισκόντανε μιὰ ξένη καὶ ἀνέφερε τὸ ὄνομά του, ἀπαντοῦσε μὲ τόσο ἐπιτυχημένη ἀδιαφορία ποὺ εἶχα πιστέψῃ κι' ἐγὼ ὁ ἴδιος πὼς τὸ πᾶν εἶχε τελειώσει μεταξύ τους.

Δυστυχῶς, ὅταν ἐπρόκειτο γιὰ τὴν Ὀντίλ, εἶχα μιὰ διαβολικὴ διαίσθησι, ὅπως ἔλεγε καὶ ἡ ἴδια καὶ δὲν ἄργησα νὰ λογικευτῶ καὶ νὰ ἀποκαλύψω τὴν προσποίησί της.

«Εἶναι, εἶπα στὸν ἑαυτό μου, γιατὶ βλέπονται ἔξω, γι' αὐτὸ ἀποφεύγουν νὰ ἐκτίθενται ἐμπρὸς στὰ μάτια μου».

Εἶχα μάθει νὰ ἀναλύω ὅλα τὰ λόγια τῆς Ὀντίλ, ὅλες τὶς σκέψεις της καὶ κάτω ἀπὸ τὸ κάθε τὶ ἀνεκάλυπτα τὸν Φρανσουά. Ἤξερα πὼς αὐτὸς ἀγαποῦσε τὸν Ἀνατὸλ Φράνς καὶ τώρα ἄκουσα τὴν Ὀντὶλ νὰ διηγεῖται γιὰ τὸν ἴδιο συγγραφέα τὰ πιὸ ἐνδιαφέροντα ἀνέκδοτα.

Ἕνα βράδυ καθὼς βγαίναμε ἀπὸ μιὰ ἑσπερίδα τῆς Τιάνζ ὅπου ἡ Ὀντὶλ ἔλαμψε μὲ τὶς πολιτικὲς θεωρίες καὶ τὶς ἰδέες ποὺ ἐξέφερε μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ εὐγλωττία, τῆς εἶπα:

— Ἀπόψε ἔλαμψες σὰν ἥλιος ἀγαπημένη μου. Ποτὲ δὲν μοῦ ἔχεις μιλήσει γι' αὐτὲς τὶς ἰδέες! Πότε τὶς ἀπέκτησες;

— Ἐγὼ ἔλαμψα; μοῦ εἶπε εὐχαριστημένη καὶ ἀνήσυχη μαζύ. Δὲν τὸ κατάλαβα.

— Μὰ δὲν εἶναι κακὸ Ὀντίλ, γιατὶ ἀμύνεσαι; Ὅλοι σὲ βρῆκαν πολὺ ἔξυπνη. Ποιὸς σοῦ τὰ ἔμαθε ὅλα αὐτά;

— Ποιός; δὲν θυμᾶμαι, νομίζω σὲ κάποιο τσάϊ πὼς ἄκουσα νὰ μιλᾷ κάποιος γιὰ τὸν Ἀνατὸλ Φράνς καὶ τὶς πολιτικές του ἰδέες.

— Μὰ ποιός;

— Δὲν θυμᾶμαι... Δὲν πρόσεξα.

Φτωχὴ Ὀντίλ, πόσο ἦταν ἀδέξια. Ἤθελε νὰ φαίνεται φυσικὴ καὶ μυστικὴ καὶ ὅμως ὁ νέος της ἔρως ἔβγαινε σὲ κάθε λόγο [illegible] σὲ κάθε κίνησί της. Μοῦ θύμιζε τὰ πλημμυρισμένα λειβάδια ποὺ κάτω ἀπὸ τὸ ἀνέπαφο χορτάρι παφλάζει ἡ λάσπη καὶ τὸ νερό.

Ἤξερα πὼς ἡ Ὀντὶλ ἦταν ἐρωτευμένη ἀπὸ τὶς προφυλάξεις ποὺ ἔπαιρνε καὶ ποὺ ἔμοιαζαν σὰν ἀφίσες ἠλεκτροφωτισμένες καὶ πανώριες.

Ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ τὴν γνώρισα μὲ ἄφισε νὰ καταλάβω πὼς δὲν ἦταν θρησκόληπτη, ἀλλὰ πίστευε πάντως. Τώρα τὴν ἄκουσα νὰ λέῃ: «Ἐγὼ εἶμαι μιὰ ἑλληνὶς τοῦ τετάρτου αἰῶνος, μιὰ εἰδωλολάτρισσα». Τὶ φράσεις αὐτὲς τὶς εἶχα ἀκούσει καὶ ἀπὸ τὸν Φρανσουὰ ἄλλοτε. «Τὶ εἶναι ἡ ζωή; ἔλεγε. Σαράντα φτωχὰ χρονάκια ποὺ τὰ περνοῦμε μέσα σὲ μιὰ σταγόνα λάσπη. Καὶ θέλεις νὰ χάνωμε ἔστω κι' ἕνα λεπτὸ ἀνιώντας;» Σκεπτόμουνα: «Φιλοσοφίες τοῦ Φρανσουά, ταπεινὲς φιλοσοφίες».

Ποτὲ δὲν διάβαζε πρὶν ἐφημερίδες. Μιὰ μέρα εἶδε ἕναν τίτλο: «Ἡ φωτιὰ τῶν δασῶν τῆς Μεσημβρίας». Μοῦ ἅρπαξε τὴν ἐφημερίδα καὶ ρίχτηκε στὴ μελέτη.

— Μὰ ἐνδιαφέρεσαι γιὰ τὰ δάση Ὀντίλ;

— Ἄ, ὄχι, μοῦ εἶπε καὶ μοῦ ξανάδωσε τὴν ἐφημερίδα.

Τότε θυμήθηκα πὼς εἶχε ὁ Φρανσουὰ ἕνα μικρὸ σπιτάκι στὸ δάσος Μπαβαλίν.

Ἦταν τόσον παιδιάτικες καὶ ἀφελεῖς οἱ προφυλάξεις ποὺ ἔπαιρνε ἡ Ὀντὶλ ποὺ μ' ἔκανε νὰ χαμογελῶ ἀπὸ συμπόνια. Ὅταν ἔλεγε πὼς κάποιος τῆς εἶπε κάτι, ὀνόμαζε πάντοτε ποιός, ὅταν ἐπρόκειτο γιὰ φίλο ἢ συγγενῆ μας. Ὅταν ἐπρόκειτο γιὰ τὸν Φρανσουά, πάντα ἔλεγε: «Μοῦ εἶπαν... Κάποιος ἔλεγε πῶς....». Κι' ἐγὼ δὲν ξέρω πὼς τὰ κατάφερνε νὰ δείχνῃ ναυτικὲς γνώσεις ἐκπληκτικές. Ἤξερε πότε θ' ἀποκτήσωμε νέα ὑποβρύχια, νέα καταδρομικά, πότε ὁ ἀγγλικὸ στόλος θὰ φθάσῃ ἢ θὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν Τουλόν.

* * *

Ὅλα αὐτὰ γιὰ μένα σήμαναν ἂν ὄχι πὼς ἦταν μαιτρέσσα του, ἀλλὰ τοὐλάχιστον πὼς βλεπόντανε κρυφὰ ἔξω. Καὶ ὅμως δὲν τολμοῦσα νὰ [illegible] ζητήσω ἐξηγήσεις. Σὲ τί θὰ ὠφελοῦσε; Ὅταν τῆς ὑπενθύμιζα διάφορες λεπτομέρειες ἀπ' αὐτὰ ποὺ ἔλεγε, μὲ κύτταζε τρυφερὰ καὶ ξεσποῦσε στὰ γέλια, λέγοντάς μου: «Μὲ διασκεδάζεις Ντίκυ». Τί νὰ τῆς ἀπαντήσω; Μποροῦσα νὰ τὴν ἀπειλήσω; Μποροῦσα νὰ ζήσω μακρυά της; Καὶ ἐξ ἄλλου ἤμουν βέβαιος πὼς δὲν μὲ γελοῦσε ἡ φαντασία μου; Καταλάβαινα πὼς δὲν γελιέμαι καὶ ὅμως ἤθελα νὰ πιστεύω πὼς πλανιέμαι καὶ νὰ περνῶ μὲ τὴν πλάνη τῆς πλάνης μου λίγες ἥσυχες ὧρες. Ἤμουν πολὺ δυστυχής. Ἡ διαγωγὴ τῆς Ὀντίλ, οἱ μυστικὲς σκέψεις της μοῦ εἶχαν γίνει ἔμμονες ἰδέες. Στὸ γραφεῖο μου δὲν ἐργαζόμουν καθόλου. Μέρες ὁλόκληρες σκεπτόμουνα μὲ τὸ κεφάλι στὰ χέρια. Τὴν νύχτα δὲν μποροῦσα νὰ κοιμηθῶ παρὰ στὶς τρεῖς τὸ πρωΐ. Δὲν εὕρισκα ποτὲ τὴν λύσι.

Ἦρθε τέλος τὸ καλοκαῖρι. Ἡ ἄδεια τοῦ Φρανσουὰ ἐτελείωσε καὶ ξανάφυγε γιὰ τὴν Τουλόν. Ἡ Ὀντὶλ ἐφαίνετο ἥσυχη καὶ διόλου λυπημένη κι' αὐτὸ μὲ ἡσύχασε λίγο. Δὲν ἤξερα ἂν τοῦ νοάφει. Δὲν εἶδα ποτὲ νἄρχεται γράμμα στὸ σπίτι καὶ δὲν τὴν ἄκουσα πιὰ νὰ λέῃ φράσεις ποὺ θύμιζον αὐτόν.

Ὁ πατέρας μου θὰ πήγαινε στὸ Βισὺ κι' ἔτσι θὰ μοῦ ἦταν ἀδύνατο νὰ φύγω πρὶν τὸν Αὔγουστο ἀπὸ τὸ Παρίσι. Ἡ Ὀντὶλ ὑπέφερε σχεδὸν ὅλον τὸν χειμῶνα καὶ ἔπρεπε νὰ πάῃ ἀπὸ τὸν Ἰούλιο στὴν Τρουβίλ. Δέκα πέντε μέρες πρὶν φύγει μοῦ εἶπε:

— Ἐὰν δὲν σὲ πειράζει, θὰ προτιμοῦσα νὰ μὴν πάω στὴν Τρουβὶλ στῆς θείας Κόρας. Προτιμῶ μιὰ πιὸ ἥσυχη πλάζ. Μ' ἐνοχλεῖ ἡ κοσμικὴ κίνησις τοὺς μῆνες τῆς ἀναπαύσεως.

— Πῶς συμβαίνει αὐτὸ Ὀντίλ. Ἐσὺ φοβᾶσαι τὸν κόσμο; Ἐσὺ ποῦ παραπονιέσαι πὼς ἐμένα δὲν μ' ἀρέσει ἀρκετά;

— Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ κέφι ποὺ ἔχει κανείς. Πάντοτε δὲν εἴμαστε ἴδιοι. Αὐτὴ τὴν περίοδο ποὺ χρειάζεται ἡσυχία, μοναξιά... Δὲν νομίζεις πὼς θὰ μποροῦσα νὰ βρῶ μιὰ γωνιὰ κατάλληλη στὴν Βρεττάνη; Δὲν τὴν ξέρω καθόλου καὶ λένε πὼς εἶναι τόσο ὡραία!

— Ναί, εἶναι πολὺ ὥμορφα, μὰ εἶναι μακρυά. Δὲν θὰ μπορῶ νἄρχωμαι νὰ σὲ βλέπω τὶς Κυριακὲς ὅπως στὴν Τρουβίλ. Ἐξ ἄλλου στὴν Τρουβὶλ θἄχῃς στὴν διάθεσί σου τὴν βίλλα τῆς θείας Κόρας. Γιατὶ ν' ἀλλάξῃς τώρα;

Ἐκείνη ὅμως ἐπέμενε καὶ τέλος ἐγὼ ὑπεχώρησα. Περίμενα πὼς θὰ ζητοῦσε νὰ πάῃ κοντὰ στὴν Τουλόν, ἀλλὰ δὲν τὸ ζήτησε. Ἂν καὶ ὁ χωρισμός της μοῦ κόστιζε πολύ, ὡς τόσο χαιρόμουνα ποὺ ἔπαιρνε αὐτὴ τὴν σίγουρη κατεύθυνσι. Τὴν συνόδευσα στὸ σταθμὸ ἀπαρηγόρητος. Ἦταν ἐξαιρετικὰ τρυφερὴ ἐκείνη τὴν ἡμέρα. Στὸ σιδηρόδρομο μὲ φίλησε:

— Μὴν μένεις μόνος Ντίκυ, προσπάθησε νὰ διασκεδάσῃς. Ἂν θὲς βγαῖνε μὲ τὴν Μίζα, θὰ χαρῇ πολύ.

— Μὰ ἡ Μίζα εἶναι στὸ Καντυμάς.

— Ὄχι, θἄρθῃ στὸ Παρίσι, στοὺς γονεῖς της, τὴν ἐρχομένη ἑβδομάδα.

— Ὅταν λείπῃς ἐσύ, δὲν ἔχω κέφι νὰ βγῶ... Μένω μόνος στὸ σπίτι καὶ σὲ σκέπτομαι καλλίτερα.

— Δὲν πρέπει, μοῦ εἶπε χαϊδεύοντάς με μὲ μητρικὴ στοργή. Δὲν ἀξίζω νὰ μὲ προσέχῃς τόσο. Δὲν εἶμαι τόσο ἐνδιαφέρουσα, ὅσο νομίζεις... Παίρνεις πολὺ στὰ σοβαρὰ τὴ ζωή, Ντίκυ... καὶ ὅμως δὲν εἶναι παρὰ ἕνα παιγνίδι.

— Ὄχι εὔθυμο παιγνίδι, πάντως.

— Ἀλήθεια, εἶπε κι' ἐκείνη τώρα μελαγχολικά, δὲν εἶναι εὔθυμο παιγνίδι. Κυρίως εἶναι δύσκολο. Κάνει κανεὶς πράματα ποὺ δὲν θὰ ἤθελε ποτὲ νὰ κάνῃ. Ἀντίο, Ντίκυ... θὰ περάσῃς καλά, πές μου, ναί.... ἀντίο.

Μὲ ξαναφίλησε καὶ μπῆκε στὸ διαμέρισμά της. Δὲν ἀγαποῦσε τοὺς ἀποχαιρετισμοὺς ἀπὸ τὰ παράθυρα. Ἡ Μίζα, ἀργότερα, μοῦ ἔλεγε πὼς ἦταν σκληρὴ μαζύ μου ἡ Ὀντίλ. Δὲν εἶχε δίκηο. Ἦταν γενναιόδωρη καὶ καλή, μὰ τὴν συνέπαιρναν δυνατὰ αἰσθήματα, γι' αὐτὸ ἀπέφευγε νὰ ἀφίνεται σὲ ἐκδηλώσεις.

* * *

Τὴν ἑπομένη δειπνοῦσα στῆς θείας Κόρας, ὅπου ὑπῆρχε πολὺ λιγώτερος κόσμος ἀπὸ ἄλλοτε. Καθόμουν πλάϊ στὸν ναύαρχο Γκαρνιέ, ὁ ὁποῖος μοῦ μιλοῦσε γιὰ μιὰ πλημμύρα ποὺ εἶχε κατακλύσει τὸ ἀπόγευμα τὸ Παρίσι. Ἔπειτα μοῦ εἶπε :

— Ἄ, ξέχασα νὰ σᾶς πῶ, πὼς ὁ φίλος σας ὁ Φρανσουὰ πῆγε στὴν Βρεττάνη, γιὰ νὰ μελετήσῃ τὶς ἐκεῖ ἀκτές.

— Στὴ Βρέστη ;

Ἔβλεπα νὰ γυρίζουν ὅλα γύρω μου, ποτήρια, τραπέζια, ἄνθρωποι. Νόμιζα πὼς θὰ λιποθυμήσω, ἀλλὰ τὸ κοινωνικὸ ἔνστικτο δυνάμωσε ξαφνικὰ καὶ μ' ἔσωσε ἀπὸ τὸ γελοῖο. Πῆρα ὕφος φυσικὸ καὶ εἶπα :

— Δὲν τὸ ἤξαιρα... Εἶναι καιρός;

— Λίγες μέρες.

Ἐξηκολούθησα νὰ μιλῶ μαζί του ἐνῷ ὁ νοῦς μου ἔτρεχε ἐκεῖ κάτω. Ἔπρεπε νὰ παρακολουθῶ συγχρόνως δυὸ σκέψεις μέσα στὸ νοῦ μου. «Ἄχ, σκεπτόμουνα, νὰ γιατὶ ἤθελε τὴν Βρεττάνη». Τὴν ἔβλεπα νὰ περπατῇ μαζί του στοὺς δρόμους τῆς Βρέστης, ἀκουμπισμένη στὸ μπράτσο του καὶ νὰ τὸν κυττάζῃ εὐτυχισμένη, ὅπως ἄλλοτε μαζί μου στὴν Φλωρεντία. Ἴσως μείνουν καὶ ἕνα βράδυ μαζί. Ἡ πλὰζ ποὺ διάλεξε, δὲν εἶναι μακρυὰ ἀπὸ τὴν Βρέστη. Ἴσως πάλι νὰ πάῃ ὁ Φρανσουὰ νὰ τὴν βρῇ στὴν πλάζ. Θὰ ἔνῃ δική του ἀτμάκατο. Θὰ γυρίζουν τὶς θάλασσες καὶ τὰ βράχια. Ἤξαιρα πόσο πιὸ ὥμορφα μποροῦσε νὰ κάνῃ ἡ Ὀντὶλ τὴν φύσι σ' ἕναν τέτοιον περίπατο. Τὸ ἐκπληκτικὸ εἶναι, πὼς οἱ σκέψεις μου αὐτὲς μοῦ ἔδιναν μιὰ διανοητικὴ χαρά. Εἶχα διαισθανθῆ καὶ μόνος μου πὼς ὁ Φρανσουὰ θὰ ἦταν ἐκεῖ. Ἡ καρδιά μου ἦταν ἀναστατωμένη καὶ τὸ μυαλό μου ἱκανοποιημένο.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Ἡ συνέχεια.

Φροντίζετε γιὰ τὴν διάδοσι τῆς
"ΓΥΝΑΙΚΑΣ,,
Ἔτσι θὰ βοηθήσετε νὰ γίνεται
διαρκῶς καλλίτερη.

Φροντίζετε γιὰ τὴν διάδοσι τῆς
"ΓΥΝΑΙΚΑΣ,,
Ἔτσι θὰ βοηθήσετε νὰ γίνεται
διαρκῶς καλλίτερη.

ΟΙ ΔΕΚΑ ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἡ κυρία μὲ τὸ λαντὼ

Μιὰ πρόληψις γιὰ τοὺς τραπεζῖτες, ποὺ πρέπει νὰ πάψει.— Ἡ γυναῖκα μὲ τὸ λαντὼ καὶ τὶς δαντέλλες.— Θαλαμηπόλοι μὲ λιβρέες καὶ μορφὲς... καρδιναλίων.— Ἕνα περίφημο χρηματιστηριακὸ κόλπο.— Ἡ «Γιολάντα», τὰ πολυτελῆ δεῖπνα, τὰ σπάνια κρασιὰ καὶ τὸ παλάτι τοῦ Μερακές.— Ἡ γενναιότητα μιᾶς μητέρας κ.τ.λ...

ΟΙ ΚΑΡΙΚΑΤΟΥΡΙΣΤΕΣ ποὺ γενικὰ εἶνε φτωχοί, πιστεύουν πὼς οἱ τραπεζῖτες εἶνε πάντα πολυεκατομμυριοῦχοι. Τοὺς παρασταίνουν κοιλαράδες, φαλακροὺς καὶ πρόχειλους, μὲ τεράστια διαμάντια στὰ δάχτυλά τους καὶ μὲ ρεδιγκότες μὲ μεταξωτὰ παραμέντα. Ἀπατῶνται ὅμως. Οἱ τραπεζῖτες εἶνε συχνὰ λιγώτερο πλούσιοι ἀπὸ τοὺς πελάτες τους, ἀκόμα κι' ὅταν τοὺς δανείζουν χρήματα.

Εἴδαμε ὥς τώρα τὶς πριγκήπισσες τῶν δολλαρίων, ποὺ προῆλθαν ἀπὸ τὴν βιομηχανία καὶ τὸ ἐμπόριο, τὰ χρυσᾶ ἀριστουργήματα τῆς σούπας, τοῦ καπνοῦ, τοῦ καφὲ καὶ τοῦ μπακάλικου.... Νά μας τώρα μπροστὰ στὴν μοναδικὴ δισεκατομμυριοῦχο, ποὺ προῆλθεν ἀπὸ τὴν Τράπεζα.

Ἡ μίστρες Μόζις Ταίηλορ ἔχει ὅλη τὴν ἀξιοπρέπεια, ὅλη τὴν πατροπαράδοτη ἐπιφυλακτικότητα, ποὺ ὁ κόσμος ἀποδίνει στὸ ἐπάγγελμα τοῦ τραπεζίτη. Ἂν ἦταν ἄνδρας, θὰ εἶχε φαβορίτες, χρυσὸ λορνιὸν καὶ ψηλὸ καπέλλο.... Ἀλλὰ καθὼς εἶνε γυναῖκα, τυλίγεται μὲ λεπτὲς ντατέλλες καὶ ταφτάδες κι' ἀκολουθεῖται ἀπὸ ἕνα σύνταγμα ἑβδομηντάρηδων βαλέδων μὲ μορφὲς ἐπισκόπων καὶ χρυσὲς λιβρέες.

Ἡ μίστρες Μόζις Ταίηλορ εἶνε τὸ πρότυπο τῆς μεγάλης Ἀμερικανίδος κυρίας, ἢ καλλίτερα τῆς πλουσίας χήρας. Καθαρὰ καὶ ξάστερα ἀρνεῖται ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ὕπαρξι τοῦ αὐτοκινήτου, τοῦ κινηματογράφου, τῶν ἐφαρμοστῶν μαγιὸ καὶ τῶν κατακόκκινων νυχιῶν. Εἶνε ρυθμοῦ ροκοκό. Κι' αὐτὸ τὸ ξέρει καὶ γελάει μ' αὐτό.

Εἶνε ἡ τελευταία ἐπιζῶσα μιᾶς φρόνιμης κι' εὐγενικιᾶς ἐποχῆς, μέσα σ' ἕναν αἰῶνα σκανδάλων, διαζυγίων καὶ διαφανῶν πυζαμῶν. Ἀπὸ τὴν μεγάλη κυρία ἔχει ὅλες τὶς ἀδυναμίες καὶ τὸ γελοῖο, ἀλλὰ ἐπίσης τὸ ὑπεροπτικὸ ὕφος καὶ τὴν διάκρισι. Ἡ κυρία Ταίηλορ δὲν μυρίζει μαγειριό, ὅπως κάποιες ἄλλες πριγκηπέσσες τοῦ χρυσοῦ.

Οἱ καρικατουρίστες τὴν κάνουν ὅπως θέλουν πάνω στὰ μπλόκ τους, ἀλλὰ κρατιοῦνται μακρυὰ ἀπ' αὐτήν. Φοβοῦνται τὸ ὀλύμπιο βλέμμα της καὶ τὴν νταντελλένια ὀμπρέλλα ποὺ μεταχειρίζεται σὰν σπαθί.

Ὁ ἄνδρας της ἦταν ὁ κληρονόμος ἑνὸς ἀπ' τοὺς πρώτους προέδρους τῆς «Ναίησιοναιηλ Σίτυ Μπὰνκ ὂβ Νιοὺ-Γιὸρκ», ποὺ εἶνε, ὅπως ἴσως ξέρετε, μιὰ ἀπ' τὶς πιὸ μεγάλες Τράπεζες τοῦ κόσμου, ἀλλὰ κατὰ τὸν θάνατόν του ἡ μίστρες Ταίηλορ δὲν ἦταν ἡ δισεκατομμυριοῦχος ποὺ εἶνε σήμερα. Ἦταν πλούσια, πολὺ πλούσια μάλιστα. Ὡστόσο κοντὰ στὶς γιγάντιες περιουσίες τῶν γυναικῶν ποὺ ἱστοροῦμε δὲν ἦταν τίποτε.

Ἡ μίστρες Ταίηλορ χρωστάει τὸν τεράστιο πλοῦτο της σὲ μιὰ... ἀνοησία ἢ καλλίτερα σὲ μιὰ... κρίσιν ὀργῆς. Ἡ ἱστορία ἀξίζει τὸν κόπο νὰ ξαναγραφῆ.

Λίγο ὕστερ' ἀπ' τὸν θάνατο τοῦ συζύγου της ἡ μίστρες Ταίηλορ πῆγε καὶ παρακάλεσε τὸν κ. Μίτσελλ, ποὺ ἦταν τότε ὁ πρόεδρος τῆς Τραπέζης, νὰ δώσῃ στὸ γυιό της μιὰ θέσι. Ἐκεῖνος ἀρνήθηκε. Ἡ μίστρες ξαναπῆγε, ἀλλὰ γιὰ δεύτερη φορὰ ὁ μίστερ Μίτσελ εἶπεν: ὄχι!

Χωρὶς νὰ πῇ λέξι ἡ κυρία Ταίηλορ πούλησε ὅλες τὶς μετοχὲς τῆς Τραπέζης ποὺ εἶχε. Καὶ εἶχε πολλές. Ἡ δουλειὰ αὐτὴ ἔγινε τὴν ἴδια μέρα, ποὺ οἱ μετοχὲς βρίσκονταν στὸ μάξιμουμ τῆς ἀξίας των! Λιγάκι ἀργότερα ἄρχιζεν ἡ πτῶσις, ποὺ γρήγορα μεταβλήθηκε σὲ καταστροφή!

Ἔτσι μὲ ἕνα ἀθῶο παιννίδι ἡ κυ-

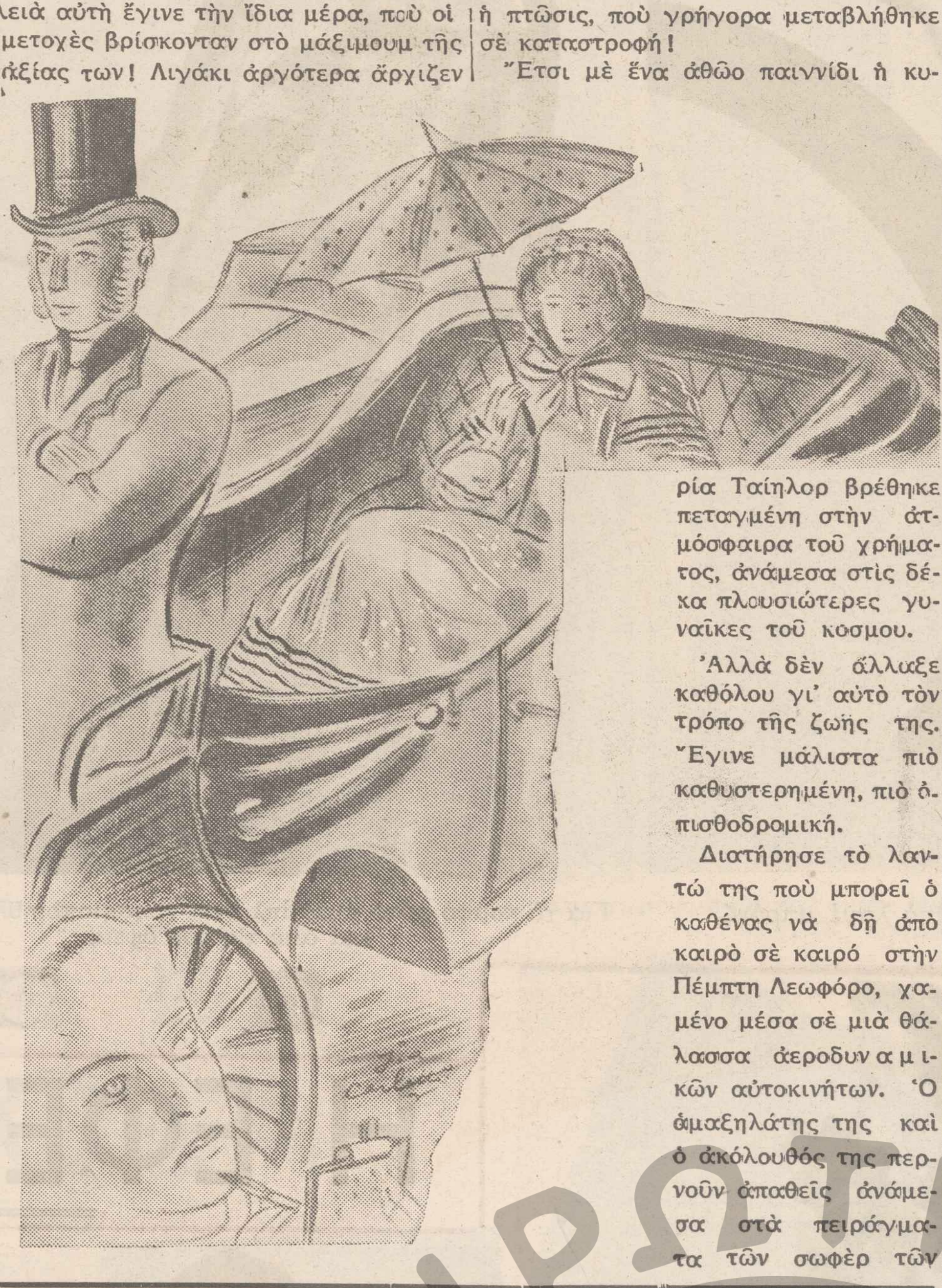

ρία Ταίηλορ βρέθηκε πεταγμένη στὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ χρήματος, ἀνάμεσα στὶς δέκα πλουσιώτερες γυναῖκες τοῦ κόσμου.

Ἀλλὰ δὲν ἄλλαξε καθόλου γι' αὐτὸ τὸν τρόπο τῆς ζωῆς της. Ἔγινε μάλιστα πιὸ καθυστερημένη, πιὸ ὀπισθοδρομική.

Διατήρησε τὸ λαντώ της ποὺ μπορεῖ ὁ καθένας νὰ δῇ ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρό στὴν Πέμπτη Λεωφόρο, χαμένο μέσα σὲ μιὰ θάλασσα ἀεροδυναμικῶν αὐτοκινήτων. Ὁ ἁμαξηλάτης της καὶ ὁ ἀκόλουθός της περνοῦν ἀπαθεῖς ἀνάμεσα στὰ πειράγματα τῶν σωφὲρ τῶν ταξὶ καὶ στὰ εἰρωνικὰ βλέμματα τῶν διαβατῶν. Καὶ ἡ κυρία Ταίηλορ, μὲ τὶς ντατέλλες της καὶ τὸ φουστάνι μὲ οὐρὰ περνάει ἀνάμεσα στὸν συγχρονισμένον αὐτὸν κόσμο καὶ μοιάζει σὰν μιὰ παλιὰ ἀρχόντισσα τοῦ περασμένου αἰῶνα, ποὺ ξύπνησε καὶ πῆγε ἀνύποπτη νὰ πάρῃ ἕνα περίπατο...

Ἄλλωστε αὐτὸ τὸ ἐπιβλητικὸ πρόσωπο εἶνε ἐπίσης καὶ τὸ πιὸ φιλεύσπλαχνο καὶ πονετικὸ ποὺ ὑπάρχει. Οἱ νέοι τὴν λατρεύουν, τῆς ἀφηγοῦνται τὶς τρέλλες τους. Ἐκείνη τοὺς μαλλώνει καὶ τοὺς δίνει σοφὲς συμβουλές. Οἱ κοπέλλες πᾶνε νὰ τῆς ἐμπιστευθοῦν τὶς ἐρωτικές τους θλίψεις.

Πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη της γελοῦν μὲ τὰς ἀρχαϊκὲς τουαλέτες της καὶ τὰ καπέλλα της μὲ τὰ λουλούδια. Ἀλλὰ τὰ σνόλια εἶνε χωρὶς κακία. Ὑπάρχει, μάλιστα, διάχυτο ἕνα κῦμα τρυφερότητας γι' αὐτὴ τὴ γυναῖκα, ποὺ θέλησε νὰ μείνῃ πιστὴ σ' ἕνα παρελθὸν ἀκόμα κοντινό, ἀλλὰ ποὺ ἀνήκει πιὰ στὴν ἱστορία.

Τὰ δεῖπνα ποὺ δίνει πάνω στὸ δικό της γιώτ «Γιολάντα» εἶνε ὑπέροχα καὶ τὰ κρασιά της δυσεύρετα.

Ὅταν δὲν βρίσκεται μέσα στὸ λαντώ της ἢ πάνω στὴν «Γιολάντα», μένει στὸ Μαρρακές. Τὸ Μαρόκο ἔγινε γι' αὐτὴν μιὰ νέα πατρίδα. Ὅπως κι' ἄλλοι πάμπλουτοι Ἀμερικανοί, ἀνακάλυψε κι' αὐτὴ τὴν ὑπέροχην ὡμορφιὰ τῶν μαροκινῶν τοπίων κι' ἔχτισεν ἐκεῖ ἕνα πριγκηπικὸ παλάτι.

Σὲ πεῖσμα τῆς ἀφάνταστης περιουσίας της καὶ τοῦ περίφημου χρηματιστηριακοῦ κόλπου, ἡ κυρία Ταίηλορ ἀρνεῖται ὅτι εἶνε μιὰ γυναῖκα ἐπιχειρηματίας. Μιλάει γιὰ τὰ λεπτὰ μὲ τὴν ἴδια περιφρόνησι ποὺ καὶ οἱ γιαγιάδες μας.

Πρὶν φύγῃ γιὰ τὸ Μαρόκο, ἢ γιὰ μιὰ κρουαζιέρα μὲ τὴν «Γιολάντα» της, φροντίζει πάντα νὰ πληροφορηθῇ ἂν ἔχῃ ἀρκετὰ χρήματα γιὰ τὸ ταξίδι. Φυσικὰ ὁ καισιέρης τῆς Τράπεζας τὴν καθησυχάζει καὶ ἡ «Γιολάντα» σαρπάρει.

⁂

Ἡ μίστρες Ταίηλορ εἶνε μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς τυχερὲς γυναῖκες ποὺ μ' ὅλη τὴν θέλησι τοῦ κόσμου δὲν καταφέρνουν νὰ δαπανήσουν τὰ εἰσοδήματά τους. Ἔτσι μοιράζει ἀλογάριαστα τὸ χρῆμα γύρω της—καὶ φυσικὰ μὲ τὴν ἴδια λεπτότητα, διάκρισι κι' ἀρχοντιὰ ποὺ τὴν διακρίνουν.

Ἡ κυρία Ταίηλορ ἔχει ἀκόμα ἀνάμεσα σ' ὅλες τὶς ἑκατομμυριοῦχες τοῦ κόσμου κι' αὐτὴ τὴν ἀσύγκριτα εὐγενικιὰ διάκρισι: ὅταν ἡ Ἀμερικὴ μπῆκε στὸν πόλεμο, δὲν μεταχειρίσθηκε τὴν δύναμί της γιὰ νὰ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὶς στρατιωτικὲς ὑποχρεώσεις τὸν γυιό της. Τὸν ἔστειλε στὸ μέτωπο.

Ὅπου καὶ σκοτώθηκε!...

Ἔτσι, ἂν καμμιὰ μέρα δῆτε σὲ κάποιο νεκροταφεῖο τοῦ Σὸμ μιὰ γριὰ κυρία μὲ νταντέλλες καὶ ταφτᾶ, μὴν βλέπετε σ' αὐτὴν μιὰ ἀπ' τὶς πιὸ πλούσιες γυναῖκες τοῦ κόσμου, ἀλλὰ μόνο μιὰ μητέρα ποὺ πενθεῖ.

Καὶ ποὺ θἄδινε ὅλα της τὰ ἑκατομμύρια γιὰ νὰ ξανάβρῃ τὸ χαμένο της παιδί...

ΤΙΤΑ'Υ'ΝΑ

Η ΚΟΜΨΟΤΗΣ ΕΙΝΕ ΔΕΙΓΜΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΣΘΕ ΚΟΜΨΗ...

ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΣΘΕ ΧΡΗΜΑΤΑ

Ἔχω μιὰ πελάτισσα —ἔλεγε μιὰ μεγάλη μοδίστρα τῶν Ἀθηνῶν— ποὺ μοῦ ἀφήνει μιὰ ὁλόκληρη περιουσία κάθε χρόνο. Εἶναι ὡραία γυναῖκα, ἀλλὰ ποτὲ δὲν θὰ κατορθώσῃ νὰ γίνῃ κομψή. Ὅ,τι κι' ἂν φορέσῃ, μοιάζει ξένο ἀπάνω της.

Ἐγὼ ξέρω μιὰ νέα, ποὺ περνάει γιὰ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ κομψὲς γυναῖκες τῆς Ἀθήνας.

Πολλοὶ καὶ πολλὲς θ' ἀπορήσουν ἂν μάθουν ὅτι αὐτὴ ἡ γυναῖκα ντύνεται μόνη της. Ἔχει πάντα μιὰ ξεχωριστὴ χάρι καὶ δίνει ἀξία μὲ τὴ στάσι της καὶ τὸ βάδισμά της καὶ στὸ πιὸ ἁπλὸ φόρεμα. Σὲ ὅ,τι κι' ἂν φορῇ προσθέτει μιὰ μικρὴ λεπτομέρεια, ἕνα μικρὸ στολίδι, ποὺ τὸ κάνει ἐξαιρετικὰ ὡραῖο, κομψό.

Ξοδεύει ἐλάχιστα γιὰ τὶς τουαλέττες της κι' ὅμως ὅσοι τὴν ξέρουν νομίζουν ὅτι ἀφιερώνει ὅλον τὸ μισθό της στὸ ντύσιμο. Κατέχει τὴν τέχνη τοῦ νὰ τροποποιῇ μὲ μιὰ μικρὴ ἀλλαγὴ τὴν ὄψι τῶν κοστουμιῶν της. Ἔχει ἕνα φόρεμα καὶ νομίζει κανεὶς ὅτι ἔχει δέκα, καὶ μὲ ἕνα ταγιὲρ μπορεῖ νὰ ἐμφανίσῃ ἄπειρα σύνολα. Γιὰ ὅλ' αὐτὰ δὲν ξοδεύει οὔτε πεντακόσιες δραχμὲς τὸν μῆνα.

Ἡ κομψότητα δὲν εἶναι ζήτημα χρήματος. Δὲν θὰ πάψῃ κανεὶς ποτὲ νὰ τὸ λέῃ, κι' ὅσο κι' ἂν τὸ πῇ δὲν θὰ εἶναι ἀρκετό. Ἴσως μάλιστα, τὰ χρήματα νὰ βλάπτουν τὴν κομψότητα. Τὰ πλούσια φορέματα, τὰ παραφορτωμένα, γρήγορα τὰ βαριοῦνται ὅσοι τὰ θαύμασαν.

Ξέρετε τί εἶναι ἡ κομψότητα; Ἕνα λουλουδάκι στὸ ταγιέρ, ἕνα ζευγάρι γάντια, ἕνα μικρὸ πικεδένιο γιακαδάκι καὶ ...πολὺ γοῦστο. Τὸ πῶς θὰ φορέσετε τὸ κάθε τι παίζει ἐπίσης σπουδαῖον ρόλο. Κἄτι ποὺ κάνει γελοία μιὰ γυναῖκα, μπορεῖ νὰ ἀναδείξῃ μιὰ ἄλλη.

Καὶ τὰ μαλλιά σας, τὰ χέρια σας, οἱ κάλτσες σας ; Ἂν δὲν βρίσκωνται ὅλ' αὐτὰ σὲ καλὴ κατάστασι, ἂν δὲν εἶναι περιποιημένα, δὲ μπορεῖτε ποτὲ νὰ περάσετε γιὰ κομψὴ γυναῖκα, ὅσα κοσμήματα κι' ἂν φορᾶτε καὶ ὅσο ἀκριβὸ κι' ἂν εἶναι τὸ φόρεμά σας.

Πάντα θὰ θυμᾶμαι μιὰ νέα ποὺ συνήντησα στὴν ἐξοχή. Φοροῦσε ἕνα ἄσπρο ταγιὲρ μὲ μιὰ μπλὲ ζώνη. Εἶχε στολίσει τὸ κορσὰζ καὶ τὸ καπέλλο της μὲ θαλασσιὰ ἀγριολούλουδα. Προχωροῦσε στὸν ἥλιο, ἁπλῆ, εὔθυμη, δροσερὴ σὰν λουλοῦδι. Ἦταν ἡ ἴδια ἡ εἰκόνα τῆς ἁρμονίας, τῆς κομψότητος καὶ τῆς ζωντάνιας.

Ε. Π.

Η ΕΦΕΤΕΙΝΗ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΜΟΔΑ

ΣΧΕΤΙΚΑ ΑΡΘΡΑ ΣΤΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ 6 ΚΑΙ 7

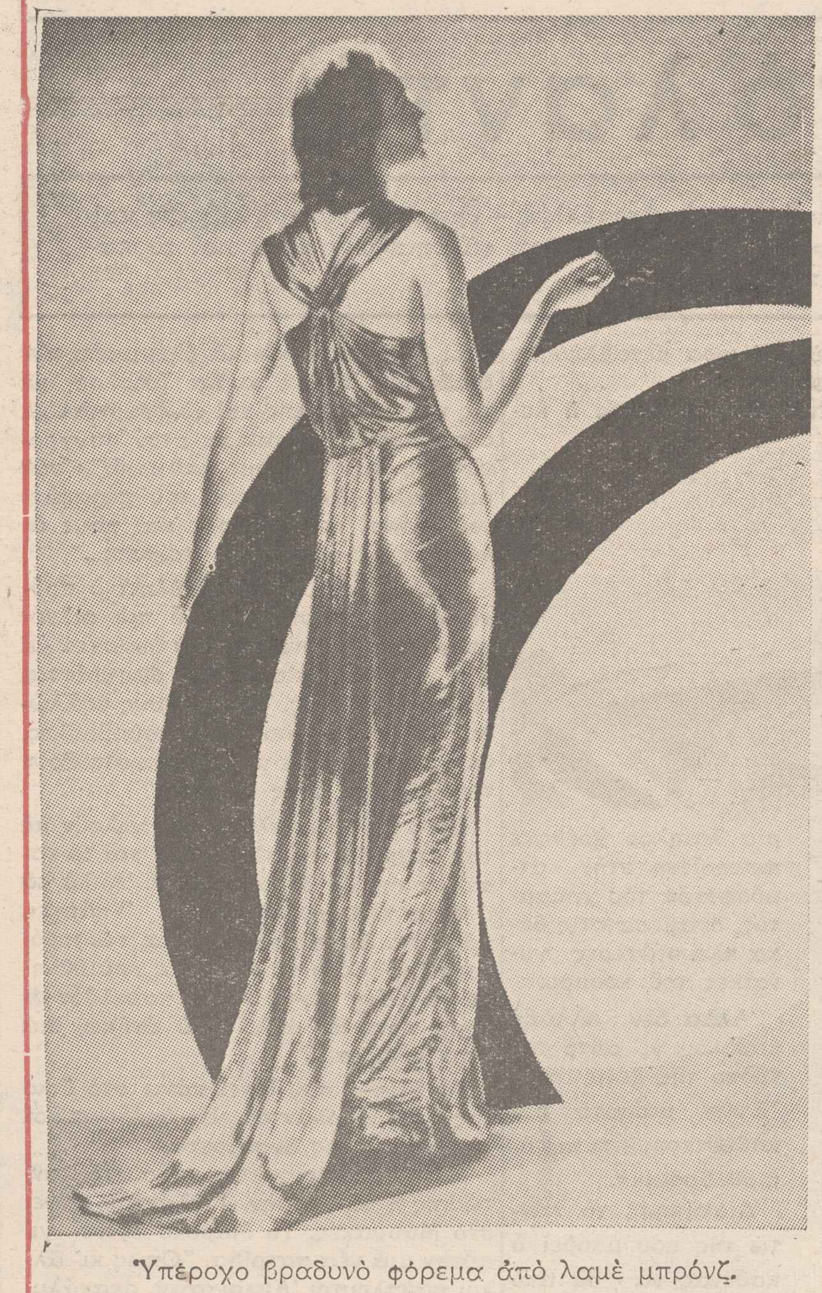
Ὑπέροχο βραδυνὸ φόρεμα ἀπὸ λαμὲ μπρόνζ.

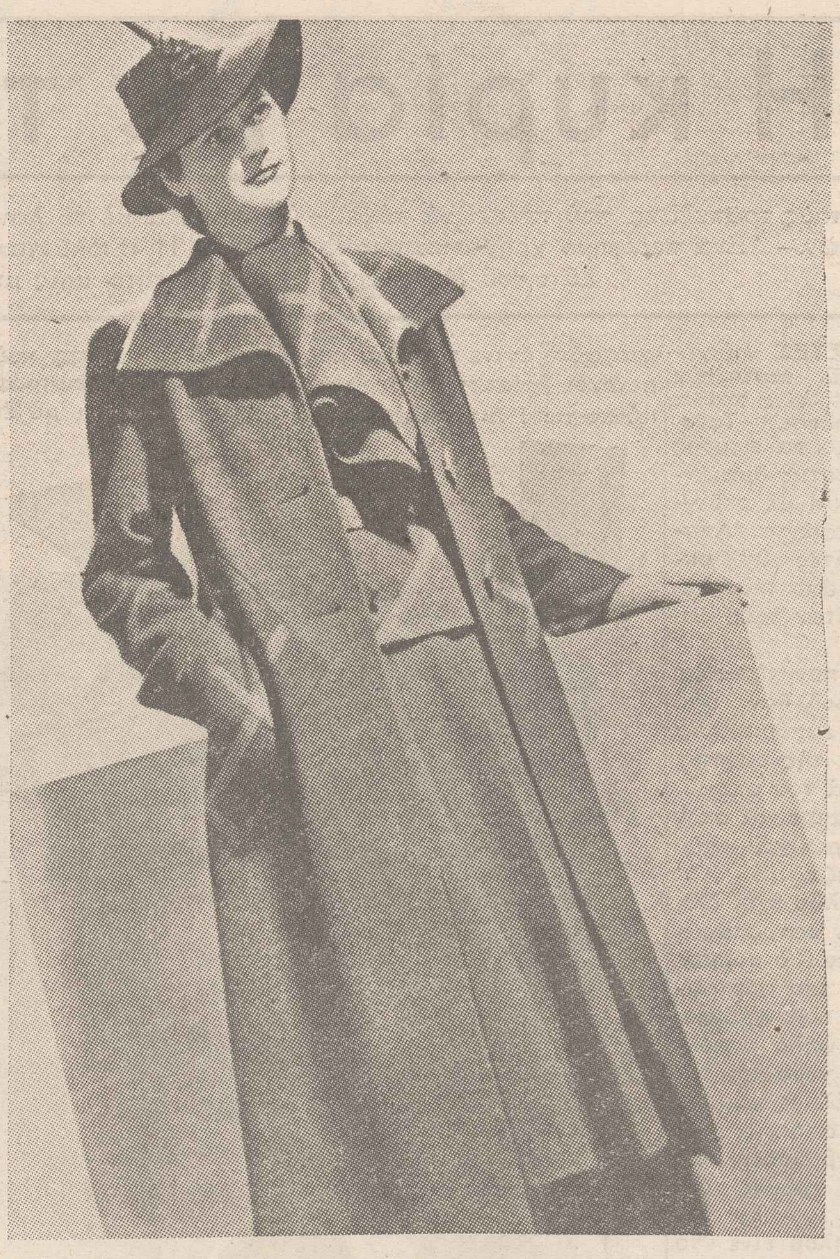
Γιὰ τὸ κομψὸ αὐτὸ ἀνσάμπλ ἔχει χρησιμοποιηθῆ τὸ ὕφασμα καὶ ἀπὸ τὶς δύο ὄψεις.

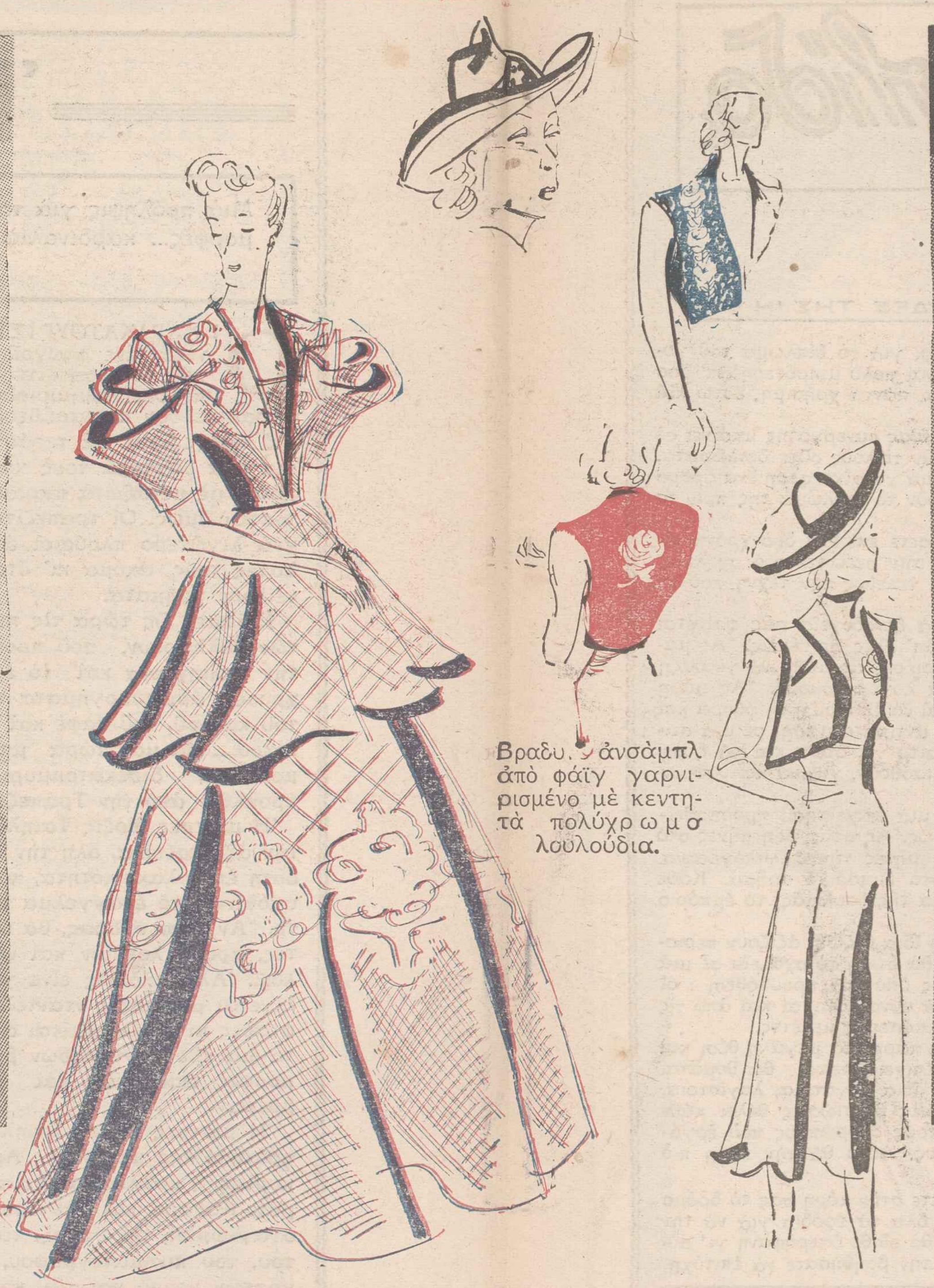
Βραδυ. ἀνσάμπλ ἀπὸ φάϊγ γαρνιρισμένο μὲ κεντητὰ πολύχρωμα λουλούδια.

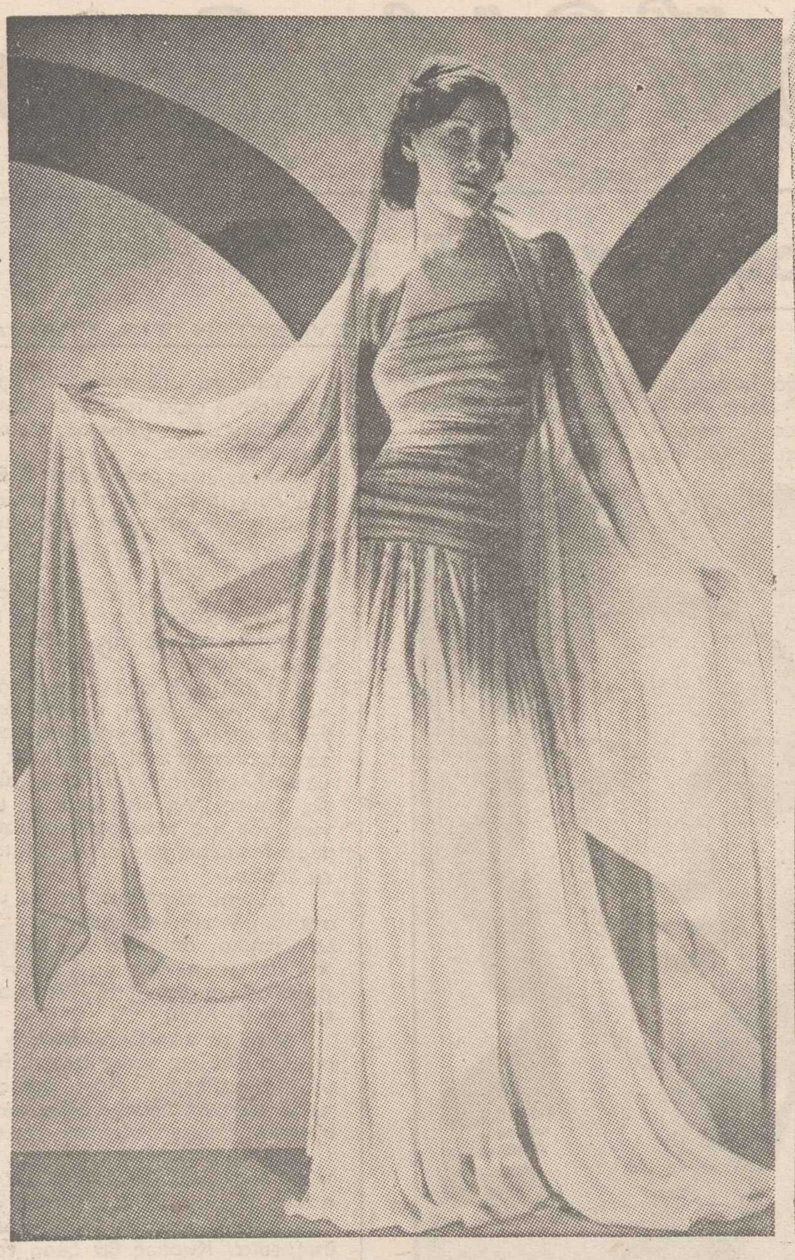
Θαυμασιο βραδυνὸ φόρεμα απο μουσελινα. σὲ ντεγκραντὲ τόνους.

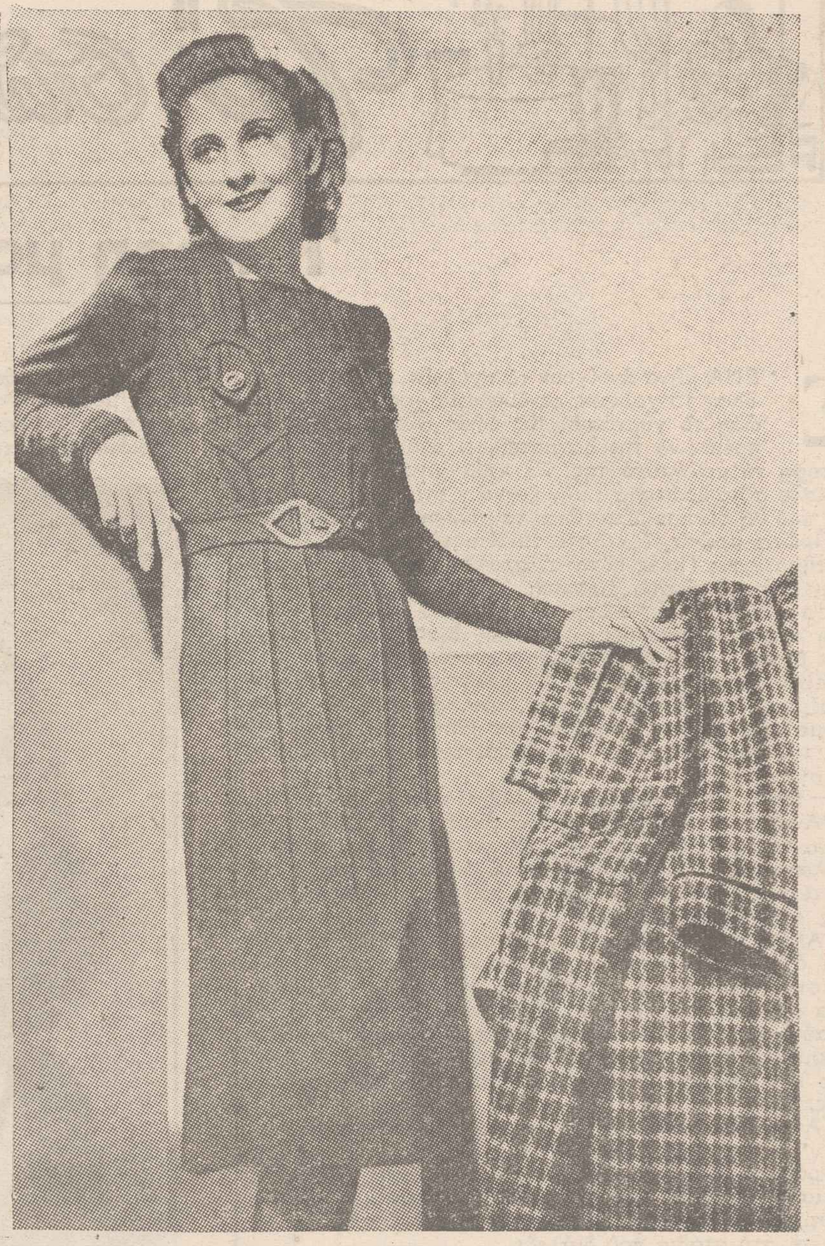
Χαριτωμενο σπορ ἀνσάμπλ. Μαντὼ ἐκοσσαὶ καὶ φόρεμα ἀπὸ λαινάζ, πράσινο. μπρόνζ.

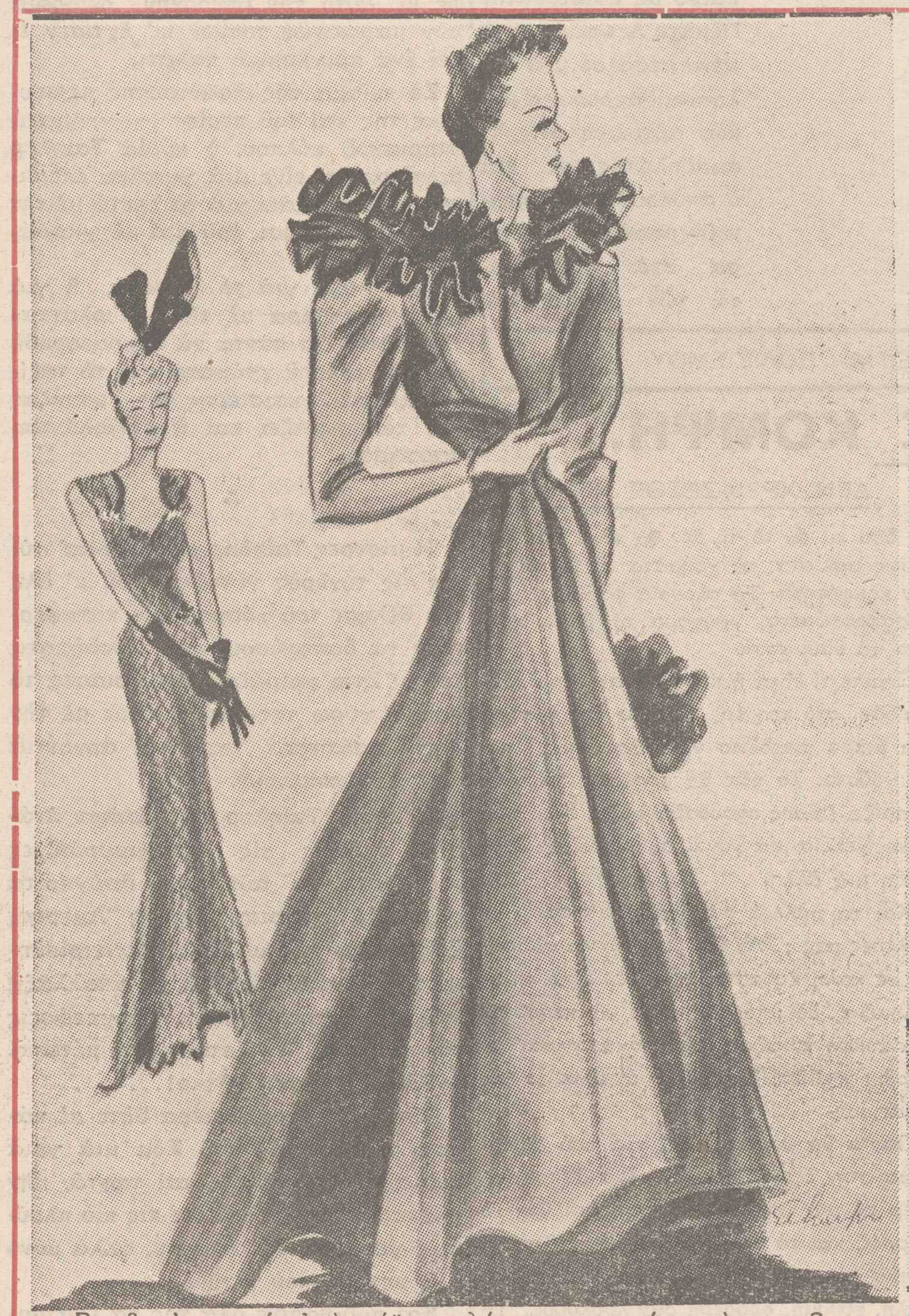
Βραδυνὸ μαντὼ ἀπὸ φάϊγ μπλέ, γαρνιρισμένο μὲ γιακᾶ ἀπὸ γκρὸ - γκραὶν σουρωτὴ κορδέλλα

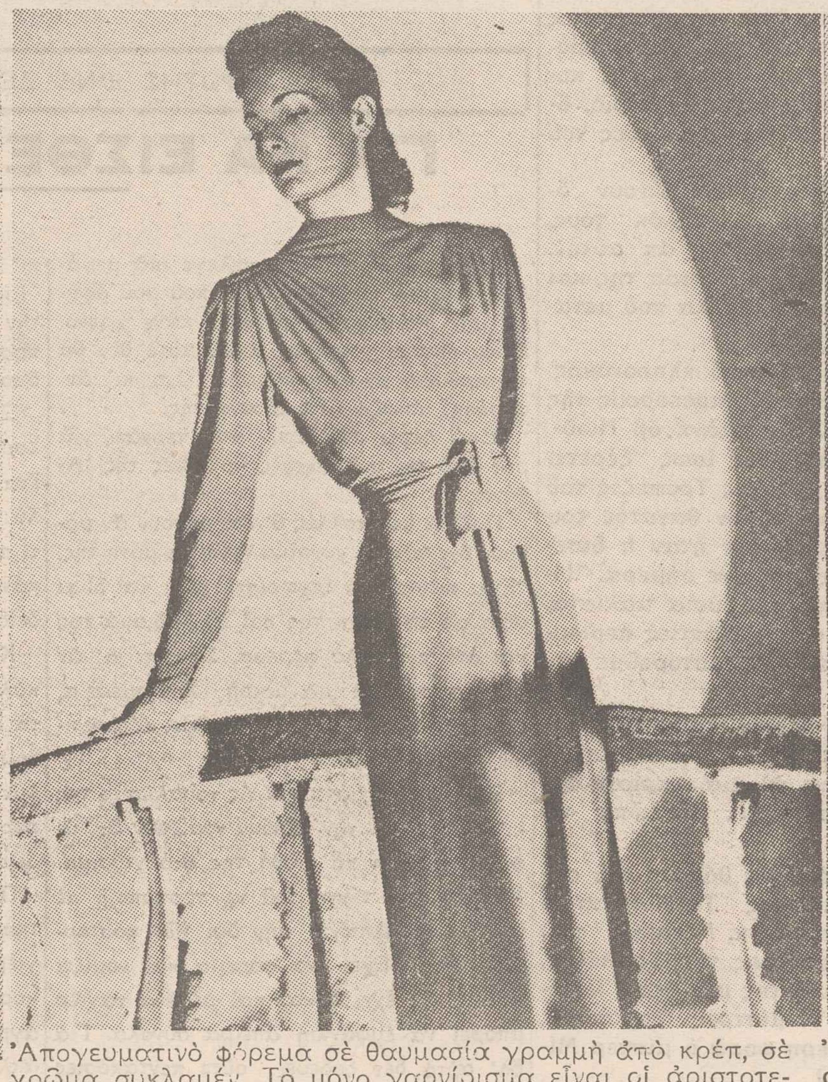
Ἀπογευματινὸ φόρεμα σὲ θαυμασία γραμμὴ ἀπὸ κρέπ, σὲ χρῶμα συκλαμέν. Τὸ μόνο γαρνίρισμα εἶναι οἱ ἀριστοτεχνικὲς σοῦρες στοὺς ὤμους.

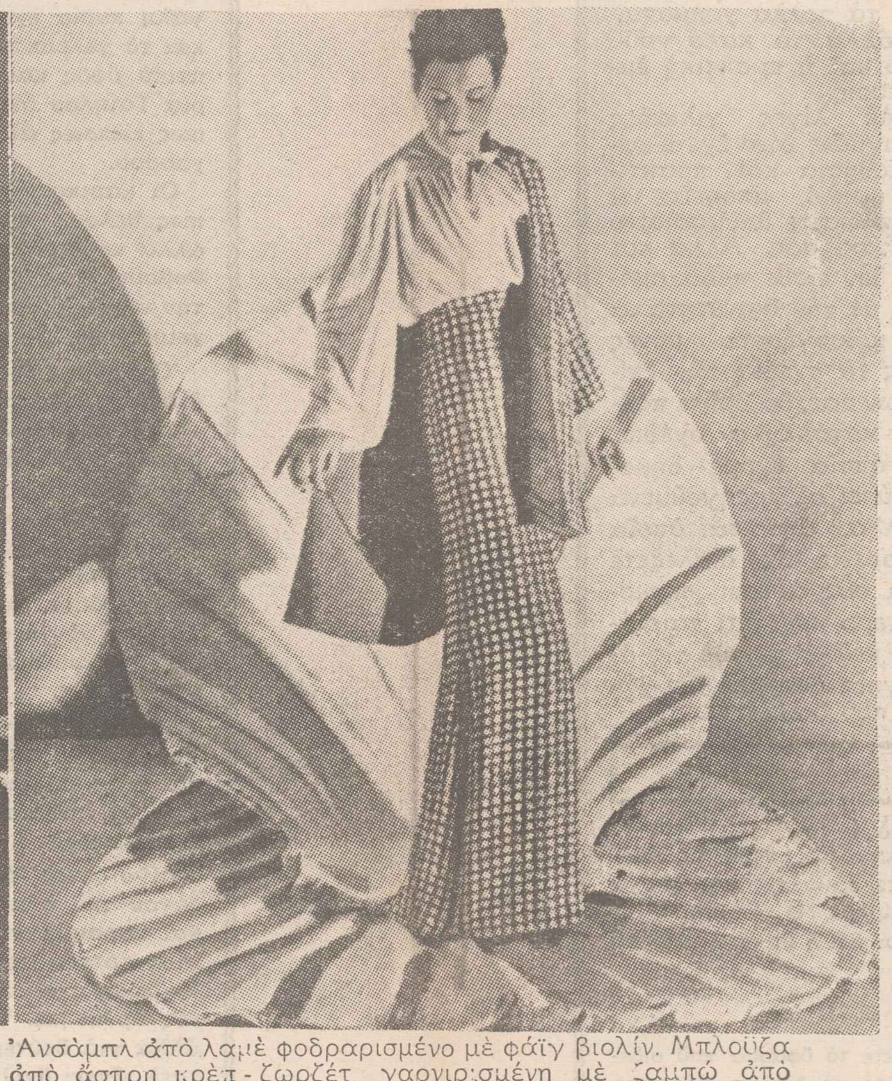
Ἀνσάμπλ ἀπὸ λαμὲ φοδραρισμένο μὲ φάϊγ βιολίν. Μπλοῦζα ἀπὸ ἄσπρη κρέπ - ζωρζέτ, γαρνιρισμένη μὲ ζαμπὼ ἀπὸ δαντέλλα.

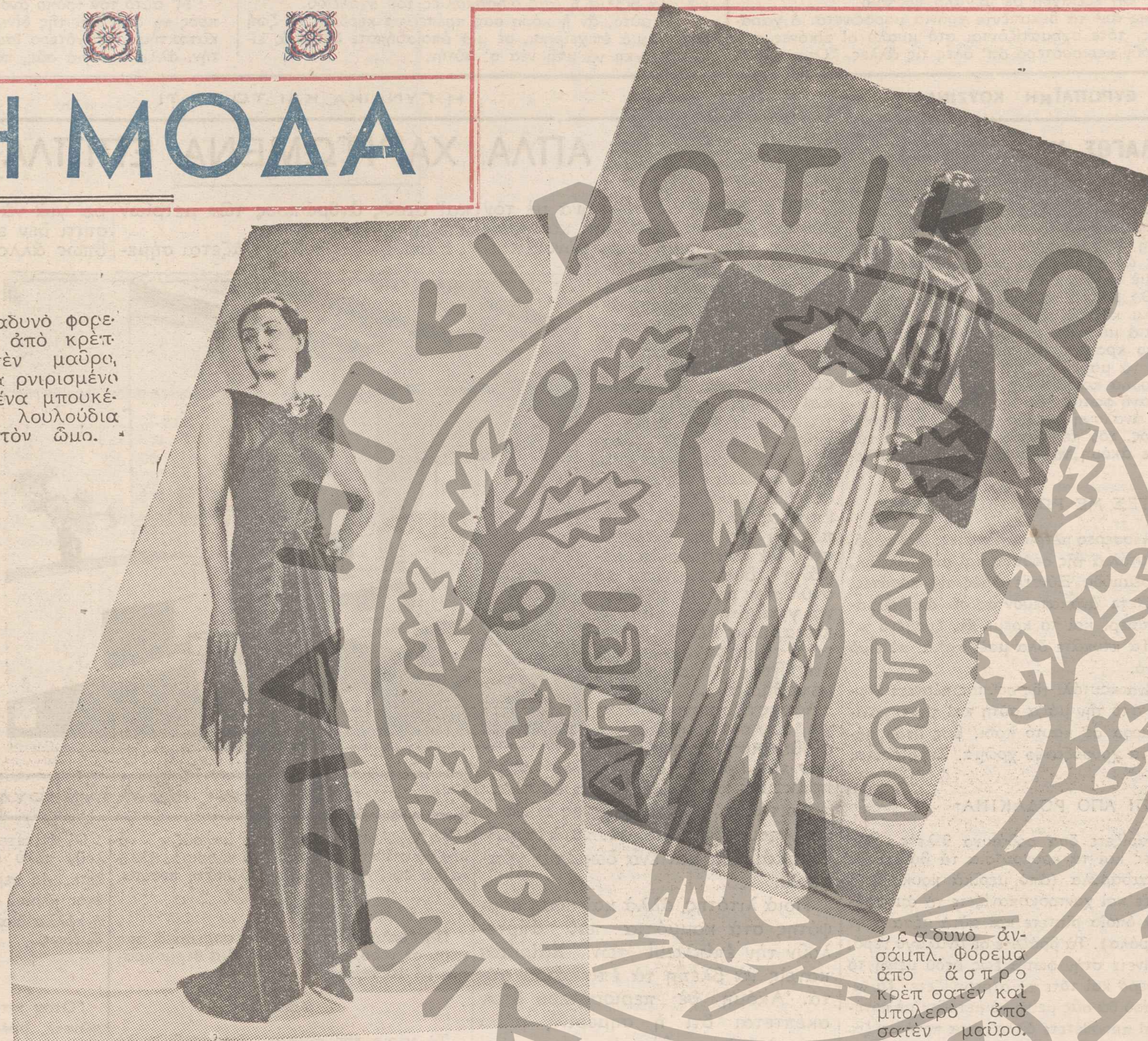
Βραδυνὸ φόρεμα ἀπὸ κρὲπ σατὲν μαῦρο, γαρνιρισμένο μ' ἕνα μπουκέτο λουλούδια στὸν ὦμο.

Βραδυνὸ ἀνσάμπλ. Φόρεμα ἀπὸ ἄσπρο κρὲπ σατὲν καὶ μπολερὸ ἀπὸ σατὲν μαῦρο.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

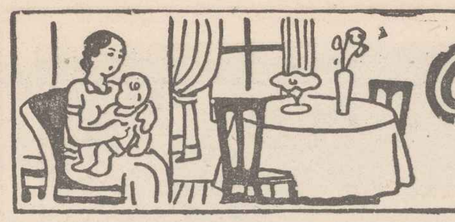

Τὸ σπίτι θέλει φροντίδα

Ἡ κόρη μου εἶναι 15 ἐτῶν

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΙΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΤΗΣ Ἤ ΟΧΙ;

Σ' ΕΝΑ μῆνα ἀνοίγουν τὰ σχολεῖα... Ἡ κόρη σας εἶναι 15 χρόνων, σὲ δυὸ τρία χρόνια θὰ τελειώσῃ τὸ γυμνάσιο. Κι' ἐσεῖς σκέπτεσθε ἄν θὰ πρέπει νὰ τὴν ξαναστείλετε στὸ σχολειό, ἢ νὰ διακόψῃ τὰ μαθήματά της. Σὲ κάθε μητέρα μπαίνει τὸ δύσκολο αὐτὸ ἐρώτημα : μὴν ξεχνᾶτε ὅτι, ἀπὸ τὴν ἀπάντησι ποὺ θὰ δώσετε ἐξαρτᾶται τὸ μέλλον τῆς κόρης σας.

Πρῶτα πρῶτα, ἐξετάστε τὸ ἴδιο τὸ κορίτσι. Τί χαρακτῆρα ἔχει; Ποιὲς εἶναι οἱ προτιμήσεις του; Ἀγαπᾶ τὴ μελέτη; Μαθαίνει εὔκολα; Ἔχει πνευματικὰ χαρίσματα; Θέλει νὰ τελειώσῃ τὸ γυμνάσιο καὶ ν' ἀκολουθήσῃ ἀνώτερες σπουδές; Τότε μὴν διστάσετε · Κάνετε κάθε θυσία γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὶς σπουδές της.

Εἶναι μέτρια μαθήτρια; Οἱ μελέτες της δὲν τὴν ἐνδιαφέρουν; Ζῇ μὲ ἀγωνία, περιμένοντας νὰ πάρῃ τὸ δίπλωμά της, γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπ' αὐτὴν τὴ μαρτυρικὴ ζωὴ τοῦ σχολείου; Μὴν τὴν ἀφήσετε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὶς σπουδές της.

— Πολὺ καλὰ —θὰ πῆτε. Ἀλλὰ τί νὰ τὴν κάμω τότε;

Ἀνοῖξτε της τὴν πόρτα ποὺ βγάζει στὴ ζωή. Πολὺ συχνὰ τὸ σχολεῖο εἶναι, γιὰ τοὺς γονεῖς, ἕνα μέσο ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπ' τὶς φροντίδες ποὺ δίνουν τὰ παιδιά, νὰ μὴν ἀσχολοῦνται μὲ τὸ πῶς καὶ ποῦ περνοῦν τὶς ἡμέρες τους. Μὴν τὸ κάνετε αὐτό.

Ἀκόμη καὶ ἄν τὰ οἰκονομικά σας σᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ζῆτε ἄνετα, τὴν κόρη σας μὴν τὴν ἀφήνετε νὰ ζῇ μιὰ καθιστικὴ ζωή. Καμμιὰ περιουσία δὲν εἶναι σταθερὴ σήμερα : ἡ δική σας, βέβαια, δὲν εἶναι πιὸ ἀσφαλισμένη. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐκθέσετε τὴν κόρη σας στὸν κίνδυνο νὰ παντρευθῇ ἕναν ἄνθρωπο ποὺ δὲν ἀγαπᾶ, μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ θὰ τῆς ἐξασφαλίσῃ τὰ μέσα τῆς ζωῆς.

Ἄν ἡ κόρη σας ἔχει πνευματικὰ χαρίσματα, ἀφῆστε την ν' ἀκολουθήσῃ τὴν κλίσι της. Θέλει νὰ γίνῃ δημοσιογράφος; Κάνει ἔρευνες στὸ σχολεῖο της, ρωτᾶ τὶς συμμαθήτριές της γιὰ διάφορα ζητήματα καὶ στέλλει ρεπορτάζ σὲ περιοδικά; Ἀφῆστε την ἐλεύθερη καὶ θὰ ἐπιτύχῃ στὸ στάδιο ποὺ διάλεξε.

Ἄν ἔχῃ ταλέντο καὶ θέλει νὰ γίνῃ ἠθοποιός, δῶστε της τὰ μέσα νὰ σπουδάσῃ, στεῖλτε την στὴ δραματικὴ σχολή. Θὰ ἐξελιχθῇ σὲ μεγάλη ἠθοποιό.

Γύρω ἀπ' τὰ δεκαπέντε χρόνια μορφώνεται ὁ χαρακτῆρας, τότε σχηματίζονται στὸ μυαλὸ οἱ εἰκόνες ποὺ διαρκοῦν περισσότερο ἀπ' ὅλες τὶς ἄλλες. Ὅταν γίνετε ἑξῆντα χρονῶν, θὰ θυμᾶστε ἀκόμη ὅ,τι εἴδατε, ἀκούσατε ἢ μάθατε σ' αὐτὴ τὴν ἡλικία. Δὲν θὰ θυμᾶστε ὅμως τίποτα ἀπ' ὅσα θὰ μάθετε τὰ κατόπιν χρόνια.

Ἡ διαμόρφωσι τοῦ χαρακτῆρος εἶναι πιὸ δυνατὴ ὅταν γίνεται μέσα στὴ ζωὴ ποὺ ταιριάζει στὸν κάθε τύπο, παρὰ στὰ βιβλία ἢ στὶς διδασκαλίες τοῦ σχολείου.

Γι' αὐτό, ἄν ἡ κόρη σας πρέπει νὰ κερδίσῃ τὴ ζωή της σὲ μιὰ ἐπιχείρησι, σὲ μιὰ ὁποιαδήποτε δουλειά, εἶναι ἀνάγκη νὰ μπῇ νέα σ' αὐτήν.

Ὑπάρχει μιὰ προκατάληψι γιὰ τὸ δίπλωμα τοῦ γυμνασίου· ἡ ἀξία του ὅμως εἶναι πολὺ μικρότερη ἀπ' ὅσο πιστεύομε. Μιὰ μόρφωσι εἶναι πάντα χρήσιμη, ἔστω καὶ χωρὶς δίπλωμα.

Ὅταν ἕνας ὑπάλληλος ἢ ἕνας συνεργάτης μπαίνει σὲ μιὰ ἐπιχείρησι, δὲν τοῦ ζητοῦν τίτλους οὔτε διπλώματα. Ἀκόμη καὶ στὸν τύπο, ὅταν μιὰ γυναῖκα φέρῃ ἕνα ἄρθρο καλογραμμένο, δὲν τῆς ζητοῦν τὸ δίπλωμά της πρὶν τὸ δημοσιεύσουν.

Ἄν μπορεῖτε νὰ συντηρήσετε ἐπὶ ἕνα δυὸ χρόνια ἀκόμη τὴν κόρη σας ἀντὶ νὰ τὴν στείλετε στὸ σχολεῖο, προσπαθεῖστε νὰ τῆς μάθετε τελείως τὴν τέχνη ποὺ θ' ἀκολουθήσῃ.

Ἡ δουλειὰ ποὺ δίνουν τὰ ξενοδοχεῖα σᾶς φαίνεται καλή; Ἄς περάσῃ, λοιπόν, ἀπ' ὅλες τὶς θέσεις. Ἄς μάθῃ μαγειρική, ἄς γίνῃ καμαριέρα, ἄς μάθῃ νὰ γυαλίζῃ τὰ παπούτσια καὶ νὰ κρατᾶ λογαριασμούς. Ἄς μάθῃ νὰ ἐπιβλέπῃ τὸ προσωπικὸ καὶ νὰ ἐμποδίζῃ τὴ φθορὰ καὶ τὶς ζημίες. Ἄς γίνῃ ἄξια νὰ ἀντικαταστπσῃ, σὲ μιὰ στιγμή, τὸν πιὸ πεπειραμένο μαίτρ ντ' ὀτέλ, καὶ νὰ ξέρῃ πόσα δωμάτια πρέπει νὰ νοικιασθοῦν, γιὰ νὰ καλυφθοῦν τὰ ἔξοδα.

Ἄν τὴν τοποθετήσετε σὲ μιὰ ἐπιχείρησι, προσπαθεῖστε νὰ μὴν εἰδικοποιηθῇ ἀμέσως. Ἄς μείνῃ ἕξη μῆνες στὸ λογιστήριο, ἄς κρατήσῃ ἕξη μῆνες τὴν ἀλληλογραφία κι' ἄς μείνῃ ἄλλους ἕξη στὸ ἐμπορικὸ τμῆμα. Κάθε βράδυ ἄς μαθαίνῃ τὴν θεωρία τῆς δουλειᾶς, τὸ ἐμπόριο καὶ τὴν τεχνική.

Αὐτὰ τὰ παραδείγματα, ἡ ἴδια ἡ ζωή, ἀξίζουν περισσότερο ἀπὸ τὶς γνώσεις ποὺ θὰ δώσῃ τὸ σχολεῖο σὲ μιὰ μέτρια μαθήτρια. Μόνο ὅμως ὑπὸ μιὰ προϋπόθεσι : οἱ πρακτικὲς σπουδές, πρέπει νὰ συνοδεύωνται καὶ ἀπὸ τὶς σχετικὲς θεωρητικὲς καὶ γενικώτερες μελέτες.

Ἄν μιὰ μέρα ἡ κόρη σας πάρῃ μιὰ μεγάλη θέσι καὶ γίνῃ, ἴσως καὶ διευθύντρια ἐπιχειρήσεως, θὰ θυμᾶται πάντα τὸν καιρὸ ποὺ ἦταν ἡ ἴδια ἐργάτρια, λογίστρια, ὑπάλληλος, καὶ θὰ ξέρῃ ποιὲς βελτιώσεις θέλει κάθε ὑπηρεσία. Κυρίως θὰ ξέρῃ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἐργάζονται, θἄχῃ ζήσει μαζί τους. Αὐτὸ θὰ τὴν κάνῃ πιὸ καλὴ ἀπέναντί τους.

Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἀνοίγετε στὴν κόρη σας τὸ δρόμο πρὸς τὴ ζωὴ καὶ τῆς δίνετε ὅλα τὰ ἐφόδια γιὰ νὰ τὴν κατακτήσῃ. Ἀργότερα ἴσως θὰ εἶσθε ὑπερήφανη γι' αὐτήν, ἀλλὰ καὶ γιὰ σᾶς, ποὺ τὴν βοηθήσατε νὰ ἐπιτύχῃ.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ

ΛΑΓΟΣ ΜΕ ΣΚΟΡΔΑΛΙΑ

Ἡ συνταγὴ αὐτὴ μᾶς ἐζητήθη ἀπὸ μιὰ ἀναγνώστρια. Θὰ γδάρετε, θὰ καθαρίσετε τὸν λαγὸ καὶ θὰ τὸν κόψετε σὲ τρία μέρη. Δηλαδὴ τὰ δυὸ μπούτια, τὴν μέση καὶ τὶς πλάτες ὡς τὸ κεφάλι. Τὸν πλένετε πρῶτα καλὰ μὲ νερὸ καὶ ἔπειτα μὲ ἕνα φλυτζάνι ξύδι. Θὰ βάλετε ὅλα τὰ κομμάτια σὲ κατσαρόλα καὶ θὰ τὰ κοκκινίσετε σὲ δυνατὴ φωτιὰ μὲ λάδι. Κατόπιν θὰ τὰ σβύσετε μὲ λίγο κρασί, τόσο ποὺ νὰ μὴν καῇ τὸ λάδι ἢ νὰ μαυρίσῃ. Σκεπάζετε ἔπειτα τὴν κατσαρόλα καὶ ἀφίνετε τὸν λαγὸ νὰ ψηθῇ σὲ σιγανὴ φωτιά. Ἐν τῷ μεταξὺ ἑτοιμάζετε τὴν ἀνάλογη σκορδαλιὰ καὶ ἀφοῦ ψηθῇ ὁ λαγός, τὸν περιχύνετε μὲ αὐτὴ καὶ τὸν ἀφίνετε ἀκόμη νὰ σιγοψηθῇ ἐπὶ δέκα λεπτά.

ΠΑΤΑΤΕΣ ΜΕ ΡΩΣΣΙΚΟ ΤΡΟΠΟ

Γιὰ τέσσερες μέτριες πατάτες: ἕνα αὐγό, μιὰ κουταλιὰ τῆς σούπας καὶ μισὴ ἀλεῦρι, ἕνα κρεμμύδι. Ξύνετε ὠμὲς τὶς πατάτες, προσθέτετε ἀνακατεύοντας τὸ ἀλεῦρι, ἁλάτι, πιπέρι καὶ τὸ κρεμμύδι, ξυσμένο κι' αὐτό. Τὰ κτυπᾶτε ὅλα μαζὶ καλά, μὲ ὠμὸ τὸ αὐγό.

Μὲ ἕνα κουτάλι τῆς σούπας πέρνετε κουταλιὲς ἀπὸ τὴν μάζα αὐτὴ καὶ τὶς τηγανίζετε, μέσα σὲ καυτὸ λάδι, ἕως ὅτου πάρουν ἕνα χρυσόξανθο χρῶμα. Σερβίρονται ζεστές.

ΣΙΡΟΠΙ ΑΠΟ ΡΟΔΑΚΙΝΑ

Καθαρίζετε ὅσα ροδάκινα θέλετε. Τὶς φλοῦδες καὶ τὰ κουκούτσια τὰ βάζετε σὲ μιὰ κατσαρόλα (ἀπὸ μερικὰ κουκούτσια σπάζετε καὶ χοντροκοπανίζετε τὰ ἀμύγδαλα, τὰ ὁποῖα ρίπτετε καὶ αὐτὰ μέσα στὴν κατσαρόλα). Τὰ βράζετε σὲ ἀνάλογο νερό, τὰ ἀφίνετε στὴν φωτιὰ ἕως ὅτου μείνῃ τὸ μισὸ νερὸ καὶ τότε τὰ στραγγίζετε. Τὸ νερὸ ποὺ θὰ σᾶς μείνῃ τὸ μετρᾶτε μὲ ποτήρια καὶ προσθέτετε ἄλλα τόσα ποτήρια ζάχαρι. Δένετε τὸ σιρόπι στὴ φωτιὰ σὰν ἀραιὸ μέλι. Τὸ σιρόπι αὐτὸ εἶναι πολὺ ὡραῖο γιὰ γλυκύσματα.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΑΠΛΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΑ ΕΠΙΠΛΑ

Ὅλα ἀλλάζουν σύμφωνα μὲ τὸν ρυθμὸ τῆς ζωῆς. Ἐδῶ καὶ κάμποσα χρόνια, τὴν ἐποχὴ τῶν μονοκατοικιῶν μὲ τὰ εὐρύχωρα καὶ ψηλοτάβανα δωμάτια, ἤμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ ἔχωμε μεγάλα καὶ πολλὰ ἔπιπλα γιὰ νὰ τὰ γεμίσωμε. Σήμερα ὅμως μὲ τὰ μικρὰ καὶ κομψὰ ἀπαρτεμάν, τὰ ἔπιπλα τῶν διαστάσεων αὐτῶν μᾶς εἶναι ὅλως διόλου ἄχρηστα. Σὲ κανένα ἀπαρτμὰν δὲν θὰ χωροῦσαν τέτοια ἔπιπλα, ἀλλὰ καὶ ἄν ὑποτεθῇ ὅτι θὰ ἐχωροῦσαν, θὰ ἀποτελοῦσε μεγάλη δυσαρμονία τὸ στύλ των μὲ τὴν μοντέρνα γραμμὴ καὶ καμμιὰ καμαριέρα δὲν θὰ δεχότανε τὸ μαρτύριο νὰ περιποιῆται τόσα πολλὰ μεγαθήρια.

Λόγος ἐξοικονομήσεως χώρου λοιπόν, ἀλλὰ καὶ αἰσθητικὸς λόγος ἔστρεψαν τὸν κόσμο στὰ ὀλίγα ἁπλᾶ πρακτικὰ καὶ καλαίσθητα ἔπιπλα.

Κοιτάξτε τὶς σημερινὲς εἰκόνες μας, ποὺ παρουσιάζουν μιὰ κρεββατοκάμαρα καὶ ἕνα δωμάτιο γραφείου.

Ποιὰ λιτότης, ἀλλὰ καὶ πόση κομψότης στὰ κομμάτια ποὺ ἀποτελοῦν τὴν ἐπίπλωσί των. Χαίρεται κανεὶς νὰ βλέπῃ τὰ ἐπιπλάκια αὐτά. Ἀκόμη δὲ περισσότερο ὅταν σκέπτεται ὅτι ἡ σημερινὴ μόδα στὴν ἐπίπλωσι δὲν ἐπιτρέπει μόνο στοὺς πλούσιους νὰ ἔχουν ὡραῖα ἐπιπλωμένα τὰ σπίτια τους, ἀλλὰ καὶ στοὺς ἀνθρώπους τῶν μετρίων μέσων ἀκόμη.

Γιατὶ ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται σήμερα γιὰ νὰ ἔχετε ἕνα καλοβαλμένο σπίτι δὲν εἶναι τὰ πολλὰ χρήματα, ὅπως ἄλλοτε, ἀλλὰ τὸ καλὸ γοῦστο καὶ ἡ πρακτικὴ ἔμπνευσις.

Μὲ λίγες χιλιάδες δραχμῶν, ὅταν ἔχετε καλαισθησία καὶ πρακτικὸ μυαλό, μπορεῖτε νὰ ἐπιπλώσετε θαυμάσια τὸ σπιτάκι σας. Ἀλλὰ καὶ ἄν δὲν εἶσθε προικισμένες μὲ τὴν ἱκανότητα νὰ δημιουργήσετε μόνες σας τὰ σχέδια τῶν ἐπίπλων σας, θὰ βρῆτε πολλὰ κατάλληλα σχέδια, τὰ ὁποῖα ἔχομε δημοσιεύσει σὲ προηγούμενα φύλλα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μπορεῖτε νὰ διαλέξετε ὅ,τι σᾶς ἀρέσει περισσότερο καὶ ὅ,τι ταιριάζει καλλίτερα μὲ τὶς ἀνάγκες σας καὶ τὸν χῶρο ποὺ διαθέτετε.

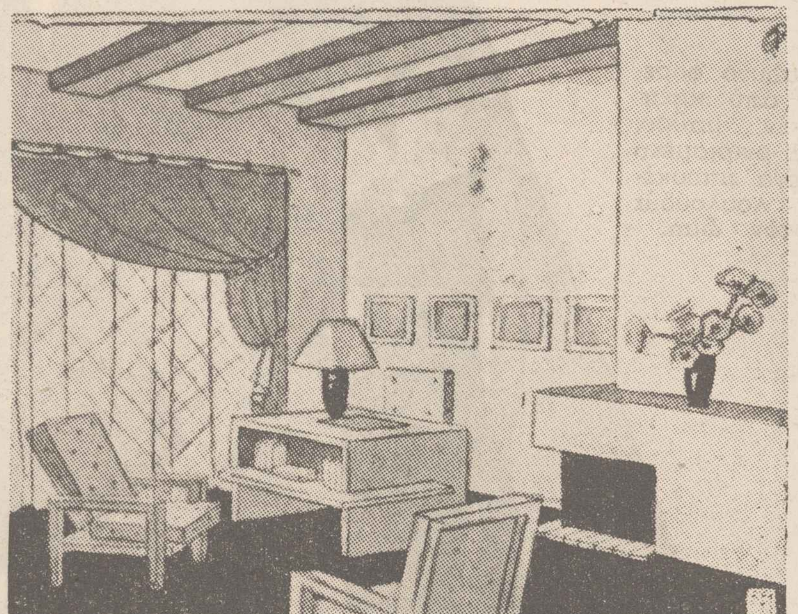

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Τὰ μάλλινα φορέματα ἢ μπλοῦζες νὰ μὴν τὰ στίβετε ποτὲ μετὰ τὸ πλύσιμο, ἀλλὰ νὰ τὰ σφίγγετε μέσα σὲ φλοκάτη πεσέτα.

* * *

Νὰ ξεπλένετε πάντοτε τὰ φορέματά σας μέσα σὲ νερό, ποὺ ἔχει τὴν ἴδια θερμοκρασία μὲ τὸ νερὸ ποὺ τὰ πλύνατε.

* * *

Τὰ χέρια τῆς πόρτας διατηροῦν πολὺ καιρὸ τὴ γυαλάδα τους ὅταν, ἀφοῦ τὰ καθαρίσετε καλά, τὰ τρίψετε δυνατὰ μὲ πολὺ ποτάσα καὶ κατόπιν τὰ σκουπίσετε πάλι

Οἱ ἐτικέτες ἀπὸ τὰ μπουκάλια ξεκολλοῦν πολὺ εὔκολα ὅταν, ἀφοῦ τὶς βρέξετε, τὶς περάσετε πάνω ἀπὸ τὴν φλόγα ἑνὸς κεριοῦ ἢ σπίρτου. Μὲ τὴν θερμότητα ἡ κόλλα διαλύεται καὶ ἡ ἐτικέτα ξεκολλᾶ ἀμέσως.

* * *

Ὅταν κιτρινίσετε τὸ ὕφασμα ποὺ σιδερώνετε, βρέξετέ το μὲ διάλυσι βόρακος, ἄν δὲν ἔχει καταστραφῆ, ἐννοεῖται, ἀπὸ τὸ σίδερο. Κατόπιν τὸ σιδερώνετε καλὰ ἕως ὅτου στεγνώσῃ.

ΕΡΓΟΧΕΙΡΑ

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΣΧΕΔΙΑ ΓΙΑ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΔΗΛΑΚΙΑ

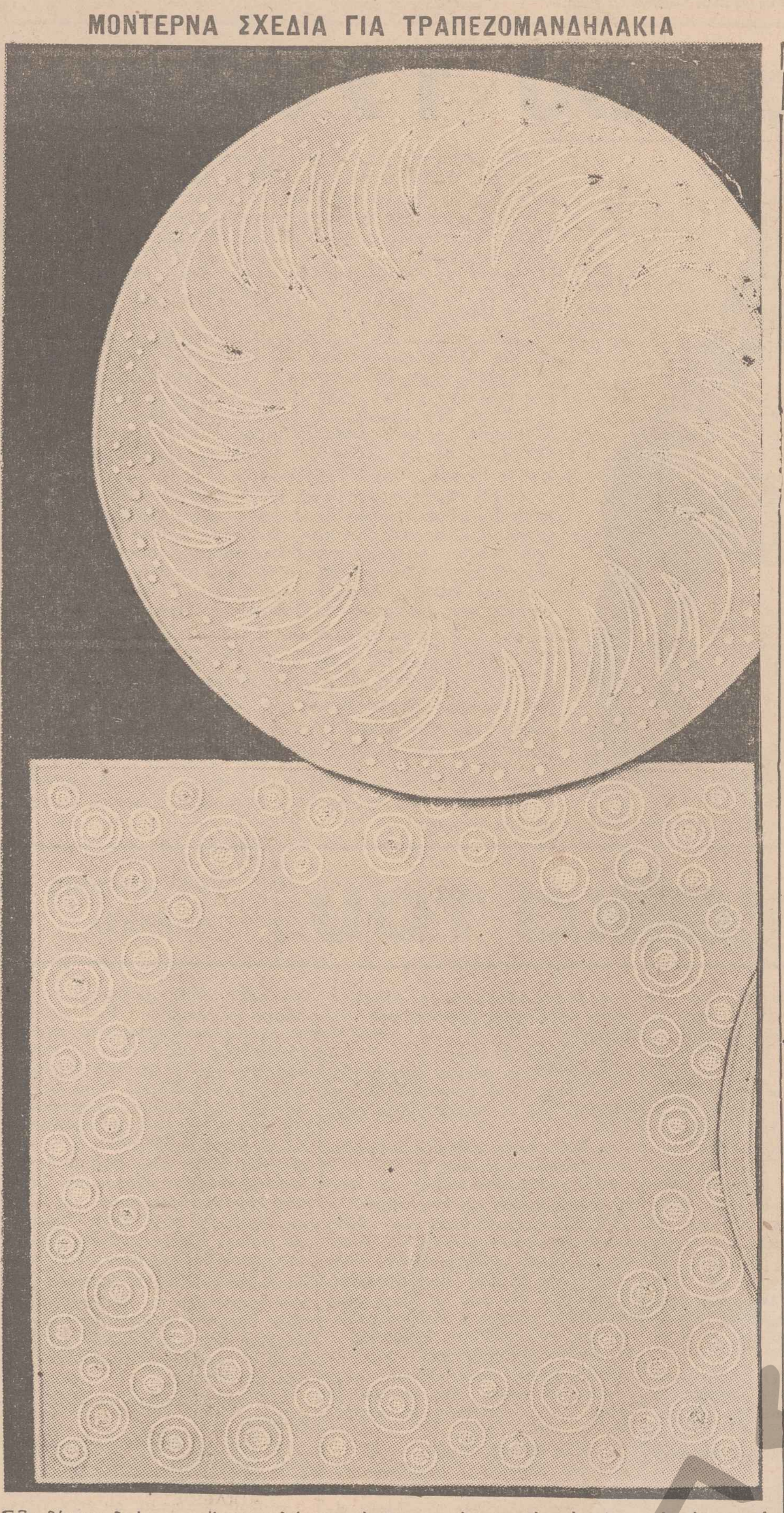

Σᾶς δίνομε δυὸ τραπεζομαντηλάκια, μὲ ἐλαφρὰ ἀλλὰ νόστιμα σχέδια. Πάντα φροντίζομε νὰ σᾶς δίνομε ἐλαφρὰ κεντήματα. Ὄχι γιατὶ τὰ βαρειὰ δὲν εἶναι τῆς μόδας καὶ δὲν ἔχουν πάντοτε τὴν ἀξία τους, ἀλλὰ διότι στὴν σημερινὴ ἐποχὴ εἶναι λίγες οἱ γυναῖκες ποὺ διαθέτουν τόσον καιρὸ ὥστε νὰ ἀσχολοῦνται μὲ κεντήματα ποὺ ἀπαιτοῦν πολὺ χρόνο. Τὰ κεντήματα αὐτὰ εἶναι μόνο γιὰ κεῖνες ποὺ ἔχουν τὸ κέντημα ὡς δουλειά. Οἱ ἄλλες κυρίες καὶ δεσποινίδες, ἄν καταπιαστοῦν μὲ πολύπλοκα σχέδια, γρήγορα θὰ βαρεθοῦν τὸ ἐργόχειρο, θὰ τὸ παρατήσουν καὶ δὲν θὰ κάνουν τίποτα. Ἐνῷ ἕνα τραπεζομαντηλάκι, μὲ ἐλαφρὸ κέντημα, γίνεται μὲ πιὸ κέφι, τελειώνει γρήγορα καὶ τὸ χαίρεσθε.

Τὰ δυὸ τραπεζομαντηλάκια ποὺ σᾶς δίνομε σήμερα εἶναι ἀπὸ ἄσπρο λινό, μὲ ἄσπρο κέντημα. Ἄν παρατηρήσετε, θὰ δῆτε ὅτι τὸ κέντημα δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο παρὰ πίσω βελονιὰ καὶ γεμιστὰ πουά.

Ἴσως ὅμως θὰ ἦταν ὡραιότερα τὰ τραπεζομαντηλάκια αὐτά, ἐὰν ἐγίνοντο ἀπὸ ρὸζ ἢ θαλασσὶ λινό, μὲ ἄσπρο κέντημα. Τὸ ἄσπρο κέντημα, ὅταν δὲν εἶναι τρυπητό, δείχνεται ὡραιότερο πάνω σὲ χρωματιστὸ λινό. Τὰ χρωματιστὰ τραπεζομάνδηλα εἶναι πάντοτε τῆς μόδας.

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Γυρίζετε ἀπὸ τὴν ἐξοχὴ γεμᾶτες χαρὰ καὶ ὑγεία, ἀλλὰ καὶ μὲ γεμᾶτες βαλίτσες ἀπὸ ἀσπρόρρουχα καὶ φορέματα, τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς θὰ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ καθάρισμα. Ἡ φρόνησις ἀπαιτεῖ νὰ διαθέσετε τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς ἐπιστροφῆς στὴν τακτοποίησι τοῦ ρουχισμοῦ σας.

* * *

Πιὸ δύσκολα ἀπὸ ὅλους τοὺς λεκέδες καθαρίζονται οἱ λεκέδες ἀπὸ φροῦτα. Ρίξτε λίγη γλυκερίνη στὸ μέρος ποὺ ὑπάρχει λεκὲς καὶ ἀφῆστε την μιὰ ὥρα. Κατόπιν περιχύσετε τὸν λεκὲ μὲ βραστὸ νερό. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι πάντοτε τέλειο.

* * *

Ἐὰν ἔχετε ἕνα πράσινο φόρεμα καὶ βλέπετε μὲ λύπη σας ὅτι μὲ τὸ πλύσιμο κιτρινίζει, περάστε το μὲ λουλάκι. Θὰ ξαναπάρῃ τὸ ἀρχικό του χρῶμα.

Ὅταν πλένετε ἕνα φόρεμα, μὴν ξεχνᾶτε ποτὲ νὰ τρυπώνετε προηγουμένως τὶς κουμπότρυπες καὶ τὶς τσέπες του. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ δὲν θὰ χάνουν ποτὲ τὸ σχῆμα των.

* * *

Ὅλα τὰ φορέματα νὰ τὰ σιδερώνετε ἀπὸ τὴν ἀνάποδη, γιὰ νὰ μὴν πέρνουν γυαλάδα μὲ τὸ σίδερο. Τὰ δὲ ὑφάσματα γκοφρὲ νὰ τὰ σιδερώνετε πάντοτε ἐπάνω σὲ φλοκάτη πετσέτα.

* * *

Νὰ ἀρχίζετε τὸ σίδερο ἀπὸ τὰ πιὸ μεγάλα καὶ δύσκολα κομμάτια. Ἔτσι, ἡ δύσκολη ἐργασία θὰ γίνεται ἐνῷ εἶσθε γεμάτη ζῆλο καὶ δύναμι. Ὅταν κουρασθῆτε δὲν θὰ ἔχετε πιὰ παρὰ νὰ κάνετε τὴν ἐλαφρότερη δουλειά.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ

ΡΟΜΠ-ΝΤΕ-ΣΑΜΠΡ ΓΙΑ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ 7-8 ΕΤΩΝ

Πολὺ χαριτωμένη ρὸμπ ντὲ σὰμπρ γιὰ μικρὰ κοριτσάκια. Πλέκετε μὲ κόκκινο ζωηρὸ μαλλὶ καὶ γαρνίρεται μὲ μαλλὶ μπλέ. Εἶναι πολὺ ἐπιτυχὴς ἡ ἀντίθεσις αὐτὴ τῶν χρωμάτων.

ΥΛΙΚΑ : 500 γρ. μαλλί, τετράκλωνο, κόκκινο, καὶ 50 γρ. μαλλὶ τῆς αὐτῆς ποιότητος μπλέ. Βελόνες ἀρ. 3. Ἕξη μπλὲ κοκκάλινα κουμπιά. Ἕνα μπλὲ κορδόνι, 2 μέτρα περίπου.

ΒΕΛΟΝΙΕΣ Πουὰν ζέρσεϋ, μιὰ σειρὰ καλή, μιὰ σειρὰ ἀνάποδη. Πουὰν—ντὲ—ρί, 1η σειρὰ 1 π. καλή, 1 π. ἀνάποδη. 2α σειρὰ 1 π. ἀνάποδη, 1 π. καλή. Ἐπαναλαμβάνετε τὶς δυὸ αὐτὲς σειρές. Πουὰν ζαρτιὲρ ὅλο καλή.

ΕΜΠΡΟΣΘΙΑ ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΛΕΥΡΑ: Ἀρχίζετε ἀπὸ κάτω. Περνᾶτε 90 π. μὲ κόκκινο μαλλὶ καὶ πλέκετε 14 σειρὲς πουὰν ντὲ ρί. Ἐξακολουθεῖτε μὲ πουὰν ζέρσεϋ, ἀλλὰ στοὺς 10 π. πρὸς τὰ ἀριστερά, γιὰ νὰ σχηματισθῇ ἡ μπορντούρα ἐμπρός, θὰ τοὺς πλέκετε πάντα μὲ πουὰν ντὲ ρί, κλείνοντας, πρὸς τὰ δεξιά, 24 φορὲς 1 π. κάθε 2 ἑκατοστά. Στὰ 0 μ. 46 ὕψος, πλέκετε ἴσια 5 ἑκατοστά, καὶ κατόπιν αὐξάνετε πάλι πρὸς τὰ δεξιά, 3 φορὲς 1 π. κάθε 4 ἑκατοστά. Συγχρόνως στὰ 0 μ. 50 ὕψος θὰ ἀρχίσετε νὰ πλέκετε τοὺς 40 π. ἀπὸ τὰ ἀριστερά, μὲ πουὰν ντὲ ρί, γιὰ νὰ σχηματίσετε ἐμπρὸς τὸ πλαστρόν. Στὰ 0 μ. 63 ὕψος, θὰ σχηματίσετε δεξιὰ τὴν μασχάλη, κλείνοντας, κάθε 2 σειρές, 1 φορὰ 8 π., 1 φορὰ 5 π., 1 φορὰ 2 π. καὶ 3φορὲς 1 π. Συγχρόνως στὰ 0 μ. 65 ὕψος θὰ σχηματίσετε τὸ ντεκολτέ, κλείνοντας πρὸς τὰ ἀριστερὰ 2 π. κάθε 2 σειρές, ἐπὶ 24 σειρές, καὶ 8 π. κάθε 3 σειρές, ἐπὶ 24 σειρές. Δηλαδὴ θὰ κλείσετε 32 π. σὲ 48 σειρές. Στὰ 0 μ. 80 ὕψος σχηματίζετε τὸν ὦμο, κλείνοντας σὲ τρεῖς φορὲς τοὺς 25 π. ποὺ θὰ σᾶς ἔχουν μείνει.

Θὰ πλέξετε ὅμοια ἀντικρυστὴ τὴν δεξιὰ πλευρά, μὲ τὴν διαφορά, ὅτι στὸ πλαστρὸν θὰ σχηματίσετε 6 κουμπότρυπες. Οἱ τρεῖς θὰ γίνουν σὲ 5 π. ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς μπορντούρας καὶ οἱ ἄλλες τρεῖς σὲ 6 π. πρὸ τοῦ τέλους τῆς μπορντούρας. Θὰ σχηματίσετε τὶς 2 πρῶτες σὲ 4 ἑκατοστὰ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ πλαστρόν, καὶ τὶς ἄλλες σὲ 5 ἑκατοστὰ ἀπόστασι ἀπὸ τὶς πρῶτες.

ΠΛΑΤΗ : Ἀρχίζετε ἀπὸ κάτω. Περνᾶτε 136 π. καὶ πλέκετε 14 π. μὲ πουὰν ντὲ ρί, κλείνοντας στὶς 2 ἄκρες 24 φορὲς 1 π. κάθε 2 ἑκατοστά. Στὰ 0 μ. 46 ὕψος πλέκετε ἴσια 5 ἑκατοστὰ καὶ κατόπιν αὐξάνετε στὶς 2 ἄκρες, 3 φορὲς 1 π. κάθε 4 ἑκατοστά. Στὰ 0 μ. 63 ὕψος σχηματίζετε τὶς μασχάλες, κλείνοντας στὶς 2 ἄκρες, κάθε 2 σειρές, 1 φορὰ 4 π. καὶ 3 φορὲς 1 π. Στὰ 0 μ. 78 σχηματίζετε τοὺς ὤμους, κλείνοντας στὶς 2 ἄκρες ἀπὸ 25 π. σὲ τρεῖς φορές. Κατόπιν κλείνετε συνέχεια τοὺς 30 μεσαίους π. ποὺ θὰ σᾶς ἔχουν μείνει.

ΜΑΝΙΚΙ: Ἀρχίζετε ἀπὸ κάτω. Περνᾶτε 54 π. μὲ μπλὲ μαλλί. Πλέκετε 20 σειρὲς μὲ πουὰν ζαρτιὲρ καὶ συνεχίζετε μὲ πουὰν ζέρσεϋ καὶ μαλλὶ κόκκινο, αὐξάνοντας στὶς δυὸ ἄκρες 13 φορὲς 1 π. κάθε 2 ½ ἑκατοστά. Στὰ 0 μ. 34 ὕψος, σχηματίζετε τὸ ἐπάνω στρογγυλὸ μέρος τοῦ μανικιοῦ κλείνοντας στὶς 2 ἄκρες 13 φορὲς 1 π. κάθε δυὸ σειρὲς καὶ 6 φορὲς 2 π. κάθε 2 σειρές. Κατόπιν κλείνετε συνέχεια τοὺς π. ποὺ θὰ σᾶς ἔχουν μείνει.

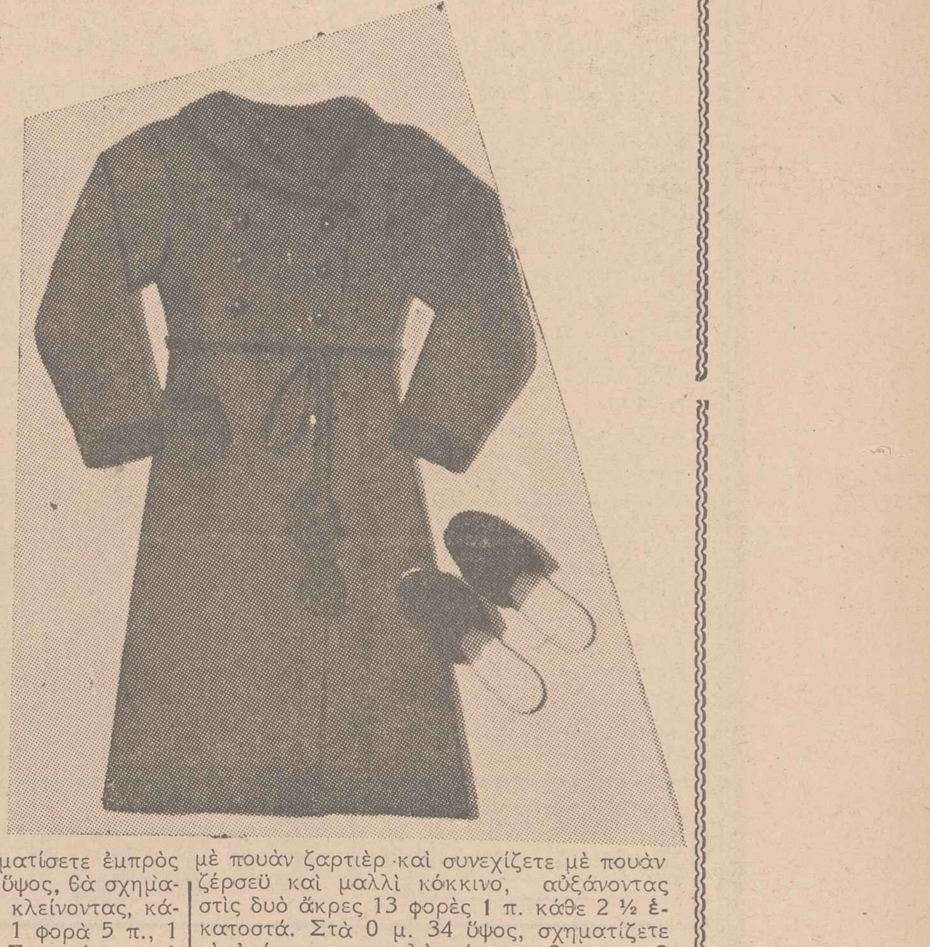

ΤΣΕΠΗ: Περνᾶτε 30 π. μὲ κόκκινο μαλλὶ καὶ πλέκετε 6 ἑκατοστὰ μὲ πουὰν ντὲ ρί. Κατόπιν πλέκετε 10 σειρὲς μὲ μπλὲ μαλλὶ καὶ μὲ πουὰν ζαρτιὲρ καὶ τελειώνετε.

ΓΙΑΚΑΣ : Γιὰ τὸν γιακᾶ εἶναι ἀπαραίτητο νὰ κόψετε ἕνα ἀχνάρι. Θὰ περάσετε 4 π. μὲ κόκκινο μαλλὶ καὶ θὰ πλέκετε μὲ πουὰν ντὲ ρί, αὐξάνοντας μόνο στὴν ἐξωτερικὴ πλευρὰ τοῦ γιακᾶ, σύμφωνα μὲ τὸ ἀχνάρι. Τὴν μπλὲ μπάντα τοῦ γιακᾶ θὰ τὴν πλέξετε χωριστά. Θὰ πλέξετε μιὰ λουρίδα μὲ μπλὲ μαλλί, 5 ἑκατοστὰ φάρδος μὲ 76 ἑκατοστὰ μῆκος.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ : Θὰ ράψετε τὶς πλαϊνὲς ραφὲς στοὺς ὤμους καὶ θὰ τοποθετήσετε τὰ μανίκια. Στὸν γιακᾶ θὰ ράψετε πρῶτα τὴν μπουρντούρα.

Κατόπιν θὰ τὸν τοποθετήσετε γύρω στὸν ντεκολτέ, κάνοντας πίσω στὴν πλάτη ἐλαφρὴ σούρα. Τοποθετεῖτε ἔτσι τὴν τσέπη καὶ ράβετε τὰ κουμπιά.

ΤΟ ΚΑΡΝΕ ΤΗΣ "ΓΥΝΑΙΚΑΣ„

ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΜΑΣ ΕΡΩΤΟΥΝ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ ΑΠΑΝΤΟΥΜΕ

Εἶμαι 23 ἐτῶν, ἡ ἐπιδερμίδα μου εἶναι ξηρή, μὲ ἀνοικτοὺς πόρους καὶ ἰδίως εἰς τὴν μύτη μου.

Ἀπάντησις: —Τὸ οἰνόπνευμα μὲ ροδόνερο καὶ γλυκερίνη θὰ σᾶς κάνει πολὺ καλό. Ἄν δῆτε ὅμως ὅτι τὸ δέρμα σας δὲν δέχεται τὴν γλυκερίνη, τότε νὰ μεταχειρισθῆτε μόνον οἰνόπνευμα μὲ ροδόνερο. Ἀφοῦ ἔχετε ξηρὴ ἐπιδερμίδα, θὰ σᾶς συμβουλεύαμε μετὰ τὸ βραδυνὸ καθάρισμα ,νὰ μεταχειρίζεσθε τὴν κρέμα Radio Hormones dé béaute τῆς MmeKetty. Εἶναι μιὰ κρέμα ἐξαιρετική, ἡ ὁποία ζωογονεῖ καὶ τρέφει τὴν ἐπιδερμίδα. Ζητήσατέ την ἀπὸ τὸ Ἰνστιτοῦτον τῆς Mme Ketty, Ἑρμοῦ 35, προεμβάζουσα τὴν ἀξίαν της διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, δραχμὰς 125.

Τὰ μάτια μου ἔχουν ξηρὰ βλεφαρίτιδα καὶ πέφτουν τὰ βλέφαρα. Τὶ ἀλοιφὴ νὰ μεταχειρίζωμαι κ.λ.π. κ.λ.π.

Ἀπάντησις: — Χωρὶς προηγουμένη ἰατρικὴ ἐξέτασι, δὲν μποροῦμε ὑπευθύνως νὰ σᾶς συστήσωμε καμμιὰ ἀλοιφή. Τὸ μάτι εἶναι λεπτὸ ὄργανο καὶ δὲν πρέπει νὰ μεταχειρίζεσθε, παρὰ μόνον ὅ,τι θὰ σᾶς συνιστοῦσε εἰδικὸς ἰατρός.

Γιὰ νὰ παχύνῃ τὸ πρόσωπό σας, δὲν ὑπάρχει κανένα μέσον, ἐκτὸς ἄν παχύνῃ ὅλο τὸ σῶμα σας μαζὶ καὶ αὐτὸ δὲν τὸ ἐπιθυμεῖτε. Ἐὰν ὁ σκελετὸς τῆς κεφαλῆς σας εἶναι λεπτός, θὰ μείνῃ καὶ τὸ πρόσωπό σας λεπτό.

Νὰ σπρώχνετε καθε μέρα ,μὲ βαζελίνα καὶ μὲ ἕνα μικρὸ ἐργαλεῖο ξύλινο ἢ κοκκάλινο, τὶς πέτσες τῶν νυχιῶν σας πρὸς τὰ κάτω, χωρὶς ὅμως νὰ τὶς κόβετε. Ὅσο κατεβαίνουν οἱ πέτσες τόσο θὰ φαίνωνται μακρύτερα τὰ νύχια σας, τὰ ὁποῖα συνιστοῦμε νὰ κόβετε, ὅταν μεγαλώνουν, μὲ τρόπο, ὥστε νὰ παίρνουν φόρμα μυτερή.

Τὸ βράδυ, πρὶν κοιμηθῆτε, νὰ πίνετε ἕνα φλυτζάνι ζεστὸ γάλα, σιγά-σιγά, γιὰ νὰ μαλακώνῃ ὁ λαιμός σας. Ἀκόμη καλλίτερα εἶναι, ἄν, τὴν ὥρα ποὺ βράζῃ τὸ γάλα, ἀνακατεύετε μέσα μιὰ κουταλιὰ τοῦ καφὲ ἀλεῦρι.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ Κα ΚΑΠΑ — 4.

Τὶς πληροφορίες ποὺ μᾶς ζητᾶτε, θὰ τὶς βρῆτε στὴν εἰδικὴ στήλη μας, «περὶ εὑρέσεως ἐργασίας», τὴν ὁποίαν σᾶς συνιστοῦμε νὰ παρακολουθῆτε. Ἐὰν θέλετε, στεῖλτε μας καὶ μιὰ ἀγγελία, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ζητᾶτε τὴν ἐργασία ποὺ ἐπιθυμεῖτε, ἀναφέρουσα καὶ τὰ προσόντα σας. Τὸ ἴδιο μπορεῖτε νὰ κάνετε καὶ γιὰ τὸν ἄνδρα σας. Τὴν ἀγγελία αὐτή, περιττὸ νὰ προσθέσωμε, ὅτι θὰ τὴν δημοσιεύσωμε δωρεάν.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΑ

Τὴν λοσιὸν Lait dé Fraise πρέπει νὰ τὴν μεταχειρισθῆτε μόνον ἄν τὸ δέρμα σας εἶναι λιπαρό. Ἐὰν εἶναι ἄλλη ἡ σύστασις τοῦ δέρματός σας, πρέπει νὰ μᾶς τὴν καθορίσετε, γιὰ νὰ σᾶς ὑποδείξωμε πῶς θὰ ἐξαλείψετε τοὺς λεκέδες τοῦ προσώπου σας. Ἡ λοσιὸν αὐτὴ στοιχίζει 100δρ. καὶ θὰ σᾶς σταλῇ, ἔναντι προεμβάσματος τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ, εἰς τὴν κ. Ketty, ὁδὸς Ἑρμοῦ 35, διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς. Τὸ Ἰνστιτοῦτο Ketty δὲν παρέχει συνταγὲς γιὰ τὶς διάφορες λοσιὸν του. Ἡ λοσιὸν Radjum τῆς κ. Ἰωακειμίδου εἶναι ἐπίσης κατάλληλη γιὰ τὸ καθάρισμα τοῦ προσώπου, στοιχίζει δὲ καὶ αὐτὴ δρχ. 100. Τὸ πιὸ κατάλληλο ἄχροο λάδι, γιὰ τὶς βλεφαρίδες, εἶναι τὸ λάδι τῆς κ. Ἰωακειμίδου. Στοιχίζει 100 δρχ., ἀλλὰ ἡ ποσότης εἶναι τόση ποὺ μπορεῖ νὰ διαρκέσῃ περισσότερο ἀπὸ χρόνο. Γιὰ τὰ σπυράκια σας νὰ μεταχειρίζεσθε αἰθέρια μὲ οἰνόπνευμα, σὲ ἴση ποσότητα. Μὲ τὸ μῖγμα αὐτὸ νὰ καθαρίζετε κάθε βράδυ τὸ πρόσωπό σας.

Ἐπιφυλασσόμεθα στὸ προσεχὲς φύλλο, νὰ σᾶς ποῦμε πῶς θὰ ἀφαιρέσετε ἀποτελεσματικὰ τὸ χνοῦδι τοῦ προσώπου σας.

Σὲ παλαιότερα φύλλα μας ἐδημοσιεύσαμε κατάλληλες ἀσκήσεις καὶ μασσάζ, γιὰ τὴν σταθεροποίησι τοῦ στήθους. Ὑποδείξατε στὴν φίλη σας, νὰ ἀνατρέξῃ στὰ φύλλα αὐτά, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ διαφωτισθῇ. Τοῦτο, γιατὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπαναλαμβάνωμε κάθε φορὰ τὰ ἴδια.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΣΤΗΝ ΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ Δ. Κ. Τ.

Ἡ κ. Ἰωακειμίδου σᾶς ὑπέδειξε, στὴν στήλη της, ποιὰ θεραπεία πρέπει νὰ ἀκολουθήσετε.

Γι ἀτὴν περιποίησι τοῦ προσώπου σας, σᾶς συνιστοῦμε νὰ μεταχειρίζεσθε τὴν λοσιὸν Radium γιὰ ξηρὸ δέρμα τῆς ἰδίας, τὴν ὁποίαν μπορεῖτε νὰ ζητήσετε, προεμβάζουσα εἰς αὐτὴν τὴν ἀξίαν της δρχ. 100. Ἡ διεύθυνσίς της εἶναι, ὁδὸς Καραγεώργη Σερβίας ἀριθ. 8.

ΟΤΑΝ ΖΩΝΤΑΝΕΥΟΥΝ ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

Σταχτοπούτα τοῦ 1938

ΥΠΑΡΧΕΙ, λοιπόν, ἡ μοντέρνα Σταχτοπούτα; Μὰ ναί, ὑπάρχει. Μόνο ποὺ δὲν ἔχασε τὸ γοβάκι της καὶ δὲν τῆς τὄδωσε ὁ χαριτωμένος πρίγκηπας μαζὶ μὲ τὴν καρδιά του. Ἡ Σταχτοπούτα τοῦ 1937 ἦταν Ἀμερικανίδα καὶ τὸ πριγκηπόπουλο τῆς παρουσιάσθηκε μὲ τὴ μορφὴ τοῦ κινηματογράφου.

Μιὰ μέρα, ἕνας μεγάλος σκηνοθέτης τοῦ Χόλλυγουντ πῆγε σ' ἕνα κουρεῖο. Ἄφησε ἀφηρημένα νὰ τοῦ κάμουν μανικύρ, ὥσπου, σὲ μιὰ στιγμή, τὰ μάτια του ἔπεσαν πάνω στὴ μικρὴ μανικιουρίστα. Εἶδε ὅτι ἦταν ὡραία, ὅτι ἡ λάμψι τῶν μαλλιῶν της ἦταν πολὺ «φωτοζενίκ», ὅτι οἱ κινήσεις της εἶχαν μιὰ ξεχωριστὴ χάρι, ὅτι δὲν προσπαθοῦσε νὰ μιμηθῇ καμμιὰ στάρ. Ὁ σκηνοθέτης δὲν θέλησε ν' ἀφήσῃ νὰ τοῦ φύγῃ αὐτὸς ὁ θησαυρός.

— Πῶς λέγεσαι; ρώτησε τὴ νέα.

— Ἄρλεν Οὐέλαν.

— Λοιπόν, Ἄρλεν, θέλεις νὰ παίξῃς στὸ σινεμά;

Ἡ Ἄρλεν ἔνοιωσε τὸ αἷμα της νὰ παγώνῃ. Στὴν Ἀμερικὴ ὁ καθένας μπορεῖ νὰ κοροϊδέψῃ τὰ κορίτσια μ' αὐτὴν τὴν πρότασι.

— Μὰ δὲν μπορῶ νὰ λείψω ἀπ' τὴ δουλειά μου, εἶπε.

Ὁ σκηνοθέτης κανόνισε κι' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι. Ἡ Ἄρλεν πῆρε ἄδεια εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, ὅσο χρειαζόταν γιὰ νὰ γυρίσῃ μερικὲς σκηνές. Κι' ἔτσι ἀποφάσισε νὰ πάῃ.

Εἶχε γεννηθῇ πρὶν εἴκοσι δύο χρόνια. Ἡ οἰκογένειά της ἦταν πολὺ φτωχή, πάλευε σκληρὰ γιὰ ἕνα κομμάτι ψωμί. Μόλις εἶχαν περάσει τρεῖς ἑβδομάδες ποὺ ἡ Ἄρλεν κατώρθωσε νὰ βρῇ μιὰ θέσι μανικιουρίστας μὲ 18 δολλάρια τὴ βδομάδα.

Ποτὲ ὥς τότε δὲν εἶχε σκεφθῆ νὰ παίξῃ στὸ σινεμά. Ἤξερε ὅτι ἦταν ὡραία, ἔμαθε τὴ σχετικὴ σημασία ποὺ εἶχεν ἡ ὡμορφιὰ γιὰ ἕνα κορίτσι. Τῆς μίλησαν συχνὰ γιὰ τὴ χάρι της, τὸ ταλέντο της, τὴν φωτογένειά της. Λόγια, μόνο λόγια. Ὄχι, ἡ Ὀθόνη δὲν εἶναι γι' αὐτήν. Νὰ ὅμως ποὺ ἡ ὀθόνη πῆγε σ' ἐκείνη.

Ἡ ἡρωΐδα τοῦ παραμυθιοῦ

Τὴν ἄλλη μέρα ἡ Ἄρλεν πέρασε ἀπ' τὰ χέρια τοῦ μακιγιέρ, στὸ στούντιο. Μεταμορφώθηκε τόσο, ποὺ δὲν ἀναγνωρίζει πιὰ τὸν ἑαυτό της στὸν καθρέφτη.

Ἡ δοκιμὴ εἶχε θριαμβευτικὴν ἐπιτυχία. Τὸ Χόλλυγουντ, ὅμως, δὲν προσφέρει τόσο εὔκολα ἀστέρες στὸ κοινόν. Δὲν εἶναι ἀρκετὴ ἡ ὡμορφιά, ἡ ὡραία φωνή, ἡ ἐκφραστικότης. Ἡ Ἄρλεν ἐργάζεται ἐπὶ ἕξη μῆνες, τραγουδᾷ, μαθαίνει νὰ περπατᾷ, νὰ χορεύῃ, νὰ χαμογελᾷ, ζῇ τὴν ζωὴ τῶν ἀστέρων, ἐνῷ ὁ κόσμος τὴν ἀγνοεῖ ἀκόμη.

Τέλος, μιὰ μέρα τῆς ἀνήγγειλαν πὼς θὰ γυρίσῃ ἕνα φίλμ μὲ τὸν Γουῶρνερ Μπάξτερ καὶ τὸν Φρέντυ Μπαρτόλεμυ. Ἔδειξε τόση τέχνη καὶ τόση χάρι, ὥστε ἀπεφάσισαν νὰ τῆς δώσουν ρόλο ἴσο μὲ τοὺς ρόλους τῶν πρωταγωνιστῶν.

Τίποτα δὲν μπορεῖ πιὰ νὰ σταματήσῃ τὴν καρριέρα της. Τὸ πρῶτο της φίλμ ἦταν θρίαμβος. Ὁ Τύπος παρατηρεῖ, κι' ἐπειδὴ πρέπει νὰ τῆς δοθῇ ἕνας τίτλος, τὴν ὠνόμασαν «Σταχτοπούτα τοῦ κινηματογράφου».

Ἔχει συμβόλαια ποὺ τὰ ποσά τους τῆς φέρνουν ἴλιγγο, μπορεῖ νὰ ἱκανοποιήσῃ ὅλες τὶς κρυφὲς φιλοδοξίες τῆς προηγουμένης ζωῆς της: Νὰ κάνῃ ἐκδρομὲς καὶ νὰ παίζῃ τέννις. Γρήγορα θὰ τὴν δοῦμε στοὺς κινηματογράφους τῆς Εὐρώπης. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἦλθε καὶ τὸ ἀληθινὸ πριγκηπόπουλο στὸ πρόσωπο τοῦ νέου ἀστεριοῦ, τοῦ Ρίτσαρ Γκρήν. Ἀρραβωνιάσθηκαν ἤδη ἐπισήμως. Ἡ δημοσιότης κάνει πονηριές: πρὶν ἀκόμη οἱ δύο νέοι γνωρισθοῦν, ὁ κόσμος ἤξερε ὅτι ἀγαπιῶνται. Κι' ἔτσι, μὲ τὸ ν' ἀκοῦν ὅλους νὰ λὲν ὅτι ἀγαπιῶνται, ὅτι ὑποφέρουν ὅταν εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ χωρισθοῦν, ἔστω καὶ γιὰ λίγο, ὅτι τὸ ὄνειρό τους εἶναι νὰ ζήσουν μαζί, ἀποφάσισαν νὰ παντρευθοῦν, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσουν ὅμως κανένα γι' αὐτὸ καὶ χωρὶς κανεὶς νὰ τὸ μάθῃ.

Στὸ Χόλλυγουντ ἀποροῦν ἀκόμη μ' αὐτὴ τὴν ἀπόφασι. Φαίνεται ὅτι ἐκεῖ δὲν ἔμαθαν ἀκόμη ὅτι «δὲν παίζει κανεὶς μὲ τὸν ἔρωτα».

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Εἶμαι ἡ γυναῖκα του

ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ ΚΑΡΛΑΫΛ

34ον

Ἡ Νίνα εἶδε μιὰν ὀπτασία τοῦ ἑαυτοῦ της, παιδὶ ἀνάμεσα στ' ἄλλα παιδιά, ποὺ εἶχαν ὅλα τὴν κοινὴ χαρὰ βλέποντας νὰ ἐμφανίζεται ἡ λατέρνα, ποὺ προανήγγελλε τὸ τέλος τοῦ κρύου, τοῦ σκοτεινοῦ καὶ τοῦ θλιβεροῦ χειμῶνα τῶν προαστείων.

Εἶμαι ἀληθινὰ παιδὶ τῶν πόλεων, συλλογιζόταν, ἐνῷ ἐτεντώνετο.

Ἡ μουσικὴ εἶχε σταματήση.

Μὰ ὄχι, ἠκούοντο ἀκόμα ἀργοπορημένοι οἱ ἀντίλαλοι. Ἔφθασαν ὥς αὐτήν. Ἀπὸ ποῦ ἤρχοντο; Ὤ! μὰ ἀπὸ ἐδῶ, ἀπὸ τὸ σπίτι! Ἡ Νίνα σηκώθηκε, χώρισε τὰ μαλλιά της σὲ δυὸ πλεξίδες, φόρεσε τὴν ρόμπα της, κούμπωσε τὴν ἀσημένια ζώνη..

Ὁ Σέρινταν ἔπαιζε πιάνο. Τὸν παραμόνευσε χωρὶς νὰ τὴν ἰδῇ. Μὲ τὸ δεξιὸ χέρι προσπαθοῦσε νὰ ξαναβρῇ τὴν μελωδία. Ὅταν τὰ κατάφερε, τὴν ἔπαιξε ὁλόκληρη, κατόπι, μὲ τὸ ἀριστερὸ χέρι, ἔψαξε νὰ βρῇ τὸ ἀκομπανιαμέντο. Τὸ προσωπάκι του εἶχε τεντώση ἀπὸ τὴν προσοχή, ἡ ἔκφρασίς του ἦταν ἔντονη, τὰ δακτυλάκια του ψηλαφοῦσαν πρῶτα, κατόπιν ἐδιόρθωναν τὴν θέσι τους μόνα τους. Δὲν ἄργησε νὰ βρῇ τὴν ἁρμονία, ποὺ ἔπρεπε.

— Διασκεδάζεις; ρώτησε ἡ Νίνα.

— Ἕνα λεπτό, μαννούλα!

Ἄλλαξε ὀκτάβα, ξανάρχισε τὸ ἀκομπανιαμέντο καὶ ἔπαιξε ὅλον τὸν σκοπὸ ἀπὸ τὴν ἀρχή, ἀργά.

— Καταλαβαίνεις, ἀναζητοῦσα τὸ κλειδί. Περίμενε, θὰ πάρω τὸ τετράδιό μου γιὰ νὰ τὰ σημειώσω ὅλα.

— Λοιπόν, δὲν μοῦ λὲς καλημέρα;

Ὁ Σέρινταν κατέβηκε γρήγορα ἀπὸ τὸ ταμπουρὲ, ὅπου ἦταν σκαρφαλωμένος, κι' ἔτρεξε κοντά της. Ἡ Νίνα ἔσκυψε καὶ τὸν πῆρε στὴν ἀγκαλιά της, πιέζοντας τὸ μάγουλό του στὸ δικό της.

— Θὰ σὲ φιλήσω τέσσερες φορὲς! τῆς εἶπε.

Μπῆκε ἡ Κόρα.

— Καλημέρα, Κόρα! Θὰ προγευματίσω στὴν τραπεζαρία! Ἄ! ξέρεις, Κόρα, φεύγω, γιὰ πολλοὺς μῆνες. Θὰ ἔχῃς τὴν καλωσύνη νὰ ἑτοιμάσῃς τὶς βαλίτσες μου. Θὰ πάρω τὸ βραδυνὸ τραῖνο. Μὴ βάλῃς κανένα βραδυνὸ φόρεμα, ἀλλ' ὅλες τὶς νυκτερινές μου, ὅλες τὶς ρόμπες μου, ὅλες τὶς μπλοῦζες καὶ τὶς ζακέττες μου — θὰ ὑπάρχουν ἄφθονες, δὲν θυμᾶμαι πλέον ποῦ, δῶρα πρωτοχρονιάτικα ἢ στὴν γιορτή μου, θὰ τὶς βρῇς, βέβαια, Κόρα!

Ἡ Κόρα ἄνοιξε τὰ μάτια της, ποὺ εἶχαν γίνει πελώρια ἀπὸ τὸν τρόμο.

— Ὄχι, ὅλα ἐν τάξει, Κόρα, εἶπε, κάνοντάς της ἕνα νόημα ποὺ ἔδειχνε τὸν Σέρινταν.

Ἡ Κόρα ἔμεινε μ' ἀνοικτὸ τὸ στόμα, ἕτοιμη νὰ πῇ κάτι, ἀλλὰ κατάλαβε τὸ νόημα τῆς Νίνας καὶ ἔφυγε χωρὶς νὰ μιλήσῃ.

— Θὰ μὲ πάρῃς μαζύ σου, μαμᾶ, πές μου, θὰ μὲ πάρῃς μαζύ σου;

— Ὄχι, ἀγάπη μου, αὐτὴ τὴν φορὰν ὄχι.

— Δὲν φεύγεις γιὰ πάντα;

— Ὄχι, μόνο γιὰ λίγο καιρό. Ὄχι γιὰ πολύ. Γιὰ λίγους μῆνες.

— Γιὰ πόσους;

— Δὲν ξέρω, ἀγάπη μου.

— Ἕνας μῆνας εἶναι τριάντα μέρες· εἶναι πολύ! Ἂν εἶναι τέσσερες μῆνες, κάνει ἑκατὸν εἴκοσι μέρες, καὶ αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια πάρα πολύ! Ὤ! πές μου, μαμᾶ, μὴ φύγῃς!

— Πρέπει ἀγάπη μου. Θὰ γυρίσω, ὅμως, γρήγορα. Καὶ ὁ Ροβέρτος θὰ σὲ φέρνῃ κάπου κάπου. Θὰ ἰδῇς, εἶναι ὡραῖο ταξίδι, μένει κανεὶς πολὺ στὸ τραῖνο.

— Ὤ! θαυμάσια! Θὰ κοιμηθῶ στὸ τραῖνο καὶ θὰ φάγω στὸ τραῖνο; Καὶ θὰ μπορῶ νὰ μιλῶ μὲ τὸν κόσμο;

— Ναί, θὰ μπορῇς.

Ὡστόσον, ὁ Σέρινταν φαινόταν ἀναστατωμένος. Χρειάζεται τόσο λίγο, συλλογίζεται ἡ Νίνα, γιὰ νὰ τὰ χάσῃ ἕνα παιδί...

Ὄχι μονάχα ἕνα παιδί....

— Ὤ! ποῦ εἶναι τὸ τετράδιό μου; Θὰ ἤθελα νὰ σημειώσω αὐτὸ τὸ τραγοῦδι. Ξέρεις μήπως τί εἶναι;

— Ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὴν «Μανόν». Μιὰ ὄπερα.

Ἐφίλησε τὸν γυιό της καὶ γύρισε στὸ δωμάτιό της.

Εἶναι τὸ δωμάτιό μας. Καὶ εἶναι ἀληθινὰ ὅμορφο. Ἡ Νίνα τράβηξε τὶς κουρτίνες. Ὁ ἥλιος πλημμύρισε τὸ δωμάτιο.

Στὸ χέρι μιᾶς πολυθρόνας, ὁ Ροβέρτος εἶχε ρίξῃ τὴν πυτζάμα του. Ἡ Νίνα ἔνοιωσε ἀμέσως τὴν δαγκωματιὰ τῆς ἀνησυχίας. Ὁ Ροβέρτος.

Ροβέρτε, Ροβέρτε, πολυαγαπημένε μου. Συλλογιζόταν, τὸ παράξενο, τὸ ἀπροσδιόριστο βλέμμα ποὺ εἶχε πιάσει στὰ μάτια του. Εἶχε τὸ ἴδιο βλέμμα στὸ ταξί. Καὶ τὸ βράδυ, ἐπίσης. Μπορῶ ν' ἀντιμετωπίσω τὴν προσβολὴ τῶν πνευμόνων μου. Ὄχι, ὅμως, αὐτό!

Ροβέρτε, Ροβέρτε σ' ἀγαπῶ τόσο πολύ!

Πρέπει νὰ τὸν φωνάξω. Θὰ πάρω τὸ τηλέφωνο καὶ θὰ τὸν καλέσω. Τί θὰ ἔλεγε, ὅταν θὰ τὸν πληροφοροῦσε; Καὶ πῶς θὰ τοῦ τὸ ἔλεγε; Καὶ τί νὰ σκεφθῇ γι' αὐτὴ τὴν τελευταία νύχτα; Ἦταν τόσο εὐχαριστημένος, δύο χρόνια, ὁ δεσμός τους ἦταν τόσο στενός! Ναί, μὰ καμμιὰ ἀπειλὴ δὲν εἶχε παρουσιασθῇ. Ποιὸ μέρος τοῦ ἑαυτοῦ της καταλάβαινε ὁ Ροβέρτος; Ὑπῆρχε κανένα μέρος τοῦ ἑαυτοῦ του, ποὺ νὰ μποροῦσε νὰ τῆς ξεφύγῃ; Χθὲς τὸ βράδυ, στὸ βλέμμα του, ὑπῆρχε μιὰ ἐπιφύλαξις. Θὰ συνέβαινε ἔτσι ὅταν ἦταν στὸ γραφεῖο του, ὅταν εἶχε συμβούλιο ἢ ὅταν συλλογιζόταν τὰ δύσκολα προβλήματά του. Θ' ἄκουε τὴ φωνή του. Κατὰ βάθος τί εἶχε νὰ τοῦ πῇ; Ἀλήθεια, ἦταν σωστὸ νὰ τοῦ πῇ, τὴν ὥρα τῆς δουλειᾶς του: «Ροβέρτε, σ' ἀγαπῶ. Ροβέρτε, φοβήθηκα παρὰ πολύ, ἀλλὰ ὅλα ἡσύχασαν, τώρα, Ροβέρτε, σ' ἀγαπῶ τόσο πολύ, ὥστε ξέρω τώρα ὅτι εἶσαι στὰ μάτια μου πολὺ πιὸ δυνατὸς ἀπὸ τὴν ντροπὴ καὶ πολὺ πιὸ δυνατὸς ἀπὸ τὸ μῖσος καὶ πιὸ δυνατὸς ἀπὸ τὸν θάνατον».

Καὶ πῶς θ' ἀντηχοῦσαν αὐτὲς οἱ λέξεις;

Τί θὰ ἔλεγε ἐκεῖνος; Τί θὰ ἔκαμνε; Τί ἤξερε ἡ ἴδια γι' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο, τὸν Ροβέρτο καὶ γιὰ τὸν ἔρωτά του;

Ἐκάθισε ἐξηντλημένη, μπροστὰ στὸ τηλέφωνο.

Δὲν ἄξιζε τὸν κόπο. Νὰ μείνῃ ἀνάσκελα, σ' ἕνα ἄσπρο δωμάτιο, ἕξη μῆνες ξαπλωμένη, ἀκίνητη, ἄδειο ἀπὸ κάθε ζωή, ν' ἀφήσῃ νὰ τῆς κάνουν αὐτὸ ποὺ λένε «πνευμοθώρακα», ν' ἀφήσῃ νὰ τὴν βασανίσουν, ἴσως νὰ τὴν ἀκρωτηριάσουν, ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸν σωματικὸ πόνο, ν' ἀγωνισθῇ κατὰ τοῦ θανάτου. Γιατί ἀλήθεια, γιατί;

Γιὰ τὸν Ροβέρτο; Μὰ ἂν ὁ Ροβέρτος δὲν ὑπῆρχε!

Ἔπρεπε, ἔπρεπε νὰ ξέρῃ!

Πῆρε τὸ ἀκουστικό. Ἡ καρδιά της ἄρχισε νὰ κτυπᾷ μὲ ὁρμή, ἡ Νίνα εἶχε τὴν ἀνόητη ἰδέα νὰ ξεκρεμάσῃ τὸ ἀκουστικὸ καὶ νὰ φύγῃ τρέχοντας. Τὴν ἴδια στιγμὴν ἄκουσε τὴν φωνή της νὰ προφέρῃ τὸν τηλεφωνικὸ ἀριθμὸ τοῦ γραφείου του. Θὰ ἦταν ἀνίκανη νὰ πῇ ὅ,τι δήποτε κι' ἔνοιωθε πὼς ἦταν γελοία.

— Ὁ κ. Κάμερον εἶναι ἐκεῖ; Ἐδῶ ἡ κ. Κάμερον.

— Ὤ! Κυρία Κάμερον, ὅτι θέλαμε ἀκριβῶς νὰ σᾶς καλέσουμε! Δὲν τὸν εἴδαμε ἀκόμα ἀπὸ τὸ πρωΐ στὸ γραφεῖο.

Ἡ Νίνα κρέμασε τὸ ἀκουστικό. Ἡ καρδιά της εἶχε σταματήση. Γύρισε — Ὤ! Θεέ! ἦταν ἐκεῖ, ὀρθὸς στὸ ἄνοιγμα καὶ τὸ καπέλλο του στὸ χέρι.... Τὴν κύτταζε. Μπῆκε, ἄφηκε τὸ μπαστοῦνι του, τὰ γάντια του καὶ τὸ καπέλλο του, καὶ ἧς ἀγκάλιασε τὸν ὦμο.

— Γιατί, λοιπόν, μὲ καλοῦσες, Νίνα;

— Ροβέρτε... στὸ σπίτι... τέτοιαν ὥρα! Μά... ποῦ ἦσουν;

— Ἔξω... περίπατο....

— Περίπατο;

— Ναί. Γιὰ νὰ σκεφθῶ.

Ἔγινε σιωπή.

— Νίνα, ἀγάπη μου, τί ἑτοιμαζόσουν, λοιπόν, νὰ μοῦ πῇς στὸ τηλέφωνο;

— Ὅτι σ' ἀγαπῶ.

Ὁ Ροβέρτος γέλασε ἁπαλά.

— Ροβέρτε, σὲ ἐνδιαφέρει ἂν σ' ἀγαπῶ; Ἂν σ' ἀγαπῶ πολύ, παρὰ πολύ;

— Ναί., ἀγάπη μου μὲ ἐνδιαφέρει. Περισσότερον ἀπὸ κάθε τι.

— Ἑτοιμαζόμουν ἐπίσης νὰ σοῦ πῶ ὅτι θὰ φύγω γιὰ λίγο καιρό.

Ὁ Ροβέρτος ἔβγαλεν ἕνα βαθὺ στεναγμὸν ἀνακουφίσεως κι' ἔσκυψε γιὰ νὰ τὴν φιλήσῃ. Πολύ, πολύ. Ἦσαν καὶ οἱ δύο ἀναστατωμένοι.

— Γιατὶ δὲν μοῦ τὸ εἶπες χθὲς τὸ βράδυ; ρώτησε ὁ Ροβέρτος, καθήμενος στὸ κρεββάτι, δίπλα της.

Ἐκείνη δὲν ἀπήντησε.

— Φαινόσουν τόσον εὔθυμη στῆς Λίντας. Βλέποντας ὅτι δὲν μοῦ ἔλεγες τίποτε, σκέφθηκα ὅτι περίμενες νὰ μείνουμε μόνοι.

— Πῶς ἤξερες λοιπόν;

— Μὰ βέβαια!... Ἀργότερα, ὅταν εἴμεθα μόνοι στὸ ταξί, ὅτι εἶδα ὅτι καὶ πάλιν δὲν μοῦ ἔλεγες τίποτε, δὲν μποροῦσα νὰ καταλάβω: ἦταν ἕνα αἴνιγμα γιὰ μένα! Ἤμουν ἕτοιμος νὰ σοῦ μιλήσω τὴν ὥρα ποὺ ντυνόμουν. Μὰ εἶδα πὼς κάτι σοῦ εἶχε συμβῇ πραγματικά, Νίνα, ἦταν ἀδύνατο νὰ σὲ φθάσω. Φαινόσουν τόσο ἀπομακρυσμένη. Στὸ τραπέζι αἰσθάνθηκα κάτι νὰ ὑψώνεται ἀνάμεσά μας.

— Ὤ! ἐφώναξε ἡ Νίνα, χαμηλόφωνα, γιὰ τὸν ἑαυτό της. Ὤ!

— Τὰ μάτια σου ἔμοιαζαν ἀπλανῆ, ἡ γαλάζια φλέβα, ἐδῶ στὸν κρόταφο εἶχε γίνει σχεδὸν μαύρη, ὅπως ὅταν εἶσαι πολὺ κουρασμένη ἢ ταραγμένη.

Ἡ καρδιά της πήγαινε νὰ σπάσῃ. Ροβέρτε, ὤ! ἀγαπημένε μου!

— Ἀνησυχοῦσα, δὲν μποροῦσα νὰ μὴ ἀνησυχήσω. Συλλογιζόμουν διαρκῶς: Μὰ γιατὶ δὲν λέγει τίποτα; Δὲν καταλάβαινε πειὰ ἀπολύτως τίποτε.

Ἡ Νίνα εἶχεν ὁρκισθῇ νὰ μὴ τοῦ δώσῃ ποτὲ οὔτε τὸν μικρότερο πόνο. Πρὸ παντὸς ἤθελε νὰ εἶναι εὐτυχισμένος. Κι' ἐνῷ ἐκεῖνος μιλοῦσε, ἐκείνη ἄκουε τὴν ἠχὼ τοῦ μαρτυρίου του, τοῦ ἀρρενωποῦ του πόνου.

— Ξέρεις, χθὲς τὴν νύκτα δὲν κοιμήθηκα καλά, Νίνα. Οὔτε κι' ἐσύ. Καὶ νὰ ποῦ μοῦ ἦλθε ἡ ἰδέα ὅτι δὲν ἤθελες νὰ μοῦ πῇς τίποτε γιατὶ εἶχες ἀποφασίσει νὰ μὴ φύγῃς. Καὶ τότε συλλογίσθηκα: Μὰ γιατὶ θέλει νὰ πεθάνῃ; Μονάχα ἕνα λόγο βρῆκα: ὅτι ἡ ἕνωσίς μας δὲν σὲ ἔκαμνε εὐτυχισμένη, ὅτι εἶχες παύσει νὰ μ' ἀγαπᾷς....

— Μὰ δὲν εἶναι ἀλήθεια! Μὰ δὲν εἶναι ἀλήθεια! ἐφώναξε μὲ ὁρμὴν ἡ Νίνα. Δὲν ἦταν καθόλου, καθόλου αὐτό. Ἕνα πρᾶγμα μονάχα ὑπῆρχε: ἐφοβόμουν. Μοῦ φαινόταν ὅτι θὰ ἔπρεπε ν' ἀγωνισθῶ παρὰ πολὺ—τὸ χέρι τοῦ Ροβέρτου ἐχάϊδευε τὸν ὦμο της — καταλαβαίνεις, νὰ παλαίψω ὠπεροβολικὰ καὶ ὅτι δὲν θὰ εἶχα τὴν δύναμι ν' ἀντιμετωπίσω μιὰ καινούργια μάχη. Ἐσυλλογίσθηκα νὰ τὰ παρατήσω ὅλα, ν' ἀφίσω τὸν ἑαυτό μου στὴν τύχη... Καὶ σὲ ξέχασα, Ροβέρτε, ξέχασα τὸν Σέρινταν, ξέχασα τὴν ἐργασία μου, ξέχασα τὸν δεσμό μας! Εἶχα πλημμυρίσει μῖσος, πίκρα κι' ἀπελπισία. Μὰ τελείωσε! Σήμερα τὸ πρωΐ εἶδα καθαρὰ ὅτι ἐσὺ καὶ ἡ ἀγάπη σου ἦταν δυνατότερα ἀπ' ὅλα — δυνατότερα ἴσως — χαμογέλασε γιὰ νὰ σκεπάσῃ τὴν σκληρότητα τῆς λέξεως — ναὶ ἴσως δυνατότερα καὶ ἀπὸ τὸν θάνατο.

— Νίνα, θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃς πίστι σὲ μένα.

— Ναί, μὰ ὅλο τὸ βράδυ φαινόσουν ἀλλοιώτικος, ἀφηρημένος, σχεδὸν ξένος — αὐτὸ μὲ φόβισε.

— Φοβηθήκαμε κι' οἱ δύο, Νίνα.

— Ροβέρτε, καὶ εἴχαμε ἀπομακρυνθῇ πολὺ ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλο!

— Εἶναι ὡραῖα ποὺ ξαναβρισκόμεθα! Λοιπόν, ἀγάπη μου, ποτὲ πιὰ μυστικά; Εἴμεθα παντρεμένοι, τὸ ξέρεις καλά! Παντρεμένοι! Καὶ νὰ μὴ μπορέσω νὰ σὲ καθησυχάσω ὅταν ἔνοιωσες τὸν ἑαυτό σου τόσο μόνο, χθὲς τὴν νύκτα!

— Μὲ βοήθησες, Ροβέρτε, σὲ βεβαιῶ ὅτι μὲ βοήθησες!

— Νίνα, ἀγάπη μου, ὁ γάμος μας εἶναι καμωμένος γιὰ νὰ διαρκέσῃ πολύ. Τώρα εἶναι μόλις ἡ ἀρχή...

Ἔμειναν ἀρκετὴν ὥραν σιωπηλοί. Τὴν πῆρε στὴν ἀγκαλιά του καὶ τὴν ἔσφιγγε δυνατά, πολὺ δυνατά. Ὤ! χαρά, ὑπερτάτη εὐδαιμονία...

— Ροβέρτε....

— Ναί, Νίνα.

— Πές μου κάτι;

Ὁ Ροβέρτος ἔκανε ἕνα διασκεδαστικὸ μορφασμό.

— Εἶσαι ἀλήθεια ἡ πιὸ θελκτικὰ ἀφελὴς γυναῖκα ποὺ ὑπάρχει στὸν κόσμο. Μὰ τηλεφωνοῦσα τῆς Μπέττυ Νόρς ἔπειτα ἀπὸ κάθε ἐπίσκεψί σου: Δὲν ξέρεις, λοιπόν, ὅτι σ' ἀγαπῶ;

Ἡ Νίνα τὸν κύτταζε σαστισμένη. Ἔπειτα ἄρχισε νὰ γελᾷ, νὰ γελᾷ, νὰ γελᾷ....

— Ὤ! Ροβέρτε, εἶμαι ἔξω φρενῶν!... Ἀγάπη μου, εἶναι ἀλήθεια πολὺ ἀστεῖο...

Τὸ διπλὸ γέλιο τους ἔγινε ἕνα.

ΤΕΛΟΣ

ΔΙΑΛΕΧΤΑ ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΙΚΗ ΘΛΙΨΙΣ

ΤΟΥ ΑΝΡΥ ΜΠΟΡΝΤΩ
(ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ)

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ κάποτε σὲ μιὰ ἀπὸ κεῖνες τὶς βορεινὲς χῶρες, ὅπου οἱ περισσότεροι δημοσιογράφοι, ποὺ ἔρχονται νὰ σᾶς ἰντερβιουάρουν, καθὼς κατεβαίνετε ἀπ' τὸ πλοῖο ἢ ἀπ' τὸ τραῖνο ἢ φτάνετε στὸ ξενοδοχεῖο σας, ἀνήκουν στὸ γυναικεῖο φῦλο καὶ ἐκδηλώνουν ἕνα τρομερὸ ζῆλο γιὰ νὰ γνωρίσουν τὶς προτιμήσεις σας, τὶς συνήθειές σας, καὶ ἀκόμη τὸ ἀγαπητό σας ἄρωμα, ἐρωτήθηκα ν' ἀπαντήσω σὲ μιὰ περίεργην ἐρώτησι. Ἡ ἐρώτησι αὐτὴ διατυπώθηκε ἀπὸ μιὰ νέα γυναῖκα, μὲ μακρυὰ εἰρωνικὴ μύτη, λεπτὰ χείλια, ὡραῖα μάτια, ποὺ κρατῶντας τὸ μολύβι στὸν ἀέρα περίμενε τί θὰ πῶ γιὰ νὰ τὸ σημειώσῃ στὸ καρνέ της.

— Ποιὰ ἦταν, ἀγαπητὲ μαίτρ, ἡ πρώτη σας ἐρωτικὴ ἀπογοήτευσις;

Γέλασα.

— Εἶναι τόσο παλιά, ποὺ δὲν τὴν θυμοῦμαι.

— Ὤ!... θυμηθῆτε την, σᾶς παρακαλῶ.

Ὁ τόνος τῆς φωνῆς της εἶχε γίνει ξαφνικὰ ἱκετευτικός. Ἡ μικρὴ μύτη μεγάλωνε σὰν μιᾶς γυναίκας σοβαρῆς καὶ μελαγχολικῆς. Τὰ μάτια ποὺ τὰ εἶχα χαρακτηρίσει σὰν περιπαιχτικά, σοβαρεύτηκαν. Τὸ πάθος μου νὰ διαβάζω στὰ πρόσωπα γιὰ νὰ νοιώθω τί γίνεται στὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων ἄναψε στὴ στιγμή. Γιατὶ νὰ μὴν προσπαθήσω νὰ μάθω τὸ κίνητρο ποὺ ἔσπρωξε τὴν συνομιλήτριά μου νὰ μὲ ρωτήσῃ γιὰ τοὺς πρώτους μου ἔρωτες;

— Τί θέλετε νὰ κάμετε μὲ τὴν ἀπάντησί μου;

— Ἕνα ἄρθρο, κύριε, ἕνα μεγάλο ἄρθρο, τὸ πρῶτο μου. Γιατὶ ντεμπουτάρω.

— Ἄ!... γιὰ τὸ ντεμποῦτο σας;

Ἐκείνη μουρμούρισε:

— Εἶναι τόσον ἐνδιαφέρον αὐτὸ γιὰ μένα!...

— Μιὰ συνέντευξις δὲν εἶναι ἐνδιαφέρουσα παρὰ γιὰ κεῖνον ποὺ ἐρωτᾶται, —καὶ μάλιστα ὅταν τὰ λόγια του ἀλλάζονται

— Δὲν θ' ἀλλάξω τίποτε ἀπ' ὅσα μοῦ πεῖτε. Σᾶς τὸ ὑπόσχομαι.

Καὶ μοῦ ἐμπιστεύθηκε τὸν πόνο της:

— Καταλαβαίνετε, κύριε, πρέπει νὰ κερδίσω τὴ ζωή μου. Ὁ διευθυντής μου μοῦ εἶπε: «Φέρτε μου κάτι νέο, κάτι ἀνέκδοτο, κάτι ἐντυπωσιακό, καὶ σᾶς προσλαμβάνω ἀμέσως... Ἀλλοιῶς γυρίστε σπίτι σας...». Ἀλλὰ δὲν ἔχω σπίτι

— Δὲν εἶστε παντρεμένη;

— Χωρισμένη Ὁ ἄνδρας μου ἔφυγε.

— Γιὰ ποῦ;

— Δὲν τὸ ξέρω. Δὲν εἶπε τίποτε. Δὲν ἄφησε τίποτε. Δὲν πλήρωσα τὸ νοίκι μου καὶ μὲ πέταξαν ἔξω. Συγχωρεῖστε με, ποὺ σᾶς δίνω αὐτὲς τὶς ἐξηγήσεις.

Ὁ τόνος τῆς φωνῆς της ἦταν τόσο συγκινητικός, ποὺ μὲ λύγισε. Τὴν λυπήθηκα, λοιπόν, καὶ τῆς εἶπα τὴν παρακάτω ἱστορία. Δὲν ξέρω οὔτε σουηδικά, οὔτε νορβηγικά, οὔτε φινλανδικὰ γιὰ νὰ δῶ ἂν τὴν ἀπέδωσε καλά. Πάντως, τὴν ξαναγράφω ἐδῶ πέρα:

……

Ἐδῶ καὶ κάμποσα χρόνια, τόσα πολλὰ ποὺ δὲν τολμάω νὰ τὰ πῶ, ὑπηρετοῦσα τὴ στρατιωτική μου θητεία στὸ Ἀννεσύ. Κατοικοῦσα, τότε, στὸν πύργο Νεμούρ, στὴν κορυφὴ τῆς πολιτείας. Εἶναι ἕνας μεγάλος ὄγκος παλιῶν τοίχων, τετράγωνων πύργων καὶ ἐξωστῶν, ποὺ ὅταν βασιλεύῃ ὁ ἥλιος παίρνει ἕνα χρῶμα μώβ. Ἀπὸ κοντὰ εἶναι ἕνα ἀκίνητο μεγαλόπρεπο καὶ βαρύ, μὲ ἀπειρίαν μικρῶν σκαλῶν καὶ ἀκανονίστων ὀρόφων. Ἡ στρατιωτικὴ ἰδιοφυΐα εἶχε μετατρέψει τὸν πύργο σὲ στρατῶνα. Ἦταν, βέβαια, γεμᾶτος σκορπιούς, ἀλλὰ εἶχε μιὰν ὑπέροχη ταράτσα....

Ἀπὸ τὴν ταράτσα ἐκείνη βλέπει κανεὶς τὴ λίμνη, κομμένη στὰ δυό, ἀπ' τὴν χερσόνησο Ντουὲν καὶ πιὸ πέρα, στὸ βουνὸ Βερυγιέ. Εἴμασταν καμπόσοι ποὺ πηγαίναμε καὶ καθόμαστε στὸ πεζοῦλι τῆς ταράτσας, κουνῶντας τὰ πόδια μας στὸ κενό, μετὰ τὸ ἡλιοβασίλεμμα, πάντα οἱ ἴδιοι, λιγάκι μελαγχολικοὶ καὶ δίχως ἀμφιβολία ἐρωτοχτυπημένοι. Ὕστερα στὸν οὐρανὸ ἀνέβαινε τὸ φεγγάρι, ἀφίνοντας τὶς ἀχτίδες του νὰ πέφτουν πάνω στὰ μικρὰ κύματα τῆς λίμνης. Ἢ ἦταν ἄλλες νύχτες, πιὸ σκοτεινές, γεμᾶτες ἀστέρια.

Προτιμοῦσα αὐτὴν τὴν ταράτσα, ποὺ ἔσπρωχνε τὸν ἄνθρωπο σὲ ρεμβασμοὺς καὶ ὄνειρα, ἀπὸ τὶς καθόδους στὸ Ἀννεσύ, ὅπου οἱ περίπατοι κατέληγαν πάντα στὸ καφενεῖο, σὲ κεῖνο τὸ ἄθλιο καφὲ—σαντάν, ποὺ ἡ χορεύτριά του μὲ τιμοῦσε μὲ ματιές, στὶς ὁποῖες δὲν ἀπαντοῦσα παρὰ ἀπὸ περιφρόνησι, ἀκριβῶς γιατὶ μιὰ ἄλλη ἀγάπη μὲ κατεῖχε. Ἐξάντλησα, λοιπόν, νωρὶς τὰ ἀξιοθέατα αὐτῆς τῆς πολιτείας, ποὺ ὡστόσο εἶναι ἀρκετὰ γραφική. Γιατὶ τὸ Ἀννεσὺ εἶναι μιὰ μικρὴ ἀδερφὴ τῆς Βενετίας, μὲ τὰ ὄχι καὶ πολὺ καθαρὰ κανάλια της, ποὺ περιβάλλουν τὴν παλιὰ φυλακὴ καὶ ποὺ μέσα τους καθρεφτίζονται τὰ σπίτια, ποὺ στὰ μπαλκόνια τους στεγνώνουν τ' ἀσπρόρουχα, τὰ δένδρα τοῦ κήπου τῆς ἐπισκοπῆς καὶ ἄλλες γραφικὲς γωνιὲς πίσω ἀπ' τὶς ὁποῖες νομίζεις πὼς θὰ ξεπροβάλλει καμμιὰ κυρία τοῦ παλιοῦ καιροῦ, καμμιὰ κυρία ντὲ Σαρμουαζὺ ἢ ντὲ Σαρμέζ.

Ὡστόσο, ἐκείνη ποὺ ἀγαποῦσα τότε δὲν ἦταν οὔτε ἡ κυρία ντὲ Σαρμουαζὺ οὔτε ἡ κυρία ντὲ Σαρμέζ. Καὶ πρῶτα πρῶτα, ἦταν μιὰ μικρὴ κοπέλλα. Γράφω τώρα πὼς τὴν ἀγαποῦσα τότε, γιατὶ εἶχε φανεῖ στὴ ζωή μου ἀκριβῶς τὴν στιγμὴ ποὺ ζητοῦσα τὴν τρυφερότητα. Μοῦ τὴν ἔφερε ἡ τύχη. Κατὰ τὶς διακοπὲς τοῦ Πάσχα εἴχαμε συγκεντρωθεῖ σ' ἕνα σπίτι μερικοὶ φίλοι κι' ἐγώ, ὅλοι φοιτητὲς ἢ ἐκκολαπτόμενοι ποιητὲς καὶ λογοτέχνες. Ἔβρεχε κι ἠναγκαστήταμε νὰ βροῦμε τρόπο διασκεδάσεως μέσα στὸ σπίτι. Ὁ ἕνας ἀπὸ μᾶς ζήτησε νὰ παίξουμε τὴν ἀγάπη. Τοῦ ζητήσαμε νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ τὸ παιγνίδι, ποὺ πιστεύω πὼς τὸ ἐμπνεύσθηκεν ἐκείνη τὴν ὥρα.

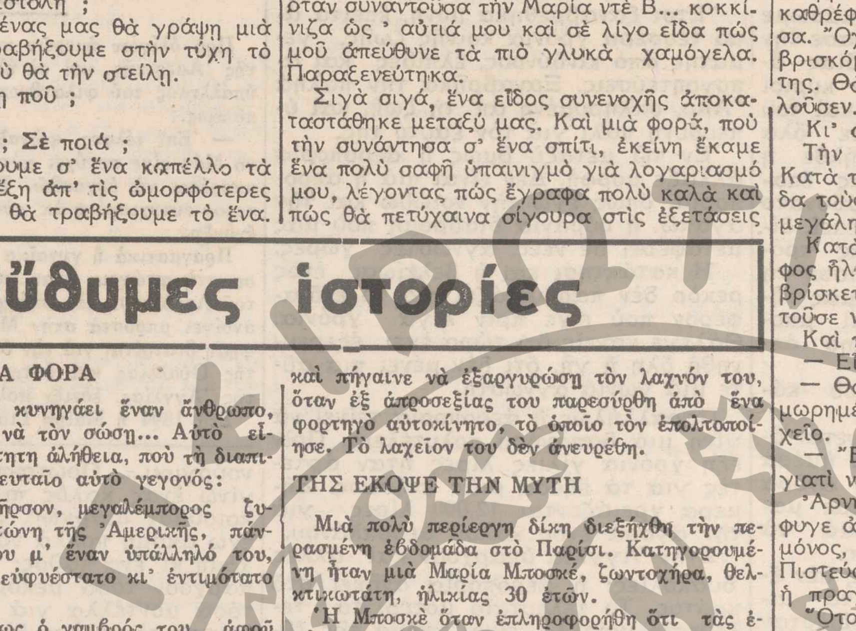

— Νά, εἶπε, θὰ γράψουμε ὅλοι μαζὶ μιὰ ἐρωτικὴ ἐπιστολή.

— Ἐρωτικὴ ἐπιστολή;

— Ναί. Ὁ καθένας μας θὰ γράψῃ μιὰ φράσι, καὶ θὰ τραβήξουμε στὴν τύχη τὸ ὄνομα ἐκείνου, ποὺ θὰ τὴν στείλῃ.

— Θὰ τὴν στείλῃ ποῦ;

— Σὲ μιὰ νέα.

Ἦταν τρελλός; Σὲ ποιά;

— Νά, θὰ βάλουμε σ' ἕνα καπέλλο τὰ ὀνόματα πέντε ἢ ἕξη ἀπ' τὶς ὡμορφότερες τοῦ Ἀννεσύ. Καὶ θὰ τραβήξουμε τὸ ἕνα. Αὐτὴ θὰ εἶναι ἡ ἀποδέκτις τῆς ἐπιστολῆς.

Ἐπειδὴ δὲν εἴχαμε τί νὰ κάμωμε, δεχτήκαμε τὸ ὄχι καὶ τόσο νόστιμο ἐκεῖνο παιγνίδι. Ὕστερα κάναμε ὅπως μᾶς εἶπε. Ἡ τύχη θέλησε νὰ τραβήξω ἐγὼ τὸ χαρτὶ ἀπ' τὸ καπέλλο.

Ἦταν τὸ ὄνομα τῆς Μαρίας ντὲ Β... Δὲν ἦταν οὔτε πιὸ ὡραία, οὔτε πιὸ γοητευτικὴ ἀπ' τὶς πέντε ἄλλες, ἤ, τοὐλάχιστον, δὲν τὴν εἶχα ξεχωρίσει ποτὲ ἀπ' τὶς ἄλλες νέες. Ἀλλὰ καθὼς μοῦ δόθηκεν ἔτσι, ἀπ' τὴν τύχη, δὲν ὑπῆρχε παρὰ αὐτὴ γιὰ μένα στὸν κόσμο. Καὶ ξαφνικά, καὶ παράξενα, κατάργησεν ὅλες τὶς ἄλλες ἀπ' τὴν καρδιά μου.

Τὸ γράμμα μου, ἢ μᾶλλον ἡ συλλογικὴ ἐρωτικὴ ἐκδήλωσις τῆς παρέας, ὑπογραμμένη μόνον ἀπὸ μένα, τῆς στάλθηκε χωρὶς νὰ τὸ θέλω, γιατὶ μιὰ ἐξαιρετικὴ δειλία μ' ἐμπόδισε. Φυσικά, αὐτὸ τὸ γράμμα δὲν ἔτυχε ποτὲ τῆς τιμῆς τῆς ἀπαντήσεως, ἀλλὰ ὅταν συναντοῦσα τὴν Μαρία ντὲ Β... κοκκίνιζα ὡς ' αὐτιά μου καὶ σὲ λίγο εἶδα πὼς μοῦ ἀπεύθυνε τὰ πιὸ γλυκὰ χαμόγελα. Παραξενεύτηκα.

Σιγὰ σιγά, ἕνα εἶδος συνενοχῆς ἀποκαταστάθηκε μεταξύ μας. Καὶ μιὰ φορά, ποὺ τὴν συνάντησα σ' ἕνα σπίτι, ἐκείνη ἔκαμε ἕνα πολὺ σαφῆ ὑπαινιγμὸ γιὰ λογαριασμό μου, λέγοντας πὼς ἔγραφα πολὺ καλὰ καὶ πὼς θὰ πετύχαινα σίγουρα στὶς ἐξετάσεις μου. Κατοικοῦσε σ' ἕναν πύργο πολὺ κοντὰ στὴν πόλι, ὅπου μὲ προσκαλοῦσαν συχνά. Ἀλλὰ ἀπὸ τὶς ἐπισκέψεις μου αὐτὲς ξαναγύριζα βυθισμένος σὲ μιὰ ἀφόρητη κατάστασι, ποὺ, τὸ κύριο χαρακτηριστικό της ἦταν ἡ ζήλεια, γιατὶ ἡ νέα ἐκείνη περιτριγυριζόταν πάντα ἀπὸ πολλοὺς νεαροὺς πιὸ μεγάλους ἀπὸ μένα, ποὺ τῆς ἔκαναν ἕνα κόρτε ἀδιάκριτο. Ἡ ἴδια ἦταν μεγαλείτερή μου κατὰ τρία ἢ τέσσερα χρόνια. Ποῦ θὰ μ' ὁδηγοῦσε τὸ πάθος μου; Δὲν τὸ σκεπτόμουνα καθόλου καὶ ζοῦσα μέσα σ' ἕνα ὄνειρο γλυκό. Σὲ λίγο κατάλαβα πὼς καὶ κείνη μὲ προτιμοῦσεν ἀπ' τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ ἡ προτίμησις αὐτὴ ἔφθανεν ὡς τὸν ἔρωτα;

* * *

Ἦρθε τὸ καλοκαῖρι. Ἑτοιμαζόμασταν τότε γιὰ τὰ μεγάλα γυμνάσια, κάνοντας μεγάλες καὶ κοπιαστικὲς πορεῖες. Τότε μοῦ συνέβη ἕνα δυστύχημα, ἕνα πραγματικὰ σοβαρὸ δυστύχημα. Ἔπαθα, δηλαδή, ἕνα ἔγκαυμα κατάμουτρα.

— Καὶ ἡ φίλη σου; μὲ ρωτοῦσαν πειράζοντάς με οἱ συνάδελφοί μου, τί θὰ πῇ ἡ φίλη σου σὰν τὸ δεῖ;

Βέβαια δὲν ἤξεραν τὸν ἔρωτά μου κι' ἐννοοῦσαν μιὰ χορεύτρια τοῦ καμπαρέ. Εὐτυχῶς, ἡ ἀγαπημένη μου εἶχε φύγει γιὰ τὴν Ἰταλία καὶ θ' ἀργοῦσε νὰ ξαναγυρίσῃ. Ὅταν θὰ γύριζε, δὲν θὰ μ' ἔβλεπε σ' αὐτὴ τὴ φοβερὴ κατάστασι.

Ἀλλὰ ποιὰ ἦταν ἡ ἔκπληξίς μου, ἡ μανία μου, ὅταν πῆρα ἕνα γράμμα της, ποὺ μοῦ ἔγραφε πὼς θὰ γύριζε στὴν Σαβοΐα καὶ πὼς θὰ περνοῦσεν ἀπ' τὸ Ἀννεσὺ ὅπου εἶχε συγγενεῖς. Θὰ περνοῦσε γιὰ νὰ μὲ δῇ. Τὸ γράμμα εἶχε καὶ τὴν ὥρα τῆς ἀφίξεώς της, μεσημέρι, καὶ τῆς ἀναχωρήσεώς της, στὶς ἕνδεκα τὸ βράδυ. Καὶ πρόσθετε, πὼς δὲν ἀποκλειόταν νὰ δειπνήσωμε μαζί.

Ἡ πρώτη μου σκέψις ἦταν νὰ τρέξω στὸ λοχαγό μου καὶ νὰ πάρω ἄδεια γιὰ κεῖνο τὸ βράδυ. Ἀλλὰ καθὼς κοιτάχτηκα στὸν καθρέφτη κι' εἶδα τὰ χάλια μου, σταμάτησα. Ὄχι, ὄχι! Σ' αὐτὴ τὴν κατάστασι ποὺ βρισκόμουνα δὲν μποροῦσα νὰ πάω μαζί της. Θὰ μ' εὕρισκε γελοῖο, θὰ μὲ περιγελοῦσεν.

Κι' ἀποφάσισα νὰ κρυφτῶ.

Τὴν ἄλλη μέρα κρύφτηκα, πράγματι. Κατὰ τὸ ἀπόγευμα, μετὰ τὶς ἀσκήσεις, εἶδα τοὺς συναδέλφους μου νὰ βγαίνουν, μὲ μεγάλη μου θλῖψι.

Κατὰ τὶς ἐννιὰ τὸ βράδυ, ἕνας συνάδελφος ἦλθε νὰ μὲ εἰδοποιήσῃ πὼς μιὰ κυρία βρίσκεται στὴν πόρτα τοῦ πύργου καὶ ζητοῦσε νὰ μὲ δῇ.

Καὶ πρόσθεσε, καθὼς ἐγὼ σιωποῦσα:

— Εἶναι ὑπέροχη !..,

— Θὰ τῆς πῇς, τοῦ εἶπα, πὼς εἶμαι τιμωρημένος, καὶ ὅτι βρίσκομαι στὸ πειθαρχεῖο.

— Ἔλα, μοῦ εἶπεν ὁ συνάδελφός μου, γιατὶ νὰ ποῦμε ψέμματα;

Ἀρνήθηκα μὲ θυμό, κι' ὅταν ὁ ἄλλος ἔφυγε ἀνέβηκα στὴν ταράτσα, ὅπου ἔμεινα μόνος, βλέποντας τὸ βράδυ νὰ κατεβαίνῃ. Πιστεύω πὼς ἔκλαψα. Ἦταν ἡ πρώτη μου, ἡ πραγματική, ἐρωτικὴ θλῖψις.

Ὅταν πέσαμε νὰ κοιμηθοῦμε, δὲν μπόρεσα νὰ κλείσω μάτι. Ἀνέβηκα πάλι στὴν ταράτσα καὶ κοιτοῦσα τ' ἀστέρια. Ἡ ὥρα περνοῦσε, φέρνοντας τὴ στιγμὴ τῆς ἀναχωρήσεώς της. Δὲν κράτησα. Κατέβηκα κρυφὰ ἀπ' τὴν ταράτσα καὶ βρέθηκα στὸ δρόμο. Μιὰ ἀκράτητη ἐπιθυμία μὲ κατεῖχε: νὰ τρέξω στὸ σταθμό, καὶ νὰ τὴν δῶ χωρὶς νὰ μὲ δῇ.

Ὅταν ἔφτασα, τὴν εἶδα νὰ περπατάῃ στὴν ἀποβάθρα. Τὴν πλησίασα. Μιὰ δύναμι μ' ἔσπρωχνε νὰ τῆς μιλήσω. Ἀλλὰ κρατήθηκα. Κινδύνευα ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ νὰ μὲ δῇ. Ἀλλὰ εὐτυχῶς, δὲν γύρισε. Εὐτυχῶς; Πόσο ἦταν ὤμορφη! Ἡ Ἰταλία εἶχε προσθέσει ἀκόμη στὴ χάρι της, στὴν ἄνεσι τῶν κινήσεών της, στὴν ἀρχοντιά της. Καὶ πῶς φαινόταν θλιμμένη... Ὑπόφερε, λοιπόν, ποὺ δὲν μὲ εἶχε δεῖ; Ἴσως... Πόσο ἤμουνα εὐτυχισμένος, ποὺ τὴν ἔβλεπα θλιμμένη. Σκέφτηκα μιὰ στιγμὴ νὰ τῆς μιλήσω, νὰ μὲ δῇ, γιὰ νὰ παρηγορηθῇ. Ἀλλὰ τρέμοντας ἀπ' τὸ φόβο μὴ δὲν κρατηθῶ, κρύφτηκα, περιμένοντας τὴν ἀναχώρησι τοῦ τραίνου. Κι' ὅταν ἔφυγε ἔτρεξα σὰν τρελλὸς πρὸς τὸ βαγόνι της. Ἐκείνη δὲν φαινότανε στὸ παράθυρο. Δὲν ὑποπτεύθηκε τὴν παρουσία μου.

Ἀργότερα, ὅταν τῆς εἶπα ὅλ' αὐτά, πειράχτηκε γιατὶ εἶχα τολμήσει ν' ἀμφιβάλλω γι' αὐτήν. Ἀλλὰ σὲ λίγο —ὤ! σὲ πολὺ λίγο— παντρεύτηκε μὲ κάποιον ἄλλον. Τὸ ἔμαθα ὅταν τελείωσα τὴ στρατιωτική μου θητεία. Μὲ εἶχε ξεχάσει...

ΑΝΡΥ ΜΠΟΡΝΤΩ

Εὔθυμες ἱστορίες

ΚΑΚΟΤΥΧΙΑ ΜΙΑ ΦΟΡΑ

Ὅταν ἡ ἀτυχία κυνηγάει ἕναν ἄνθρωπο, δὲν μπορεῖ τίποτε νὰ τὸν σώσῃ... Αὐτὸ εἶναι μιὰ ἀναμφισβήτητη ἀλήθεια, ποὺ τὴ διαπιστώνει καὶ τὸ τελευταῖο αὐτὸ γεγονός:

Ὁ Ἄντυνυ Μπῆρσον, μεγαλέμπορος ζυμαρικῶν στὴν Βοστώνη τῆς Ἀμερικῆς, πάντρευε τὴν κόρη του μ' ἕναν ὑπάλληλό του, ποὺ τὸν θεωροῦσε εὐφυέστατο κι' ἐντιμότατο νέον.

Σ' ἕνα χρόνο ὅμως ὁ γαμβρός του, ἀφοῦ κατώρθωσε καὶ τὸν ἔπεισε νὰ τοῦ γράψῃ ὅλη τὴν περιουσία του στ' ὄνομά του, ἐξεποίησε τὸ κατάστημα, καθ' ἣ ἐποχὴν εἶχεν στείλει τὸν πεθερό του σὲ ταξεῖδι ἀναψυχῆς, παρέλαβε καὶ τὰ μετρητὰ καὶ τὰ τιμαλφῆ καὶ ἐξηφανίσθη ἐγκαταλείψας καὶ τὴ γυναῖκα του.

Γιὰ νὰ συντηρήσῃ τὴν κόρη του καὶ τὸν ἑαυτό του ὁ φτωχὸς Μπῆρσον πῆγε κλητήρας σὲ κάποια τράπεζα, ὅπου τελευταῖα εἶχε τὴν εὐτυχία νὰ κερδίσῃ τὸν πρῶτο λαχνό, κάπου 200.000 δολλάρια, ἑνὸς μεγάλου λαχείου.

Ὅλος χαρὰ ὁ τέως μεγαλέμπορος ἐγκατέλειψε τὴν ἐργασία του χωρὶς νὰ ζητήσῃ ἄδειαν καὶ πήγαινε νὰ ἐξαργυρώσῃ τὸν λαχνόν του, ὅταν ἐξ ἀπροσεξίας του παρεσύρθη ἀπὸ ἕνα φορτηγὸ αὐτοκίνητο, τὸ ὁποῖο τὸν ἐπολτοποίησε. Τὸ λαχεῖον του δὲν ἀνευρέθη.

ΤΗΣ ΕΚΟΨΕ ΤΗΝ ΜΥΤΗ

Μιὰ πολὺ περίεργη δίκη διεξήχθη τὴν περασμένη ἑβδομάδα στὸ Παρίσι. Κατηγορουμένη ἦταν μιὰ Μαρία Μποσκέ, ζωντοχήρα, θελκτικωτάτη, ἡλικίας 30 ἐτῶν.

Ἡ Μποσκὲ ὅταν ἐπληροφορήθη ὅτι τὰς ἐνόχους σχέσεις της μ' ἕναν φίλον τοῦ συζύγου της, βάσει τῶν ὁποίων τὴν ἐχώρισε, τὰς ἐπρόδωσε κάποια Λουσὶ Κελεμέν, ἐφρόντισε νὰ συνδεθῇ μαζί της καὶ ὅταν τὸ ἐπέτυχε τῆς εἶπε μιὰ ἡμέρα:

— Θὰ ἤθελα νὰ ξέρω ποιὸς εἶπε στὸν ἄνδρα μου τὶς σχέσεις μου μὲ τὸν Ραοὺλ, γιὰ νὰ τὸν εὐγνωμονῶ. Ἔγινεν ἀφορμὴ νὰ γλυτώσω ἀπὸ τὴν τυραννία ἑνὸς τέρατος!....

Καὶ ὅταν ἀνύποπτη ἡ Κελεμὲν εἶπε πὼς αὐτὴ ἦταν, ἀνέσπασε ἕνα ξυράφι καὶ τῆς ἔκοψε σύρριζα τὴν μύτη λέγοντάς της:

— Ἔτσι δὲν θὰ μπορῇς πειὰ νὰ βάνῃς τὴ μύτη σου σὲ ξένες ὑποθέσεις!...

Ο DR KURT ZIMMERMANN
ΠΕΡΙ ΤΩΝ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΒΑΦΩΝ "ARTI"

Ὁ γνωστὸς Γερμανὸς χημικὸς DR KURT ZIMMERMANN, ἐρωτηθεὶς ἐν Βερολίνῳ περὶ τῶν Βαφῶν «ARTI» ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

«Διὰ τὰς Γερμανικὰς Βαφὰς «ARTI» φρονῶ, ὅτι εἶνε περιττὴ ἡ γνώμη μου, διότι ἐπ' αὐτῶν ἔχει ἤδη ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀποφανθῆ διὰ τῆς ἀλανθάστου προτιμήσεώς του τὸ κοινὸν ὁλοκλήρου τῆς Ὑφηλίου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ ἡ ἰδική μου γνώμη εἶνε, ὅτι αἱ Βαφαὶ «ARTI» εἶνε προϊὸν μεγίστης ἐπιστημονικῆς ἀξίας μὲ ὄντως ἐξαιρετικὰ προτερήματα, δύναμαι δὲ προσθέτως νὰ βεβαιώσω, ὅτι αἱ Γερμανικαὶ Βαφαὶ «ARTI» δὲν εἶνε ἁπλῶς ἀνώτεραι ὅλων τῶν ἄλλων Βαφῶν, ἀλλ' ὅτι εἶναι αἱ μοναδικαὶ ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρχουσαι Βαφαί, μὲ τὰς ὁποίας νὰ δύναταί τις ἀφόβως νὰ βάψῃ μόνος του, μὲ ἀφάνταστον ἐπιτυχίαν καὶ στερεότητα καὶ τὸ πολυτιμότερον ὕφασμα, οἱασδήποτε ποιότητος καὶ ἂν εἶνε τοῦτο.»

ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ, ΜΑΝΕΚΕΝ... ΑΕΡΟΠΟΡΙΝΑ

Ζακελίνα Κόχραν — Η ΠΙΟ ΓΡΗΓΟΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ ΣΕ ΥΨΟΣ 2.700 ΜΕΤΡΩΝ!

ΑΝ ΕΛΕΓΑΝ πρὸ μερικῶν ἐτῶν σὲ ~~μιὰ μικρὴ~~ μανικιουρίστα τῆς Πέμπτης Λεωφόρου πῶς σὲ λίγο θὰ γινόταν μιὰ ἔνδοξη ἀεροπορίνα καὶ θὰ παντρευόταν ἕναν ἑκατομμυριοῦχο, ἀσφαλῶς δὲν θὰ τὸ πίστευε. Ὅμως, αὐτὰ λέει ἡ ἱστορία τῆς Ζακελίνας Κόχραν, μιᾶς νέας 28 ἐτῶν, πρώτης ἀεροπορίνας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τελευταίας γυναίκας ποὺ κέρδισε τὸ πανηπειρωτικὸν Ντέρμπυ τοῦ Μπέντιξ.

Ἡ Ζακελίνα γεννήθηκε στὸ Πίνσεϊκολ (Φλωρίδα). Ἀπὸ πολὺ μικρὴ ἔμεινε ὀρφανή. Καθὼς ἦτανε ἔξυπνη καὶ ὡραία ,προσπάθησε νὰ πετύχῃ σὲ πολλὰ ἐπαγγέλματα πρὶν μπορέσει νὰ πραγματοποιήσῃ τὰ ὄνειρά της. Στὰ 14 της χρόνια, κέρδιζε 35 δολλάρια τὴν ἑβδομάδα. Τελευταῖα ἦταν μαννεκὲν καὶ μινικιουρίστα στὸ περίφημο σαλόνι τοῦ Ἀντουάν, τῆς Πέμπτης Λεωφόρου, στὴν Νέαν Ὑόρκη. Πρὶν δὲ ἀπ' αὐτό, διετέλεσεν νοσοκόμος γιὰ λίγον καιρό.

Στὰ 1912, κατὰ τὶς διακοπές της, θέλησε νὰ μάθῃ νὰ ὁδηγῇ ἀεροπλάνο, καὶ πῆρε μερικὰ μαθήματα ἀεροπόρου. Ὁ Φλόϋντ Ὄντλαμ, πολυεκατομμυριοῦχος καὶ πρόεδρος τῆς «Ἄτλας — Κορπορέσιονν», μιᾶς μεγάλης ἑταιρείας ἐναερίων συγκοινωνιῶν, ἐπρόσεξε τὴν γοητευτικὴν ἐκείνη νέα ποὺ νόμιζε πῶς θὰ μποροῦσε νὰ μάθῃ ἀεροπλάνο μέσα στὶς τρεῖς ἑβδομάδες τῶν διακοπῶν της. Ὁ Ὄντλαμ γελῶντας δέχτηκε νὰ στοιχηματίσῃ μαζί της 200 δολλάρια γι' αὐτό. Ἡ Ζακελίνα κέρδισε τὸ στοίχημα. Οἱ ἐκπαιδευτικοί της εἶπαν, πῶς ποτέ τους δὲν εἶχαν βρεθεῖ μπροστὰ σὲ μιὰ τόσον ἔξυπνη μαθητευομένη, ὅτι, τέλος, ἦταν ἕνας νέος Λίντμπεργκ—γυναῖκα. Γοητευμένος ὁ Ὄντλαμ ἐνδιεφέρθη γι' αὐτή, τῆς ἔδωσε κεφάλαια, καὶ κατὰ τὰ χρόνια ποὺ ἠκολούθησαν ἔγινε μεγάλος λόγος γιὰ τὴν Ζακελίνα στὸν τύπο. Ὑπέροχη ἐπιχειρηματίας, διηύθυνε πολλὰ «σαλόνια καλλονῆς» στὴ Νέα Ὑόρκη καὶ στὸ Σικάγο, ἐνῷ συγχρόνως ἔπαιρνε μέρος σὲ πολλοὺς ἀεροπορικοὺς διαγωνισμούς, —καὶ πάντα πετύχαινε.

Στὰ 1914 θέλησε νὰ πάρῃ μέρος στὴν κούρσα Λονδίνου—Μελβούρνης, ἀλλὰ δὲν ἦταν πολὺ τυχερή. Στὸ Λονδῖνο τῆς ἔκλεψαν 1800 δολλάρια, τὸ χρῆμα μὲ τὸ ὁποῖο λογάριαζε νὰ ἀγοράσῃ λάδι καὶ βενζίνα γιὰ τὸ ἀεροπλάνο της στὴ Βαγδάτη. Ὅμως πέταξε. Στὸ Βουκουρέστι τὸ ἀεροπλάνο ἔπαθε μιὰ βλάβη καὶ ἀναγκάστηκε νὰ προσγειωθῇ. Κοκέττα, καθὼς εἶναι, ἔτρεξεν ἀμέσως κι' ἀγόρασε μιὰ ρόμπα, γιατὶ ὅταν πιλοτάρει φοράει ἀνδρικά.

Στὰ 1916 συνδέθηκε φιλικὰ μὲ τὴν Ἐμέλια Ἤρχαρτ καὶ τὴν βοήθησε νὰ κάμῃ τὶς πτήσεις της μὲ τὸ ἱπτάμενο ἐργαστήριό της, μὲ τὸ ὁποῖο βρῆκε τὸν θάνατο στὸν Εἰρηνικό.

Ἕνα χρόνο ἀργότερα, ἡ Ζακελίνα κατάκτησε τὸ ρεκὸρ ταχύτητος γιὰ γυναῖκες μὲ 293 χιλιόμετρα, ποὺ κατεῖχεν πρῶτα ἡ Ἑλένη Μπουσέ.

Ὅλον αὐτὸν τὸν καιρό, μιὰ τρυφερὴ φιλία ἀποκαθίστατο μεταξὺ τῆς Ζακελίνας καὶ τοῦ χρηματοδότου τῶν πτήσεών της Ὄντλαμ, ποὺ καὶ ὁ ἴδιος ἀγαπάει μὲ πάθος τὴν ἀεροπορία. Ὁ Φλόϋντ Ὄντλαμ ἦταν παντρεμμένος ὅταν γνώρισε τὴν Ζακελίνα, ἀλλὰ στὰ 1916 διεζεύχθη τὴν πρώτη του γυναῖκα.

Τὸν ἴδιο χρόνο, κι' ἐνῷ πετοῦσε μὲ τὴν Ζακελίνα, τῆς ζήτησε τὸ χέρι. Ἐκείνη δέχτηκε. Οἱ ἀρραβῶνες τους ἔγιναν σὲ ὕψος 2700 μέτρων. Ἀργότερα ἔγιναν οἱ γάμοι τους καὶ σήμερα τὸ ζευγάρι, εὐτυχισμένο, πετᾷ πάντα μαζὶ — ἀλλὰ ἡ Ζακελίνα φροντίζει ὥστε τὸ δικό της ὄνομα νὰ μὴ λησμονηθῇ, γι' αὐτὸ καὶ γράφεται πάντα Ζακελίνα Κόχραν, καὶ ἔτσι εἶναι γνωστὴ στὸν κόσμο....

Η ΗΡΩΪΚΗ ΖΩΗ ΜΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Η ζωή μου

ΤΗΣ ΕΜΥ ΤΖΟΝΣΟΝ

Ξεκινήσαμε χωρὶς νὰ δοκιμάσωμε τὸ νέο μας ἀεροπλάνο ποὺ ἔφθασε τὴν τελευταία στιγμή. Ὡς τὰς Ἰνδίας ὅλα πήγαιναν καλά, ἤμασταν κύριοι τοῦ χρόνου, τοῦ δρομολογίου καὶ τοῦ ἀεροπλάνου μας. Καταρρίψαμε ὅλα τὰ προηγούμενα ρεκόρ. Τότε ἦλθε ἡ καταστροφή. Τὸ ἀεροπλάνο μας ἔπαθε τέτοιες βλάβες ποὺ ἦταν ἀδύνατο νὰ ἐξακολουθήσωμε. Μείναμε ἐκεῖ, δίπλα στὸ εροπλάνο μας ποὺ μᾶς πρόδωσε, ἐνῷ οἱ Ὀλλανδοὶ κέρδισαν τὴ νίκη καὶ τὸ βραβεῖο. Ἡ ζημι μας ἦταν 9.000 λιρῶν, κι' αὐτὸ γιατὶ μπορέσαμε νὰ πουλήσωμε τὸ παληὸ ἀεροπλνο μας.

Ἦταν ἡ τελευταία πτῆσι ποὺ κάναμε μαζύ.

Ἀπ' ὅσα εἶπα ὡς τώρα φαίνεται ὅτι δὲν μπόρεσα νὰ ζήσω μιὰ ἡμέρα γαλήνης καὶ εὐτυχίας μὲ τὸν ἄνδρα μου. Τίποτα ἀπ' ὅτι ἐπιχειρήσαμε μαζὺ δὲν ἐπέτυχε χωρὶς μιὰ σκιὰ νὰ σκοτεινιάσῃ τὴν ἐπιτυχίαν μας.

Οἱ καθημερινές μας πράξεις δὲν ἔμεναν μεταξύ μας, οὔτε καὶ τὰ μικρὰ τσακώματά μας περιοζιζόταν στοὺς δυό μας, ὅπως σὲ ὅλα τὰ ἀνδρόγυνα. Τὸ ἀνώνυμο πλῆθος μᾶς ἐπέβαλλε τὴ στάσι μας καὶ τὶς παραμικρὲς κινήσεις, ἐκεῖνο ὥριζε τὸ δρόμο τῆς ζωῆς μας. Μᾶς ἔκανε νὰ γίνωμε δυὸ ἀεροπόροι, δυὸ ἄνθρωποι τοῦ ἰδίου ἐπαγγέλματος — ἀντίπαλοι καὶ συναγωνισταί. Ἔπρεπε ν' ἀκολουθήσῃ ὁ καθένας τὸν δικό του δρόμο.

Γι' αὐτὸ καὶ χωρίσαμε. Ἀργότερα ἴσως μιλήσω ἐκτενέστερα γι' αὐτό. Ἐκεῖνο ποὺ ξέρω σήμερα εἶναι ὅτι ἡ δόξα ἀπαιτεῖ νὰ τὴν πληρώσωμε. Κι' ἐγὼ τὴν πλήρωσα μὲ βάσανα, μὲ ἀγωνίες, μὲ νύχτιες ἀγρύπνιας, μὲ θλιβερὲς, ἀτέλειωτες μέρες. Ἡ δόξα δὲν ἀνέχεται καὶ δὲν ἐπιτρέπει παρὰ μιὰ εὐτυχία, ποὺ ἀπειλεῖται διαρκῶς, καὶ λίγες στιγμὲς χαρᾶς. Πολλὲς φορὲς θὰ ἤθελα νὰ τὰ δώσω ὅλα, ναί, νὰ τὰ ἀρνηθῶ ὅλα, γιὰ νὰ γνωρίσω τὴν ἐσωτερικὴ γαλήνη, τὴν εὐτυχία τῆς καρδιᾶς.

Μὰ αὐτή μου ἡ ἐπιθυμία ἦταν πάντα ἐφήμερη. Ἡ κλίσι πρὸς τὶς περιπέτειες ἦταν ἡ πιὸ δυνατή. Ὁ κίνδυνος ποτὲ δὲν μὲ σταμάτησε. Ἀντίθετα ἔχω ἀνάγκη νὰ νοιώθω τὸ αἷμα μου νὰ κυλᾷ πιὸ γρήγορα, ἔχω ἀνάγκη νὰ νοιώθω τὴν εὐχαρίστησι ποὺ μοῦ δίνει ὁ κίνδυνος. Καὶ μοῦ φαίνεται ὅτι ἀγαπῶ τὴν ἀεροπορία μόνο καὶ μόνο γιατὶ ἱκανοποιεῖ αὐτὴ τὴν ἀνάγκη μου, αὐτὸ τὸ κυρίαρχο πάθος, τὴν ἀνάπη στὸ ἄγνωστο.

Ἔτσι ξαναβρέθηκα μόνη, ἔπειτα ἀπὸ τέσσερα χρόνια κοινῆς ζωῆς, γεμάτης ἀπὸ κινδύνους, ἐλπίδες καὶ ἀπογοητεύσεις. Ξαναβρῆκα τὴν παληὰ Ἄμυ, σκληρυμένη ἀπ' τὴ ζωή, καὶ ὑπεύθυνη πάλι γιὰ τὸν ἑαυτό της.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἡ ἀεροπορία ἄλλαξε μορφή. Δὲν εἶναι πιὰ ἡ ἀεροπορία, ὅπως ἐγώ τὴν νοιώθω καὶ τὴν ἀγαπῶ, ἡ οὐράνια διαδρομὴ ποὺ μᾶς μεταφέρει σὲ νέες, ἄγνωστες χῶρες. Ἡ κατάκτησι καὶ ἡ βελτίωσι ἑνὸς ρεκὸρ δὲν παρουσιάζει πιὰ τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ εἶχε πρὶν λίγα χρόνια. Θἄλεγε κανεὶς ὅτι τώρα ἔχει ἐξερευνηθῇ ὅλη ἡ γῆ, ὅτι δὲν μένει πιὰ οὔτε μιὰ γωνιὰ ἄγνωστη.

Παραλλήλως ἡ ἀεροπορία τείνει νὰ γίνῃ μιὰ δαπανηρὴ πολυτέλεια. Πρὶν ἔξη χρόνια χίλιες λίρες ἦταν ἀρκετὲς γιὰ τὰ ἔξοδα μιᾶς πτήσεως. Σήμερα χρειάζονται 12.000 λίρες γιὰ τὴν ἀγορὰ ἑνὸς καλοῦ ἀεροπλάνου.

Στὴν Ἀγγλία ὑπάρχουν καὶ ἄλλες δυσκολίες: ἡ ἀεροπορία ἀνήκει στὸ κράτος. Τὸ τελευταῖο μοτέρ, τὸ τελευταῖο μοντέλο, εἶναι κτῆμα τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης. Ἀκόμη κι' ἂν εἶχα περιουσία δὲν εἶμαι βεβαία ὅτι θ' μποροῦσα ν' ἀποκτήσω ἕνα τέλειο ἀεροπλάνο.

Θὰ εἶναι ἆραγε τὸ τέλος αὐτό; Κι' ὡστόσο μὲ περιμένουν τόσα πράγματα ποὺ μποροῦν νὰ ἱκανοποιήσουν τὴν δίψα μου τῆς περιπετείας καὶ τοῦ καινούργιου.... Πρῶτα-πρῶτα θέλω νὰ γίνω ἕνας καλὸς πιλότος, νὰ τελειοποιοῦμαι διαρκῶς. Ξέρω καλὰ ὅτι ἔχω ἀκόμη πολλὰ νὰ μάθω. Ἔχω ἀκόμη κι' ἕνα πάθος: τὸ αὐτοκίνητο. Ὑπάρχουν τόσα ρεκὸρ γιὰ κατάκτησι, τόσα μοντέλλα γιὰ δοκιμή. Ἐξετάζοντας τὸ μέλλον βλέπω ὅτι δὲν εἶναι ἀκόμη ἀργά, ὅτι ἔχω πολλὰ νὰ περιμένω κι' ὅτι ἡ ζωὴ μᾶς ἐπιφυλάσσει ἐκπλήξεις, ἀκόμη κι' ὅταν δὲν περιμένωμε τίποτε ἀπ' αὐτήν.

Ἔχω τὸ σπίτι μου, τοὺς σκύλους μου, τὴν γαλήνη τῆς ἐξοχῆς, τὰ ὄνειρά μου... Καὶ περιμένω...

ΤΕΛΟΣ

ΠΕΘΑΝΕ ΦΤΩΧΗ ΚΑΙ ΓΡΗΑ

Ἡ Μαίρη Γιόϊ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟΥ ΔΙΑΜΑΝΤΙΟΥ ΧΟΟΥΠ

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν πέθανε στὴν Βοστώνη τῆς Ἀμερικῆς, καὶ σὲ ἡλικίαν 69 ἐτῶν, μιὰ ὑπάλληλος τοῦ φιλανθρωπικοῦ γραφείου τῆς πόλεως.

— Ἐπὶ τέλους, φώναξε ὅταν τὸν περασμένο Μάη εἶχε πετύχει αὐτὴ τὴ θέσι, τώρα θὰ μπορέσω νὰ ἐργασθῶ. Εἶμαι τώρα περισσότερον εὐτυχισμένη ἀπ' τὸν καιρό, ποὺ ἤμουνα ἔνδοξη.

Πραγματικὰ ἡ γυναῖκα αὐτὴ ποὺ πέθανε μέσα στὴ φτώχεια ἦταν στὰ 1890 ἡ βασίλισσα τοῦ Λονδίνου. Δὲν ὑπῆρχε πόρτα, ποὺ νὰ μὴν ἀνοίγει μπροστὰ στὴν Μαίρη Γιόϊ, τὴν περίφημη θεατρίνα, γιὰ τὴν ὁποία ὁ τότε πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας καὶ ὕστερα Ἐδουάρδος ὁ 7ος τῆς Ἀγγλίας, ἔδειξε πολὺ ἐνδιαφέρον.

Στὰ 1894 ἡ Μαίρη Γιόϊ παντρευόταν ἕναν εὐγενῆ ἐγγλέζο, τὸ λόρδο Χένρυ Φράνσις Χόουπ Πέλχαμ — Κλίντον — Χόουπ, σήμερα δοῦκα τοῦ Νιουκάστλ, κάτοχο τοῦ μυστηριώδους διαμαντιοῦ Χόουπ, γνωστὸ γιὰ τὴν κατάρα, ποὺ σέρνει μαζύ του καὶ ποὺ πέφτει στὸν ἑκάστοτε κάτοχό του.

Ἂν πρέπει νὰ πιστέψωμε τὸν κ. Ρίτσαρντ Μίλλαν, ποὺ ἀφιέρωσε μιὰν ὁλόκληρη μελέτη στὸ πολύτιμο αὐτὸ διαμάντι, ὁ Χόουπ ἐκλάπη ἀπὸ κάποιον περίφημο Γάλλο τυχοδιώκτη, τὸν Ζὰν Μπατὶστ—Ταβερνιέ, ἀπὸ τὶς Ἰνδίες κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα. Ἡ ὕπαρξις τοῦ διαμαντιοῦ αὐτοῦ τοῦ εἶχεν ἀποκαλυφθεῖ ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Μεγάλον Μογγόλο, ποὺ ὅμως τὸν εἶχε καταστήσει προσεκτικό, γιὰ τὴν κατάρα, ποὺ ἔφερνε μαζύ του, ἀλλὰ ἡ ἐπιθυμία τοῦ κέρδους ἐπεκράτησε καὶ ὁ Ταβερνιὲ ἔκλεψε τὸ διαμάντι καὶ τὸ μετέφερε στὴν Γαλλία.

Στὰ 1792 ἐκλάπη ἀπὸ τὸ θησαυροφυλάκιο τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ διεμοιράσθη εἰς τρία ἄνισα μέρη, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μεγαλείτερο βρέθηκε στὸ Ἄμστερνταμ, μερικὰ χρόνια ἀργότερα.

Ἀργότερα περιέπεσε στὴν ἰδιοκτησία κάποιου ἑβραίου κοσμηματοπώλου, τοῦ Ἐλιάσου, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπώλησε, στὰ 1830, στὸν Χόουπ, ἀντὶ 18.000 στερλινῶν.

Ἔκτοτε τὸ διαμάντι αὐτὸ εἶναι γνωστὸ ὡς «ἀδάμας Χόουπ».

Ὁ λόρδος Χόουπ τὸν κληρονόμησε ἀπὸ τὸν πατέρα του ὅταν πέθανε. Δυσχέρειες οἰκονομικὲς ὑποχρέωσαν τὸν πρώην σύζυγον τῆς Μαίρης Γιόϊ νὰ τὸν πωλήσει στὸν πρίγκηπα Κανιτόβσκι, ἕνα ρῶσσον δισεκατομμυριοῦχον, ἡ ἐρωμένη τοῦ ὁποίου, κάποια χορεύτρια τοῦ Φολὶ Μπερζέρ, πέθανε καθὼς χόρευε στὴν σκηνή, φορῶντας τὸ καταραμένο διαμάντι. Δυὸ μέρες δὲ ἀργότερα ὁ πρίγκηψ Κανιτόβσκι ἐδολοφονεῖτο ἀπὸ ληστάς.

Τὸ διαμάντι ξανάφυγε γιὰ τὴν Ἀνατολή. Ἕνας Ἕλλην κοσμηματοπώλης τὸ πούλησε στὸν σουλτάνο Ἀβδοὺλ Χαμίτ. Τὴν ἴδια νύστα βρῆκε τὸν θάνατο σὲ μιὰ ἐκδρομή. Ὅσο γιὰ τὸν σουλτάνο, αὐτὸς βρῆκε τὸ θάνατο κατὰ τὴν ἐπανάστασι τῶν νεοτούρκων.

Μιὰ ἀγγλικὴ ἐφημερὶς ἐδημοσίευσε πρὸ ἡμερῶν μιὰ δήλωσι τῆς πρώην συζύγου τῆς Μαίρης Γιόϊ, ποὺ ἐβεβαίωνε πῶς κανένα ἀτύχημα δὲν εἶχε συμβῇ στὴ γυναῖκα του, ὅσον καιρὸν ἔφερε τὸ ὄνομά του.

Ἔστω!

Ἀλλὰ εἶναι βέβαιον, πῶς ἀφότου ἐγκατέλειψε τὴν συζυγικὴν ἑστία—ἡ Μαίρη Γιόϊ ἀποδίδει στὴν καταστρεπτικὴν ἐπίδρασι τοῦ διαμαντιοῦ τὸ γεγονὸς αὐτὸ—ἔπεσε σὲ μιὰ δυσπερίγραπτην ἀθλιότητα.

Ἔτσι ἡ ἐκδίκησις τοῦ θεοῦ, ποὺ τὸ διαμάντι ἦταν μάτι του, πέφτει ἀπὸ αἰῶνες τώρα σκληρὰ πάνω σὲ ὅποιον ὑπῆρξε κάτοχός του ἢ ὁπωσδήποτε τόπιασε στὰ χέρια του....

ΠΕΘΑΝΕ ΠΡΟΧΘΕΣ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ...

Ο ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΩΜΟΡΦΙΑΣ

Πόσες γυναῖκες στὸ κόσμο δὲν ὑπέστησαν, ἑκούσια ἢ ἀκούσια, τὴν ἐπίδρασι τῶν «ἀστέρων» τοῦ κινηματογράφου; Μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ πῶς τὰ χείλια τῆς Τζόαν Κράουφορντ, τὰ μάτια τῆς Λορέττας Γιούγκ, τὸ στόμα τῆς Γκρέτα Γκάρμπο, τὸ κτένισμα τῆς Μάρλεν Ντήτριχ κ.λ.π. ἔχουν «μεταρρυθμίσει» τὴν ἐμφάνισι τῶν προσώπων τῶν γυναικῶν ὅλου τοῦ κόσμου.

Λοιπόν, ὁ ἄνθρωπος ποὺ σχεδίασε καὶ δημιούργησε τὰ πρόσωπα — ὑποδείγματα τῶν «στὰρ» τῆς ὀθόνης, ὁ ἄνθρωπος συνεπῶς ποὺ ἔχει συμβάλλει τὸ περισσότερον στὴν δημιουργία τῆς συγχρόνου γυναικείας καλλονῆς, ὁ Μὰξ Φάκτορ, πέθανε πρίν, λίγο στὸ Χόλλυγουντ, ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἐπικίνδυνη ἀρρώστεια δυὸ μηνῶν, σὲ ἡλικία 68 χρόνων.

Ὁ Μὰξ Φάκτορ γεννήθηκε στὸ Λότζ τῆς Ρωσσίας — σήμερα ἀνήκει στὴν Πολωνία — στὰ 1870 καὶ ὑπηρέτησε σὲ τρία θέατρα τῆς Πετρουπόλεως σὰν βοηθὸς μακιγιέρ, ὅταν, ξαφνικά, στὰ 1904 ἀποφάσισε νὰ ἐκπατρισθῇ καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν τύχη του στὴ χώρα τοῦ πλούτου καὶ τῆς εὐτυχίας, τὴν Ἀμερική.

Μόλις πάτησε τὸ πόδι του στὸν Νέο Κόσμο, τράβηξε πρὸς τὸ Σαὶν — Λούϊς, ὅπου ἐγκαινιαζόταν ἐκεῖνες τὶς μέρες μιὰ ἀποικιακὴ ἔκθεσις. Ἐκεῖ ἐπέδειξε κι' αὐτὸς τὴν τέχνην του καὶ γνώρισεν ἀμέσως τὴν ἐπιτυχία. Ἐνθαρρυνόμενος ἀπ' τὴν πελατεία του, ποὺ μέρα μὲ τὴν μέρα πλήθαινε. ἀφίνει τὸ Σαὶν-Λούϊς καί, στὰ 1908 ἐγκαθίσταται στὸ Λὸς Ἄντζελες, ὅπου μόλις τότε ἄρχισαν νὰ γίνωνται τὰ πρῶτα στούντιο.

Ἡ μόδα τοῦ Μὰξ Φάκτορ μεγάλωνε διαρκῶς καὶ δὲν ἔπαψε ποτὲ νὰ μεγαλώνῃ. Μὲ τὸν καιρὸ δὲ ξεπέρασε τὰ ὅρια τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Πεθαίνοντας εἶχε τὴν πρόνοια νὰ πῇ τὰ «μυστικὰ» του στὶς τέσσερες κόρες του, «μακιγιὲζ» ὅπως κι' ἐκεῖνος.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΟΘΟΝΗΣ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΓΟΗΤΕΙΑΣ ΤΟΥΣ...

ΓΙΑΤΙ ΑΡΕΣΟΥΝ ΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ

Τὰ μαλλιά της Ντόροθυ Λαμούρ καὶ ὁ ...λαιμὸς τοῦ Ἔριχ φὸν Στροχάϊμ. — Ἡ Λωρέττα Γιούνκ γοητεύει μὲ τὰ μάτια της καὶ ἡ Τζόαν Κράουφορντ μὲ τὸ στόμα της. — Ὁ Γκάρυ Κοῦπερ ἐπιβάλλεται μὲ τὸ ...μπόϊ του.—Ὅπου οἱ ρυτίδες τοῦ Χάρυ Μπὼρ ἀποτελοῦν... στοιχεῖον γοητείας. — Αἱ στρογγυλότητες τῆς Μαὶη Γουέστ, τὰ πόδια τῆς Γκρέτας Γκάρμπο κ.τ.λ. κ.τ.λ.

ΣΥΧΝΑ, παρακολουθῶντας ἕνα φίλμ, ρωτᾶμε τὶ νἆναι τάχα αὐτὸ ποὺ κάνει τόσο ἑλκυστικὲς τὶς βεντέττες.

Γιατὶ ἀρέσουν; Γιατὶ γίνονται δημοφιλεῖς; Καμμιὰ φορὰ εἶναι ἡ ὡμορφιά, ἀλλὰ ὄχι πάντα. Τὸ μυστικό τους εἶναι μιὰ λεπτομέρεια ποὺ δίνει ἀξία σὲ ὅλο τὸ σῶμα, πολὺ συχνὰ καὶ μιὰ μικρὴ ἀνωμαλία, τὴν ὁποίαν ἤξεραν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν.

Βέβαια μπορεῖ κανεὶς νὰ ζητᾷ ν' ἀρέσῃ μὲ διάφορα μέσα, ἡ γοητεία ὅμως εἶναι ἀκούσια καὶ οἱ βεντέττες ἔχουν αὐτὴ τὴν ἀκτινοβολία ποὺ ξεφεύγει κάθε ἀνάλυσι.... Ὡστόσο οἱ φίλοι τοῦ κινηματογράφου προσπάθησαν νὰ βροῦν τὶ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ τοὺς κάνει νὰ θαυμάζουν τοὺς ἀστέρας.

Σᾶς δίνομε τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐρεύνης ἑνὸς ἀπ' αὐτούς. Ἴσως μπορέσετε νὰ καταλάβετε κι' ἐσεῖς τὰ προσόντα ποὺ ἔχουν κι' ἀπ' τὰ ὁποῖα ἤξεραν νὰ ἐπωφεληθοῦν.

Οἱ ρυτίδες τοῦ Χάρρυ Μπὼρ εἶνε στοιχεῖον γοητείας;

ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΤΗΣ ΝΤΟΡΟΘΥ ΛΑΜΟΥΡ

Κανεὶς δὲν μπορεῖ ν' ἀρνηθῇ ὅτι τὰ μαλλιὰ τῆς Ντόροθυ Λαμοὺρ τῆς προσθέτουν μιὰ δυνατὴ γοητεία, ἀφοῦ καὶ μαχαραγιάδες ἀκόμη βρέθηκαν ἕτοιμοι νὰ χωρίσουν τὶς γυναῖκες τους, γιὰ ν' ἀποκτήσουν ἕνα τέτοιο θησαυρό....

Ο ΛΑΙΜΟΣ ΤΟΥ ΕΡΙΧ ΦΟΝ ΣΤΡΟΧΑΪΜ

Ὁ λαιμὸς τοῦ Ἔριχ φὸν Στροχάϊμ δυνατὸς σὰν ἀληθινοῦ στρατιώτου συγκινεῖ ἐξαιρετικὰ τὶς γυναῖκες. Ἀπόδειξι εἶναι τὸ ἀκόλουθο περιστατικό. Ὅταν μιὰ μικροῦλα ἐγκατελείφθηκε ἀπ' τὸν φίλο της, ποὺ ἔφυγε παίρνοντας μαζὺ κι' ὅλα τὰ χρήματά της, ὡμολόγησε στὸ δικαστήριο ποὺ κατέφυγε:

— Τί νἄκανα, κύριε Πρόεδρε, ἀκολούθησα αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο γιατὶ ἔμοιαζε πολὺ μὲ τὸν Ἔριχ φὸν Στροχάϊμ.

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ ΛΟΡΕΤΤΑ ΓΙΟΥΓΚ

Οἱ ἄνδρες ἀγαποῦν τὴν Λορέττα Γιούγκ γιὰ τὴν μελαγχολία καὶ τὴν τρυφερότητα ποὺ φωτίζει τὰ γαλανά της μάτια.

ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΤΗΣ ΤΖΟΑΝ ΚΡΑΟΥΦΟΡΝΤ

Ἡ Τζόαν Κράουφορντ εἶναι ἡ πρώτη βεντέττα ποὺ ἐπηρέασε τὴν μόδα τοῦ μακιγιάζ...

Τὸ μεγόλο λαίμαργο στόμα της βρῆκε χιλιάδες μιμήτριες σ' ὅλο τὸν κόσμο.

Η ΓΡΑΜΜΗ ΤΗΣ ΚΑΡΟΛ ΛΟΜΠΑΡ

Μπορεῖ μιὰ γυναῖκα νἄχῃ περισσότερο σὲξ-ἄππηλ ἀπ' τὴν ξανθὴ Καρὸλ Λομπάρ;

Ὁ ἴδιος ὁ Κλάρκ Γκαίημπλ ἐγκατέλειψε γιὰ χάρι της μιὰ γυναῖκα ποὺ ἀγαποῦσε χρόνια ὁλόκληρα.

Κι' ἡ Καρὸλ γίνεται ὁλοένα πιὸ ἐκκεντρική, σκανδαλίζει τοὺς πουριτανοὺς τῆς Ἀμερικῆς καὶ κάνει τοὺς ἄνδρες νὰ κοκκινίζουν μὲ τὶς ἐφαρμοστὲς στὸ ἄψογο σῶμα της τουαλέττες.

ΟΙ ΡΥΤΙΔΕΣ ΤΟΥ ΧΑΡΡΥ ΜΠΟΡ

Νεαρὲς ἠθοποιοὶ τοῦ κινηματογράφου ἀγάπησαν τὶς ρυτίδες τοῦ Χάρρυ Μπώρ, θυσιάζοντας σ' αὐτὲς ὅλους τοὺς νεαροὺς θαυμαστάς των.

Παρ' ὅλα αὐτὰ ὁ Χάρρυ Μπὼρ δὲν φαίνεται νὰ ἐνθουσιάζεται ἀπὸ τέτοιες ἐκδηλώσεις θαυμασμοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ ζητεῖ πάντοτε ρόλους ποὺ νὰ τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ κρύβῃ τὴν ἡλικία του.

ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΤΗΣ ΓΚΡΕΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ

Τὸ πρόσωπο τῆς «θείας» Γκρέτας εἶναι παθητικό, φέρνει ρίγη συγκινήσεις.... Ὅσο γιὰ τὰ πόδια της, πολλοὶ Ἀμερικανοὶ ὑποστηρίζουν ὅτι εἶναι... τὰ μεγαλύτερα τοῦ κόσμου. Τὰ παπούτσια της καὶ οἱ κάλτσες της παραγγέλλονται εἰδικὰ γι' αὐτὴν καὶ ἡ πέτρα στὴν ὁποία θὰ χαραχθοῦν τὰ ἀποτυπώματα τῶν ποδιῶν της εἶναι μεγαλύτερη ἀπ' ὅλες ὅσες χρησιμοποιήθηκαν ὡς τώρα γιὰ τοὺς ἄλλους ἀστέρας.

ΤΟ ΑΝΑΣΤΗΜΑ ΤΟΥ ΓΚΑΡΥ ΚΟΥΠΕΡ

«Εἶναι τόσο ψηλός!...» λένε τρυφερὰ οἱ γυναῖκες γιὰ τὸν Γκάρυ Κοῦπερ.

Τὸ ἀνάστημά του δὲν εἶναι συνηθισμένο καὶ φαίνεται ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ μεγαλύτερο προσόν του.

Μιὰ στάσις τῆς Λωρέττας Γιοὺγκ μὲ τὸν Σπένσερ Τραίσυ, ὅπου φαίνεται ὅλη ἡ ὡμορφιὰ τῶν ματιῶν της.

Αὐτὸ κυρίως τὸν κάνει ἀγαπητὸ σ' ὅλες σχεδὸν τὶς γυναῖκες.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΕΣ ΤΗΣ ΜΑΙΗ ΓΟΥΕΣΤ

Οἱ καμπυλότητες τῆς Μαὶη Γουέστ ἐπαναστάτησαν τὸν κινηματογράφο.

Ἀντίθετα ἀπ' τὶς ἄλλες βεντέττες τοῦ Χόλλυγουντ, ἡ Μαὶη Γουέστ κάνει ὑπετροφία μὲ τὸν σκοπὸ νὰ παχύνῃ!

Καὶ φαίνεται ὅτι ἡ εἰκόνα μιᾶς πολὺ ὑλικῆς πραγματικότητος ποὺ παρουσιάζει στοὺς θεατὰς δὲν εἶχε μικρὴ ἐπιτυχία....

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Μάθετε νὰ γελᾶτε

(ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΝΑ ΓΕΛΟΥΝ)

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΤΟΥ ΝΤΟΥΓΚΛΑΣ ΦΑΙΡΜΠΑΝΚΣ

Ο ΠΙΟ μεγάλος ἐχθρὸς τῆς νεότητος εἶναι ἡ μελαγχολία καὶ ἡ πλῆξι... Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ξέρει νὰ γελᾷ, ποὺ παίρνει πάντα τὰ πράγματα ἀπ' τὴν καλή τους πλευρά, δὲν γερνᾷ ποτέ...

Ὁ πρῶτος κανόνας ποὺ πρέπει νὰ τηρῇ ὅποιος θέλει ν' ἀποφύγῃ τὰ γεράματα, εἶναι αὐτός: νὰ ἀποφεύγῃ τὸ πολὺ φαΐ. Γιὰ μένα, πιὸ πολὺ ἀξίζει ἕνα καλὸ στομάχι, ἀπὸ ἕνα καλὸ μυαλό. Σὲ τί χρησιμεύει ἡ μεγαλοφυΐα, ὅταν ὁ ὀργανισμὸς δὲν μπορεῖ νὰ βγάλῃ ἕνα κέρδος ἀπ' αὐτήν; Ἕνας ἄνθρωπος μὲ κακὴ ὑγεία, δὲν μπορεῖ νἄχῃ καμμιὰ χαρὰ ἀπ' τὴ ζωή. Ἡ ἀρρώστεια... Δὲν ὑπάρχει πιὸ ἐπικίνδυνος ἀντίπαλος τῆς νεότητος ἀπ' αὐτήν.

Ἀσφαλῶς δὲν θέλω νὰ ὑποβιβάσω τὴν ἐξυπνάδα καὶ τὶς διανοητικὲς δυνάμεις, νομίζω ὅμως ὅτι τὸ σῶμα, τὸ ὑγιὲς σῶμα, εἶναι τὰ 99 % τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.

Γελᾶτε ὅσο μπορεῖτε, ἂν θέλετε νὰ μείνετε σ' ὅλη σας τὴν ζωὴ νέοι. Ἐγὼ γελῶ ὄχι γιατὶ ὅλα μοῦ φαίνονται γελοῖα, ἀλλὰ γιατὶ θέλω νὰ ἐπωφεληθῶ ἀπ' τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα τοῦ γέλιου τόσο σὲ μένα, ὅσο καὶ στοὺς ἄλλους.

Προσπαθῶ νὰ ἐμποδίζω αὐτοὺς ποὺ μὲ τριγυρίζουν νὰ μελαγχολήσουν. Ἡ μελαγχολικὴ διάθεσι ἐμποδίζει τὴ δουλειὰ καὶ τὴν ἐπιτυχία. Ἀντίθετα, ἡ εὐθυμία καὶ τὸ κέφι ἐξασφαλίζουν τὴν ἐπιτυχία, σὲ ὅ,τι κι' ἂν ἀναλάβωμε. Ἀναγνωρίζω ὅτι ὑπάρχουν περιπτώσεις ποὺ δὲν εἶναι εὔκολο νὰ ξεπεράσῃ κανεὶς τὶς δυνάμεις του καὶ νὰ κυριαρχήσῃ στὸ ἠθικό του, ὅταν ὅμως ἀναγκάσῃ κανεὶς τὸν ἑαυτό του νὰ γελάσῃ ἢ νὰ κάνῃ τοὺς ἄλλους νὰ γελάσουν, ὅλα μποροῦν νὰ διορθωθοῦν.

Τὸ παιδὶ πρέπει νὰ μεγαλώσῃ σὲ μιὰν ἀτμόσφαιρα χαρᾶς καὶ γέλιου....

Στὴ ζωή, ὅλα εἶναι ζητήματα «καταστάσεως τοῦ πνεύματος». Ἂν εἶσθε χαρούμενος, θὰ εἶσθε ἐπιεικὴς γιὰ τοὺς ἄλλους.... καὶ οἱ ἄλλοι θὰ εἶναι ἐπιεικεῖς γιὰ σᾶς. Οἱ γονεῖς θἄπρεπε ν' ἀρχίζουν τὴν ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν τους μὲ τὸ νὰ τὰ μαθαίνουν νὰ γελοῦν... νὰ γελοῦν πλατειά... εἰλικρινά... συχνά... νὰ περνοῦν τὴ ζωὴ μὲ τὸ γέλιο στὸ στόμα καὶ στὴν ψυχή...

Ἡ ζωὴ δὲν εἶναι, βέβαια, μιὰ διαρκὴς εὐτυχία, μποροῦμε ὅμως νὰ τὴν ἀγαπήσωμε κι' ἔτσι ὅπως εἶναι. Πρέπει νὰ μάθωμε νὰ τὴν ἀγαπᾶμε τέτοια ποὺ εἶναι, ὅπως κυλάει, μὲ τὶς καλὲς καὶ τὶς κακὲς στιγμές της.

Ἕνα παιδὶ ποὺ θὰ μεγαλώσῃ μ' αὐτὲς τὶς φρόνιμες ἀρχές, δὲν κινδυνεύει ποτὲ νὰ γεράσῃ πρόωρα. Οἱ δυσκολίες θὰ τοῦ φαίνονται σὰν ἐμπόδια ποὺ πρέπει νὰ τὰ ὑπερπηδήσῃ. Καὶ θὰ τὰ ὑπερπηδήσῃ πραγματικά, γιατὶ δὲν χάνει τὴν αἰσιοδοξία του καὶ γιατὶ τίποτα δὲν φέρνει μεγαλείτερη χαρὰ στὴ ζωὴ ἀπ' τὶς μικρές, καθημερινές μας νίκες.

Οἱ γονεῖς ποὺ πραγματικὰ θέλουν νὰ κάνουν τὰ παιδιά τους εὐτυχισμένα, ἂς προσπαθήσουν νὰ τὰ μάθουν νὰ γελοῦν.

Ἂς τοὺς δώσουν τὴν χαρὰ τῆς στοργῆς καὶ ἡ μητέρα ἂς τοὺς δείχνει πάντα ὅλη τὴ γλυκύτητά της κι' ἂς ἔχῃ πάντα γι' αὐτὰ τὰ τρυφερά της χάδια.

Μόνο ἔτσι τὸ παιδὶ θὰ μεγαλώσῃ μέσα σὲ μιὰ χαρούμενη ἀτμόσφαιρα.

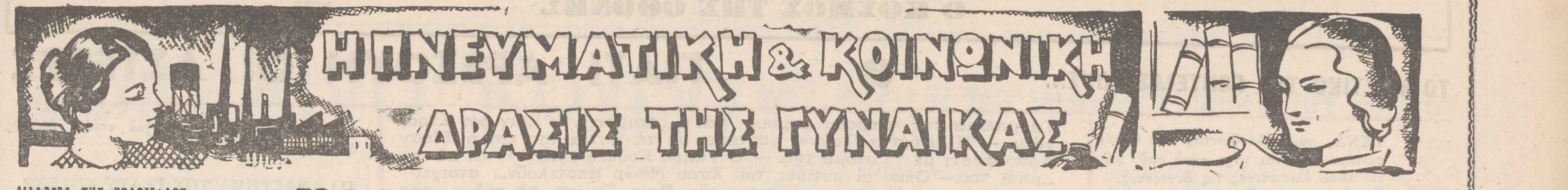

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ἡ σκηνὴ στὴ Γλυφάδα

(Σὲ μιὰ καμπίνα. Ἡ Ἐλπὶς μὲ τὸ μαγιώ της, χαριτωμένη καὶ χαρούμενη σὰν τὴν ἄνοιξη, κυττάζει στὸ καθρεφτάκι της. Ἡ Εἰρήνη εἶνε ξαπλωμένη στὸ κρεββάτι της. Τὰ μάτια της εἶνε κατακόκκινα. Θἄλεγε κανένας πὼς εἶχε πολὺ κλάψει).

ΕΛΠΙΣ (τὴν κυττάζει μὲ συμπόνια). Τί εἶν' αὐτά, Ρηνούλα; Σὲ πῆρα ἀπ' τὸ ξενοδοχεῖο σου στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ ξεσκάσῃς λιγάκι, νὰ ξεχάσῃς τὸν πόνο σου. Καὶ σὺ εἶσαι σὲ χειρότερη κατάστασι. Ἔλα σήκω γρήγορα, φόρεσε τὸ μαγιώ σου καὶ πᾶμε νὰ κάνουμε τὸ μπάνιο μας. Θὰ πάρωμε ὕστερα τὸ πρόγευμά μας στὸ καζῖνο, μὲ τὴν εὔθυμη παρεοῦλα ποὺ χορέψαμε χτὲς βράδυ. (Πάει κοντά της, τῆς τραβάει τὸ χέρι). Ἔλα τεμπελοῦλα μου, κουνήσου.

ΕΙΡΗΝΗ (ξαναπέφτει στὸ στρῶμα). Ἄφησέ με Ἐλπίδα μου, δὲν ἔχω κέφι γιὰ τίποτα. Δὲ θἄρθω μαζί σου. Νάξερες!!

ΕΛΠΙΣ. Νὰ ξέρω τί;

ΕΙΡΗΝΗ. Δὲ μπορεῖς νὰ φαντασθῇς, ἀγαπημένη μου, πόσο μιὰ θλίψη κάνει κουρέλι τὸν ἄνθρωπο. Μέσα στὸ αὐτοκίνητό σου χτὲς ἐνόσῳ κρατοῦσες τὸ φρένο κόντεψα νὰ λιποθυμήσω. Αἰσθανόμουνα μιὰ κούρασι ἀνείπωτη, μιὰ πνευματικὴ ἐξουθένωση, μιὰ φοβερὴ νευρικὴ κατάπτωση! Πόσες νύχτες λευκὲς πέρασα καὶ τὸ πρωῒ δὲν μποροῦσα οὔτε νὰ πάρω τὸ πρόγευμά μου. Μοῦ φαινότανε πὼς δὲ μὲ βαστοῦσανε στὴ ζωὴ παρὰ τὰ χτυπήματα τῆς καρδιᾶς μου. Μοῦ πονοῦσαν ὄχι μονάχα τὰ μάτια, ἀλλὰ κι' αὐτὰ ἀκόμα τὰ ματόκλαδά μου. Ἤμουνα πτῶμα.

ΕΛΠΙΣ. Καταλαβαίνω. Ὅλη ἡ ψυχικὴ ταραχὴ ποὺ αἰσθανόσουνα εἶχε συγκεντρωθῆ στὸν πόνο τῶν ματιῶν σου καὶ τοῦ κεφαλιοῦ. (Μικρὴ σιωπή· τῆς πιάνει τὸ χέρι) Φτωχή μου φίλη! Ρηνούλα μου!

ΕΙΡΗΝΗ (σκουπίζει τὰ μάτια της μὲ ἀγανάκτησι). Νὰ κλαίῃ κανένας σὰν μιὰ ἄπειρη ἀνόητη παιδούλα εἶνε τόσο κουτό!

ΕΛΠΙΔΑ. Ξαλαφρώνει λίγο ἡ καρδιὰ σὰν κλαῖμε. Πρέπει νὰ κλάψῃς καὶ σὺ γιὰ νὰ σοῦ βγῇ αὐτὸ τὸ βάρος. Μὰ γιατί τόσο σὲ βασανίζει ὁ Κώστας, ἐνῷ τὸν ἀγαπᾷς τόσο καὶ σ' ἀγαπάει; Δὲν καταλαβαίνω. Ἴσως τὸ κάνει γιὰ νὰ σὲ δοκιμάσῃ ἢ θέλει νὰ σὲ πειράξῃ, γιὰ νὰ σοῦ δώσῃ τὴ μεγάλη χαρὰ ποὺ φέρνει ὁ πόνος. Ξέρω πολὺ καλὰ πὼς δὲν εἶνε κακός...

ΕΙΡΗΝΗ. Πολὺ πιθανὸν εἶνε νὰ μ' ἐγκατέλειψε γιὰ λίγον καιρό, ὅπως λές, γιὰ νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἀγάπη μου!... Τώρα ὅμως κι' ἐγὼ κυττάξετε πόσο λατρεύω αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο καὶ πόσο ἀπέραντη καὶ εὐγενικιὰ εἶνε ἡ ἀγάπη ποὺ ἔχω γι' αὐτόν.

ΕΛΠΙΔΑ. Εἶσαι καλή, Ρηνούλα. Ἂν ἤμουν ἐγὼ θὰ φλερτάριζα μὲ ἄλλους, μὲ τόσους ἄλλους, καὶ θὰ τὸν ἐκδικούμουνα μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, ἐνῷ ἐσὺ κλαῖς τὴ μοῖρα σου.

ΕΙΡΗΝΗ. Δὲν ἐκδικεῖται κανένας ἅμα ἀγαπάει. Ἐσὺ δὲν ἀγάπησες ποτέ σου, Ἐλπίδα. Συλλογίζομαι πολλὲς φορὲς πὼς ὅ,τι καὶ νὰ μοῦ συμβῇ ὕστερα ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀνεμοζάλη, τὴν καταιγίδα—ὅ,τι καὶ νάναι—θὰ εἶνε γιὰ μένα παράδεισος.

ΕΛΠΙΔΑ. Ἔλα τώρα, ἂς ἀφήσουμε τὶς φιλοσοφίες. Φόρεσε τὸ μαγιώ σου καὶ πᾶμε νὰ πάρουμε τὸ μπάνιο μας. Τὸ κρύο νερὸ θὰ κατευνάσῃ τ' ἄρρωστα νεῦρα σου, θὰ σὲ τονώσῃ.

ΕΙΡΗΝΗ. Πήγαινε σύ, Ἐλπιδάκι μου. (Δείχνει τὸ κεφάλι της). Αὐτὴ ἡ νευραλγία τοῦ κεφαλιοῦ, ποὺ σκοτεινιάζει τὸ μυαλό μου καὶ ποὺ κανένα φάρμακο δὲ μπορεῖ νὰ λιγοστέψῃ, μὲ κάνει τρελλή. Κι' ὅμως.

ΕΛΠΙΔΑ (παρακολουθεῖ τὰ λόγια τῆς φίλης της καὶ τὴν κυττάζει μὲ ἀγάπη). Θέλεις νὰ σοῦ πῶ τί θἄπρεπε νὰ κάνῃς;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 23ην ΣΕΛΙΔΑ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ...

ΤΗΣ ΕΛΛΗΣ Χ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ

ΜΙΑ φορὰ κι' ἕναν καιρό, ὄχι καὶ πολὺ παλαιὸ καιρό, ἦσαν δυὸ φίλες, κορίτσια 16 ἕως 18 ἐτῶν, πολύ, συνδεδεμένες μεταξύ τους. Ἦσαν ἑλληνοποῦλες τῆς παλαιᾶς καλῆς ἐποχῆς, ποὺ θὰ ἔμοιαζαν ἴσως σήμερα ξέθωρες εἰκόνες τῆς μόδας στὰ μάτια τῶν πιὸ προοδευτικῶν κοριτσιῶν τῆς συγχρόνου κοινωνίας μας ποὺ τὰ συγχωρεῖ ὅλα, ἀρκεῖ νὰ εἶναι ἐκκεντρικά, πρωτοφανῆ καὶ κάπως.... ἀπροσδόκητα.

Οἱ δυὸ ἑλληνοποῦλες τῆς ἱστορίας μας ἦσαν δυὸ πολὺ ἁπλὰ κορίτσια, ἡ μιὰ Ἀθηναία, ἡ ἄλλη ἀπὸ τὴν ἐπαρχία, ποὺ δὲν εἶχαν τίποτε τὸ ἐξαιρετικό, οὔτε στὴν ἐποχή τους γιὰ νὰ χρησιμεύσουν ὡς ἡρωΐδες διηγήματος. Ἐν τούτοις, στὸν ἥσυχο καιρὸ ποὺ ζοῦσαν ἦσαν δυὸ ψυχὲς νέες, γεμάτες πόθους πρὸς τὴ ζωή, μὲ ὄνειρα κι' ἐλπίδες καὶ τὴν ἁγνὴ χαρὰ τῆς φιλίας.

Δὲν νόμιζαν ὅτι τὰ ξέρουν ὅλα καὶ δὲν ἐφαντάζοντο ὅτι τόσο γρήγορα θὰ ἤρχετο ὁ καιρός, ὅπου οἱ ἀδερφές τους θ' ἀποκτοῦσαν τὴ γνώση τῶν πάντων δίχως πιὰ καμμιὰ πραγματικὴ εὐχαρίστηση γιὰ τίποτε.

Ὁ σνομπισμὸς ἦτο τότε ἄγνωστος. Τὰ δυὸ κορίτσια, χωρὶς ν' ἀνήκουν πιὰ στὴ ρομαντικὴ ἐποχή, εἶχαν μιὰ δίψα σπουδῆς, μορφώσεως, μιὰ ἐπιθυμία ν' ἀνοίξουν τὰ μάτια τους στὰ καλὰ καὶ τὰ ὡραῖα πράγματα γύρω τους, ἀκριβῶς γιατὶ ζητοῦσαν νὰ γίνουν γυναῖκες ἀνώτερες.

Εἶχαν τελειώσει τὸ σχολεῖον καὶ γνωρίσθηκαν σ' ἑνὸς ζωγράφου ἐργαστήριο, ὅπου πήγαιναν λίγες ὧρες τὴν ἑβδομάδα νὰ μάθουν σχέδιο, ἀκουαρέλα καὶ λάδι — χαρὰ μεγάλη νὰ δουλεύουν καὶ νὰ σκορπίζουν τὰ χρώματα μετὰ τὴν αὐστηρὰ προσπάθεια τῆς μονόχρωμης γραμμῆς.

Ἡ Ἀνθοῦλα καὶ ἡ Φανὴ δὲν ἔγιναν ἀμέσως φίλες. Κατ' ἀρχὰς ἡ Φανὴ ἦταν ἐπιφυλακτική, σοβαρά, δὲν ἐφαίνετο διατεθειμένη νὰ ἔχει ἄλλας σχέσεις μὲ τὴν Ἀνθοῦλα παρὰ τὴ γνωριμία τὴ συμμαθητική. Εἰργάζετο πολὺ καλὰ καὶ προχωροῦσε εὔκολα. — Ἡ Ἀνθοῦλα πιὸ μικρὴ τὴν ἐθαύμαζε καὶ εἶχε μεγάλη ἐπιθυμία νὰ τὴν πλησιάσῃ πιὸ κοντά, νὰ γίνῃ φίλη της. Ὅλα τὴν ἕλκυσαν στὴ Φανή, οἱ τρόποι της οἱ γλυκεῖς, ἡ μορφή της, τὸ ντύσιμό της, ἀκόμη καὶ ἡ ἐλαφρὰ ψυχρότης, ποὺ δὲν ἦταν ὑπερηφάνεια, ἀλλὰ ἕνα εἶδος προφυλακτικοῦ πέπλου, ποὺ ἔβαζε μεταξύ της καὶ τῶν ἀνθρώπων ποὺ τὴν πλησίαζαν.

Ἡ Ἀνθοῦλα ἦτον ἐντελῶς παιδὶ ἀκόμη κι' ἐνῷ ἦτον πολὺ ἔξυπνη καὶ μὲ θετικὸ μυαλό, εἶχε μιὰ ἀπεριόριστη ἐμπιστοσύνη στὴν καλωσύνη τοῦ κόσμου, στὴ δύναμι τῆς σπουδῆς καὶ στὴν ἀλήθεια, ποὺ τῆς ἐφαίνετο ἀδύνατο νὰ σβυσθῇ ὅπως δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ σβύσῃ τὸν ἥλιο.

Ἴσια ἴσια γι' αὐτά της τὰ συστατικὰ τὴν συμπάθησεν ἡ Φανή. Ἦσαν δυὸ ἀντιθέσεις κι' ἔγιναν οἱ καλύτερες φίλες.

Ὄχι ἀμέσως, ἀλλ' ἔπειτα ἀπὸ δυὸ -τρία χρόνια, ἀφοῦ ἐργάσθηκαν πλάϊ πλάϊ πολλὲς ὧρες σιωπηλῆς ἐργασίας καὶ γύρισαν μαζὶ πολλὲς φορὲς τὸν ἴδιο δρόμο.

Ἡ Φανὴ πρώτη ἄρχισε νὰ καλῇ τὴν Ἀνθοῦλα στὸ πατρικό της σπίτι.

Τὸ καλοκαίρι τῆς ἔγραφε νάρθῃ στὴν ἐξοχή της καὶ μάλιστα τὴν κράτησε πολλὲς μέρες μαζί της, μέρες ποὺ ἦσαν ἀλησμόνητες.

Γιὰ τὴν Ἀνθοῦλα, ποὺ δὲν πήγαινε σ' ἐξοχή, ἀγαποῦσε τὴ φύση καὶ τὴ φίλη της, οἱ μέρες αὐτὲς στὸ κτῆμα τῆς Φανῆς ἦσαν πραγματικὴ εὐτυχία.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ φιλία μεταξὺ δύο νέων εὐτυχισμένων κοριτσιῶν εἶναι τὸ ὡραιότερο πρᾶγμα ποὺ μπορεῖ νὰ ἰδῇ ὁ ψυχολόγος, ἂν εἰσδύσῃ καὶ φθάσῃ τὸ μάτι του ὡς τὸ κλειστὸ μπουμπούκι ποὺ εἶναι (καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι) ἡ ψυχὴ τοῦ κοριτσιοῦ.

Οἱ δυὸ φίλες ἦσαν τρισευτυχισμένες διότι ἦσαν μαζί, δὲν ἐξαντλοῦσαν ποτὲ τὰ ὅσα εἶχαν νὰ ποῦν. Περνοῦσαν ὧρες ὁλόκληρες εἴτε σὲ περιπάτους, εἴτε στὸν κῆπο, εἴτε στὸ σπουδαστήριο μὲ τὰ σύνεργα τῆς ζωγραφικῆς καὶ τὰ βιβλία τους. Ἔρραβαν, κεντοῦσαν, ἔπαιζαν σὰν παιδιὰ καὶ ποτὲ δὲν ἐστενοχωροῦντο οὔτε μιὰ στιγμή.

Ἡ οἰκογένεια τῆς Φανῆς ζοῦσε μὲ μεγάλην ἄνεσιν καὶ ἦτο πολυμελὴς μὲ πολλοὺς πάντα συγγενεῖς καὶ φίλους ποὺ ἐπηγαινοήρχοντο.

Μεταξὺ δύο βουνῶν, μιὰ σιγαλὴ κι' ἐκτεταμένη πεδιὰς κατέβαινε ὡς τὴ θάλασσα μὲ ἐλαιῶνας, ἀμπέλια χωράφια καταπράσινα, ὅπως τὰ μονοπάτια σφιγμένα μέσ' στοὺς βάτους καὶ τὶς ἀγριοτριανταφυλλιὲς ἔφερναν τὸ διαβάτη στὴν παραλία, στρωμένη μὲ πολύχρωμα χαλικάκια.

Ἀνάμεσα στὰ χωράφια, αὐλάκια γεμάτα γάργαρο νερὸ δρόσιζαν τὰ περιβόλια, καὶ ἄλλα πήγαιναν στὶς στέρνες, ἄλλα στὴ μεγάλη ἀμπολὴ ποὺ ρίχνουνταν στὴ θάλασσα. Φράχτες δὲν ὑπῆρχαν, παντοῦ ἀνοιχτὰ κι' ἐλεύθερα.

Ἂν πήγαινε κανεὶς πρὸς τ' ἀπάνω, ἔφθανε σ' ἕνα δάσος μὲ πεῦκα, μὲ σχίνους καὶ φουντωμένες κουμαριές· ἂν τραβοῦσε δεξιά, ἔβγαινε σ' ἕνα λειβάδι ὅλο θυμάρι καὶ ρείκια, ὅπου κατέβαιναν οἱ βοσκοὶ μὲ τὰ κοπάδια τους. Ἀριστερὰ τὰ σπαρτὰ σκέπαζαν πολλὰ στρέμματα κι' ἔφθαναν σὲ κάτι στρογγυλοὺς μικροὺς λόφους, ποὺ κυμάτιζαν ἐλαφρὰ ὡς τοὺς πραγματικοὺς πρόποδας τοῦ βουνοῦ.

Τὸ χωριὸ ἦτο χτισμένο ἐκεῖ μέσα, σὲ μιὰ φωλιὰ κρεμαστή, προφυλαγμένο ἀπὸ τοὺς σφοδροὺς ἀνέμους, χαϊδεμένο ἀπὸ τὶς θερμὲς ἀκτῖνες τοῦ ἥλιου, ποὺ τὸ δειλινὸ ὅταν ἔδυε μέσα στὴ θάλασσα ἔκαμνε νὰ λάμπουν ὅλα τὰ παράθυρα τῶν μικρῶν λευκῶν σπιτιῶν καὶ τὸ σταυρὸ τοῦ καμπαναριοῦ τῆς ἐκκλησίας ν' ἀστράφτῃ σὲ μιὰ φλόγα ἕτοιμη νὰ πετάξῃ στὸν οὐρανό.

Γιὰ νὰ φθάσῃ κανεὶς στὴ θάλασσα ἔπρεπε νὰ περιπατήσῃ μιάμισῃ ὥρα, κι' ἄλλη μιὰ ὥρα γιὰ νὰ φθάσῃ στὸ ψαράδικο χωριὸ τῆς παραλίας.

Ἡ ἐξοχὴ τῆς Φανῆς ἦτο στὸ ὑψηλότερο μέρος τῆς πεδιάδος, ἔβλεπε τὸ χωριὸ μὲ τὸ βουνὸ στὸ βάθος, τὰ γειτονικὰ κτήματα, τὸν κάμπο καὶ τὸ δάσος, μακρύτερα δὲ τὸν καθρέφτη τῆς θαλάσσης.

Τὰ δυὸ κορίτσια εἶχαν τὸ ἴδιο δωμάτιο ὕπνου. Κάτασπρα τὰ κρεββάτια τους ἀντίκρυζαν τὰ παράθυρα μὲ τὴν ἐξαίσια θέα. Τὴ νύχτα ὅταν πήγαιναν νὰ κοιμηθοῦν μιλοῦσαν ὧρες ὁλόκληρες. Ἦσαν οἱ καλύτερες στιγμές τους, γιατὶ τοὺς ἐφαίνετο ὅτι τὶς ὧρες ἐκεῖνες μποροῦσαν νὰ ποῦν ὅσα οἱ ψυχές τους διψοῦσαν νὰ ἐκμυστηρευθοῦν ἡ μιὰ τῆς ἄλλης ἀθῶα καὶ φευγαλέα συναισθήματα τοῦ πρώτου ξυπνήματος τῆς νεότητος.

Ἡ Ἀνθοῦλα δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀγαπήσῃ ἡ Φανὴ ὅμως μιλοῦσε σὰ νὰ ἤξερε κάτι ἀπὸ τὸ μαγικὸ αὐτὸ ρεῦμα ποὺ φωτίζει ὅ,τι ἐγγίσῃ. Δὲν εἶχε πῇ ἀκόμη τῆς Ἀνθούλας πῶς καὶ ποιὸν ἀγάπησε, ἀλλὰ μιὰ βραδυὰ τῆς τὸ εἶπε χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ κι' αὐτή, καὶ ἡ ἐντύπωσις στὴ φίλη της ἔμεινεν ἀνεξάλειπτη.

Εἶχαν πλαγιάσῃ πρὸ πολλοῦ χωρὶς νὰ κοιμοῦνται. Ἦτον ἀπόλυτος σιγή.

Ἀπὸ τὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο ἔμπαινε τὸ φῶς τῆς σελήνης, ἡ μυρωδιὰ τῶν γιασεμιῶν καὶ τὸ παράπονο τοῦ γρύλλου.

Ἡ Φανὴ μιλοῦσε σιγά γιὰ τὰ παιδικά της χρόνια, τὶς πρῶτες σκέψεις της, τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ξεχώριζε. Ἔξαφνα ἡ φωνή της ἔγινε πιὸ βαθειά, τὰ λόγια της ἔπεφταν ἀργὰ καὶ λυπημένα:

«Ξέρεις, εἶπε, πότε κατάλαβα πραγματικῶς τὸν ἑαυτόν μου; τότε, ὅταν τὸν πρωτογνώρισα.

Δὲν ἐσκεπτόμην τίποτε. Ἤρχετο σπίτι σπανίως ἀλλὰ τὸν ἔβλεπα ἔξω μὲ τ' ἀδέλφια μου καὶ μὲ τὰ ξαδέλφια μου τῶν ὁποίων ἦτο συμφοιτητής. Λίγες φορὲς μιλήσαμε μαζί, ὅμως κάθε φορὰ ἡ ὁμιλία του μοῦ ἄφηνε ἕνα παράξενο αἴσθημα ποὺ δὲν ἤξευρα ἂν ἦτο χαρά, λύπη, φόβος ἢ θαυμασμός;

Ἔπειτα ἀπὸ κάθε συνάντηση τὸν ἔβλεπα ἐμπρός μου διαρκῶς, μὲ ἀνοιχτὰ κλειστὰ μάτια καὶ ἡ ἐπίμονος αὐτὴ ἀναπαράστασις τοῦ προσώπου του ἄρχισε νὰ μὲ στενοχωρῇ. Τί ἔπαθα, μὰ τί ἔπαθα; ἔλεγα στὸν ἑαυτό μου, σὰν τὸ πουλὶ ποὺ πιάνεται στὴν παγίδα καὶ προσπαθῶντας νὰ ἐλευθερωθῇ σφιχτοδένεται περισσότερο μὲ κάθε κίνηση μόνο του.

Μιλῶντας μὲ τὸν ἐξάδελφό μου ἕνα πρωῒ στὸν κῆπο, τοῦ τὸ εἶπα. —«Τὸν ἀγαπᾷς, μοῦ εἶπε, κι' ἦτον ἑπόμενο νὰ σοῦ συμβῇ ἀργὰ ἢ γρήγορα, γι' αὐτὸν ἢ ἄλλον. Τὸν ἀγαπᾷς, ἀλλὰ τί νὰ σοῦ κάμω γιὰ νὰ μὴ συντριβῇς ἐπάνω σ' ἕνα χαρακτῆρα σὰν τὸ δικό του; Ἡ εὐφυΐα του καὶ ἡ σπανία του καρδιὰ σὲ τραβοῦν δίχως νὰ τὸν γνωρίζῃς. Ἂν πλησίαζες περισσότερο θὰ ἔβλεπες, ὅτι εἶναι φιλόδοξος καὶ δὲν σκέπτεται αὐτὴ τὴ στιγμὴ τίποτε ἄλλο, παρὰ πῶς νὰ δημιουργήσῃ τὸ μέλλον του. Δὲν θὰ σταματήσῃ στὴν ἀγάπη ἑνὸς κοριτσιοῦ...». Κι' ἐπειδὴ τὰ λόγια αὐτὰ μ' ἄφησαν ἐμβρόντητη, ὁ ἐξάδελφός μου λυπήθηκε καὶ πιὸ μαλακὸς προσέθεσε : «Ἄφησε τὰ πράγματα νὰ πηγαίνουν μόνα τους. Τὸν ἀγαπᾷς, αὐτὸ σοῦ φτάνει τώρα. Εἶναι τόσο ὡραῖο καὶ μεγάλο πρᾶγμα ν' ἀγαπᾷ κανείς!»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 23ην ΣΕΛΙΔΑ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΙΣΜΗΝ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, Ἐνταῦθα.—Πολὺ σωστὰ τὰ ὅσα γράφετε γιὰ τὴν τιμὴ τοῦ ἀδελφοῦ. Ἔχετε ἕνα καλὸ κριτήριο ποὺ σᾶς ὁδηγεῖ σὲ ἀσφαλῆ συμπεράσματα. Δημοσιεύομε παρακάτω ἕνα ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ γράμμα σας :

«....Ὁ προετοιμασμένος γιὰ ἔγκλημα μιλᾶ γιὰ ἠθική ! Ὁ θέλων νὰ σώσῃ τὴν τιμὴ τῆς οἰκογενείας, σκοτώνει ! Ὁ δῆθεν προστάτης, ἐκδικεῖται κατὰ τὸν πιὸ βάρβαρο τρόπο. Ὁ ὑπεύθυνος μπροστὰ στὴν κοινωνία ἀφαιρεῖ τὴν ζωὴ ἑνὸς μέλους της. Πῶς ; ἄνθρωπος ποὺ ζεῖ στὴ σημερινὴ κοινωνία ἐπενδύεται αὐθαίρετα ἀξίωμα δικαστοῦ καὶ δημίου ; Ποιὸς τοῦ δίδει τέτοιο δικαίωμα τοῦ ἀδελφοῦ ; Ἡ κοινωνία ; Ὄχι. Ἡ πολιτεία ; Ποτέ.... Πᾶνε πειὰ τὰ χρόνια ποὺ ἀναγνωρίζονταν δικαστικὴ ἐξουσία στὸν πατέρα ἐπάνω στὰ παιδιά. Πέρασαν αἰῶνες ἀπὸ τότε. Σήμερα, μπροστὰ στὸ Νόμο, τὰ παιδιά, τόσο τὰ κορίτσια ὅσο καὶ τ' ἀγόρια, μόλις συμπληρώσουν τὸ 21ο ἔτος τῆς ἡλικίας τους εἶναι ἀνεξάρτητα. Καὶ ἐφ' ὅσον γνωρίζομε ὅτι ὁ ἑλληνικὸς νόμος δὲν μπεφυτεύθη στὴν Ἑλλάδα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δὲν εἶναι ξένος νόμος, ἀλλὰ δικός μας, ἑλληνικός, καὶ ἑλληνικὸ εἶναι τὸ δίκαιο ποὺ μᾶς διέπει σήμερα, τὸ ὁποῖο ἐξελίσσεται παράλληλα μὲ τὴν ἐξέλιξι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, δὲ μποροῦμε παρὰ νὰ παραδεχθοῦμε ὅτι ἡ ἀνεξαρτησία τῆς γυναίκας ἰδίως τῆς ἀδελφῆς, παρουσιάζεται σὰν ἀνάγκη ἡ ὁποία προῆλθε ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀνάπτυξι καὶ τὶς συνθῆκες ζωῆς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, σὰν γέννημα τῆς συνειδήσεως τῆς πνευματικῆς ἀνωτέρας ἑλληνικῆς κοινωνίας. Ἐκ τούτου ἕπεται ὅτι μόνον οἱ ὀπισθοδρομικοὶ ἐννοοῦν νὰ κρεμιοῦνται ἀπ' τὰ δόντια στὶς προλήψεις τοῦ μαύρου γιὰ τὴ γυναῖκα παρελθόντος. Γι' αὐτὸ χρειάζεται διαπαιδαγώγησις. Ἂς ἀφήσουν οἱ παραπονούμενοι τὶς ἀδελφές τους νὰ μορφωθοῦν, ἄς τὶς ἀφήσουν νὰ δουλέψουν, ἂς τὶς παροτρύνουν μάλιστα. Καὶ τότε ἀσφαλῶς θὰ φύγῃ τὸ βάρος ἀπ' τοὺς ὤμους τους, τότε ἡ θυσία τους θὰ εἶναι περιττή, τότε ὁ καθένας θὰ εἶναι ἱκανὸς νὰ φροντίσῃ γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ κανεὶς δὲν θὰ γίνεται βάρος τοῦ ἄλλου. Αὐτὸ ἔχει ἤδη ἐφαρμοσθῆ σὲ μεγάλη κλίματα καὶ στὴν Ἑλλάδα. Ἡ δουλειὰ δὲν εἶναι ντροπὴ ἀλλὰ τιμή. Ἐξ ἄλλου, ἡ αὐτοευθύνη, ἡ ἀπ' τὴ δουλειὰ προερχομένη εὔρυνσις τῆς περὶ ζωῆς καὶ καθήκοντος ἀντιλήψεως μορφώνουν καὶ σταθεροποιοῦν χαρακτῆρα, ὁ ὁποῖος μπορεῖ πειὰ νὰ σταθῇ μόνος του, χωρὶς τὴν ἀνάγκη προσκαίρων ὑποστηριγμάτων καὶ προφυλάξεων.

Μόνο ἔτσι ἀνυψώνεται ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ἐλεύθερος, μὲ τὴν ἴδια του πρωτοβουλία ἀναζητᾶ τὸ δρόμο τῆς ἀτομικῆς τελειοποιήσεως καὶ προσπαθεῖ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ ὄχι ἀπὸ ἐξωτερικοὺς δεσμούς, ἀλλὰ ἀπὸ ἐσωτερικὴ ἀνάγκη.

ΙΣΜΗΝΗ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Β. Β., Ἐνταῦθα. — Τὸ ποίημά σας δὲν ἔχει κανένα στοιχεῖο καλό. Δὲν ἔχει ρυθμό, δὲν ἔχει εἰκόνες, δὲν ἔχει συνέχεια στὴ σκέψι καὶ τὸ κυριώτερο δὲν εἶναι ἡ γλῶσσα του ἑλληνική. Συγχωρεῖστε μας τὴν εἰλικρίνειά μας, ἀλλὰ σᾶς συμβουλεύομε ν' ἀφήσετε τὴν ποίησι. Νὰ κάνετε πρῶτα μιὰ σοβαρὴ προσπάθεια νὰ μάθετε τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα, νὰ διαβάσετε πῶς ἔγραφαν οἱ Ἕλληνες ποιηταὶ παλαιοὶ καὶ νέοι. Καὶ τότε τὰ ξαναλέμε.

ΡΙΤΑΝ, Θεσσαλονίκην. — Τὸ διήγημά σας ἀρχίζει μὲ δροσιὰ καὶ πρωτοτυπία, μόλις ὅμως φτάσει κανεὶς στὴν δέκατη σειρὰ τότε ἀρχίζει μιὰ μονότονη καὶ ἀσυνεπὴς συνέχεια, μὲ περιττολογίες. Γιατί αὐτό ; Ξαναγράψτε το πάλι. Ἐὰν καταφέρετε νὰ τὸ τελειώσετε ὅπως τὸ ἀρχίζετε, τότε θὰ εἴμαστε εὐτυχεῖς νὰ τὸ δημοσιεύσωμε. Παρακολουθῶντας τὴν στήλη αὐτὴ θὰ ἀντιληφθήκατε μὲ πόση στοργὴ προσέχομε κάθε χειρόγραφο καὶ μὲ πόσο ἐνθουσιασμὸ ἐνθαρρύνωμε κάθε ταλέντο νὰ βρῇ τὸν δρόμο του.

Π. ΞΕΝΗΝ, Ἐνταῦθα.—Νὰ μᾶς στείλετε τὰ ποιήματά σας καὶ τὰ μικρὰ μεταφρασμένα ἀπὸ τὰ γερμανικὰ διηγήματα. Ἂν εἶναι καλὰ θὰ τὰ δημοσιεύσωμε. Ἀπὸ τὸ γράμμα σας καταλαβαίνομε πῶς ἔχετε ἀρτίαν μόρφωσι καὶ πῶς θὰ γίνετε μιὰ καλὴ φίλη καὶ συνεργάτις μας.

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΗΣΙΑ

Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΤΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Ὁ Ἐθνικὸς Παιδικὸς Σταθμὸς καὶ τὸ τεράστιο ἔργο τῆς διευθυντρίας του, κυρίας Μύρτα.— Τὸ σπουδαῖον φιλανθρωπικὸν ἵδρυμα «Βοστάνειον»: νοσοκομεῖον, γηροκομεῖον, οἶκος τυφλῶν καὶ σχολὴ ἀδελφῶν.— Ἡ εὐεργετικὴ δρᾶσις τῶν ἀδελφῶν νοσοκόμων.— Αἱ γυναῖκες τῆς Ἀγιάσσου καὶ τὰ ὡραῖα τους καλλιτεχνήματα. Μιὰ ἐκτεταμένη ἀνταπόκρισις τῆς ἀρχισυντάκτιδος τῆς «Γυναίκας», κυρίας Ἑλένης Σιφναίου — Νταίζης.

Ἡ Μυτιλήνη εἶνε μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ προωδευμένες ἐπαρχίες. Ὁ πολιτισμὸς τῶν κατοίκων της βρίσκεται σὲ ἀνώτερο ἐπίπεδο. Εἶνε λοιπὸν φυσικὸν καὶ ἡ φιλανθρωπία σὲ ἕναν τόσο προηγμένον τόπον νὰ βρίσκεται στὸ ἀνάλογον ἐπίπεδον. Πραγματικὰ ἡ Μυτιλήνη διακρίνεται καὶ σ' αὐτὸν τὸν τομέα, οἱ δὲ γυναῖκες της παίζουν —κι' ἐδῶ φυσικὰ —τὸν πρωτεύοντα ρόλον. Τόσο στὸν Ἐθνικὸ Παιδικὸ Σταθμό, ὅσο καὶ στὸ Βοστάνειο Νοσοκομεῖο οἱ Μυτιληνιὲς ἀναπτύσσουν μιὰ πραγματικὰ ἀξιοζήλευτη δρᾶσι. Φυσικὰ ἡ «Γυναῖκα», ποὺ ἔχει βάλει σὰν σκοπό της τὴν μὲ κάθε τρόπο ἐνίσχυσι τῆς γυναικείας δράσεως στὸν τόπο μας, δὲν μποροῦσε νὰ μείνῃ ἀδιάφορη. Καὶ ὅπως ἦταν φυσικό, φρόντισε νὰ συγκεντρώσῃ ὅλα τὰ σχετικὰ στοιχεῖα καὶ νὰ τὰ δώσῃ στὸ ἀναγνωστικό της κοινό. Παρακάτω ἡ ἀρχισυντάκτις τῆς «Γυναίκας» κυρία Ἑλένη Σιφναίου — Νταίζη, σὲ μιὰν ἀρκετὰ ἐκτεταμένη ἀνταπόκρισί της—ποὺ δὲν πρόκειται νὰ εἶνε καὶ ἡ μοναδική—δίνει θαυμάσια τὴν φιλανθρωπικὴ κίνησι τῆς Μυτιλήνης, στὴν ὁποία, ὅπως εἴπαμε, ἡ γυναῖκα παίζει πρωτεύοντα ρόλο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ, Σεπτέμβριος.— Αὐτὲς τὶς μέρες ἔκαμα μιὰ ἐπίσκεψι στὸν Ἐθνικὸ Παιδικὸ Σταθμὸ τῆς Μυτιλήνης. Πρόκειται γιὰ ἕνα εὐρύχωρο κτίριο μὲ μεγάλα παράθυρα πρὸς ὅλες τὶς μεριές, ἀπ' ὅπου ὁ ἥλιος πλημμυράει τὶς αἴθουσες κι' ὁ καθαρὸς ἀγέρας τὶς δροσίζει. Εἶνε ἕνα πραγματικὸ αἴσθημα ἀνακουφίσεως, ποὺ νοιώθει κανένας σὰν φτάσῃ ἐδῶ πέρα, ὕστερ' ἀπ' τὰ στενὰ καλντερίμια ποὺ ἔχει διαβῆ: μιὰ ὄασι. Κι' αὐτὴ ἡ ὄασις χρωστάει τὴν ὕπαρξί της καὶ τὴν πρόοδό της στὴν ἀνθρωπιστικὴν ἀντίληψι τοῦ Μητροπολίτη Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου, ποὺ τὴν δημιούργησε χάριν τῶν φτωχῶν παιδιῶν τοῦ λαοῦ, ποὺ οἱ μαννάδες τους ξενοδουλεύουν καὶ δὲν ἔχουν τὸν καιρὸ νὰ τὰ κυττάζουν.

Ὅταν ἔφτασα τὰ παιδιὰ εἶχαν κάμει διάλειμμα κι' εἶχαν ἀρχίσει τὰ τρελλά τους παιγνίδια.

Μικρὲς χαρούμενες φωνίτσες ἀντηχοῦσαν σ' ὅλη τὴν τεράστιαν αὐλὴ κι' εἶχα τὴν ἐντύπωσι πὼς βρέθηκα μέσα σ' ἕνα ἀνθρώπινο χαρούμενο μελίσσι.

Τί χαρά!...

Θὰ ρωτήσετε ὅμως:

«Αὐτὰ τὰ τόσο μικρὰ παιδιὰ—ἀπὸ δυόμισυ μέχρι 6 ἐτῶν—μόνα τους παίζουν; Δὲν ἔχουν καμμιὰν ἐπίβλεψι; Γιατί, ἂν συμβαίνει αὐτό, τότε πρόκειται γιὰ μιὰ μεγάλη, πολὺ μεγάλη, παράλειψι.»

Ἂς μὴν ἀνησυχεῖτε.

Τὰ παιδάκια ἔχουν γιὰ νὰ τὰ ἐπιβλέπῃ τὸν ἰδεωδέστερο φύλακα ἄγγελο ποὺ θὰ μποροῦσε κανένας νὰ σκεφτῇ.

Ὁ κόλπος τῆς Γέρας στὴ Λέσβο

Ἡ ψυχὴ τῆς παιδικῆς ἐκείνης φωλιᾶς, ποὺ ὁλημέρα ἀντηχεῖ ἀπὸ τὰ γέλια καὶ τὶς φωνὲς τῶν μικρῶν ἐνοίκων της, εἶναι ἡ κυρία Μύρτα, μιὰ γυναῖκα πραγματικὰ ἀνώτερη.

Ἔχει σπουδάσει παιδαγωγικὴ κι' ἐφαρμόζει μὲ θαυμαστὴ μεθοδικότητα τὸ «σύστημα Μοντεσσάρη».

Ὅ,τι καὶ νὰ πῶ στὶς ἀγαπητές μου ἀναγνώστριες γιὰ τὸ ἔργο, γιὰ τὴν προσπάθεια τῆς κυρίας Μύρτα, θὰ δυσκολευτοῦν νὰ τὸ πιστέψουν. Καὶ γιὰ νὰ εἶμαι εἰλικρινής, κι' ἐγὼ ἂν δὲν ἔβλεπα δὲν θὰ πίστευα. Ὡστόσο θὰ προσπαθήσω νὰ δώσω μιὰ καλὴ περιγραφὴ τοῦ τί εἶδα στὸν παιδικὸ σταθμὸ τῆς Μυτιλήνης.

⁂

Τὸ διάλειμμα τῶν παιδιῶν τέλειωσε σὲ λίγο κι' ὅλοι οἱ μικροὶ τρόφιμοι τοῦ θαυμασίου αὐτοῦ ἱδρύματος ἔτρεξαν στὸ ἀπέραντο ἐντευκτήριό του, ποὺ βρίσκεται στὸ ἰσόγειο.

Ἐγὼ τ' ἀποθαύμαζα.

Ὕστερα ἦρθεν ἡ οἰκονόμος καὶ μὲ παρεκάλεσε ν' ἀνέβω στὸ ἀπάνω πάτωμα γιὰ νὰ παρακολουθήσω τὰς ἀσχολίας τῶν μικρῶν καλλίτερα.

Καθὼς ἀνέβηκα βρέθηκα μπροστὰ σὲ μιὰ συντροφιὰ τριάντα περίπου παιδιῶν—μωρῶν θάθελα νὰ γράψω. Ἡ προϊσταμένη μὲ πληροφόρησε πὼς ἦταν ἀπὸ 3 μέχρι 6 ἐτῶν. Καὶ καθὼς ἤτανε σκορπισμένα μέσα στὴν ἀπέραντη αἴθουσα, τὴν ἄπλετα φωτισμένη ἀπὸ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, μοῦ φαινόταν σὰν λιλιπούτειοι ἀνθρωπάκηδες καὶ ἡ σκέψι αὐτὴ μ' ἔκαμε νὰ χαμογελάσω. Ἐδῶ κι' ἐκεῖ τραπεζάκια καὶ καρεκλίτσες. Τὰ παιδάκι, ἄλλα καθιστὰ κι' ἄλλα πλαγιασμένα κάτω γελοῦσαν καὶ φώναζαν.

Ἄρχισα τότε νὰ περιφέρωμαι καὶ νὰ παρατηρῶ ἀπὸ κοντὰ τί κρατοῦσαν τὰ παιδιὰ στὰ χέρια τους. Τὰ μέσα ὅμως ποὺ χωρὶς προσπάθεια ἔκαναν νὰ ἐπικρατῇ τόση τάξις καὶ πειθαρχία ἤτανε ἁπλά, ποὺ μοῦ ἐρχότανε νὰ γελάσω...

Ἡ κ. Μύρτα τὸ ἀντελήφθηκε καὶ τὸ πρόσωπό της φωτίσθηκε ἀπὸ ἕνα ξάστερο χαμόγελο, ποὺ τὴν ἔκανε ἐξαιρετικὰ συμπαθητική. Μὲ τὸ δάχτυλό της μοῦ ἔδειξε ἕνα παιδάκι τριῶν χρόνων, ποὺ κρατοῦσε ἕνα πλαίσιο ἀπὸ ἄσπρο ξύλο. Πάνω σὲ κάθε πλευρὰ τοῦ ξύλου αὐτοῦ—σαράντα ἑκατοστὰ—ἤτανε τραβηγμένα δύο κομμάτια ἀπὸ περκάλι, ποὺ ἑνώνονταν στὴ μέση σὰν τὸ κούμπωμα ἑνὸς φουστανιοῦ. Τὸ ἕνα μέρος εἶχε ὀστέϊνα κουμπάκια καὶ τὸ ἄλλο μπουτονιέρες... Τὸ παιδάκι ἦταν προσηλωμένο στὸ δύσκολο ἔργο νὰ κουμπώνῃ καὶ νὰ ξεκουμπώνῃ τὸ φόρεμα—τὸ παιγνίδι ἤτανε γι' αὐτὸ καινούργιο. Τὄβλεπα ἀπ' τὶς ἀδέξιες καὶ ἀβέβαιες κινήσεις του. Τὰ ματάκια του ἔλαμπαν ἀπὸ προσοχὴ καὶ ἐξακολουθοῦσε τὸ κούμπωμα καὶ τὸ ξεκούμπωμα αὐτὸ χωρὶς νὰ τὸ διακόπτῃ οὔτε ἕνα δευτερόλεπτο.

Ἄλλο παιδάκι ἔπαιζε μὲ κύβους, ἄλλο μὲ χαλκομανίες, ἄλλο περνοῦσε μὲ προσοχὴ μιὰ βελόνα μέσα σὲ ἕνα ἀραιὸ κόμπο. Μερικὰ ποὺ ξεκουράζονται ἤτανε ξαπλωμένα ἥσυχα ἢ παρακολουθοῦσαν τὰ παιγνίδια τῶν ἄλλων σιωπηλά.

Ὕστερα ἀπὸ λίγο τὰ παιδιὰ μ' ἕνα νεῦμα τῆς δασκάλισσας σηκώθηκαν αὐτόματα. Σταθήκανε. Ἄρχισαν νὰ τραγουδοῦν ὅλα μαζὶ εὔθυμα τραγουδάκια.

Ἐπισκέφθηκα μὲ τὴν προϊσταμένη ὁλόκληρο τὸ ἵδρυμα. Χάρις στὴν πρωτοβουλία τοῦ Μητροπολίτη ὁ παιδικὸς σταθμὸς τῆς Μυτιλήνης εἶνε ἕνα ὑπόδειγμα. Οἱ μάννες τοῦ λαοῦ ἐμπιστεύονται τὰ παιδιά τους στὶς ἐμπνευσμένες αὐτὲς καθοδηγήτριες τῶν παιδιῶν, ποὺ τὰ φροντίζουν σὰν ἄλλες μάννες πολὺ καλλίτερα καὶ στοργικώτερα ἀπ' τὶς πραγματικές.

Τὰ παιδάκια διδάσκονται πολλὰ πράγματα, χρήσιμα, συνηθίζουν ἀπὸ μικρὰ στὴν τάξι καὶ τὴν πειθαρχία. Καλοβολεμένα, ντυμένα μὲ τὶς καινούργιες ποδίτσες τους, ἀστράφτουν ἀπὸ καθαριότητα. Ἡ τροφὴ εἶνε ἄφθονη καὶ ὑγιεινή. Κάνουν γυμναστικὴ τακτικώτατα, ἀπολαμβάνουν ὅλα τὰ καλὰ σὰν τὰ πλούσια ἀδέλφια τους καὶ ὅταν πᾶνε στὸ σχολεῖο ἔχουν τὴν ἀγωγὴ ποὺ δὲν μποροῦσαν ποτὲ νἄχουν στὰ ἀνήλια ὑπόγεια ποὺ ζοῦσαν καὶ στὶς τρῶγλες. Ὁ Δεσπότης Μυτιλήνης παρακολουθεῖ τὸ φιλόξενο παιδικὸ σπίτι αὐτὸ ποὺ ἔχει ἱδρύσει, ἐνδιαφέρεται γιὰ τοὺς μικροὺς προστατευομένους του —τὰ παιδάκια αὐτὰ τοῦ λαοῦ, ποὺ ἔχει ἐμπιστευθῆ σὲ καλὰ χέρια. Τὰ Χριστούγεννα οἱ μικροὶ τρόφιμοι τοῦ Σταθμοῦ ἔχουν τὸ δέντρο τους στολισμένο μὲ δῶρα, ποὺ ἐπιμελοῦνται οἱ κυρίες τῆς Μυτιλήνης, τὰ ζεστά τους πουλόβερ, τὰ καινούργια παπούτσια τους. Σὲ δυὸ ὧρες ἔμαθα τὴ θεωρία τῆς αὐτόματης ἀγωγῆς καὶ τῆς καλλιέργειας τῆς ἀνεξαρτησίας στὰ τρυφερὰ βλαστάρια ποὺ θ' ἀποτελέσουν τὴν αὐριανὴ γενεά. Ἡ μικρὴ αὐτὴ παιδικὴ κυψέλη μ' ἐνθουσίασε κυριολεκτικά.

Καθὼς ἀποχαιρετοῦσα τὴ διευθύντρια τοῦ παιδικοῦ σταθμοῦ ἄκουγα μελωδίες μικρῶν καθαρῶν φωνῶν, ποὺ τραγουδοῦσαν εὔθυμα παιδικὰ ᾄσματα.

Ἡ διαπαιδαγώγησις αὐτὴ τῶν μικρῶν παιδιῶν στὸν ἐθνικὸ παιδικὸ σταθμὸ Μυτιλήνης εἶνε ἐντελῶς πρωτότυπη ἀπὸ ἐκείνην ποὺ παρέχει ὁ φροβελιανὸς νηπιακὸς κῆπος, ὅσο τερπνὸς καὶ νὰ εἶνε. Ἐδῶ δὲν εἶδα τὴν καλοντυμένη καὶ κομψὴ νηπιαγωγὸ ποὺ προσπαθοῦσε ν' ἀποσπάσῃ τὰ παιδιὰ ἀπ' τὶς ἀσχολίες ποὺ διαλέγανε. Δὲ σχηματίζανε τὰ νήπια προσεκτικὸ κύκλο γύρω στὴ θελκτικὴ δασκαλίτσα τους, δὲν κρατοῦσαν τὰ βλέμματά τους σὰν ὑπνωτισμένα ἀπάνω της. Δὲν εἶδα ὀργανωμένα παιχνίδια ποὺ νὰ διακόπτωνται εὔστοχα, ἀλλὰ παιδιὲς ἀναπαυτικὲς καὶ χαρούμενα καὶ γελαστὰ προσωπάκια. Τὸ βαρὺ πρόβλημα τῆς πειθαρχίας ποὺ μᾶς ἀπασχολεῖ ὅλους ἐξαφανίζεται, διαλύεται σὰν καπνὸς καὶ κάθε παιδὶ ἐπιβάλλει στὸν ἑαυτό του τὴν αὐστηροτάτη πειθαρχία, αἰσθάνεαι ὅτι κάνει, προσέχει, προσπαθεῖ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ πρᾶγμα ποὺ τὸ ἐνδιαφέρει ἀπὸ ὁρμέμφυτη μίμησι τῶν μεγαλειτέρων του, μαθαίνει νὰ κυριαρχῇ στὸν ἑαυτό του.

Ὁ Ἐθνικὸς Παιδικὸς Σταθμὸς Μυτιλήνης ποὺ θὰ περιλάβῃ ἐφέτος 180 παιδιά, εἶνε εὐεργετικώτατο κοινωνικὸ ἔργο. Ὁ Μητροπολίτης Μυτιλήνης Ἰάκωβος εἶνε ὑπερήφανος—καὶ δικαίως, γιὰ τὸ ὡραῖο αὐτὸ ἀνθρωπιστικὸ συγκρότημα ποὺ λειτουργεῖ ὑπὸ τοὺς καλλιτέρους οἰωνούς.

ΤΟ ΒΟΣΤΑΝΕΙΟΝ

Ὅπως ὁ Μέγας Βασίλειος στὴν Καισάρεια, σὲ ἕνα πελώριο περίβολο συνεκέντρωσε ὅλα τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα — τὴν Βασιλειάδα του — ἔτσι καὶ ὁ Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβος, στὸ ἀπέραντο γήπεδο ποὺ ἐδώρησαν στὴν πόλι Μυτιλήνη ὁ ἀείμνηστος Περ. Λουκᾶς, ὁ Ν. Πετρόπουλος πρώην δήμαρχος καὶ κάποια χωριανὴ κ. Σαμιωτούδη, ἔχτισε τὸ πελώριο Νοσοκομεῖο Βοστάνειο, ποὺ ὑψώνεται μεγαλόπρεπο στοὺς πρόποδες τοῦ λόφου τοῦ Κάτω Χάλικα καὶ στολίζει ὅλο ἐκεῖνο τὸ μέρος.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ ἑνὸς ἔργου στηρίζεται στὸ φανατισμὸ τῶν ὀπαδῶν του. Σύμμαχος στὴν ἐπικράτησι κάθε ἰδέας εἶναι ὁ ἐνθουσιασμός. Μὲ ἐνθουσιασμὸ ὁ Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβος συνεκέντρωσε ὅλα τὰ κληροδοτήματα τῶν μεγάλων εὐεργετῶν τῆς Μυτιλήνης καὶ στὸ πελώριο αὐτὸ γήπεδο ἀνήγειρε τὸ Βοστάνειο, τὸ γηροκομεῖο, τὸ βρεφοκομεῖο, τὴν πτέρυγα λοιμωδῶν νόσων καὶ τελευταῖα τὸν οἶκον ἀδελφῶν—θεμέλιος λίθος μπῆκε τελευταῖα μὲ μεγάλη ἐπισημότητα—ὅπου κορίτσια τῆς Μυτιλήνης θὰ σπουδάζουν, θὰ καταρτίζωνται ἐπαγγελματικὰ καὶ ἅμα γίνουν ἄξια τῆς ἱερῆς ἀποστολῆς των, ἀφοῦ προϋπηρετήσουν, θ' ἀποτελέσουν τὸν πυρῆνα τῶν λευκῶν ἀδελφῶν ποὺ θὰ ἐξυπηρετοῦν τὰ ἱδρύματα αὐτά. Στὸν περίβολο χτίσθηκε ἡ κομψὴ ἐκκλησοῦλα τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου—πάτρωνος τῶν φιλανθρωπικῶν αὐτῶν ἱδρυμάτων, ὅπως εἶναι καὶ ὁ Ἅγιος Θεράπων, ποὺ πλουτίσθηκε τελευταῖα μὲ βυζαντινὲς εἰκόνες καὶ ἀποτελεῖ ἕνα στολίδι τῆς ὡραίας αὐτῆς τοποθεσίας, μὲ τὸν ἀργυρόχρυσο τροῦλο, ποὺ παίρνει στὸ ἡλιοβασίλεμα τοὺς τόνους τῆς ἀνθισμένης ἀμυγδαλιᾶς.

Τὸ Βοστάνειον, μὲ τὶς ἀπέραντες καὶ φωτεινὲς αἴθουσες, μὲ τοὺς διαδρόμους, ὅπου κυκλοφοροῦν ἄνετα οἱ ἀσθενεῖς, μὲ τὸ χειρουργεῖον του ποὺ εἶναι ἡ τελευταία λέξις τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ποὺ λειτουργεῖ θαυμάσια καὶ ἐξυπηρετεῖ τόσον κόσμο, μὲ τὶς ἡλιόλουστες πελώριες ταράτσες πού, ἐκτὸς ἀπ' τὴν μαγευτική τους θέα, ἀποτελοῦν ἕνα μοναδικὸν ἡλιοθεραπευτήριον, ἔχει δωμάτια ὡραιό- μὲ διοχεεύσεις ζεστοῦ καὶ κρύου νεροῦ, λουτρὰ μὲ ἀναπαυτικώτατα ντιβάνια, αἴθουσες ὑποδοχῆς, ὅπου κρέμονται εἰς τοὺς τοίχους πορτραῖτα τῶν μεγάλων του εὐεργετῶν καθὼς καὶ οἱ εἰκόνες τῶν ἰατρῶν ποὺ χρόνια ὁλόκληρα ἀλτρουϊστικὰ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους στὸ Νοσοκομεῖο, ποὺ τὸ διευθύνει ὁ κ. Ἀρώνης, γνωστὸς γιὰ τὴν προσήνειά του καθὼς καὶ γιὰ τὸ διοικητικόν του πνεῦμα, γιὰ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρος του. Ἡ κ. Ἀνδρονίκη Ἀρώνη, ἀλτρουΐστρια καὶ ἄγγελος καλωσύνης γιὰ τοὺς ἀρρώστους, εἶναι ἀκούραστη καὶ δραστήρια καὶ προλαμβάνει τὶς ἐπιθυμίες τους, ὅταν τὴ δοῦν κοντὰ στὸ προσκεφάλι τους «ξεχνοῦν τοὺς πόνους καὶ τὰ βάσανά τους», ὅπως μοῦ ἔλεγε προχθὲς μιὰ γερόντισσα ποὺ ἐξεθείαζε τὴν καλωσύνη της καὶ τὴ στοργή της γιὰ τοὺς ἀπόκληρους τῆς τύχης. Ἡ κ. Ἀρώνη ἀσχολεῖται ἰδιαίτερα γιὰ τὰς Ἀδελφάς, τοὺς διδάσκει μαθήματα παιδαγωγικά, τὶς καθοδηγεῖ εἰς τὸ ἔργο τῆς ἀδελφῆς νοσοκόμου, ὑποδεικνύει τὰ καθήκοντά τους γιὰ τὴ μελλοντική τους δράση.

Μιὰ ἀπὸ τὰς καλὰς ἀδελφὰς τοῦ Νοσοκομείου, ἡ Δ)νὶς Ἀρσὶς Μινωσιάν, ποὺ ἐσπούδασε χρόνια ὁλόκληρα εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τὴν ὁποίαν οἱ ἀσθενεῖς τοῦ Βοστανείου ὑπεραγαποῦν, ἐκλήθη εἰς τὴν Ἀργεντινὴν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, διὰ νὰ διευθύνῃ ἕνα πελώριον νοσοκομεῖον, ποὺ ἔκτισαν εἰς τὴν πρωτεύουσαν οἱ ἐκεῖ Ἀρμένιοι.

Αἱ ἀδελφαὶ ἔχουν τὰ ἰδιαίτερα δωμάτιά τους μὲ τὰ ἀνθισμένα μπαλκονάκια, μιὰ μικρὴ βιβλιοθηκούλα μὲ βιβλία ὑγιεινῆς, τὸ σαλονάκι τους, ποὺ χωρίζεται ἀπ' τὸν κοιτῶνα τους μὲ ἕνα μεγάλο παραβάν.

Εἰς τὴν Λεσβιακὴν Ἑβδομάδα, ποὺ θὰ γίνῃ στὰς Ἀθήνας τὸν προσεχῆ χειμῶνα, μὲ τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ὑπουργοῦ—Διοικητοῦ Πρωτευούσης κ. Κοτζιᾶ, ποὺ τὴν ἀνέλαβε ὑπὸ τὴν προστασίαν του, θὰ ἀντιπροσωπευθῇ τὸ Βοστάνειον, ἀπὸ τὰς ὡραίας δὲ φωτογραφίας καὶ μακέτας θὰ φανῇ ὅτι εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πέντε νοσοκομεῖα ποὺ τιμοῦν τὴν Ἑλλάδα. Ἐκτὸς μερικῶν πληρωνομένων δωματίων διὰ τοὺς εὐπόρους κατοίκους τοῦ νησιοῦ, διατίθενται καὶ πολλὰ κρεββάτια γιὰ τοὺς ἀπόρους ποὺ διαιτῶνται θαυμάσια καὶ ἔχουν ὅλην τὴν περιποίησιν καὶ περίθαλψιν ποὺ ἔχουν ἀνάγκη. Διευθυντὴς τοῦ χειρουργείου εἶναι ὁ κ. Πασχαλίδης. Προσφέρουν δὲ ἀλτρουϊστικὰ τὰς ὑπεσίας των οἱ ἰατροὶ κ. κ. Χατζηλεωνίδας, Χιωτέλης, Καραμάνος καὶ ἄλλοι.

Εἰς τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα Μυτιλήνης συμπεριλαμβάνονται, ἀπὸ Τουρκοκρατίας, καὶ τὸ Γυμνάσιον καὶ Παρθεναγωγεῖον μὲ τὶς ἀπαιτούμενες σχολὲς Ἁγ. Ἀποστόλων καὶ Κομνηνάκου, ποὺ συντηροῦνται ἀπ' τὰ κληροδοτήματα διαφόρων φιλομούσων πολιτῶν καὶ κυρίως τοῦ ἀοιδίμου μεγάλου εὐεργέτου Σοφοκλέους Βουρνάζου, τοῦ ὁποίου ὁ ἀνδριὰς σὲ φυσικὸ μέγεθος ὑψώνεται μπροστὰ στὰ προπύλαια τοῦ Γυμνασίου.

Ἀνάλογη μὲ τὴν ἱκανοποιητικὴν ἀπόδοση τῶν Λεσβίων στὰ γράμματα καὶ τὶς τέχνες εἶναι ἡ συμβολή τους σὲ ἔργα κοινῆς ὠφελείας, ἀλτρουϊσμοῦ καὶ φιλοπατρίας, μὲ τὴν ἵδρυσι κοινωνικῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων, τὰ ὁποῖα τὰ δύο τελευταῖα χρόνια ὑποστηρίζει καὶ ἐνισχύει τὸ ὑπουργεῖον Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως.

Πλάϊ στοὺς Βερναρδάκηδες, στὸν Στεφανίδη, στὴν Ἐφταλιώτη, στὸν Ε. Ἀθανασιάδη, τὸν Μυριβήλη—τοὺς ἀντιπροσωπευτικοὺς τύπους τῆς πνευματικῆς Λέσβου, μποροῦν νὰ σταθοῦν μὲ τὴν ἴδια ἀξία οἱ Βοστάνηδες, οἱ Βουρνάζοι, Σοφοκλῆς

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ»

Προσκαλεῖ ὅλες τὶς ἀναγνώστριές της τῶν ἐπαρχιῶν νὰ τῆς στέλνουν τακτικὰ ἀνταποκρίσεις γιὰ ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν γυναικεία δρᾶσι τοῦ τόπου τους.

ΓΙΑΤΙ ΜΟΝΟΝ ΕΤΣΙ

θὰ ἐνισχυθῇ ἡ δρᾶσις τῶν γυναικῶν στὶς ἐπαρχίες.

Ἡ «ΓΥΝΑΙΚΑ» εἶνε τὸ μόνο Ἑλληνικὸ περιοδικό, ποὺ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὶς γυναῖκες καὶ ἡ αὔξησις τῆς κυκλοφορίας της—ποὺ ἐξαρτᾶται ἀπολύτως ἀπὸ τὶς ἀναγνώστριές της — θὰ συντελέσῃ στὸ νὰ γίνεται διαρκῶς καλλίτερη.

ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΙΖΕΤΕ ΛΟΙΠΟΝ ΦΑΝΑΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΔΟΣΙ ΤΗΣ.

Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΩΝ

Εὑρίσκομαι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἐκφράσω τὴν χαρά μου, στὰς ἀγαπητάς μου ἀναγνωστρίας, διὰ τὴν αἰσίαν ἔκβασιν πλείστων ὅσων συνοικεσίων καὶ τῶν ὁποίων τοὺς ἀρραβῶνας ἐλπίζω νὰ ἀναγγείλω λίαν προσεχῶς, εὐχομένη συντόμως τὸ ἴδιον εἰς ὅλας τὰς ἐνδιαφερομένας.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν τῶν ἐνεργειῶν, καὶ πολλῶν ἀσχολιῶν θὰ μοῦ ἐπιτρέψουνε, ὅλοι οἱ ἀποστείλαντες ἀγγελίες, οἱ ζητοῦντες πληροφορίες, οἱ ἀναμένοντες ἀπαντήσεις, νὰ ἀναμείνουν τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα, ὁπότε καὶ θὰ δυνηθῶ νὰ ἀνταποκριθῶ στὶς ἀπαιτήσεις των. Ἐπὶ τοῦ παρόντος θὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς περιωρισμένον ἀριθμὸν ἀγγελιῶν καὶ ὀλίγας ἀπαντήσεις.

Δεσποινὶς 27 ἐτῶν, λεπτή, μελαχροινή, ὕψους 1.63, ἠθικωτάτη, ἀρίστη οἰκοκυρὰ καὶ οἰκονόμος, τελειόφοιτος τοῦ Γυμνασίου, γνωρίζουσα τὴν γαλλικήν, μὲ ἐξαιρετικὰ ψυχικὰ χαρίσματα, ἔχει βαθεῖαν γνῶσιν τῶν ὑποχρεώσεων καὶ εὐθυνῶν τῆς συζύγου καὶ μητρός, λατρεύει τὰ μικρὰ παιδιά, μὲ προῖκα 100 χιλ. δρχ., ζητεῖ σύζυγον ἡλικίας 38—45 ἐτῶν, μὲ καλὰς ἀρχάς, μορφωμένον ἠθικὸν καὶ μὲ εὐγενῆ αἰσθήματα. Δὲν ἀποκλείετε χῆρος μὲ ἕνα παιδάκι.

Δεσποινὶς 27 ἐτῶν, μᾶλλον ὑψηλοῦ ἀναστήματος, συμπαθητική, μὲ ἀρίστην κοινωνικὴν μόρφωσιν καὶ μὲ ἀνώτερα ψυχικὰ αἰσθήματα, ἔχει βαθεῖαν συναίσθησιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ γάμου, δὲν ἀποβλέπει παρὰ πῶς νὰ δημιουργήσῃ μιὰν εὐτυχισμένη οἰκογένεια ἔστω καὶ μὲ ἀτομικάς της θυσίας, ἔχει γιὰ ἰδανικό της νὰ γίνῃ μιὰ σύντροφος πραγματική, νὰ μπορῇ νὰ ἀνακουφίζῃ τὸν ἄνδρα της στὶς δύσκολες στιγμὲς τῆς ζωῆς. Διαθέτει 150—180 χιλιάδ. καὶ ζητεῖ ἕναν ἄνδρα 35—40 ἐτῶν, διαθέτοντα εἴτε ἐξ εἰσοδήματος εἴτε ἐκ μισθοῦ περὶ τὰς 5—6 χιλ. μηνιαίως.

ἈΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Μ. Α., Αἴγιναν. — Μὰ ἀγαπητή μου Δεσποινίς σᾶς ἔχω ἤδη ὑπ' ὄψιν μου, καὶ ἔχω ἀπαντήσει ἀπὸ τῆς στήλης τῶν συνοικεσίων τοῦ προηγουμένου φύλλου, ὅτι φροντίζω καὶ ἐνεργῶ, ἀδιαλείπτως καὶ ἐντατικῶς, ὄχι μόνο γιὰ σᾶς, ἀλλὰ γιὰ ὅλα γενικὰ τὰ κορίτσια, ποὺ ἔχουν καταφύγει σὲ μένα. Ἀλλὰ καταλαβαίνετε βεβαίως καὶ σεῖς ὅτι δὲν εἶναι πολὺ εὔκολο τὸ πρᾶγμα. Χρειάζονται πολλὰ γιὰ νὰ φθάσῃ κανεὶς τὸ ποθούμενον. Πάντως χρειάζεται λίγη ὑπομονή.

Δεσποινίδα Α. Δ. Γ. 28. — Ἡ ἐπιστολή σας ἐλήφθη, τὰ γραφόμενά σας μὲ συνεκίνησαν πολύ. Θὰ προσπαθήσω ὅσον τὸ δυνατὸν νὰ σᾶς γλυκάνω τὴν ζωήν, νὰ ἐξαλείψω τὴν μελαγχολία ποὺ ἔχει ἀποτυπωθῆ στὴν τόσο συμπαθητικὴ μορφή σας, δι' ἑνὸς εὐγενικοῦ καὶ μὲ λεπτὴ καὶ τρυφερὴ καρδιὰ νέου, ὁ ὁποῖος θὰ σᾶς νοιώσῃ καὶ θὰ σᾶς ἀγαπήσῃ.

Α. Ν., Ἐνταῦθα. — Θὰ γράψω προσεχῶς στὴ δεσποινίδα τῆς Λ.... ἐκθέτουσα εἰς αὐτὴν τὴν αἴτησιν καὶ τὰ προσόντα σας καὶ θὰ ἀπαντήσω στὴν ἰδιαιτέρα σας διεύθυνσιν.

Δνίδα Ε. Ε. — Ὑποχρέωσίν μου θεωρῶ νὰ δημοσιεύσω τὴν ἀγγελία σας, ἀφοῦ ἄλλως τε εἶναι καὶ ἡ σειρά σας. Εὐχαριστῶ θερμὰ διὰ τὴν ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην σας.

Δνίδα Γ. Σ. — Ἔγραψα σχετικὰ στὴν ἰδιαιτέρα σας διεύθυνσι.

Κον Ι. Α., Ἐπαρχίαν. — Θὰ ἐπαναληφθῆ ἡ ἀγγελία σας.

Κον Ι. Κ., Ἐνταῦθα. — Ἔχετε χαθῆ κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὸν πλανήτη μας. Ἂν μπορεῖτε περάσετε ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας.

Ὁ Κος Τ. Τ. 928, ἔχει μοῦ φαίνεται ὑποχρέωσιν νὰ μοῦ καταστήσῃ γνωστὸν κάθε τὶ ποὺ συνέβη μεταξύ του καὶ τῆς δεσποινίδος.

Ὁ Κύριος ΡΩΜΑΙΟΣ παρακαλεῖται νὰ περάσῃ ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας.

Ἡ Δνὶς Ρ. Σ., Πόστ-Ρεστάν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχω γράψει, καὶ ἡ ὁποία δὲν θὰ ἔλαβε τὸ γράμμα διότι δὲν θὰ εἶχε δηλώσει προηγουμένως στὸ Ταχυδρομεῖον, ἂς περάσῃ ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας.

Ἡ Δνὶς συνταξιοῦχος διδασκάλισσα Κ. Σ., ἂς περάσῃ ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, ἔχει μιὰ σπουδαία αἴτησιν γάμου.

Κον Σ. Μ. Ο. — Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς γιὰ τὴν ἐκτίμησι καὶ τὰ καλά σας λόγια. Ἔχομε δημοσιεύσει τὴν ἀγγελία σας.

Δδα Κ. Π., Ξάνθη. — Γιατί μᾶς εἴχατε γράψει Ἀθήνας ; Γι' αὐτὸ συνιστῶ πάντοτε καὶ πάλιν τὴν ἀκριβῆ σας διεύθυνσιν, διότι μᾶλλον εἰς βάρος σας εἶναι. Ὁ Κὸς ποὺ ἔστειλε ζητῶντας σας, εἶναι ἄνθρωπος μὲ ψυχικὰ προτερήματα σπάνια βεβαίως. Ἐργάζεται εἰς ἐργοστάσιον καὶ ἐπιμένει στὴν αἴτησίν του. Στείλετε φωτογραφίαν σας.

Κα ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἐρωτευμένην Δεσποινίδα. Ἐνταῦθα.— Τὸ νὰ ἐρωτευθῆ μιὰ κοπελλίτσα στὰ εἴκοσι χρόνια της, δὲν εἶναι δύσκολο βέβαιαζ Ἀλλὰ γιὰ ν' ἀποφασίσῃ νὰ παντρευτῆ μ' ἕναν ἄνθρωπο ποὺ δὲν γνωρίζει, εἶναι λιγάκι ἐπικίνδυνο. Πρὶν ἀποφασίσῃς νὰ παντρευτῇς, ἐρωτευμένη μου δεσποινίς, πρέπει οἱ γονεῖς σου νὰ πάρουν πληροφορίες γιὰ τὸν μέλλοντα σύζυγό σου. Ἕνας νέος ποὺ ζῇ στὴν Ἀλεξάνδρεια καὶ ποὺ ἔρχεται γιὰ ἕνα μῆνα στὴν Ἀθήνα καὶ ζητεῖ νὰ παντρευτῆ ἀμέσως μ' ἕνα κορίτσι ποὺ ἔχει προῖκα, μπορεῖ νἆναι καὶ πολὺ καλός, ἀλλὰ καὶ ὄχι τόσο καλός. Γιατί νὰ μὴν ἐξετάσῃ κανένας τί ἄνθρωπος εἶναι, τί ἐργασία ἔχει, ἂν ἔχῃ κοινωνικὲς ὑποχρεώσεις, καὶ τὸ κυριώτερο, ἂν εἶνε γερός; Ἐπειδὴ εἶσαι ὀρφανούλα ἀπὸ πατέρα, μικρή μου φίλη, καὶ συμβουλεύεσαι τὴ Διάνα, γιατὶ ἡ μητέρα σου εἶναι «εὐκολόπιστη καὶ ἄρρωστη», ἡ αἰσθηματική σου φίλη σὲ συμβουλεύει ν' ἀρραβωνιαστῇς ἴσως, ἀφοῦ ὁ γαμπρὸς εἶναι τόσο ἑλκυστικός, ἀλλὰ νὰ μὴ γίνῃ ὁ γάμος σας τόσο γρήγορα. Σ' αὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ νὰ πάρετε πληροφορίες ἀπὸ κάποιον ποὺ γνωρίζει τὸν νέο καὶ τότε μόνον ν' ἀποφασίσῃς νὰ παντρευτῇς. Τώρα ἂν θέλῃς, μικρὴ ἐρωτευμένη μου δεσποινίδα, διάβασε τὴ συνέχεια τῆς αἰσθηματικῆς ἀλληλογραφίας καὶ θὰ δῇς τί ἔπαθε ἕνα κορίτσι ποὺ παντρεύθηκε μὲ ἕναν ἄγνωστο καὶ πλούσιο κύριο. Τώρα ποὺ μὲ παρακαλεῖ νὰ τὴ συμβουλέψω εἶναι λιγάκι ἀργά.

Στὴν Πονεμένη ἀναγνώστρια τῆς «Γυναίκας».— Μοῦ λέτε πὼς παντρευτήκατε μ' ἕναν ἑλκυστικὸ κύριο, ἄγνωστο σὲ ὅλους, πὼς φύγατε μαζί του στὸ Παρίσι γιὰ νὰ κάνετε τὸ ταξίδι τῶν γάμων σας, ὁ γαμπρὸς πῆρε προκαταβολικὰ τὴν προῖκα σας καὶ ἀφοῦ μερικὲς μέρες ἦτανε καλὸς μαζί σας, ἕνα βράδυ σᾶς ἄφησε ὁλομόναχη σ' ἕνα καμπαρὲ τῆς Μονμάρτρης, μὲ τὴν πρόφαση ν' ἀγοράσῃ τσιγάρα, καὶ ἐξαφανίστηκε. Μείνατε ὁλομόναχη καὶ τὸν περιμένατε ἕως ὅτου ἄρχισε ὁ κόσμος νὰ φεύγῃ καὶ δὲν εἴχατε στὴν τσέπη σας παρὰ 100 φράγκα — εὐτυχῶς — ποὺ σᾶς εἶχε ἀφήσει. Κοντέψατε νὰ τρελλαθῆτε καὶ μέσῳ τῆς πρεσβείας φθάσατε στὴν Ἀθήνα σὲ κακὸ χάλι. Ρωτᾶτε τὴ Διάνα τί νὰ κάνετε. Τί νὰ σᾶς πῶ, ἀγαπητὴ πονεμένη μου φίλη, καὶ τί νὰ σᾶς συμβουλέψω; Νὰ αὐτοκτονήσετε, ὅπως μοῦ λέτε, ὄχι βέβαια. Δὲν χάνει τὴ ζωή της μιὰ κοπέλλα ὅταν εἶναι εἰκοσιτριῶν χρόνων, ἔστω καὶ ἂν φαγώθηκε ἡ προῖκα της. Πρέπει μέσῳ τῆς ἀστυνομίας νὰ βρεθῇ αὐτὸς ὁ κύριος καὶ ἂν μπορέσετε νὰ σᾶς ἐπιστρέψῃ τὰ χρήματά σας. Ἀλλὰ καὶ ἂν χαθοῦν τὰ λεφτά, ἀγαπημένη μου φίλη, μὴν ἀπελπίζεσθε. Ἀφοσιωθῆτε σὲ κάτι ἄλλο, ἐργασθῆτε, στὴν ἀνάγκη, γιὰ νὰ ξεχάσετε τὴν τρομερὴ αὐτὴ ἀπογοήτευση. Στὰ χρόνια σας, θὰ παρηγορηθῆτε εὔκολα, θὰ βρεθῇ ἕνας καλὸς ἄνθρωπος ποὺ θὰ ἐκτιμήσῃ τὰ προσόντα σας, θὰ σᾶς ἀγαπήσῃ καὶ ἔτσι θὰ ξανακάνετε τὴ ζωή σας, ἀφοῦ βέβαια πάρετε τὸ διαζύγιο. Ἐλπίζω πὼς θὰ τὸ πάρετε πολὺ εὔκολα ἂν ἀποδειχθῇ πὼς ὁ ἄνδρας ποὺ ἀκολουθήσατε χωρὶς νὰ πάρετε καμμιὰ πληροφορία, ἦταν ἕνας μεγάλος ἀπατεώνας ποὺ προσπάθησε νὰ σᾶς δελεάσῃ γιὰ νὰ σᾶς πλανέψῃ νὰ τοῦ δώσετε τὴν προῖκα σας. Μοῦ ζητᾶτε τὴν ἄδεια νὰ μοῦ γράφετε κάποτε καὶ νὰ μοῦ λέτε τὸν καϋμό σας. Θὰ σᾶς ἀπαντῶ μ' εὐχαρίστηση, πονεμένη μου φίλη. Σᾶς συμβουλεύω ὅμως καὶ σᾶς, νὰ ἐπιβληθῆτε λίγο στὸν ἑαυτό σας καὶ νὰ ξεχάσετε τὸν ἐφιάλτη ποὺ ἔφερε ὅλη αὐτὴ τὴν ψυχική σας κατάπτωση.

Ἐλ. Μ., Ν. Φάληρον.— Δὲν ἔλαβα τὸ γράμμα σας, ἀγαπητὴ φίλη, καὶ γι' αὐτὸ θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μοῦ γράψετε δυὸ λεξοῦλες καὶ νὰ μοῦ ἐπαναλάβετε ὅ,τι μοῦ γράφατε. Θὰ σᾶς ἀπαντήσω ἀμέσως.

Λεονώραν Χ., Σπάρτην.— Τὸ Νομικὸν Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἑλληνίδων θὰ ἐπαναλάβῃ τὶς ἐργασίες του στὰ μέσα Σεπτεμβρίου. Ἐπειδὴ ἡ ὑπόθεσή σας εἶναι ἀρκετὰ περίπλοκη, θὰ σᾶς συνιστοῦσα νὰ τὴν ἐκθέσετε μὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειες στὶς κυρίες δικηγορίνες ποὺ τὸ διευθύνουν. Ἂν ὅμως δὲν εἶσθε ἄπορος, ὅπως λέτε, καὶ θέλετε νὰ πληρώσετε τὰ ἔξοδα τῆς δίκης, τότε θὰ συνεννοηθῆτε μαζί τους καὶ νἆσθε βεβαία πὼς δὲν θὰ σᾶς ἐκμεταλλευθοῦν. Εἶναι ἡ κ. Εὔχαρις Πετρίδου, Ἁγνὴ Ρουσσοπούλου καὶ οἱ κύριοι Σωμερίτης καὶ Μαρκόπουλος.

Μαργ. Ι., Θεσσαλονίκην.—Εἶμαι ἐνθουσιασμένη ποὺ ἀκολουθήσατε τὴ συμβουλή μου καὶ σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὰ ὡραῖα λόγια ποὺ μοῦ λέτε. Σᾶς εὔχομαι νἆσθε εὐτυχισμένη καὶ ἡ ζωή σας νὰ μοιάζῃ μὲ τὸν ἀνέφελον οὐρανὸ καὶ νὰ μὴ δοκιμάσετε ποτὲ τὶς θύελλες καὶ τὶς τρικυμίες τῆς ζωῆς.

DIANA

Υ. Γ. Οἱ ἀπαντήσεις μου κατὰ σειρὰν στὸ ἑπόμενο φύλλο τῆς «Γυναίκας».

καὶ Ζαφείρης, οἱ Παπαδόπουλοι, ὁ Κομνηνάκος, Μητρέλιος, Βαμβούρης, Ἀνδρ. Κατσακήλης, Κοκκώνης, Περ., Λουκᾶς Κλ. Καψιμάλης, Εὐστ. Καραντώνης, Ἀπ. Σημαντήρης καὶ τόσοι ἄλλοι εὐεργέτες. Τὰ ὀνόματά τους, μαζὶ μὲ τὸν θαυμασμὸ τοῦ Λεσβιακοῦ λαοῦ, εἶναι γραμμένα στὴν τιμητικὴ στήλη τῆς εὐγνωμοσύνης του.

Γιὰ τὰ ἄλλα φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα τῆς Μυτιλήνης—Σύλλογον Παροχῆς Ἐργασίας, Ἐθνικὸν Ὀρφανοτροφεῖον Λέσβου, Φιλόπτωχον Ἀδελφότητα Κυριῶν, Νυκτερινὴν Σχολὴν Λέσβου, Γεωργικὴν Σχολὴν Ἀλληλοβήθεια κ.τ.λ. ἡ «Γυναῖκα» θ' ἀσχοληθῇ εἰς προσεχές της φύλλον

ΑΓΙΑΣΩΤΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

Ἡ Ἁγίασσος εἶνε τὸ μέρος τῆς Μυτιλήνης ποὺ συγκεντρώνει τὰ πιὸ πολλὰ ἀντικείμενα τέχνης : ξυλογλυπτική, ἀγγειοπλαστικὴ κ.τ.λ.

Οἱ κοπέλλες τῆς Ἁγιάσσου μὲ τὶς πολύχρωμες βράκες τους, τὶς τόσο γραφικές, καὶ τὰ πικάντικα προσωπάκια τους, τραβοῦνε ἀφάνταστα τοὺς ξένους.

Ἡ ξυλογλυπτικὴ τέχνη στὴν Ἁγίασσο εἶνε πολὺ παληά.

Στὰ ἁγιασσότικα σεντούκια ὑπάρχουν ἄφθονα βυζαντινὰ σχέδια μὲ δικέφαλους ἀετούς, μὲ κυπαρίσσια στὸ πλάϊ καὶ λουλούδια.

Ἡ ἁγιασσότικη τέχνη εἶνε μιὰ τέχνη καθαρὰ λαϊκή, ποὺ τὴν ἐφαρμόζει θαυμάσια ὁ καλλιτέχνης Κύβαλλας.

Ἀλλὰ καὶ στὴν ἀγγειοπλαστικὴν ἡ Ἁγίασσος δὲν πάει πίσω. Ἡ γυναῖκα τῆς Ἁγιάσου ξέρει νὰ κάνῃ ὑπέροχα βάζα, πιάτα καὶ ἄλλα σκεύη μὲ πολὺ πρωτότυπα καὶ ὡραῖα σχέδια στολισμένα.

Στὰ περισσότερα σπίτια ἐδῶ οἱ γυναῖκες εἶνε σπουδαῖες ἀγγειοπλάστισσες καὶ ἀπ' τὴ δουλειά τους δὲν κερδίζουν λίγα.

Κανένας δὲν κάθεται ἐδῶ, ὅλοι δουλεύουν.

Κι' ἀκόμα οἱ αἰωνόβιες γερόντισσες, κι' αὐτὲς βρίσκουν τὸν καιρὸ καὶ τὴ δύναμι νὰ κλώθουν τὸ μαλλὶ στὴ ρόκα τους. Εὐτυχισμένος τόπος—κι' ἄνθρωποι...

ΕΛΕΝΗ ΣΙΦΝΑΙΟΥ—ΝΤΑΙΖΗ

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε ἡ μεγάλη «Πρακτικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία», ἕνα ἔργον ποὺ ἔλειπεν ἀπὸ τὸν τόπον μας. Συνταχθεῖσα ἀπὸ ἐπιτελεῖον ὁλόκληρον ἐπιστημόνων, περιλαμβάνει :

Ἀλληλογραφίαν ἐμπορικὴν (ἑλληνογαλλικήν), Ἀνατροφήν, Ἀσφαλιστικὸν δίκαιον, Βρεφοκομίαν, Πρόχειρον δικηγόρον, Ζαχαροπλαστικήν, Ἰατρικὰς συμβουλάς, Συνταγὰς καλλυντικῶν Ἀνθοκομίαν, Κηπουρικήν, Κοινωνικὰς Ἀσφαλίσεις, Λογιστικήν, Μαγειρικήν, Μελισσοκομίαν, Κονικλοτροφίαν, Σηροτροφίαν, Ὁδηγίας διὰ τὴν ἀεράμυναν. Ὅλα τὰ σχετικὰ μὲ οἰκοδομὰς καὶ ἐνοικιοστάσια, Πολυαρίθμους πρακτικὰς συμβουλάς, Πτηνοτροφίαν, Ὁδηγὸν συμπεριφορᾶς, Διαδικασίαν συντάξεων, Πλήρες συγκοινωνιακὸν δίκτυον τῆς Ἑλλάδος, Τουριστικά, Ὁδηγίας διὰ τοὺς κατόχους ραδιοφώνων καὶ τοὺς ἐρασιτέχνας φωτογράφους, Τοκαρίθμους, Φορολογικά, Ὁδηγὸν μεταναστεύσεως, Πολυαρίθμους ὁδηγίας χειροτεχνίας, Ὁδηγίας διὰ τὰς συναλλαγὰς μὲ τὰς Τραπέζας, Στρατολογικά, Ὑποδείγματα ἀναφορῶν, αἰτήσεων κ.λ.π. κ.λ.π.

Εἶναι ἕνα ἔργον μνημειῶδες, ἕνα βιβλίον ποὺ θὰ σᾶς χρησιμεύῃ καθημερινῶς καὶ ποὺ θὰ τὸ συμβουλεύεσθε γιὰ νὰ λύσετε μίαν οἱανδήποτε ἀπορίαν σας.

ΣΕΛΙΔΕΣ 700, ΤΟΜΟΙ 2, ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ. ΤΙΜΗ (καὶ τῶν δύο τόμων) Δρχ. 350, πληρωτέαι εἰς τρεῖς δόσεις. (Προέμβασμα δρχ. 100, ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παραγγελίας). Εἰς τοὺς προκαταβάλλοντας ὁλόκληρον τὴν ἀξίαν γίνεται ἔκπτωσις 50 δρχ. Τιμὴ ἐξωτερικοῦ : 1 λίρα Ἀγγλίας (προπληρωτέα). Ἐμβάσματα πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Ἐγκυκλοπαιδείας», ὁδὸς Πατησίων 8, Πρῶτος ὄροφος. Τηλέφωνον 25-331, Ἀθῆναι.

ΖΗΤΕΙΤΕ
ERDAL
ΚΡΕΜΑΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ
τῶν Γερμανικῶν ἐργοστασίων Werner & Mertz.

Διὰ Μαῦρα καὶ Χρωματιστὰ ὑποδήματα.— Διὰ Λευκὰ λινὰ καὶ καστόρινα.
Οἰκονομεῖτε ὑποδήματα καὶ χρήματα.
Παρακαταθήκη: Στοὰ Φέξη 104.

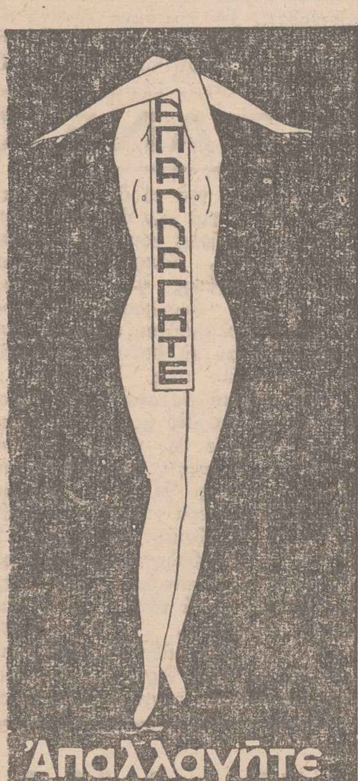

Ἀπαλλαγῆτε ἀπὸ τὶς περιττὲς τρίχες
ACADÉMIE DE BEAUTÉ
Mme ΚΕΤΤΥ
ΕΡΜΟΥ 35-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ 22-088

ΙΩΑΝ. ΓΕΩΡΓ. ΛΟΥΓΖΙΔΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ
Διπλωματοῦχος τῆς Ὀδοντοϊατρικῆς Σχολῆς Παρισίων
Ε. Ρ. Π.
Ἀκαδημίας 29
ἔναντι Δημοσίου Μαιευτηρίου
Τηλέφ. 24-568
Δέχεται 9 – 1 καὶ 3 – 7½

ΕΙΣΘΕ ΚΥΡΙΕΣ ΤΩΝ ΝΕΥΡΩΝ ΣΑΣ;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 8ης ΣΕΛΙΔΟΣ

Παθαίνετε εὔκολα «τίκ»;

Ἔτυχε νὰ σᾶς παρατηρήσουν ὅτι δὲν κάθεσθε ἥσυχες στὴ θέσι σας;

Ἐὰν ἀργήσῃ κανένας ἐκ τῶν οἰκείων σας, βάζετε στὸ νοῦ σας ἀμέσως ὅτι τοῦ συνέβη δυστύχημα;

Ὅταν κανεὶς ξύνῃ μὲ τὸ νύχι του ἕνα μαυροπίνακα, ἢ ἕνα πιάτο μὲ ἕνα πηροῦνι ἀνατριχιάζετε;

Μήπως οἱ χειρονομίες σας δὲν εἶναι ἤρεμες;

Μήπως ὁ τόνος τῆς φωνῆς σας εἶναι ἤρεμος καὶ τραχύς;

Ἀφίνετε μικρὲς κραυγὲς ὅταν βλέπετε ἕναν ἀκροβάτη νὰ ἐκτελῇ ἕνα ἐπικίνδυνο γύμνασμα;

Εἶσθε ἀνίκανες νὰ κρύβετε τὴν κακοκεφιά σας;

Λιποψυχεῖτε στὴν θέα τοῦ αἵματος μιᾶς πληγῆς;

Ἡ συγκίνησις καὶ ἡ ἀπασχόλησις τῆς σκέψεώς σας μὲ κάποιο ζήτημα, σᾶς φέρνουν ἀϋπνίες;

Νευριάζετε εὔκολα ὅταν ἐκτελῆτε μιὰ λεπτὴ ἐργασία;

Φοβᾶσθε τὶς θύελλες;

Γαργαλιέστε εὔκολα;

ΚΟΡΣΕΔΕΣ
VIPARIS

Τὸ μυστικὸν τῆς τελείας ἐφαρμογῆς κορσέδων καὶ σουτιὲν εἰς τιμὰς λογικὰς κατέχει ἡ Κα VIPARIS διπλωματοῦχος Ἐπαγγελματικῆς Ἀκαδημίας Πετρουπόλεως.
Πωλοῦνται ἐπίσης κορσέδες ἐλαστικοὶ LASTEX καὶ σουτιὲν ἀπὸ ollywood.
Ἀθῆναι Περικλέους 23
Τηλέφ. 23596

ΚΟΠΤΙΚΗ ΡΑΠΤΙΚΗ Δ. ΓΙΟΒΑ
Διπλωματούχου Καθηγητρίας (PROFESSORAT)
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
Ἀποκλειστικὴ Ἀντιπροσωπεία δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ DAYDOU ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
(Εἰδικῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς).
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ.
Λεπτομερὴς κανονισμὸς παρέχεται δωρεὰν εἰς πάντα αἰτοῦντα. Ἑρμοῦ 51
ΤΗΛ. 31-926

ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΗΣ "ΓΥΝΑΙΚΑΣ„

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΚΑΙ ΖΗΤΗΣΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΖΗΤΕΙΤΕ ὑπηρεσία ἡλικίας 20—40 ἐτῶν, σοβαρὰ καὶ ἐργατική. Μισθὸς δρχ. 600. Ἀριθ. ἐντολ. 392.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ καμαριέρα ἡλικίας 25—35 ἐτῶν, σοβαρὰ καὶ ἔντιμος. Μισθὸς 700 δρχ. Ἀριθ. ἐντολ. 394.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ὑπηρεσία ἡλικίας 35—45 ἐτῶν, σοβαρά, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν 3μελοῦς οἰκογενείας. Μισθὸς 600 δρχ. Ἀριθ. ἐντολ. 396.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ὑπηρεσία 20—35 ἐτῶν, μὲ καλὰς συστάσεις, δι' οἰκογένειαν ἐκ 4 ἀτόμων. Μισθὸς ἱκανοποιητικός. Ἀριθ. ἐντολ. 397.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ δακτυλογράφος, γνωρίζουσα καλῶς γραφομηχανὴν Ἄντλεο καὶ Γαλλικὴν ἀλληλογραφίαν. Μισθὸς ἱκανοποιητικός. Πληροφορίαι Ἐφημερίδα «Ἀνατολή».

ΖΗΤΕΙΤΑΙ τροφός, ὑγειής, γιὰ ν' ἀναλάβῃ μικρὸν 4 μηνῶν. Μισθὸς ἱκανοποιητικός. Ἀριθ. ἐντολ. 375.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ὑπηρεσία, ἡλικίας 17—25 ἐτῶν δι' ἓν ἀνδρόγυνον. Μισθὸς 500 δρχ. Ἀριθ. ἐντολ. 399.

ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ, μὲ προϋπηρεσίαν εἰς Νοσοκομεῖον, ἡλικίας 19 ἐτῶν, ζητεῖ ἀνάλογον θέσιν. Ἀριθ. ἐντολ. 1244.

ΝΤΑΝΤΑ, μὲ προϋπηρεσίαν, ἡλικίας 42 ἐτῶν, ζητεῖ ἐργασίαν, εἰς καλὴν οἰκογένειαν. Ἀριθ. ἐντολ. 1245.

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ, ἡλικίας 26 ἐτῶν, μὲ καλὰς συστάσεις, ζητεῖ ἐργασίαν παρ' οἰκογενείᾳ. Ἀριθ. ἐντολ. 1169.

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ ,ἡλικίας 56 ἐτῶν γνωρίζουσα πολὺ καλὴν μαγειρικὴν καὶ μὲ καλὰς συστάσεις, ζητεῖ ἐργασίαν μὲ ἀνάλογον μισθόν. Ἀριθμ. ἐντολ. 1170.

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ, ἡλικίας 50 ἐτῶν, μὲ ἀρίστας συστάσεις καὶ βιβλιάριον, ζητεῖ θέσιν παρ' οἰκογενείᾳ. Ἀριθ. ἐντολ. 1171.

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ, ἡλικίας 19 ἐτῶν, μὲ βιβλιάριον καὶ καλὰς συστάσεις, ζητεῖ θέσιν παρ' οἰκογενείᾳ. Ἀριθ. ἐντολ. 1172.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ, ἡλικίας 20 ἐτῶν μὲ καλὰς συστάσεις προϋπηρεσίας, ζητεῖ θέσιν παρ' οἰκογενείᾳ μὲ μισθὸν ἱκανοποιητικόν. Ἀριθ. ἐντολ. 1453.

ΚΥΡΙΑ ἐξ Ἀμερικῆς, ἡλικίας 38 ἐτῶν, γνωρίζουσα τὴν Ἑλληνικὴν καὶ πολὺ καλ ἀτὴν Ἀγγλικήν, ζητεῖ θέσιν ταμίου ἢ πωλητρίας. Ἀριθ. ἐντ. 1381.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ μικρὸς διὰ τυπογραφεῖον, ἡλικίας 15—17 ἐτῶν, ἀπαραιτήτως νὰ ἔχῃ προϋπηρετήσῃ. Ἀριθ. ἐντολ. 456.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ὑπηρεσία, ἡλικίας 30—45 ἐτῶν, μὲ πιστοποιητικὸν προϋπηρεσίας, διὰ πολυμελῆ οἰκογένειαν. Ἀριθ. ἐντολ. 457.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ὑπηρεσία ,ἡλικίας 17—30 ἐτῶν, ἠθικὴ μὲ συστάσεις καλάς, δι' ἓν ἀνδρόγυνο. Ἀριθ. ἐντολ. 438.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ μαγείρισσα καὶ καμαριέρα, ἡλικίας 25—30 καὶ 17—20 ἐτῶν, δι' οἰκογένειαν ἐκ 4 ἀτόμων. Ἀπαραίτητα συστατικὰ καὶ βιβλιάριον. Ἀριθ. ἐντολ. 439.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ὑπηρέτης ἡλικίας 18—25 ἐτῶν διὰ τετραμελῆ οἰκογένειαν. Ἀπαραίτητοι καλαὶ συστάσεις. Ἀθ. ἐντολ. 440.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ὑπηρεσία ἡλικίας 25—35 ἐτῶν, εὐπαρουσίαστος, νὰ γνωρίζῃ δὲ γραφήν, διὰ οἰκογένειαν ἐκ 4 ἀτόμων. Μισθὸς 600 δρχ. Ἀρ. ἐν. 441.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ὑπηρεσία γιὰ ὅλας τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας, ἡλικίας 30—40 ἐτῶν, δι' οἰκογένειαν ἐκ 5 μεγάλων ἀτόμων. Μισθὸς 600—700 δρχ. Ἀριθ. ἐντολ. 442.

ΚΥΡΙΑ, ἡλικίας 30 ἐτῶν μὲ προϋπηρεσίαν εἰς Κλινικήν, ζητεῖ θέσιν ὡς βοηθοῦ νοσοκόμου. Ἀρ. ἐντολ. 1246.

ΚΥΡΙΟΣ, ἡλικίας 32 ἐτῶν, ἔχων ὑπηρετήσει ὡς θυρωρὸς εἰς πολυκατοικίαν, ζητεῖ θέσιν θυρωροῦ. Ἀρ. ἐντολ. 1247.

ΝΤΑΝΤΑ, ἡλικίας 21 ἐτῶν, μὲ προϋπηρεσίαν εἰς οἰκογένειαν, ζητεῖ ἀνάλογον θέσιν. Ἀρ. ἐντολ. 1248.

ΚΥΡΙΑ, ἡλικίας 40 ἐτῶν, ἀπόφοιτος Β' Διδασκαλείου, διὰ πρώτην δὲ φορὰν ἐργαζομένη, ζητεῖ θέσιν ὡς ραπτρίας, παιδαγωγοῦ, ἢ νὰ περιποιῆται ἓν ἢ δύο ἄτομα. Ἀρ. ἐντολ. 1249.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ, ἡλικίας 22 ἐτῶν, ἀπόφοιτος Γυμνασίου, γνωρίζουσα καὶ ἀρκετὰ γαλλικά, ζητεῖ θέσιν ὑπαλλήλου ἢ γραφέως. Ἀρ. ἐντολ. 1382.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ, ἡλικίας 17 ἐτῶν, Γ' Γυμνασίου, γνωρίζουσα καὶ καλῶς τὴν Γαλλικὴν καὶ γραφομηχανὴν Ὄλιβερ, ζητεῖ θέσιν δακτυλογράφου. Ἀριθ. ἐντολ. 1384.

ΚΥΡΙΑ ,σοβαρὰ καὶ ἀξιοπρεπής, γνωρίζουσα καλῶς τὴν Ἑλληνικήν, Γαλλικὴν καὶ Ἰταλικήν, μὲ προϋπηρεσίαν εἰς οἰκογένειαν, ζητεῖ θέσιν παιδαγωγοῦ. Ἀρ. ἐντολ. 1385.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ, ἡλικίας 30 ἐτῶν μὲ βιβλιάριον, ζητεῖ ἐργασίαν παρ' οἰκογενείᾳ, δι' ὅλας τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας. Ἀρ. ἐντολ. 1455.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ, ἡλικίας 28 ἐτῶν μὲ προϋπηρεσίαν εἰς ἐπαρχίαν, ζητεῖ ἐργασίαν, δι' ὅλας τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας. Ἀριθ. ἐντολ. 1456.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ, ἡλικίας 19 ἐτῶν, μὲ προϋπηρεσίαν καὶ συστάσεις, ζητεῖ ἐργασίαν παρ' οἰκογενείᾳ δι' ὅλας τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας. Ἀρ. ἐντ. 1457.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ, ἡλικίας 40 ἐτῶν, ἔχουσα ἐργασθεῖ πρὸ ἐτῶν, ζητεῖ ἐργασίαν δι' ὅλας τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας. Ἀρ. ἐντολ. 1458.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ, ἡλικίας 25 ἐτῶν, μὲ βιβλιάριον καὶ καλὰς συστάσεις, ζητεῖ ἐργασίαν. Ἀρ. ἐντολ. 1459.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ 34 ἐτῶν, μὲ προϋπηρεσίαν εἰς πολυκατοικίαν καὶ βιβλιάριον, ἔχουσα, ζητεῖ ἐργασίαν παρ' οἰκογενείᾳ ἢ θυρωροῦ εἰς πολυκατοικίαν. Ἀριθ. ἐντολ. 1460.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ, ἡλικίας 18 ἐτῶν ἐκ Ρωσσίας, ἔχων προϋπηρετήσει προηγουμένως, ζητεῖ ἀνάλογον ἐργασίαν. Ἀριθ. ἐντολ. 1461.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ, ἡλικίας 21 ἐτῶν μὲ καλὰς συστάσεις, ζητεῖ ἐργασίαν παρ' οἰκογενείᾳ. Ἀριθ. ἐντολ. 1462.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ, ἡλικίας 50 ἐτῶν, σοβαρά, μὲ προϋπηρεσίαν καὶ καλὰς συστάσεις, ζητεῖ ἐργασίαν δι' ὅλας τὰς οἰκιακὰς τοιαύτας. Ἀρ. ἐντολ. 1463.

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Ἡ κυρία : Καὶ τώρα πιά, ἀγαπημένε μου, θ' ἀφήσῃς τὶς πρῶτες σου τρέλλες;

Ὁ κύριος : Ὦ! πρέπει νἆσαι σίγουρη πὼς ἡ χθεσινή μου τρέλλα ἦταν ἡ τελευταία !

ΣΟΦΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ

Ὁ προϊστάμενος : Γιατί δὲν ἦρθες ὅταν χτύπησα τὸ κουδοῦνι ;

Ὁ ὑπηρέτης : Δὲν τὸ ἄκουσα, κύριε.

Ὁ προϊστάμενος : Ἄλλη φορά, ὅταν χτυπῶ τὸ κουδοῦνι καὶ δὲν τὸ ἀκοῦς, νὰ ἔρχεσαι νὰ μοῦ τὸ λές.

Ὁ ὑπηρέτης : Μάλιστα, κύριε!

ΜΕΤΑΞΥ ΦΙΛΩΝ

— Πολὺ τεμπέλης φαίνεται ὅτι εἶναι ὁ συγκάτοικός σου ὁ ζωγράφος.

— Ἔχεις δίκηο, εἶναι πάρα πολὺ τεμπέλης!... Φαντάσου ὅτι ζωγραφίζει μονάχα χειμωνιάτικα τοπεῖα, γιὰ νὰ μὴν κοπιάσῃ, βάζοντας ...φύλλα στὰ δένδρα!...

"Η ΓΥΝΑΙΚΑ„

θὰ κυκλοφορῇ πάντοτε κάθε

ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ἀντὶ τῆς Παρασκευῆς

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΑΠΟΡΙΑ

Ἡ νειόπαντρη στὸν ἄντρα της: Πόσο χαίρομαι, ἀγάπη μου, ποὺ σοῦ ἄρεσε τὸ φαγητό... Ἡ μαμά μου πάντα μοὔλεγε πὼς πετυχαίνω θαυμάσια τὴν κοττόσουπα καὶ τὸ γαλακτομπούρεκο !

Ὁ σύζυγος : Ἀλήθεια, χρυσό μου; Κι' αὐτὸ ποὔφαγα τί ἦταν; Κοττόσουπα ἢ γαλακτομπούρεκο;

ΣΤΟ ΣΤΑΘΜΟ ΠΡΩΤΩΝ ΒΟΗΘΕΙΩΝ

Ὁ ξένος : Μὲ συγχωρεῖτε.. Μοῦ ἔκλεψαν τὸ πορτοφόλι μου. Μπορεῖτε νὰ μοῦ δανείσετε ἑκατὸ δραχμές;

Ὁ γιατρός : Τί λέτε, κύριε ; Εἶσθε μὲ τὰ καλά σας;

Ὁ ξένος : Ἐγώ; Καὶ τί δυστύχημα ἔπρεπε νὰ πάθω, κύριε, παρακαλῶ, γιὰ νὰ ζητήσω τὴν βοήθειά σας; Ἔπρεπε νὰ μοῦ κόψουν τὸ κεφάλι; Μ' ἔκλεψαν! Βοηθῆστε με !

ΜΕΤΑΞΥ ΦΙΛΕΝΑΔΩΝ

— Σᾶς συγχαίρω γιὰ τὸν καινούργιο σας γάμο... Λαμπρὸς ἄνθρωπος ὁ καινούργιος σύζυγός σας.

— Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ! Πῶς ἤθελα νὰ ζοῦσε ὁ πρῶτος μου σύζυγος ...νὰ τὸν ἔβλεπε !

ΣΤΟ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ

Κάποιος λέει σ' ἕναν χονδρὸ κύριο ποὺ στέκεται πίσω του :

— Σᾶς παρακαλῶ, κύριε, μὴ σπρώχνετε!

Ὁ χονδρὸς κύριος : Δὲν σπρώχνω, φίλε μου, ἀναστενάζω ἁπλῶς !

ΛΑΘΟΣ

— Ποῦ πᾶς, ἀνδρούλη μου;

— Μιὰ φρόνιμη γυναῖκα ποτὲ δὲν ρωτάει τὸν ἄνδρα της ποῦ πάει!

— Μὰ πῶς οἱ φρόνιμοι ἄνδρες ρωτοῦν τὶς γυναῖκες τους γι' αὐτό ;

— Ἔχεις λάθος! Οἱ φρόνιμοι ἄνδρες δὲν ἔχουν γυναῖκες!

ΜΕΤΑΞΥ ΦΙΛΩΝ

— Ὅλες οἱ γυναῖκες, φίλε μου, θέλουν ξύλο ! Ἐγὼ τὴ δική μου τὴν χειροτονῶ κάθε βράδυ! Ἐσύ;

— Ὄχι, ἐγὼ δὲν χτύπησα ποτὲ τὴν γυναῖκα μου

— Α! Τότε πρέπει νἆναι σωστὸς ἄγγελος!...

— Ὄχι, φίλε μου... ὄχι. Εἶναι μόνο πιὸ δυνατὴ ἀπὸ μένα στὰ χέρια!..

ΝΕΟΠΛΟΥΤΙΣΜΟΙ

Μία νεόπλουτος παρακολουθεῖ τὸ φινάλε κάποιου μελοδράματος καὶ ξεφωνίζει ἀγανακτισμένη :

— Ὦ! τοὺς ἀχρείους τοὺς ἠθοποιούς!... Τραγουδοῦν ὅλοι μαζὶ γιὰ νὰ τελειώσουν μιὰ ὥρα γρηγορώτερα !...

Η ΚΑΠΕΛΛΟΥ

— Πῶς εἶναι ἡ γυναῖκα σας, γιατρέ;

— Ἄσχημα! Ὅλο ἱστορίες μὲ τὸ κεφάλι της ἔχει...

— Καὶ δὲν μπορεῖτε, σὰν γιατρός, νὰ τῆς κάνετε τίποτε;

— Ἐγὼ ὄχι... Μόνον ἡ ...καπελλοῦ της μπορεῖ νὰ τῆς τὸ γιατρέψῃ !

ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΓΙΑΤΡΟΥ

— Κύριε δικηγόρε, θέλω νὰ χωρίσω τὴν γυναῖκα μου... Μὲ μεταχειρίζεται σὰν σκύλο κι' ἔχει τὴν ἀξίωσι νὰ δουλεύω σὰν σὰν ἄλογο... Τί μὲ συμβουλεύετε νὰ κάνω;

— Σᾶς συμβουλεύω ν' ἀποταθῆτε στὴν Ἑταιρία τῶν Ζωοφίλων

ΜΙΑ ΦΟΡΑ...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 20ῆς ΣΕΛΙΔΟΣ

Καὶ ὁ καιρὸς περνοῦσε καὶ ἡ ἀγάπη μου μεγάλωνε σιωπηλὴ καὶ κρυμμένη μέσα μου. Τὸ νέο σπέρμα σ' ὅποια γωνιὰ τῆς γῆς κι' ἂν πέσῃ, θὰ ζητήσῃ νὰ ἔβγῃ στὸ φῶς, νὰ εὕρῃ πάντα τὰ πρῶτα στοιχεῖα ποὺ χρειάζονται στὴ βλάστησή του. Ἐν ὅσῳ εἶναι μικρό, πόσο λίγα τοῦ χρειάζονται! Ἂν ἡ γῆ εἶναι ἄγονη, ἂν ὁ βράχος σταματήσῃ τὶς πρῶτες ρίζες του νὰ προχωρήσουν μακρύτερα, ἂν ἄλλα φυτὰ ἀπορροφοῦν τριγύρω του τοὺς ὑγροὺς χυμοὺς ποὺ χρειάζονται στὴ φυτική τους ὕπαρξη, τὶ τὸ μέλλει τὸ μικρὸ φυτό! Δυὸ στάλες πρωϊνῆς δροσιᾶς τοῦ φτάνουν, εἶναι τόσο μικρὸ καὶ ταπεινὸ ἀκόμη. Ὁ πόθος του ὅμως μεγαλώνει μὲ κάθε νέο φύλλο ποὺ θὰ βγάλῃ στὸν ἥλιο. Θέλει νὰ μεγαλώσῃ, θέλει ν' ἀναπτυχθῇ, θέλει ν' ἀνθίσῃ. Τότε τί γίνεται; ὅταν ἐμπόδια ἐπάνω σ' ἐμπόδια παρουσιασθοῦν πῶς θ' ἀνθέξῃ μιὰ νέα ζωή;

Ἡ Φανὴ μιλοῦσε, μιλοῦσε σὰ νὰ μὴ μποροῦσε πιὰ νὰ σταθῇ, μὲ τὸ ὡραῖο καὶ χλωμὸ πρόσωπό της γυρμένο στῆς φίλης της τὸ προσκέφαλο, καὶ τὰ μεγάλα της τὰ μάτια γεμάτα φῶς.

— Νὰ τὸν βλέπω κάποτε ὅπου πρίν, δὲν μοῦ ἔφτανε πιά. Ἤθελα νὰ τὸν γνωρίσω, νὰ πλησιάζω στὴ ζωή του, ν' ἀφίσω τὴν ἀγάπη μου νὰ ξεχειλίσῃ καὶ νὰ τοῦ κάμω καλὸ μὲ κάθε τρόπο! Ὢ πῶς θὰ ἠμποροῦσα νὰ τοῦ ἔκαμνα καλό;—Τί ἤμουν ἐγὼ γι' αὐτόν; τίποτε ἕνα μικρὸ κορίτσι καλοαναθρεμμένο ποὺ τοῦ πρόσφερα μιὰ μέρα γλυκὸ σπίτι μου, ποὺ τὸν χαιρέτησα πολλὲς φορὲς στὸ δρόμο. Τί μποροῦσα νὰ εἶμαι γι' αὐτόν, ἂν ἤξευρε τὴ μεταβολὴ ποὺ ἔφερε στὴν ὕπαρξή μου;

Μποροῦσε νὰ μ' ἀγαπήσῃ;

Ἀμφέβαλλα, χωρὶς ὅμως νὰ μοῦ φαίνεται καὶ ἐντελῶς ἀδύνατον. Τί φυσικώτερον παρὰ ν' ἀγαπήσῃ κανεὶς αὐτοὺς ποὺ λαχταροῦν τὴν εὐτυχία του!

Δὲν τὸ ἤξευρεν ὅμως, καὶ δὲν μποροῦσε νὰ τὸ μάθῃ, ἀφοῦ ὁ ἐξάδελφός μου οὔτ' ἐγὼ θὰ τοῦ λέγαμε τίποτε.

Ἔπεσα σὲ μιὰ ἀπερίγραπτη μελαγχολία.

Οἱ γονεῖς μου νόμιζαν ὅτι ἡ σωματική μου ἀνάπτυξις μοῦ ἔφερεν ἀναιμία καὶ ἤλθαμε νωρίτερα ἐκεῖνο τὸ χρόνο ἐδῶ στὴν ἐξοχή.

Συνέβη, ὅμως κάτι, ποὺ μ' ἔσωσε ἀπὸ τὸν ἠθικὸ ἐκεῖνο μαρασμό, κάτι σκληρὸ καὶ ἀπρόοπτο, ποὺ τώρα μοῦ φαίνεται σὰν τὴ μαχαιριὰ τοῦ γιατροῦ ἐπάνω στὸν μεγάλο κίνδυνο μιᾶς ἀρρώστιας. Ἦλθε μιὰ φίλη μου ἐδῶ νεοπανδρεμένη νὰ περάσῃ λίγες μέρες μαζί μας στὴν ἐξοχή.

Μεγαλυτέρα μου, μ' ἀγαποῦσε πολὺ καὶ μοῦ μιλοῦσε σὰν νὰ ἤμουν ἀδελφοῦλα της.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Τὸ τέλος.

1893
ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΟΨΕΙ
ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ
ΠΑΣΑ ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΠΙ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ 8π.μ. 7μ.μ.

ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΑΓΑΠΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 20ῆς ΣΕΛΙΔΟΣ

ΕΙΡΗΝΗ (μὲ ἀπληστία, σὰ νὰ περιμένῃ ἀπ' τὰ λόγια τῆς φίλης της τὴ σωτηρία της). Πές μου, Ἐλπίδα μου χρυσῆ... Πές μου τί θἄπρεπε νὰ κάνω σ' αὐτὴν τὴν περίστασι. Εἶμ' ἀνίκανη νὰ τὸ σκεφτῶ ἐγώ...

ΕΛΠΙΔΑ. Θἄπρεπε νὰ τοῦ γράψῃς ἕνα γράμμα πολυσέλιδο τοῦ Κώστα, νὰ τοῦ πῇς πόσο ἡ καρδιά σου εἶνε πλημμυρισμένη ἀπὸ ἀγάπη γι' αὐτὸν, θἄπρεπε νὰ πᾶς νὰ τὸν βρῇς.

ΕΙΡΗΝΗ (μὲ τρομάρα). Στὴ γκαρσονιέρα του; Προτιμῶ νὰ τοῦ γράψω.

ΕΛΠΙΔΑ. Ἐγὼ φεύγω ἀγάπη μου. Μὴ μένῃς ὅμως πολλὴν ὥρα στὸ κρεββάτι, γιατὶ σκοτώνεις τὸν ἑαυτό σου ἄδικα, Ρηνούλα μου. (Ἀνοίγει τὸ βαλιτσάκι της, παίρνει χαρτί, τῆς μιλάει, τῆς τὸ βάζει στὸ μικρὸ τραπέζι ποὺ εἶνε κοντὰ στὸ κρεββάτι της). Καὶ τώρα ἔχε γειά. Ὅταν θἄρθω τὸ μεσημέρι νὰ σὲ πάρω γιὰ νὰ προγευματίσωμε θέλω νὰ σὲ δῶ εὔθυμη, χαρούμενη, γελαστὴ καὶ κοκέττικα ντυμένη, ὅπως ἤσουνα πρίν. Ἔχε γειά, Ρηνούλα μου (φεύγει τρέχοντας).

Ἡ Ρηνούλα σηκώνεται, ντύνεται. Ἀντὶ τὸ μαγιὼ φορεῖ ἕνα γκρίζο φουστανάκι χαριτωμένο, ποὺ ἐναρμονίζεται μὲ τὶς σκέψεις της. Ὕστερα κάθεται στὸ τραπεζάκι καὶ γυρίζει τὴν πλάτη της πρὸς τὴν πόρτα καὶ γράφει.

« Ἀγαπητὲ Κώστα,

Γιατί μ' ἄφησες ὁλομόναχη στὴν Ἀθήνα, χωρὶς νὰ μοῦ γράψῃς μιὰ λεξοῦλα; Ἤμουνα τρελλὴ ἀπὸ λύπη. Νἄξερες πόσο σ' ἀγαπῶ Κώστα, τόσο ποὺ...» (τὸ σχίζει, ξαναπαίρνει ἄλλη κόλλα). Κείνη τὴ στιγμὴ ὁ Κώστας μὲ τὸ κοστοῦμι τοῦ μπάνιου μπαίνει μέσα στὴν καμπίνα, παρακολουθεῖ τὴν Εἰρήνη ποὺ ἑτοιμάζεται νὰ σχίσῃ καὶ τὸ δεύτερο γραμματάκι.

ΚΩΣΤΑΣ. Ρηνούλα. Ἔλα πές μου προφορικὰ ὅ,τι θέλεις νὰ μοῦ πῇς...

ΕΙΡΗΝΗ (τρελλὴ ἀπὸ χαρὰ ρίχνεται στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Κώστα). Πόσο μὲ βασάνισες τὸν τελευταῖο καιρό. Περάσανε δέκα μέρες ἀφ' ὅτου ἔφυγες καί....

ΚΩΣΤΑΣ (σιγὰ μὲ βαθειὰ φωνή). Ἤθελα νὰ δοκιμάσω τὴν ἀγάπη μου πρὶν νὰ ζητήσω τὸ χέρι σου γιὰ πάντα. Ἤθελα νὰ σὲ δοκιμάσω καὶ σένα...

ΕΙΡΗΝΗ (τὴν πνίγουν οἱ λυγμοί). Ἀλήθεια. Κώστα μ' ἀγαπᾶς; Θέλεις νά....

ΚΩΣΤΑΣ (σοβαρὰ παίρνει τὸ χέρι της καὶ τὸ φέρνει στὰ χείλια του). Ἔπρεπε νὰ σ' ἀφήσω νὰ σκεφθῇς καὶ νὰ ψυχολογήσω καὶ ἐγὼ τὸν ἑαυτό μου, νὰ ἀναλύσω τὰ αἰσθήματά μου, νὰ καταλάβω ἂν σ' ἀγαποῦσα.

ΕΙΡΗΝΗ (μὲ τὰ μάτια της θολὰ ἀπ' τὴ συγκρατημένη χαρά). Καὶ τώρα τὸ κατάλαβες;

ΚΩΣΤΑΣ. Τώρα εἶμαι βέβαιος γιὰ τὰ αἰσθήματά σου καὶ γιὰ τὰ δικά μου, γλυκειά μου μνηστή.

Φιλιοῦνται ἐνῶ πέφτει ἡ αὐλαία.

ΝΤΑΙΖΗ

ΤΑ "ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ"

Στὶς σελίδες τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ λογοτεχνικοῦ περιοδικοῦ τοῦ τόπου μας, ποὺ κυκλοφορεῖ κάθε Σάββατο, υπαρχει παντα η πιὸ ἄρτια ἀνασκόπηση τόσο τῆς Ἑλληνικῆς, ὅσο καὶ τῆς παγκόσμιας πνευματικῆς κίνησης.
Τὰ καλλίτερα διηγήματα, τὰ καλλίτερα μυθιστορήματα, τὰ καλλίτερα ἄρθρα. Τὸ θέατρο, ἡ ποίηση, ἡ μουσική, ὁ κινηματογράφος, ὁ χορός.